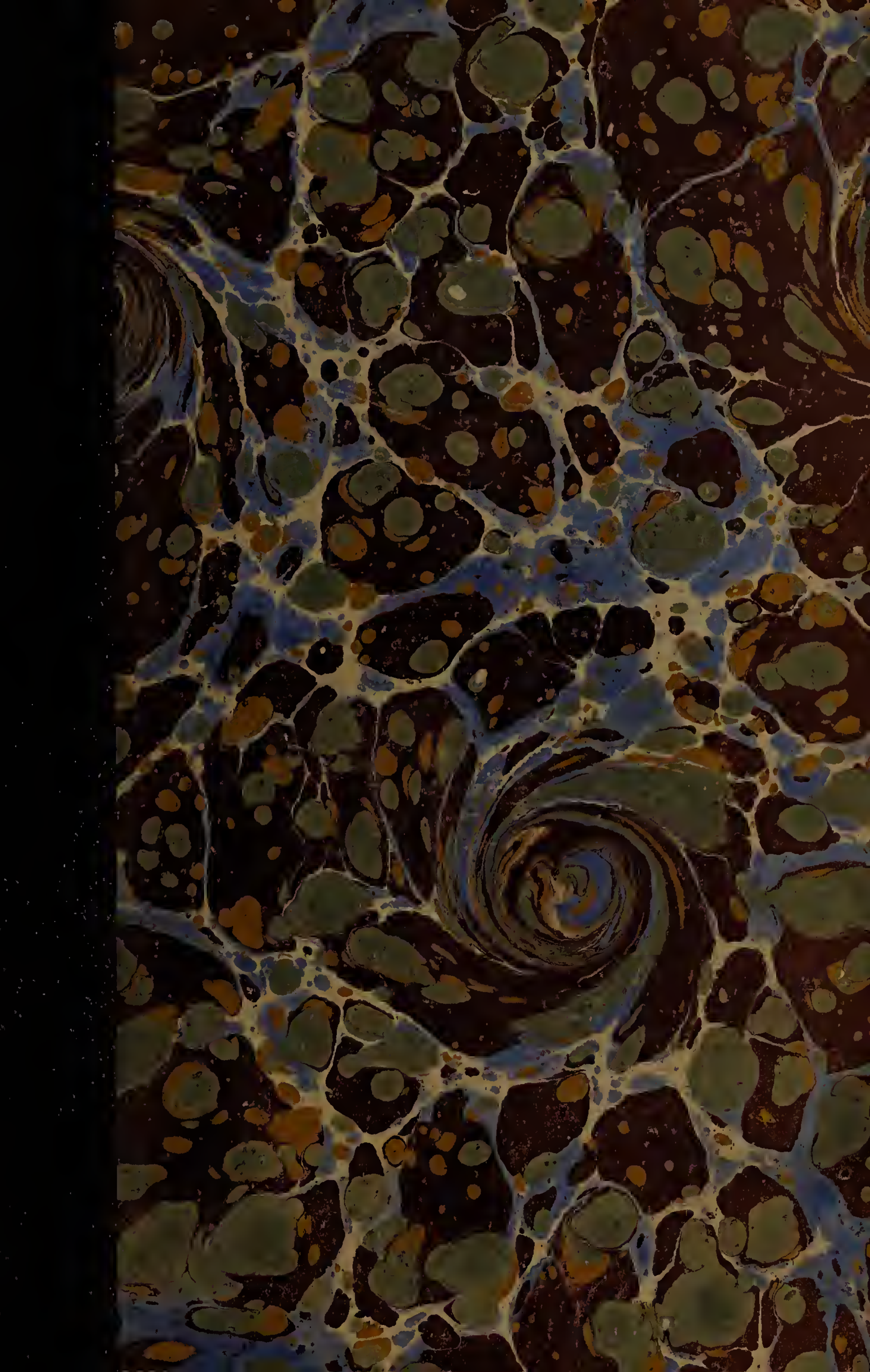
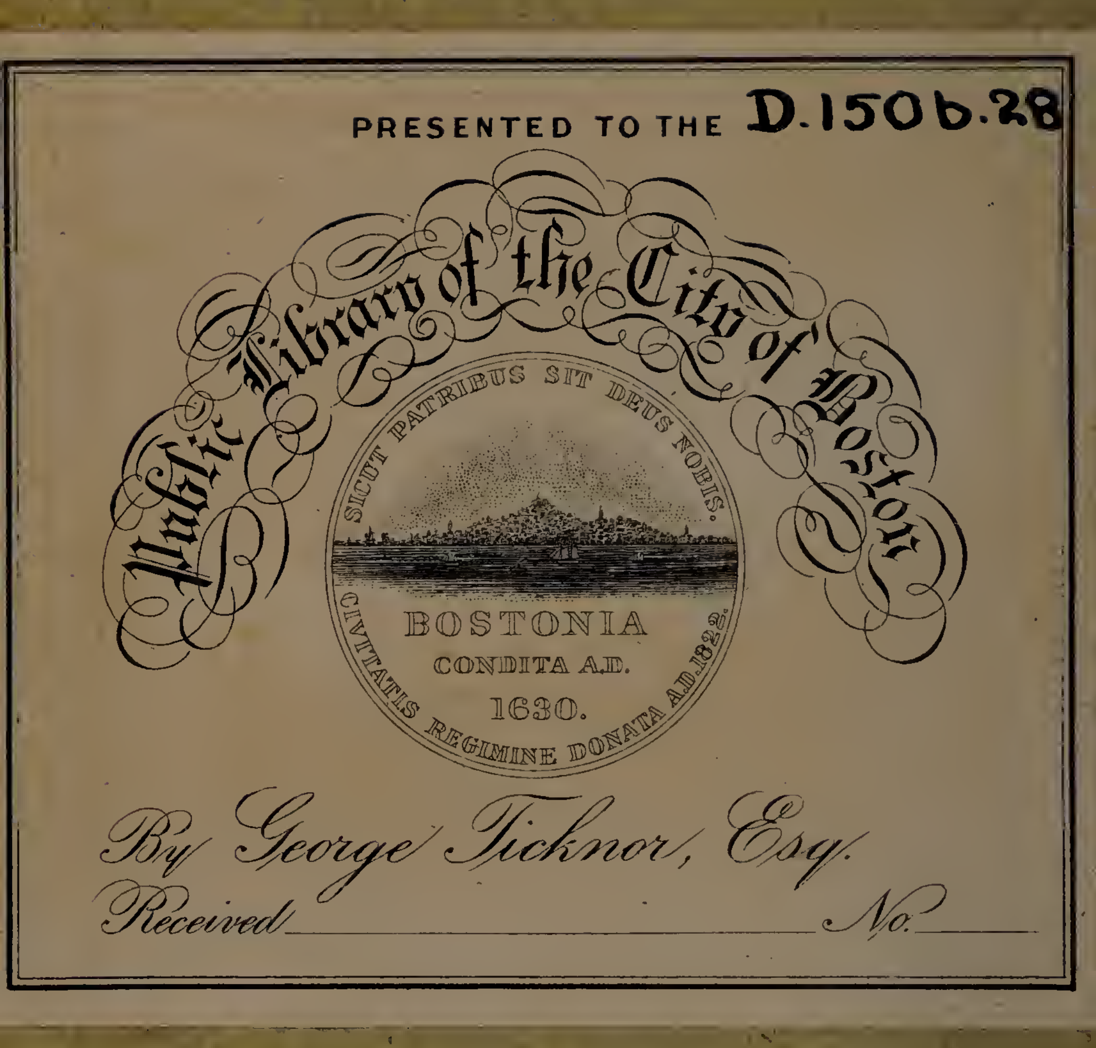

PRESENTED TO THE
D.150b.28
Public Library of the City of Boston
SICUT PATRIBUS SIT DEUS NOBIS.
BOSTONIA
CONDITA A.D.
1630.
CIVITATIS REGIMINE DONATA A.D. 1822.
By George Ticknor, Esq.
Received
No.

[illegible]

[illegible] vii, [illegible] x.77 [illegible]
[illegible] X: 52. 88

cf. Ximeno Escrit. de Valencia I. 41 599.

Esta edicion (1560) es la mas correcta — Diana de II; 288. notas al canto de Turia. 1802.

Sismondi mentions l'extrême rareté de ses ouvrages; Lit. du Midi — I. 237.

Esta Edicion (1560) es la mas correcta
Cerdà y Rico, Ed. Diana. En

LES OBRES DEL VALEROS CAVALLER,

Y ELEGANTISSIM POE-

ta Auſias March: Ara no
uament ab molta dili
gecia reuiſtes y or
denades, y de
molts cāts
aumēta
des.

Imprimides en Barcelona en caſa
de Claudi Bornat.

1 5 6 0.

NET DE PEDRO SERA-
phi ala immortalitat de mossen
Ausias March poe-
ta Catala.

Lo phenix sol/mort y cremat fet cendre
De temps en temps/torn' a cobrar la vida,
Hon mostra clar / qu'hom, ab virtut vnida
Si per temps mor/pot altra vida pendre.
Que fama fa/de nou son lum encendre
Apres de mort/que ses virtuts reuida,
La qual es part/qu'al virtuos couida
En ben obrar/ qu'en res nos pot rependre.
Tal se pot dir/d'Ausias March poeta
Que mort reuiu/al mon per digna fama
Puix que soste/vn immortal memoria:
Qual resplandeix/del Cel clara Cometa
Fent molt gran lum/al que la virtut ama,
Dõchs preguē Deu/li don l'eterna gloria.

AL ILLVSTRISSIM SENYO

Don Ferrando Folch de Cardona y D'angla sola Duch de Soma, Comte de Oliuito, y de Palamos: Senyor de les Baronies de Bel-puig, de Linyola, y de Calonge, e dela Vall de Almonazir: y grã Almirant de Napols:

Claudes Bornat Impressor.

PEr molt cert se te que la occasio, que principalment mogue a vostra Señoria Illustrissima de manar, q̃ les obres de Ausias March fossen estãpades, nasque mes de compassio q̃ de desdeny: veent claramét q̃ la fortuna no sols cõtéta de subuertir los estats, y'la felicitat dels homens, e altres coses a ella subiectes: mas encara la memoria nostra, los fruyts del ingeni, y finalmẽt tot allo, que per vencer la mort, la humana industria ha trobat, presumesca allargarhi la sua ma: par cosa per cert molt stranya y diuersa del desig del qui escriu. No li bastaua a aquesta Dea essent sega, hauer offes en tantes coses al nostro Ausias March, mas encara en los seus escrits, y en les sues obres, y finalment en la sua immorta-

at lo hage volgut ofendre? Cosa per cert digna de no esser supportada, en demes de vostra Senyoria, qui sempre es estat affectionat a ses obres, que aquelles, y lo seu treball tant senyalat haguessen de romandre imperfets. Molt be coneix aq̃sta citerior España la particular obligacio que te a vostra Senyoria per tant gran merce, com li ha feta, en que no restas fraudada de les lahors li eran degudes, del qui era nat y criat en aquella. Com clarament se veja, que per causa de ses obres, en les quals se troban a cada pas delicatissims y pulits conceptes, no sols la juuentut sie arribada a alcançar la verdadera raho y pulicia de les coses de amor, mas encara se veu que los qui son de major edat, se arrean y honrran de explicarlos, si del tot puguessen, pus los mes de sos dits se endreçan vers lo infinit: y ab treball poden satisfer ala dreta intelligencia de aquells, y sols sie del sperit poder hi satisfer. Com sie cert que en lo contentament lo compendre al explicar fassa gran auãtatja: y axi com la fa lo nostro Ausias March en ser loat als altros, qui han escrit en semblant sciẽcia: axi fa vostra Senyoria en aquesta Era de ara a molts en aço, per lo particular cuydado que ha tingut de esser studios en les coses

de la

de la philoſophia moral y natural, per raho de la qual los ſeus dits y fets ſon tinguts per tant notables, que primer ſe canſan los homens de cõtarlos, que voſtra Senyoria de fer los dignes de gloria. Y perque ſo deſijos, que d'aqueſta men capia alguna part, he volgut a ymitacio de la de voſtra Senyoria continuar la inſtauracio de les obres de Auſias March, ab ferles nouament eſtampar en ma caſa lo mes correcte q̃ es eſtat poſsible, reglãt aq̃lles, y ajuſtant hi algunes coſes que eran eſtades o meſes: que encara q̃ la Impreſsio que voſtra Senyoria mana fer, fos de molt numero, no res manco eſſent molts los cobdicioſos de hauerlas, no baſta a ſatisfer ala auiditat de tants.

Perço voſtra Senyoria Illuſtriſsima ſie ſeruit de legirles, y alegres de veure les correctes, y apres de lonch temps, que han correguda fortuna, eſſer tornades a bon port.

FRANCISCI CALSAE IN laudem Ausiæ Marci Hispani poetæ Carmen.

Græcia quum magnũ terris ostẽdit Homerũ,
Edere quid posset, significauit eo.
Aemula græcorum tellus Oenotria vatem
Obiecit vati, Virgiliumq; dedit.
Contendere illi vario certamine laudis,
Adscribit laudem dum sibi vterq; suam.
Edidit interea tellus Hispana poetam
Adiungit socium quem sibi vterq; parem.
Hinc ingens vobis cõmunis gloria surgit
O Hellas, Latium, deciduumq; solum.

Eiusdem in laudem Antichij Rochani aliud.

Cum rara extaret scriptorum copia vatis,
Huius tam docti, tam celebrisq; viri,
Plurima Rochanus dedit exemplaria nobis,
Rochanus laudem dignus habere suam.
Fecit vt exirent valde emendata, suusq;
Vt nitor his adsit cantibus, vtque lepos.

SONET DEL MATEIX en lahor de mossen Ausias March.

Lo molt famos/author que Plini diuen,
Lo primer loc/ dels grans ingenis dona
Al grec Homer'/a qui tots la corona
Sens contradir/ molt planament ascriuen.
Tots los ques vuy/en letras posats viuen
Ausias March/jutgen quel sobrentona:
Per quant axi/raho ho vol y ordona,
Y gens d'asso/ninguns sabents sen riuen.
Per quant aquest/nostr' excellent poeta
Fon tant sabent/y tant subtil d'ingeni,
Y tan pregon/entra dintre las cosas
Que ningu hi ha/quen sa lectura's meta.
Que nol judic/hom biscahi,o hermeni
Nol entenent/trobant hi cent mil rosas.

Antichij Rochani Gerundensis in laudem Ausiæ Marci poetæ Carmen.

Non ego, sed præstãs laudat sapiẽtia Marcũ,
Laudatur cunctis, quod nitet orbe, viris:
Vertice supremos trãscẽdit carmine mõtes,
Et petit ardentes iam sua fama polos.
Mantua lætetur felici munere vatis,
Suspiciat Marcum cunctus in orbe locus.

Sonet del matex en lahor de mossen Ausias March.

Callar pora / la Smyrna ciutat noble
Dexara ya / sa gloria mundana:
Mantua gran / no tindra pensa vana
Be conexent / de Cataluny' al poble.
Ausias March / tot l'enteniment doble
De cascun hom / ab coses sublimades,
Los seus dictats / leuan totes errades
Dels sedejants / que tenen pensa moble.
No cal dormir / en lo alt mont de Parnas
Ni gens gustar / de la font Caballina
Per à saber / grans secrets de natura:
Aqui t'dira / si entendre be sabras,
Aquell poder / que'n Amor te inclina,
Morals virtuts / la Mort cruel, y molt dura.

LES OBRES DEL FACVNDISSIM Y ELEgant vigil Poeta: Strenu, e Antiquiſsim Cavaller. Auſias March.

DE AMOR CANT PRIMER.

QVi no es triſt/de mos dictats no cur
o 'n algun temps/que ſia triſt eſtat
e lo qui es/de mals paſsionat
per fer ſe triſt/ no ſerque loch ſcur.
Lija mos dits/moſtrant penſa torbada
ſens algun art/exits d'hom fora ſeny,
e la raho/ qu'en tal dolor m'enpeny
Amor ho ſab/quin es la cauſa'ſtada.

Alguna part/e molta es trobada
de gran delit/en la penſa del triſt,
e ſi les gents/ab gran dolor m'an viſt
de gran delit/m'arma fon companyada.
Quant ſimplament/Amor ab mi habita
tal delit ſent/que nom cuyt ſer al mon
e com ſos fets/vull veure de pregon
meſcladament/ab dolor me delita.

Preſt ve lo temps/que fare vida hermita
per mills poder/d'amor les feſtes colre

d'eſt viure'ſtrany/algu nos vulla dolre
car per ſa cort/Amor me vol em cita.
E yo quil am/per ſi tan ſolament
no denegant/lo do,quem pot donar
a ſa triſtor/me plau abandonar
e per toſtemps/viur'entriſtadament.

Traure no puch/de mon entenimént
que ſia cert/ e molt pus bell partit,
ſa triſtor gran/que tot altre delit
puix hi recau/delitos languiment.
Alguna part/de mon gran delit es
aquella que/tot home triſt aporta
que planyent ſi/lo planyer lo conforta
mes que ſi d'ell/tot lo mon ſe dolgues.

Eſſer me cuyt/per moltes gents repres
puix que tant lou/viur'enla vida triſta
mas yo qui he/ſa glori'al vll viſta
deſig ſos mals/puix delit l'es permes.
Nos pot ſaber/menys dela eſperiença
lo gran delit/qu'es en lo ſols voler
d'aquell qui es/amador verdader
e ama ſi/vehent s'en tal volença.

TORNADA,

Lir entre carts/Deu vos don coneixença
com

com ſo per vos/a tot eſtrem poſat
ab mon poder/Amor ma'nderrocat
ſens aquel ſeu/d'infinida potença.

Fi del cant primer.

DE AMOR CANT. II.

AXi com cell/qui deſija vianda
per apagar/ſa perilloſa fam
e veu dos poms/ de fruyt en vn bell ram
e ſon deſig/ egualment los demanda:
Nol complira/fins part haj'elegida
ſi qu'el deſig/vers l'un fruyt ſe decant
axi m'ha pres/dues dones amant
mas elegeſch,per hauer d'amor vida.

Si com la mar/ ſe plany greument,e crida
com dos forts vents/la baten egualment
hu de leuant/e laltre de ponent
e dura tant/ fins l'un vent la jequida,
Sa força gran/per lo mes poderos.
dos grans deſigs/han combatut ma penſa
mas lo voler/vers vn ſeguir diſpenſa
yol vos publich/amar dretament vos.

E no cuydeu/que tan ignocent fos

que no vehes/voſtr'auantatje gran
mon cos no caſt/eſtaua congoxan
de perdre lo/quil era delitos,
vna raho/fon ab ell de ſa part
dient que'n ell/ſe pren aqueſt' amor
ſentint lo mal/e lo delit major
ſi quel content/caſcu pot eſſer fart.

Lenteniment/a parlar no vench tart
e planament/ deſſeu eſta raho
dient quel cos/ab ſa complexio
ha tal amor/com vn Lop o Renart.
Que lur poder/d'amor es limitat
car no es pus/q'un apetit brutal
e ſi l'amant/ veureu dins la fornal
no ſera plant/ e molt menys defenſat.

Ell es qui venç/la ſenſualitat
ſi be no es/en ell prim mouiment,
en ell eſta/ del tot lo jutjament
ſclaua's diu/ſua la voluntat.
Qui es aquell/qui en contra dell reny)
que voluntat/per quil fet ſe'xecuta
l'atorch ſenyor/y ſi ab ell diſputa
ala per fi/ſe guia per ſon ſeny.

Diu mes auant/al cos,ab gran endeny

vanamē

vanament vols/ e vans ſon tos deſigs:
car dins vn punt/tos delits ſon faſtigs
romans ne llas/tot jorn ne prens enſeny.
Ab tu mateix/delit no pots hauer
tant es groſſer/qu'amor non es ſeruit
volenteros/acte de be es dit
e d'aqueſt be/tu non ſabs lo carrer.

Si be complit/lo mon pot retener
per mi es l'hom/en tal ſobiran be:
e qui ſens mi/ eſperança ſoſté
es foll o pech/o terrible groſſer.
Ay tant com es/l'enteniment pus clar
es gran delit/lo que per ell ſe pren
ſubtil art es/lo ſubtil penſamen
qui de fins paſts/nol jaqueix endurar.

TORNADA.

Plena de ſeny/no pot Deu ami dar
fora de vos/que deſcontent no camp
tots mos deſigs/ſobre vos los eſcamp
tot es dins vos/lo quem fa deſijar.

Fi del ſegon Cant.

DE AMOR CANT. III.

ALgu no pot/hauer en ſi poder
altre amar/contra ſa voluntat

n'en ser tan fort/ab tanta potestat
a deslligar/los nuus qu'Amor sab fer.
Qui es lo foll/quim repta si no am?
qui es lo foll/reptant me de amar?
tal paßsio/ningu la pot forçar
perque d' algu/si be nom vol nom clam.

Ouer' Amor/tu inuoch e reclam
puix m'has plagat/vulles m'abandonar
aquell vnguent/que sol medicinar
los pacients/que per tu mal passam.
No sia sols/yo en tal dissauor
ta pietat/mans juntes la requir
nom dons merce/mas guardo del seruir
tant am quant pot/fer hom amar Amor.

O tu qui est/sobirana dolor
quant desiguals/los volers fas venir
not veja tal/o m'atorg' al morir
dolçam sera/de la mort l'amargor.
Mostram la lum/de vera esperança
no pas aytal/ com de tu vanam'ue
mas que raho/la consenta prop se
nom vulles dar/enganosa fiança.

Si col malalt/de viure te fermança

per

per alguns mals/que familiars te
ſi algun mal/d'altre accident li ve
en por de mort/l'imaginar lo lança.
Ne pren ami/quem era ja no res
lo mal d'Amor/viuint ſobre aquell
e per mal nou/ a morir vinch per ell
per no ſer tal/ e com molt major es.

O tu Amor/aqui Deu ha permes
que de infant/vſar fas l'home vell,
e lo ſabent/ d'ignocent no ſab ell
puix que de tu/ell no ſia deffes.
Tu eſt aquell/ayre molt peſtilent
portant al mon/vna plaga mortal:
eſſer menys d'ulls/ans del colp molt y val
mas al ferit/mort ſol'es guariment.

TORNADA.

Amor Amor/lo jorn quel ignocent
per be de tots/fon poſat en lo pal
vos me feris/ car y om guardaua mal
penſant quel jorn/me fora deffenent.

Fi de Cant tercer.

DE AMOR CANT. IIII.

LO viſcahi/ ques troba en Alemanya
paralitich/ que no pot ſenyalar

ſi es malalt/remey noli pot dar
metje del mon/ſi donchs no es de Spanya.
Qui del ſeu mal/aura mes conexença
y entendra molt/millor ſa qualitat:
a tal ſon yo/ en eſtrany lòch poſat
qu'altre ſens vos/ia nom pot dar valença.

Yo viu vns vlls/hauer tan gran potença
de dar dolòr/ e prometre plahér
y eſmaginant/viu ſus mi tal podér
que'n mon caſtell/era eſclau de remença.
Yo viu vn geſt/e ſenti vna veu
d'un feble cos/ e cuydara jurar
qu'vn hom armat/ yol fera congoxar
ſens romprem pel/ yom ſo retut per ſeu.

Si com l'infant/que ſab pel carrer ſeu
prou be anar/ſegons ſa poç' edát
ſi en eſculls/per cas ſe veu poſat
eſta pauruch/no ſab hon ſe tel peu.
D'anar auant/per que noy veu petjada
ne vol ne pot/vſar de cami pla
tornar no ſab/de hon altri'l portâ
ni menys per ſi/may fera tal jornada.

Mos vlls d'aço/han feta la bugada

y tots

e tots ſos ſenys/ſi ſon volguts meſclar
yo penan pas/mas noy püch contraſtar
per qu'algun tant/ab delit es meſclada.
Amor me vol/ e fortuna med'ſuia
a tals contraſts/no baſta mon poder
ſens ell al mon/remey no puch auer
donchs dir'meu vos/ja demi quem paria?

Dormint vetlant/yo tinch la fantaſia
en contemplar/qui am, qui es, que val
e quant mes trob/ lauors me va pus mal
pel penſament/quim met en gran follia.
Hoc e tan gran/ que yo am ſon deſdeny
ſon poch parlar/ſon eſtat tal qual es
mes que ſer Rey/del poble tot frances
e muyra preſt/ ſi'n mon parlar yom ſeny.

Vos no voler/lo meu voler enpeny
e voſtres vlls/an mon arnes romput
mon penſament/minuant m'ha ja vençut
ſo preſoner/ pauruch per voſtre ſeny.
Lo voſtre geſt/tots mos actes afrena
e mon voler/ res nol pot enfrenar
l'iuern cremant/l'eſtiu ſens eſcalfar
aqueſts perills/me daran mala ſtrena.

TORNADA.

Bella'b

Bell'ab bon ſeny/tot es poca faena
al meu affany/veure vos luny eſtar
car prop de vos/res nom pot mal temps dar
y luny de vos/no trob res bo ſens pena.

Fi del Cant quart.

DE AMOR CANT. V.

ALt e Amor/d'hon gran deſig s'engendra
y eſperiment/per tots aqueſts grahons
me ſon delits/mas donam paſsions
la por del mal/quim fa magrir carn tendra.
E port'al cor/ſens fum continu foch
e la calor/nom ſurt apart de fora
ſocorreu me/ dins los termens d'un hora
car mos ſenyals/demoſtren viure poch.

Metje ſcient/note lo cas per ioch
com la calor/no ſurt apart eſtrema
l'ignorant veu/que lo malalt no crema
e jutjal ſa/ puix que moſtra bon toch.
Lo pacient/no pora dir ſon mal
tot affeblit/ab lengua mal diſerta
geſt,e color/ aſats fan deſcuberta
part del affany/que tant com lo dir val.

Tor-

TORNADA.

Plena de ſeny/dir vos queus am no cal
puix crech de cert/queus ne teniu per certa
ſi be moſtrau/queus eſta molt cuberta
cella per que/Amor es deſigual.

Fi del Cant. v.

DE AMOR CANT. VI.

TAnt en Amor/ma pens'ha conſentit
que ſens aquell / en als no puch entēdre
ami quem plau/que d'als no puſch aprendre
tot altre fet/mi entre'n gran deſpit.
Los grans threſors/ne tot l'honor del mon
nom plau hauer/ab menys de ſer amat
car ſens aço/nom do ben ahuirat
ço que no's car/tot mon deſig confon.

Pobre ſo donchs/molt mes que Iob no fon
puix es dit rich/cell qui no a deſig:
en paſsions/ yom trob dins en lo mig
ſi deſijar/ab deſeſper l'hom fon.
Iames Amor/fon axi auinent
en be moſtrar/ſa famoſa virtut
com alt muntar/me,e ferme d'abatut
ben ahuirat/ſus tots complidament.

Per

Per dos eſtreins/Amor es mal mirent
per molt e poch/e lo mig ſe jaqueix
be's moſtra pech/puis contra ſi falleix
car tot ço cau/que'ſtrem es ſon tinent.
Bem marauell/ſi Amor no decau
puix que'n eſtrems/vol que'ſtiga ſon pes
lo meu voler/es mes que tota res
yl voſtre's menys/ quel terç d'vn pũt de dau.

Durar no pot/ſino mes fet gran frau
trencant Amor/de natura'ls coſtums
poch menys contraſt/que tenebres e lums
en mon voler/ y'l de madona jau.
O Deu per que/Amor es deſigual
que no conſent/que voſtre voler creſca?
per que lo meu/per null temps no pereſca
ſi be nom ſent/quant me vendr'aqueſt mal.

Deu per bondat/vol ſer tan cominal
que no conſent/vn cor dur e ſaluatje
e ſer amat/a gran deſauantatje
d'aquel qui es/en Amor ſon cabal.
Per ço nom pens/que Amor en mi dur
car en amar/vos he pres tot eſtrem
el voſtre cor/es d'amor axi ſem
que'n mi penſar/no crech james atur.

Torna

TORNADA.

Plena de ſeny/per l'amor queus port jur
que ſim ve tart/la voſtra ben volença
preſent de tots/fare de mi ſentença
que ſonara/mentre'l mon dels vius dur.

Fi del Cant ſiſe.

DE AMOR CANT. VII.

CLar es e molt/a tots los amadors
y a tots aquells/que de mi an ſabút,
que mon ſemblant/no es huy conegút
d'auer ſentit/Amor e ſes dolors.
Nom fa meſter/teſtimonis hauer
ne blan parlar/ab perſuaſions
ne falagar/orelles ab rahons
fauor ha gran/paraula dient ver.

Per quels eſtrems/ha ſercat mon volér
en aqueſt mon/no ha trobat ſemblant
los quels migs lochs/de Amor van ſercant
nols defalli/trobar tot llur meſtér.
Amor en mi/tant ha loch conuinent
que'n altra part/ſe veu eſſer eſtrany
ſon lauger pes/ja dona'l mon affany
als muſcles meus/es carrech molt plaſent.

No fa-

No fara molt/lo qui ſera crehent
vehent d'Amor/en mi lo ſeu proces:
la groſſa part/d'Amor en mi gran es
del altrem'call/ques fort dar entenent.
Los actes grans/d'aqueſt Amor moſtrats
jutjaulos tots/los qui mes n'enteneu:
los no tocants/perdon ſim repreneu
car ſegur ſo/dels ben enamorats.

Mos ſentiments/ſon axi alterats
quant la que am/mon vll pot diuiſar
que nom acort/ſi ſo'n terra n'en mar:
ylls membres luny/del cor tinch refredats.
Sim trob en part/hon li puſca res dir,
yo crit algu/per que ab ell me's cus
aqueſta's por/per qu'ella nom refus
crehent mon mal/de mala part venir.

Tal pena donchs/qui la pot ſoſtenir?
com yo vehent/quem degra ſer grait?
per molt amor/ d'ardiment ſer fallit
e mon voler/ eſtrem veig deſgrait.
Ans ſo jutjat/hom pech eſens Amor
o ſens calor/alguna natural,
o ſi nom fos/la fama cominal
ja fora mort/per ſobres gran dolor.

No trob

No trob en mí/poder dír ma triſtor
e de aço/ ne ſurt vn gran debat:
lo meu cor diu/que no es enculpat
car del parlar/la lengua es ſenyor.
La lengua diu/qu'ella molt beu dira,
mas que la por/del cor força li tol
que ſens profit/eſta com parlar vol
y ſi ho fa/que balbucitara.

Per eſta por/vana la penſa'ſta
ſens dar conſell/per execució
no es ſenyor/en tal cas la rahó
l'orgue del cos/desbaratat eſta.
La ma no pot/ſuplír en lo ſeu cas
mou ſe lo peu/no ſabent lo perque:
tremolament/per tots los membres ve
per que la ſanch/a corre al pus llas.

O tu Amor/qui ab vlls cluchs eſtas
quant vols partir/tos amargoſos dons:
no compenſant/los merits y rahons
tą voluntat/regex fortunat cas.
Vulles penſar/l'incomportable dan
que lo mon reb/de tots fets deſiguals:
qui pren de tu/delits, de gr'auer mals
e plor aquell/ qui de gr'anar truſan.

Tor-

TORNADA.

Lir entre carts/les coſes periran
que dintre ſi/eſtàn en deſacort:
ſi Amor aſi/no guarda de fer tort
com guardara/lo quil ſerueix de dan?

Fi del Cant. vij.

DE AMOR CANT. VIII.

IA de Amor/tebeu james yo ſia
fret ho tan calt/cremat tot fins encendra
al qui Amor/los ſeus eſtrems engendra
no ſent dolor/ne viu en malaltia.
Qui ama poch/Amor poca'l contenta:
no es celos/compleix lo que deſija
ha baſtament/fins entant ques faſtija
tocar ſe pot/ço d'hon ell ſe contenta.

Fin amador/dolor punt nol tormenta
car la major/de mort no l'es extrema:
tant ardentment/ lo foch de Amor lo crema:
que tot l'es fret/quant pot tocar ne ſenta.
Ix fora ſi/res de ſi nol delita
ſi donchs delit/en altre no li porta:
ſa voluntat/en vers ſi eſta morta
en la gran cort/fa la vida hermita.

Lo pensament/dels amadors cogita
si que vn cos/fa dels dos qui molt s'amen
los esperits/dins en aquells se clamen
com hu'n lo cos/del altre no habita.
Tota res va/en lo loch hon cobeja
fugint mals trists/volent bens hon reposa
m'arma qui es/en mi pus noble cosa
lo vostre cos/qui es son centr'enueja.

Tal grau d'Amor/qui nol sent nol cobeja
e per alguns/ se sap mils que no senten
car per lo menys/sabent lo molt e tenten
puix diferent/la specie nos veja.
Nos pot saber/ab tantes circunstancies
com lo sabent/per dues coneixences
per passions/ e per veres sentences
lo no spert/jutg'es ple d'ignorancies.

Pedra de toch/ tinch, e de Amor balances
per saber ell/quant es e sa natura
mas vostr'amor/es ami cosa escura
mon cor vbert/ vos esta per ses lances.
Quim vol fer dir/lo vostre cos turmente
leixe lo meu/car l'esperit no l'ama
la mia carn/cremant se per gran flama
yo sentr'el mal/de vostr'ull ques lamente.

Nom rept' algu/sil tebeu no esmente
sa voluntat/nos pot dir que be ame,
n'es veritat/que de tot ell desame
no li escau/que riga ne guaymente.
De filats vist/no cregau que nu vaja
creu ser vestit/ no serca pus que vista
e lo tot nu/vol drap de bona lista
e son poder/tot quant pot fer assaja.

TORNADA.

Amor Amor/vos pensau que yo vaja
buydes les mans/per merce de vos pendre,
tot quant puch dar/ amplamẽt vos vull rẽdre
semblam gran dret/que la que am yo aja.

Fi del Cant. viij.

DE AMOR CANT. IX.

SI com vn Rey/de tres ciutats senyor
qui tot son temps/l'aplagut guerrejar
ab l'enemich/qui d'ell nos pot vantar
may lo vences/menys de ser vencedor,
Ans si el mati/l'enemich lo vencia
ans del sol post/del Rey era vençut:
fins quẽ les hosts/contr'al Rey fonch vengut
vn soldader/qui lo Rey desconfia.

Lla

Lla donchs lo Rey/perde la ſenyoria
de les ciutats/ſens vlla poſſeir:
Mas l'enemich/dues lin volch jaquir
dant fe lo Rey/que bon compt'en retria.
Com a vaſall/la renda deſpenent
a voluntat/del deſpoſeidor
del altre vol/que non ſia ſenyor
ne ſia viſt/que li ving'en eſment.

Llonch temps Amor/per enemich lo ſent
mas james fonch/quem donas vn mal jorn
qu'en poch inſtant/no li fes pendre torn,
foragitant/ſon aſpre penſament.
Ell m'ha vençut/ab ſols les forç d'vn cos
ne l'a calgut/moſtrar ſa potent força:
los tres poders/qu'en l'arma ſon me'ſforça
dos men jaqueix/del altre vſar no gos.

E no cuideu/quem ſia plaſent mos
aqueſt vedat/ans n'en dure degrat
ſi be no puch/remembrar lo paſſat
molt es plaſent/la carreg'amon dos.
Iames venço/ſon plaher del vençut
ſiño de mi/quem plau qu'Amor me vença
em'tinga pres/ab ſa inuiſible lença
mas paren be/los colps en mon eſcut.

De fet que fuy/a ſa merce vengut
l'entenimient/per ſon conſeller pres
y mon voler/per alguazir l'ames
dant ſe caſcu/que may ſera ſabut.
En lur merce/lo companyo membrar
ſeruint caſcu/lealment ſon offici:
ſi qu'algu dells/ no ſera may tant nici
qu'en res contraſt/qui ſia de amar.

TORNADA.

Plena de ſeny/vullau vos acordar
com per amar/venen grans ſentiments
e per Amor/pot ſer hom ignocents.
e moſtreu yo/quin he perdut parlar.

Fi del noue Cant.

DE AMOR CANT. X.

NOm pren axi/com al petit vaylet
qui va ſercant/ſenyor qui feſta'l faça
tenint lo calt/en lo temps de la glaça:
e freſch deſtiu/com la calor ſe met.
Preant molt poch/la valor del ſenyor
e concebent/defalt de ſa manera
vehent molt clar/que te mala carrera
de cambiar/ſon eſtat en major.

Com ſe fara/que viſca ſens dolor
tenint perdut/lo be que poſſeya?
clar e molt be/ho veu ſino ha follia
que may pora/tenir eſtat millor?
Donchs que fara? puix altre be nol reſta
ſino plorar/lo be del temps perdút
vehent molt clar/per ſi ſer decebút
may trobara/quil faça millor feſta.

Yo ſon aquell/qu'en lo temps de tempeſta
quant les mes gents/feſtejen prop los fochs
e puch hauer/ab ells los propris jochs
vaig ſobre neu/deſcalç ab nua teſta.
Seruint ſenyor/qui james fon vaſſall
nel vench eſment/de fer may homenatjẽ
en tot leig fet/hagues lo cor ſaluatje
ſolament diu/que bon guardo nom fall.

TORNADA.

Plena de ſeny/leigs deſigs de mi tall
herbes nos fan/males en mon ribatje
ſia entes/com dins en mon coratje
los penſaments/nom deuallen auall.

Fi del Cant Deze.

DE AMOR CANT. XI.

LEixant a part/l'eſtil dels trobadós
qui per eſcalf/tranſpaſſen veritat,
e ſoſtrahent/mon voler afectat
per que nom trob/dir'el que trob en vos.
Tot mon parlar/als qui nous auran viſta
res noy valra/ car ſe noy donaran
e los vehents/que dins vos no veuran
en creur'ami/lur arma ſera triſta.

Lull de hom pech/no ha tant foſca viſta
que voſtre cos/no jutje per gentil,
nel coneix tal/com lo qui es ſuptil,
hoc la color/mas no ſab dela liſta.
Quant es del cos/menys de participar
deleſperit/coneix be lo groſſer:
voſtre color/y el tall pot be ſaber
mas ja del geſt/no pora ben parlar.

Tots ſom groſſers/en poder eſplicar
ço que mereix/vn bell cos e honeſt,
jouens gentils/ben ſabents l'an requeſt:
e famejants/los conuench endurar.
Lo voſtre ſeny/fa ço qu' altre noy báſta
que ſab regir/la molta ſobtileſa
en fer tot be/s'adorm en vos pereſa
verge no ſou/per que Deu ne volch cáſta.

Sol pera vos/basta la bona pasta
que Deu retench/per fer singulars dones
fets ne hassats/molt sauies e bones:
mas compliment/dona Teresa'l tásta.
Hauent en si/tan gran coneiximent
que res nol fall/que tota nos'conega
al hom deuot/sa bellesa encega:
past d'entenents/es son enteniment.

Venecians/no han lo regiment
tan pacifich/com vostre seny regeix,
subtilitats/quel entendrens nodreix
e del cos bell/sens culp'al mouiment.
Tan gran delit/tot hom entenent ha
e ocupat/se troba'n vos entendre
que lo desig/del cos nos pot estendre
a leig voler/ans com amort está.

TORNADA.

Lir entre carts/lo meu poder no fa
tant queus pogues/fer corona'nuisible,
meriu la vos/car la qui es visible
nos deu posar/lla hon miracl'esta.

Fi del Cant onze.

DE AMOR CANT XII.

LA mia por/d'alguna causa's mou
per be quel juhi/se met' en bon espér:
mon sentiment/propheta verdadér
de bon pensar/mon pensament remou.
Qu'es aço donchs/quem leua mon repos?
e lo dormir/ la congoixa nom tol?
e ma raho/ cuyda morir per dol
com en remey/donar james ha clos?

Dolor me puny/quem don'al cor grã mos
ne causa veig/del auenidor dan
mon esperit/es mal pronostican
generalment/que special nol pos.
Quan me despert/me sembla quem desperta
huna dolor/ab agut punyiment
familiar/he tant est pensament
quel dan vinent/ia tinch per cosa certa.

Yo son ben cert/que vos no sou ben certa
de mon voler/del qual me so callat
ma culpa es/com nom so clar mostrát
que tal Amor/no mereix ser cuberta.
Ia so pus luny/de mon voler mostrar
a poch a poch/mon esforç sent descreixer
lo que de mi/ sabeu no pot mereixer
qu'en mi penseu/amar ne desamar.

Sobres

Sobres Amor/de vos me a fet lunyár
e dintre si/vol esser departit
per molt amar/mon voler no he dit
e sentiment/dell a vos no vol dar.
Vos no sabeu/lo meu voler secret
vos nol sentiu/yo sobres dolor sent:
Amor ho fa/sens vs d'entenimen
fartant a vos/dant a mi fam e set.

Los mals tan grans/quel Amor me promet
esforç no sent/quils gosas emparar,
yo am lo dan/vengut per vos amar
pensar deueu/quant m'es lo benifét.
A vos ador/si no men repreneu,
dexau a mi/carrech de consciença
en tant estrem/es ma gran ben volença
que vos confes/per vn eternal Deu.

No dire may/que fiau lo mal meu
car tot lo mal/yol tinch en molt gran be
si mon amich/semblant del meu mal te
yo per son be/volgr'anans fos en creu.
Amor me fa/lo carrech sostenir
yol malehesch/si per null temps me fall:
e si mon cos/de sa virtut defall
no li don mort/per son mal no finir.

Torna-

TORNADA.

Lir entre carts/tot quant deuos yo mir
e quant me pens/me fa creixer d'Amor:
delit me ſent/ales veus ſens dolor
e puis me dol/tant com puſch ſofferir.

Fi del Cant. xij.

DE AMOR CANT. XIII.

DOna ſius am/nom graixcau Amor
aquella part/de que yo ſo forçát:
graiu a Deu/quius ha tal cors formát
que altre cors/no baſt'aſa valor.
Bell ab gran geſt/portant vn eſperit
tan amplament/que nol te preſoner
mas com ſenyor/vſant de ſon poder
tenint eſtret/plaentment l'apetit.

E ſi treball/per toſtemps jorn e nit
e fas quant puch/per quem vullau amar:
no mereſch tant/car nos pot be comprar
la voſtr'amor/quel preu es infinit.
Aixi's cauſat/lo meu mereximent
com ſi per vos/prench la mort ami plau
mas no mereſch/ſer amat ſius deſplau
ne baſt'en pus qu'en vn couidament.

Hajau

Hajau me grat/com lo meu pensament
qu'er'apartat/d'Amor de tot en tot
e ja d'Amor/yo no'scriuia mot
ans del passat/era ver penident.
Ara per vos/y en vos tot lo despench
menys de pensar/que men remunereu
si Amor fa/que perço mi ameu
far'al que sol/per mal costum que tench.

Puix Amor vol/qu'en Amor tant mestench
per molta part/deuos que trob en mi
tanta e tal/qu'en altra no trobi
e de Amor/aquella ell estrench.
Raho sera/no luñar me de vos
puix que per vos/ Amor en mi he mes
per lo semblant/valer de qui so pres
malesch Amor/no fent amar als dos.

Lonch temps es ja/que per fugir dolors
fugi Amor/en tant com en mi son,
mas vehent vos/recorts en mi no son
dels mals passats/ans me paren dolçors.
Yo li perdon/los mals qui son pasáts
e tots aquells/dispofts per ha venir
acordat so/per vos tant sofferir
puix que aquells/sapia que sentáts.

Torna-

TORNADA.

Mon derrer be/ja èren castigats
los meus volers/per james don'amar
yols he volgut/per vos licenciar
si grat nom han/hajau los per ingrats.

Fi del Cant. xiij.

DE AMOR CANT. XIIII.

SEns lo desig/de cosa deshonesta
d'hon ve dolor/a tot enamorat
vísch dolorit/desijant ser amat
e par ho be/que nous vull deshonesta.
ço que mes am/de vos es vostre seny
e los estats/de vostra vida casta
molt no deman/car mon desig no basta
sino en ço/que honestat ateny.

L'entenimen/en vos amar m'empeny
e no lo cors/ab voler deshonest:
tiram'auos/vn amigable gest
ab sentir prim/qui desperta desdeny.
Tant esta pres/lo meu entenimen
per molta part/del vostre que li alta
quem tol sentir/hem'fa lá carn malalta
d'un tal dormir/que pert lo sentiment.

No ces

No cessara/lo meu egual talent
puix mou depart/que nos cansa n'es farta
car l'esperit/tot lo finit aparta
no es en cos/lo seu contentament.
De vos deman/la voluntat guanyada
cella qui es/en l'arma infinida
la part d'Amor/que pot esser partida
en lo meu cor/noy es molt esforçada.

Si com lo foch/creix la sua flamada
quant li son dats/molt fusts per quels aflam
ella donchs creix/e mostra major fam
com pot sorbir/cosa que'l sia dada:
Ne pren a mi/car ma voluntat creix
per los desigs/presentats en ma pensa
e remoguts serials fer offensa:
car d'altra part/ma voluntat nos peix.

Mon pensament/mostra quem'entristeix
quan entre gents/estich mut e pensiu,
la donchs Amor/peix sos fills en lo niu
que dins mon cap/ha lonch temps q̃ nodreix.
Est es aquell/voler sens algun terme
per ço qu'Amor/de mi james nos parta
car l'amador qui son voler no farta
nol rou d'amor/lo no cansable verme.

Torna-

TORNADA.

Plena de seny/mon enteniment fermē
en ço que may/amador lo fermá
e si fallesch/ver Amor fallirá
millor de tots/haure nom sim conferme.
Fi del Cant. xiiij.

DE AMOR CANT. XV.

TAnt he amat/que mon grosser enginy
per gran treball/de pensa es subtil
leixant apart/aquell sentiment vil
qu'en jorn present/los enamorats tiny.
So tan sabent/que se ben departir
Amor d'aquell/desig no virtuos:
car tot desig/retent hom congoxos
no's ver'Amor/ne per tal se deu dir.

Axi com Deu/si nol plach descobrir
estant enclos/dins lo virginal ventre
e quant ixque/de fora d'aquel centre
may lo Sathan/lo poch bendiscernir.
Ans quant enel/vey'al curs de natura
creya decert/aquell no esser Deu
mas ja retut/son esperit en creu
sab'el mester/que paradís procura.

Per

Per mals parlers/he tret ſaber e cura
de retenir/lo foch d'Amor ſens fum
e per aço/he cartejat volum
d'aquell ſaber/que ſens Amor no dura.
Viscut he molt/ſens eſſer conegút
per molts ſenyals/que fictes he moſtrát
mas com ſere/per hom foll publicát
ſera be cert/lo tart apercebút.

Si ha en vos/ay tant de be caigút
obrant en vos/arreglada merce
que vehent mi/deſpullat de tot be
no deſpreheu/mon dan per vos vengút.
E ſi per uos/he nom de foll atés
e contra mi/ſo reſtat mal mirént
ſia per vos/cregut ſaui ſabént
puix que per vos/mon ſeny haure deſpes.

Si pet amar/a uos hauia'tes
honor e bens/bellea y ſauieſa
l'Amor queus he/tendría per offeſa
ſi tal ſemblant/en vos no paregues.
Ma voluntat/en ſi tal carrech pórta
que no ſera/ſens la voſtra contenta
e fora vos/nom pens que may conſenta
que null deſig/li ſodegue la pórta.

Tor-

TORNADA.

Plena de feny/natura no comporta
que tal dolor/no defcrefca ma vida,
fi Deu pregas/ma veu feria oyda
hoyula vos/puix veritat reporta.

Fi del Cant. xv.

DE AMOR CANT. XVI.

TOts los defigs/efcampats en lo mon
entre les gents/fegons for de cafcú
ab trencat peu/a pas van detras hu
qui es lo meu/e lonch temps ha que fon.
Si com los puigs/poran fugir al vent
ma voluntat/del poria campár
en vn loch ferm/li conue efperár
nel pot minuar/aquell mal penfament.

En remeyar/non conech fentiment
fi be l'afaig/e yo'fperimentát,
per mon efforç/pograá fer defliurát
d'una gran part/de la dolor que fent.
Amor fuplich/quem leix donar entendre
lo fobrefalt/que de vos dona'm ve
entenent vos/ quin'obra fa dins me
e com fens mort/yo no men puch defendre.

Paſſar donchs puch/ſens honeſtat offendre
moſtrant virtut/com res no caſt no vull
ſi mon deſig/no caſta penſa cull
nom trob en punt/que res pens de vos pēdre.
Sos mouiments/ningu pot eſquiuar
feruents no ſon/de noſtre franch iuhi,
donchs com ſera/que yo fuja de mi?
culpa nous tinch/ſi forçat ſo d'amar.

Aqueſt'Amor/tant ſe pot eſſorçar
quel amador/a mort fara venir
com es l'hom fort/potent a reſiſtir
les paſsions/que vol Amor donar?
E donchs per que/yo ſo deſacordant
moſtrar a vos/la voluntat queus port
ma lengua te/la vida e la mort
lo meu poder/nom val eſſent baſtant.

Si com aquell/qui eſta Deu pregant
que ploges fort/ſens lo temps nuuolós;
vull ſer amat/ſens dar notaſiós
e nos pot fer/lo meu voler zelant.
L'entèniment/e calitat s'acorden
amar a vos/en qui es llur ſemblança
e los volers/han gran deſacordança
contra raho/en tanta part diſcorden.

TORNADA,

Lir entre carts / los Escurçons no morden
ab tant fort mos/com es lo de Amor
si bels morduts/no passen tal cuyçór
perden lo seny/e les vistes exorben.

Fi del Cant. xvj.

DE AMOR CANT. XVII.

SI pres grans mals/hun bem sera guardát
mos guays e plants/delits se conuertran
a pres los mals/los bens millor parran
e be no val/pas tant com es preát.
Rey pot ser dit/lo pobre dins la pensa
per vn petit/do quel sia offert
e lo rich hom/de larguesa desért
gran suma d'or/pobretat nol defensa.

Mon pensament/embolt en Amor pensa
com tot son be/d'aquest loch pusca tráure
no piados/Amor lo veu mort jáure
durar no deu/lo comport dest'offensa.
Per mal de mi/romp sos costums Amor:
e fa mentir/los que dell han escrit
esperiment/en mí es defallit
Amor desdiu/ser en tal cas senyor.

Si com

Si com lo Sol/escalfa'b sa calor
totes les parts/que son dejus lo cel
escalf'Amor/cascun cor de bon zel
sino'l de vos/qui es ple de fredor.
D'on ve lo glaç/qui tanta fredor porta
faent contrast/al calt que Amor gíta?
als hermitanys/fa sortir de l'hermíta
los grans delits/s'entren per esta porta.

Del foch d'Amor/Phedra no fonch estorta
requerre volch/Ypolit son fillastre,
e Lançalot/hac en Amor tal astre
que fon request/per dona quen fo morta.
O cruels fats/vos qui fes jutjamént
que yo amas/hun cor de carn tan dur
feu lo ser moll/manaulí que no dur
que ab vll cast/denega mon talént.

Amor es tal/que fets injusts consent
mas james fon/tan injust com aquest
car yo guaíment/mon cor e romp lo test
e vos sou prop/quem siau mal volent.
Ma pensa es/en vos pensar embolta
es li forçat/d'altra part no la tiren
e vostres vlls/en guardar mi nos'giren
e mostren be/sa pensa tenir solta.

Si amat so/festam' deu esser colta
car en lo mon/vn cors sera guanyat
axi lo cel/fa gran solemnitat
com del infern/hun'arma pot ser tolta.
Los cantadors/ab melodia canten
los trobadors/a fer dictats acuiten
los aldeans/salten, corran, e luyten
los amadors/d'amar be no sespanten.

TORNADA.

Plena de seny/molts homés son quis vãten
que han ben vist/Amor e conegút
portants d'aquell/scrits en llur escút
nol' han sentit/e de sos fets se'spanten.

Fi del Cant.xvij.

DE AMOR CANT. XVIII.

NO pens algu/quem allarch en paraules
e que mos fets/ab los dits enferesca
ans prech a Deu/que de present peresca
si mon parlar/atany en res a faules.
Mos fets d'Amor/ab los Romans acorden
que foren mes/que los escrits no posen
cells qui d'Amor/en lo mal se reposen
en creure mi/consciença nols remorden.

Sens

Sens Amor ſon/aquells que' ab mi diſcorden
e la dolor/de Amor temorejen
e quant y ſon/exir d'ella cobejen
y per tos temps/de ſi mateix recorden.
Poch es amant/qui dolor lo turmenta
ſi que'volgues/ menyſcabar de aquella
dins la color/es vna marauella
que no ſe com/lo delit ſe preſenta.

Dolor d'Amor/a mi tant no turmenta
qu'exir volgues/de ſon amargos terme
e ſi dauant/me veig d'abſenç' adverme
e lo conort/contr' Amor dant enpenta.
Yom dolch en tant/de guarir de la plaga
que ſerch verins/per que lo conort muyra
y en gran delit/james mon cor habuira
fins qu'en Amor/ma penſa reſte vaga.

Vn gran delit/als amadors s'amaga
a tots aquells/qu'en pur Amor no venen
en lur voler/delit d'Amor no prenen
ne ſenten be/ſis pert nels afalaga.
No es al mon/tan gran delit de penſa
com lo penſat/en la perſon'amada
e quil ateny/tota caus'oblidada
ſi que a ſi/no troba mentrey penſa.

Tebeu voler/delit d'Amor defenſa
los eſtrems han/de be complit ſemblança
lo poch voler/no ha por n'eſperança
rebre no pot/gran be, ne molt' offenſa.
El altr'eſtrem/ell ſi mateix delita
no recordant/del be venint eſpera
caſcu d'aqueſts/ha la ſua carrera
e lo del mig/no ſab hon ſe habita.

Yo ſo aquell/ſeruent qui no deſpita
ſino ateny/del ſeruey coneixença
tot es aquell/hon ha ſa ben volença
y en ſon voler/tot lo ſeu s'abilita.
Tant en Amor/ma pens' en alt grau munta
que m'arma es/dins en lo cos que ama
e mi mateix/auorreſch ſim deſama
y en res de mi/voluntat he defunta.

Dins ſi mateix/veu gran gloria junta
qui de Amor/be ne mal no ſpera
altre amant/ab voluntat ſancéra
per ſes virtuts/ſes paſsions conjunta.
Noſtre ſperit/ſols bens e vírtuts guarda
quant ſolament/vſa de ſa natura
amant per ſi/aquella creatura
que les virtus/als vicis li ſon guarda.

Tornada.

TORNADA.

Lir entre carts/qui d'Amor ſe pren guarda
tres parts ſen fa/dues ſeguint natura
la vna mor/elaltra toſtemps dura
la terça es/que fals apetit guarda.

Fi del Cant. xviij.

DE AMOR CANT. XIX.

TOt metje pren/carrech de conſciença
ſi lo perill/al malalt te ſecret
lo cos y pert/mas l'arm' en bon loch met
comptes mortals/porten regoneixença.
Vos qui ſabeu/clarament mon mereixer
feu me ſer cert/de lesdeuenidor
yo vull ſaber/quem te cubert Amor
mon mal o be/de fet me feu coneixer.

Mon ignorar/be nom fara mereixer
e per null temps/james b'aportara
o tart o breu/mon mal la fi veura
e deſperar/mon mal poria creixer.
Si plau a vos/que bem dega venir
nom detardeu/hauerne ſentiment
e per tardar/aqueſt coneiximent
nom percebeſch/de mon voler cobrir.

Tarda de temps/nom fa d'Amor jaquir
los temps en mi/venir ja no porán
tots los jorns meus/moment me semblarán
Corrent lo Sol/nos mou amòn albir.
Si pert Amor/par forçat desesper
vos nous dolrreu/del no vist perdut temps
donchs vos y Amor/acordau vos ensemps
tot prestament/queus plaura de mi fer.

TORNADA.

Lir entre carts/qui be o mal vol fer
no deu pensar/algun dan sil segueix
car lo voler/en dos parts se parteix
e cor partit/degun fet no requer.

Fi del Cant.xix.

DE AMOR CANT. XX.

SI com aquell/qui per sa'nfinitát
no pot esser/de res finit contént
si que res fer/ab algun elemént
en son delit/nol aura contentát.
Per l'inperfet/lo delit munde pósa
e si no'n Deu/sa pensa no satura
axi amar/vos amant m'asegura
tot lo restant/del mon me fa gran nosa.

En vos

En vos pensant/ma pensa es enclosa
dompdas per vos/ma voluntat no farta
car mon desig/la te catiu' ab carta
que res no vol/ne demanar no gósa.
Nom marauell/si yo am auos tant
coneixent vos/vehent vos e sentint
al meu voler/lo saber lo desmint
lo meu saber/al voler va dauánt.

Yom marauell/com no muyr desijant
crehent en vos/esser lo paradis
e nose hom/que'n vos aytant sentis
que nos mostras/de vos esser amant.
Nom lou de tant/quen saber tots los pas
mas per Amor/he sentit mes en vos
Amor ha fet/dels seus bons seruidos
del pech sabent/e franch del pus escas.

A desijar/mon desig no es las
mas la valor/vostra mes ne mereix
en estimar/hom be no la compleix
nous am'asats/qui amant no'sclatás.
Ia per Amor/amadors morts ne son
e yo so viu/y en fet no rest igual
la causa d'hon/los vench ay tant de mal
no es tan gran/com la que mi confon.

E puix

E puix ſemblant/de vos jamas no ſon
yo degra ſer/ſus tots auantajat
nou penſament/Deu me pogr'hauer dat
que no ſeruis/a pus a fer al mon.
Sino en vos/per tots temps contemplar
car yom conech/que meriu vaga penſa
e ſab me greu/com non trob tal defenſa
que nom jaquis/altra pens'acoſtar.

TORNADA.

Lir entre carts/ço quem fa vos amar
nom'entra pas/ſolament per la viſta
voſtre ſperit/es aquell quim conquiſta
e com demi/nous moſtrau deſaltar.

Fi del Cant. xx.

DE AMOR CANT. XXI.

ESTRAMPS.

FAntaſiant/Amor ami deſcobre
los grãs ſecrets/ qu'als pus ſubtils amaga
e mon jorn clar/als homens es nit folca
e viſch d'aço/que perſones no taſtan.
Tant en Amor/l'eſperit meu contempla
que par del tot/fora del cos ſe aparte
car mos deſigs/no ſon trobats en home
ſino en tal/que la carn punt nol torbe.

Ma carn

Ma carn no ſent/aquell deſig ſenſible:
e leſperit/obres d'Amor cobeja:
d'aquell ſech foch/quels amadors ſe ſcalfen
pahor nom trob/ que men pogues may ardre
Vn altr'eſguart/lo meu voler pratica
quant en amar/vos dona ſecontenta
que no han cells/qui amadors ſe moſtren
paſsionats/e contr'Amor no dignes.

Si fos Amor/ſuſtancia rahonable
e ques trobas/de ſenyoria ceptre
bens guardonant/e punint los demerits
entr'els millors/ſol me trobara Fenix.
Car yo tot ſol/deſampare la meſcla
dels leigs deſigs/qui ab los bens s'embolquen
caſtich nom cal/puix q̃ d'afaigs nom tempté
la cauſa lur/en mi es feta nulla.

Si com los ſants/ſentints la lum diuina
la lum del mon/conegueren per ficta
e menyspreants/ la gloria mundana
puix major part/ de gloria ſentien.
Tot en axi/tinch en menyſpreu y faſtig
aquells deſigs/que complits Amor minua
prenent aquells/qui del eſperit mouen
qui no's laſſat/ans tot jorn multiplica.

Si com

Si com ſant Pau/Deu li ſoſtrague l'arma
del cors,per que/v'es diuinals miſteris
car es lo cors/del eſperit lo cárcer
e tant com viu/ab ell es en tenebra.
Axi Amor/l'eſperit meu arrapa
e noy acull/gens maculada penſa
e perço ſent/lo delit que nos canſa
ſi que ma carn/la ver'Amor nom torba.

Pren men axi/com aquel philoſoff
qui per muntar/al be que nos pot perdre
los perdedors/lança en mar profunda
crehent aquells/l'entenimet torbaſſen.
Yo per muntar/al delit perdurable
tant quant al mon/gros plaher de mi lance
crehent de cert/quel gran delit me torba
aquel plaher/qu'en faſtig volant paſſa.

Als naturals/no par que fer ſe puſquen
molts dels ſecrets/que la deitat s'eſtoja
que reuelats/ſon eſtats a molts Martres
no tan ſubtils/com ignorants y aptes.
Axi primors/Amor a mi reuela
tals quels ſabents/no baſten a compendre
e quant ho dich/de mos dits me deſmenten
dant aparer/que folles coſes parle.

Torna

TORNADA.

Lir entre carts/lo meu voler ſe tempra
en ço que null/amador ſab lo tempre
Amor ho fa/aqui plau que yo ſenta
ſos grans treſors/a mi ſols manifeſta.

Fi del Cant. xxj.

DE AMOR CANT. XXII.

TAl ſo com cell/qui penſa que morra
e ja l'an leſt/moltes veus la ſentença
mas per merce/l'es donad'audiença
creu e no creu/que merce li valrra.
Lo mal y'l be/van al meſqui dauant
que fermament/nols goſa eſperar
aixi no puch/a vos ferm deſijar
ne ſer no puch/del tot deſeſperant.

Ay tant com puch/y re vid'allargant
per quel eſtrem/de tots mals es la mort
nom trob eſforç/per hauer ne conort
mes am dolor/mort e vida dubtant.
E tant com pus/de ma dolor creheu
e lo remey/en vos lo deteniu
lo meu ſperit/jau mort molt mes que viu
ans de ſa mort/pregaus li perdoneu.

La donchs

Ladonchs morre/com parlar nom volrreu
e tinch per foll/qui de mort nos'defen
aquella es/darrer dan e turmen
no mereſch yo/que los meus jorns fineu.
No guardeu mi/ſino ma ben volença
mi offenent/offendreu lo voler
que vos amant/de mi es homeyer
e conexent/vos fall regoneixença.

Hon es Iaſon/e ſa deſçoneixença
hon es Theſeu/qui detrac'Ariadna
e Dido fonch/d'eſperança tan vana
que la trahi/Eneas en crehença.
Los fets paſſats/de preſent me conſolen
irat me trob/vers feminil linatje
los fins amants/no han enell eſtatje
ſembren los bons/cullen los mals emolen.

Sauis ſon cells/qui les feſtes no colen
d'aquell Amor/qui en les dones cau
ab deſleals/ſouint elles han pau
leixant aquells/qui per ben amar moren.
En recort es/aquell Pau de ben viure
qui per amar/ſa dona torná foll
tal cami tinch/ſoptant rompent lo coll
de tot mon dan/dubtem nous veja riure.

Torna-

TORNADA.

Plena de ſeny/nom abreujeu lo viure
car mentre viſch/voſtra lahor s'allarga
e vos loant/nom trob la boc'amarga
ne tart la ma/com de vos vull eſcriure.

Fi del Cant. xxij.

DE AMOR CANT. XXIII.

NO ſech lo tēps/mon penſamēt immoble
car no's treſpot/de hun eſſer en altre
fortuna vol/ſon torn variat pendre
ſi qu'amiſtát/ab fermetat accepta.
Quant m'ha ſentit/al pus jus de ſon centre
aſpres ha fets/los corrons de ſa rodà
per qu'aliſant/en altre torn no munte
a ſeure lla/hon es lo gran deshorde.

Com l'en vejos/qui ſoberch dan vol rebre
per que major/ſon deſamich lo ſenta
e pren delit/del mal que veu ſoferre
tant que no ſent/lo mal quil'es prohiſme.
Tal ſemblant cas/fortuna ab mi pratica
fahent proces/a ſon delit denulle
mudes lo nom/que pren d'eſſer no ferma
pert ſon plaher/ques no dar temps al vogi.

Si com

Si com aquell/qu'adorm ab artifici
ſon cos per que/la dolor no ſoferta,
volgra dormir/ los penſaments quem porten
coſes a que/ma voluntat s'inclina.
Cauſant en mi/cobejança terrible
paſsionant/l'arma qui es adjuncta
en ſufertar/aqueſt turment tan aſpre
ab lo meu cos/quen tal cas l'acompanya.

Si col Caſtor/caçat per mort eſtorcre
tirant ab dents/part de ſon cos arranca
per gran eſtint/que natura li dona
ſent que la mort/li porten aquells membres.
Per ma raho/volgr'auer coneixença
poſant menyſpreu/als deſigs quem turmentē
matant lo cors/en pecadant me larma
ſi que jaquir/los me coue per viure.

En aquel punt/quel cobejar me cobra
volgra ſer foll/ab la penſa tan vana
que no penſas/pus ben ahuirat home
fortun'hagues/proſperat de bens mobles.
En gran calor/lo fret tot hom deſija.
ne creure pot/que iames liuern torne
aixi men pren/com dolors me congoixen
creure no puch / qu'en part de content baſte.

Tornada.

TORNADA.

Lir entre carts/si lo comun enginy
es tan grosser/que nous bast'acompendre
vullau ab Deu/fer que si se los basta
sia remes/lo peccat d'Amor folla.

Fi del Cant. xxiij.

DE AMOR CANT. XXIIII.

CEruo ferit/no desija la font
ay tant com yo/esser a vos present
l gran repos/de mon contentament
passar no puch/sino per aquest pont.
Molt me ve tart/lo jorn tan desijat
comprat molt car/per doloros sospir
e tart o breu/so cert que deu venir
si per la mort/cami no m'es tancat.

Esser no puch/d'esperança lançat
car yous desig/segons mon major be
a vos deman/contra mi res nous te
mentr'el voler/vostre m'sia donat.
S'il pensament/lunyaua sols vn punt
d'imaginar/hauer vostre voler
sens aquell tot/delit no puch a ver
sino's tot sa/tost pora ser defunt.

Deuant me veig/de grans dolors vn munt
puix ops he tant/pera mon contentar
e mon voler/pora molt menys cabar
ſil voſtr'es mou/e no moſtra que munt.
E deuallant/deuallara lo meu
e d'alt cahent/no dara poch quebrant
car tot eſtrem/al altre ſtrem donant
al poch eſtat/no par lo ſenſal greu.

Mil veus lo jorn/es per mi pregat Deu
deço qu'en vos/eſta la major part
qu'en mon voler/hajau lo voſtr'eſguart
e prech Amor/vos lanç tot poder ſeu.
E ſiu compleix/lla donchs pendre eſtrem
ſi troba loch/hon ſe prenga en vos
ab loch diſpoſt/ſa paſsio's en vos
e lo contraſt/tenim e no volem.

Noues de vos/ſaber mortalment tem
dubtant me fort/que noy moſtreu Amor,
per no ſaber/viſch en altra dolor
no ſe de qual/coſtat guart que nom crem.
No es en vos/complit lo meu delit
per be que vos/vullau complir aquell
d'Amor haueu/hauer forçat conſell
en vos y enell/recau mon be complit.

Res

Res no temau/ne prengau en despit
mos pensaments/ab tal varietat
car en seruey/seran de fermetat
de tals seruents/vol ser Amor seruit.
Si gens d'enuig/ dest praticar sentiu
sens Amor sou/ho no sabeu que vol
ferm loch nol te/qui d'aquest mal se dol
o mouiment/per segur'tat teniu.

Si tant de vos/com valeu no confiu
mon gran voler/me porta en aquest zel
de vostre cos/no tem lo pus prim pel
que contra mi/res fes quem fos altíu.
La voluntat/vull que pas tot' en mi
son so celos/si molt amau a Deu
dant vos delit/sens mi lo mal creix meu
quant vos dolgues/del mal vostrem dolgui.

TORNADA

Mon derrer be/de vos yo guart la fi
quant del present/me trob esser content
sim veig trist/per algun cas present
es venidor/trobar nos'pot en mi.

Fi del Cant. xxiiij.

DE AMOR CANT. XXV.

COlguen les gents/ab alegria festes
loant a Deu/entremesclant deports
places, carrers/e delitables orts
sien cercats/ab recont de grans gestes.
E vaja yo/los sepulchres sercant
interrogant/animes infernades
e respondran/car no son companyades
d'altre que mi/en son continu plant.

Cascu requer/e vol a son semblant
perço nom plau/la pratica dels vius
d'imaginar/mon estat son esquius
si com d'hom mort/de mi prenen espant.
Lo Rey Chipra/presoner de vn eretje
en mon esguart/no es mal ahuirat
car ço que vull/no sera may finat
de mon desig/nom pora guarir metje.

Cel Tixion/qu'il buytr'el menj'el fetje
apres tostemps/brota la carn de nou:
e son menjar/aquell ocell may clou
pus fort dolor/d'aquestam'te lo setje.
Car es vn verm/quem romp la mia pensa
altre lo cor/que may cessen de rompre
e lur treball/nos'pora entrerrompre
sino ab ço/que d'hauer se defensa.

E ſi l'Amor/nom dugues tal offenſa
fer mi'abſent/d'una tan plaſent viſta
no li graeſch/que de terra no viſta
lo meu cos nu/qui de pahor no penſa:
De perdre pus/que lo ymaginar
los meus deſigs/no poderſe complir
e ſim conue/mon darrer jorn finir
ſeran donats/termens a ben amar.

E ſi'n lo cel/Deu me vol allotjar
part veura ell/per complir mon delit
ſera meſter/que m'ſia del ay dit
que deſta mort/vos ha plagut plorar.
Penedint vos/com per poca mercé
mor l'ignocent/e per amar vos Martre
cell qui lo cos/de l'arma vol departre
ſi ferm cregues/queus dolrieu de ſe.

TORNADA.

Lir entre carts/vos ſabeu e yo ſe
ques pot be fer/hom morir per Amor
creure de mi/que ſo en tal dolor
no fareu molt/en dar hi plena fe.

Fi del Cant. xxv.

DE AMOR CANT. XXVI.

PRen men axi/com al patro qu'en plaja
te ſa gran nau/e penſa ver Caſtell
vehent lo cel/eſſer molt clar e bell
creu fermament/d'un Anchora ſats aja.
E ſent venir/ſoptos vn temporal
de tempeſtat/e temps incomportable
fa ſon juhi/que ſi es molt durable
ſercar los ports/mes qu'aturar li val.

Mas ales veus/es lo vent fortunal
tant que no pot/ſortir ſens lo contrari
e cella clau/quins tanca dins l'armari
no pot obrir/aquell mateix portál.
Aixi m'a pres/trobant m'enamorat
per ſobres alt/quim ve de vos may mia
del no amar/deſalt ne te la via
mas vn ſol pas/meu noy ſera trobat.

Menys que lo peix/es en lo boſch trobat
e los Leóns/dins l'aygua han llur ſojorn
la mi'Amor/per null temps pendra torn
ſol coneixent/que de mius doneu grat.
E fiu de vos/quem ſabreu ben coneixer
e conegut/nom'ſera mal graida
tota dolor/hauent per vos ſentida
lla donchs veureu/les flames d'amor creixer.

Si mon

Si mon voler/he dat mal apareixer
crehieu de cert/que ver'Amor nom luny
pus que lo Sol/es calt al mes de Iuny
art mon cor flach/ſens algun grat mereixer.
Altre ſens mi/d'aço mereix la culpa
vullau li mal/com tan humil ſeruent
vos te ſecret/per ſon defalliment
ceſt es Amor/que mi amant enculpa.

Ma voluntat/ab la raho ſe'n volpa
e fan acort/la qualitat ſeguint
tals actes fent/quel cos es defallint
en poch de temps/vna gran part de polpa.
Lo poch dormir/magres'al cos m'acoſta
doblam lenginy/per contemplar Amor
lo cos molt gras/trobant ſe dormidor
no pot dar pas/en aqueſt'aſpra coſta.

TORNADA.

Plena de ſeny/donau me vna croſta
del voſtre pa/quem leue l'amargor
de tot manjar/m'apres gran deſſabor
ſino d'aquell/que molt Amor me coſta.

Fi del Cant. xxvj.

DE AMOR CANT. XXVII.

HOiu hoiu/tots los qui be amats
e planyeu mi/ſi dech eſſer plangút
e puis veheu/ſi es tal cas vengút
en los preſents/n'en los qui ſon paſſats.
Doleu vos donchs/de mi voſtre ſemblant
en ſoferir/la dolor delitable
car toſt de mi/ſe dolra lo diable
com veura'n mi/ſemblant mal d'ell paſſant.

Qui es l'hom víu/tal dolor ſofertant
que deſig ço/de que no haja'ſper?
ay tant es greu/que no par ſia ver
deſijar ço/de ques deſeſperant.
No ſó enganat/de mon mal eſtament
tot quant pratich/tornar me ſent en dan:
menys de poder/me trob en poder gran
car nom'eſſorç/per moſtrar mon talent.

Mon primer mal/es mon eſperiment
per quem'hair/e per no res m'acús:
lo ſegon es/lo terrible refús
que vos moſtrau/ſius feya enqueriment.
Portat me trob/a molt prop de ma fi
puix mon voler/cas impoſsible guarda
no tardara/la hóra que ja's tarda
quant metr'els peus/en l'auorrit cami.

Si per

Si per null temps/en contr'Amor falli
bem ha repres/planyent men l'enemich
ja may vers mi/pogui esser amich
car per null temps/poder y despenguí.
Hoch lo voler/me trob en abondança,
mas del poder/non so pus empobrit
çar yo pereſch/e son tan defallit
que no puch dir/en vos es ma'ſperança.

Vna sabor/d'agre dolç Amor llança
que lo meu guſt/departir les no ſab
dins mos delits/mortal dolor hi cab
e tal dolor/ab delit ha ligança.
Mas yom'reprench/com parlar m'a plagut
de ço quén mi/no baſta la ſciencia
ſobres Amor/me porta ignocencia
vull e desuull/ſens cas eſdeuengut.

TORNADA.

Lir ẽntre carts/creheu l'amador mut
y al cambiant/de punt en punt color:
e lo pauruch/com'ſe membre d'Amor
del atreuit/ſia ſon temps perdut.

Fi del Cant. xxvij.

DE AMOR CANT. XXVIII.

Si com

SI com rictat/no porta bens ab ſi
mas val ay tant/com cell quin es ſenyor
Amor no val/ſino com l'amador
manxa buſant/Orgue fals no ret fi.
Amor val poch/com tot enamorat
ha falſedat/en ſos pits fals encloſa
o es ligat/ab vna tal eſpoſa
Peguea es/lo dret nom appellat.

Amor no pot/hauer deshordenat
ço que Deu fa/natura mitjançant
car home pech/no pot ſer fin amant
ne lo ſubtil/contra ſa qualitat.
Mal pendra pint/en l'aygua ſa figura
molt menys Amor/pendra ló no diſpoſt
ne pot eſtar/laygua dins vn loch toſt
tan poch Amor/en cap d'hom foll atura.

Per ben amar/ab angoxoſa cura
en temps paſſat/eren lla donchs volguts
Ouidi'l prous/dix qu'Amor es creſcut
per altr'Amor/demoſtrant ſa factura.
Verdader fon/en ſos dits e preſichs
tant quant Amor/fon prop de coneixença
mas en eſt cas/entrells ha mal volença
tal que no crech/null temps ſien amichs.

Si foſem

Si fossem nats/vos e yo'ntrells antichs
lany quant Amor/amant se conqueria
sens praticar/alguna maestría
lo vostre cor/no fora tan ynichs.
En vos conech/gran disposicio
de fer tot ço/que gentilea mana
mas criament/veig que natura engana
car viure ab mals/es d'hom perdicio.

Per mal grair/ne per mala saho
mon cor no pot/Amor desamparar
douotament/los me plau remembrar
aquells passats/aqui don'Deu perdo.
E com sere/trespasat d'aquest mon
letras diran/sobre la mia tomba
plena de seny/no tingau a gran bomba
car per vos muyr/e vaig no sabent hon.

Enueja's tal/que tot primer confon
a tots aquells/qui absi la s'ajusten
los enuejats/vn poch ne molt no gusten
aquell mal tast/quels enuejosos son.
Tal es Amor/car yo qui lam'ajust
sent grans dolors/dant me folls mouiments
e vos haueu/d'aço tals sentiments
com fort destral/ha de tallar mal fust.

Si com

Si com Adam/pres mal del vedat guſt
com ſa muller/li moſtra mal cami
dient li donchs/mengem d'aqueſt boci
e ſemblarem/a Deu qui es tot juſt.
Nepren ami/car mon ſeny acregut
la voluntat/fent li promiſsio
que ben ſeruint/aconſegri'a do
que per null temps/tal no ſon conegut.

Per mal ſeruir/no crech aja perdut
car ſils traballs/hagues ſofferts per Deu
cos glorios/fora en lo regne ſeu
e ja plorant/ſouint me trobe mut.
Sim fos donat/aqueſt temps en entendre
los grans ſecrets/encloſos en natura
no for'al mon/coſa quem fos eſcura
dels fets diuins/gran part poguera'ntendre.

TORNADA.

Plena de ſeny/tot mon ſeny vull deſpédre
amant a vos/ſens algun grat conſegre
e durara/fins que del riu de Segre
laigua corrent/amunt ſe pug'eſtendre.

Fi del Cant. xxviij.

DE AMOR CANT. XXIX.

Qui ſi

QVi ſi no es foll/demana ſi m'enyor
eſſent abſent/d'aquella quem ſa viure?
e ſi no plor/qui es lo quim ſa riure?
i be no pas/continua dolor.
Tots mos delits/en vn he tranſportat
Amor li plau/en mi fer aqueſt cambi
o mon note/res valent lo recambi
dell eſperant/lo be tant deſijat.

Tant es lo be/qui me's dauant poſat
que ſens dolor/viſch aquell eſperant
ſi nol atench/ſere tant mal anant
qu'en aqueſt mon/infern haure trobat.
Contentament/la vna part me dona
per l'altra es/ma vida tribulada
ab mort eſta/en balança poſada
tement que por/ma'ſperança conſona.

Depunt en punt/ ma'ſperança m'bandona
e venç me por/d'aquell mal que yo tem
qui es aquell/en poch amar eſtrem
que ſegurtat/prenga per companyona?
Per molt amar/en altre mi traſport
ſi que fer pens/tot la perſon'aquella
ſeri'al mon/ vna gran marauella
que no agues/por de la mala ſort.

Viur'en

Viur'en delit/port'absi por de mort
car de aquell/es'nemich sobirá
e si james/Amor delit portá
yo so aquell/quin puch fer lo report.
O mort qui est/de tots bens enuejosa
y en tal voler/te segueix la fortuna
cascuna prech/que mude'n ley alguna
no res semblant/a la qui m'es danyosa.

Saber se pot/ma vida perillosa
cahent en mans/d'enemichs tan mortals
pobres e richs/senten sos aspres mals
e cascu dells/ab maner'argullosa.
Seguisquen me/tots los qui amaran
mon ris o plor/qualque dells me seguesca
car yo son prest/de tastar fel o bresca
per los qui mal/o be d'Amor pendran.

TORNADA.

Lir entre carts/pasions d'Amor fan
tembre y fiar/estar dins vn hostal
de gran Amor/dubtar vn punt no cal
e guay d'aquells/qu'ntre llurs mans estan.

Fi del Cant. xxix.

DE AMOR CANT. XXX.

AXi com cell/qui'n lo somni'sdelitā
e son delit/de foll pensament ve
ne pren ami/qui'l temps passat me te
l'imaginar/qu'altre be noy habita.
Sentint venir/l'aguait de ma dolor
sabent de cert/quen ses mans he de jaurē
temps de venir/en ningun bem'pot caure
ço qu'es no res/en mi es lo millor.

Al temps passat/me trobe gran Amor
amant no res/puix es tot ja finit
d'aquest pensar/me sojorn em'delit
mas com lo pert/s'esforça ma dolor.
Si com aquell/qui es jutjat a mort
e de lonch temps/la sab e s'aconorta
e creure'l fan/que li sera estorta
el fan morir/sens vn punt de recort.

Plagues a Deu/que mon pensar fos mort
e que passas/ma vida en durment
malament viu/qui te son pensament
per enemich/fent li d'enuigs report.
E com lo vol/d'algun plaher seruir
lin pren axi/com don'ab son infant
que si veri/li demana plorant
ha tan poch seny/que nol sab contradir.

Fora

Fora millor/ma dolor ſoferir
que no meſclar/poca part de plaher
entr'aquells mals/quim giten de ſaber
com del penſat/plaher me conu'exir.
Llas mon delit/dolor ſe conuerteix
dobles l'affany/apres d'un poch repós
ſi col malalt/qui per vn plahent mós
tot ſon menjar/en dolor ſe nodreix.

Com l'hermita/ qu'enyorament nol creix
d'aquells amichs/que tenia'n lomon
tant ha lonch tẽps / qu'en loch poblat no fon
per fortuit/cas vn dells l'apareix.
Qui los plahers/paſſats li renouella
ſi quel paſſat/preſent li fa tornar
mas com ſen part/l'es forçat congoixar
lo be com fuig/ab grans crits mal apella.

TORNADA.

Plena de ſeny/quant Amor es molt vella
abſença es/lo verme qui la guaſta
ſi fermetat/durament no conſtraſta
e creure poch/ſi'l enuejos conſella.

Fi del Cant. xxx.

DE AMOR CANT. XXXI.

Quim

QVim mostrara/la fortuna loar
del sobiran/do,per ella rebút
e tench per foll/tot hom è decebút
que poch ne molt/conteng'ab mi de par.
Yo so molt prop/de uiure ben content
embarch nom fa/mes d'vna passio
que sembl'ami/que ve menys de raho
puix ha rael/en vostre falliment.

Ab mi no s'pot/comparar hom viuent
puix la que am/crehen qu'es la millor
ab molt gran seny/e honestat de cor
e yo l'am tant/qu'ella m'es ben volent.
En lo començ/fonch bona ma ventura
seguir lo deu/la fi amon començ
e si nou fa/mort que tota res venç
donar'ami/la terra'n vestidura.

Mas Deu no sab/en lo mon creatura
sens de fallir/alguna part de be
d'hon l'hom es foll/qui ha laugera fe
abandonant/aquell vltra mesura.
Per que yom trob/no fart de son voler
e no crech be/lo que m'es dit per ella
e cuyt hauer/d'aço justa querella
mas creure ferm/no tinch en mon poder.

Term'en Amor/algu no pot saber
e cell quiu creu/en Amor no sab res
qu'en tal cami/a pasejar es mes
va per lo mig/mas si no pot hauer.
Dos tots vnits/en vna voluntat
deu fer Amor/e lo qui sen parteix
en ell Amor/de continent pereix
per amador/no deu esser comptat.

Amor se te/per pus injuriat
per hom'en qui/troba lo seu cor fret
que per traydor/hon fos tot malifet
puix lo forças/d'esser enamorat.
Qui tebeu res/d'Amor es enemich
e port'ab si/contr'Amor lo fallir
si no's cregut/tolgues d'enfellonir
car de cor franch/hom no creu l'hom inich.

Si lo meu vll/no tinch per ver amich
e del que se/no vull esser membrant
no creure vos/esser vers mi errant
e trobar me/de peguesa molt rich.
La mia mort/ami creix la sospita
e lo que se/que de mi nos'pot tolre
e de mon mal/nous voleu asats dolre
per poc'amor/que dintre vos habita.

M'opinio

M'opinio/es en mon cor escrita
que sino vos/als no la men pot traure
vos me podeu/en tot error fer caure
puix que Amor/forçar mi se delita.
Tant yo desig/que si'amat per vos
que mes forçat/dubtar que axi sia
Amor me fa/de veritat falsia
no bast'en pus/qu'en esser sospitos.

TORNADA.

O fol Amor/en l'hom molt desijos
cabre no pot/en ell sats coneixença
a passio/li tol vera sentença
e major ment/lo qui es amoros.

Fi del Cant.xxxj.

DE AMOR CANT. XXXII.

QVins tan segurs / consells vas ensercant
cor mal estruch/en fastijat de viure,
amich de plor/e desamich de riure
com soferras/los mals qui son dauant.
Acuitat donchs/a la mort que te'spera
e per tos mals/te allongues los jorns
y tant es luny/ton delitos sojorns
com vols fugir/ala mort falaguera.

Braços vberts/es exid'en carrera
plorant ſos vlls/per ſobres de gran goig
melodios/cantar de ſa veu hoig
dient amich/hix de caſa'ſtrangera.
En delit prench/donarte ma fauor
que per null temps/home nat l'a ſentida
car yo defuig/a tot home quem crida
prenent aquell/que fuig de ma rigor.

Ab vlls plorant/e cara de terror
cabells rompent/ab grans hudulaments
la vidam'vol/donar heretaments
e d'aqueſts dons/vol que ſia ſenyor.
Cridant ab veu/horrible y doloroſa
tal com la mort/crid'al ben ahuirat
car ſi l'hom es/a mals aparellat
la veu de mort/lies melodioſa.

Bem marauell/com es tan ergulloſa
la voluntat/de caſcun amador
no demanant/a mi l'esforç d'Amor
y én mi ſabran/ſa força poderoſa.
Tots maldients/ſagramentejaran
que may Amor/los tendra en ſon poder
e ſils recort/lo colorat plaher
lo temps perdut/ſoſpirant maldiran.

Null hom conech/o dona mon semblant
que dolorit/per Amor fes ha planyer
yo son aquell/de quis deu hom complanyer
ar de mon cor/la sanch sen va lunyánt.
Per gran tristor/qu'en mí es acostada
sécas tot jorn/l'humit quim sost'en vida
la tristor/contra mi es ardida
en mon socors/may no se trob'armada.

TORNADA.

Lir entre carts/l'hora sent acostada
que ciuilment/es ma vida finida
puix que del tot/ma'sperança'ssugida
m'arma roman/en aquest mon damnada.

Fi del Cant. xxxij.

DE AMOR CANT. XXXIII.

MAl venturos/no deu sercar ventura
crehuar se deu/la frõt com lay nomenẽ
no deslloant/los qui fauor ne prenen
entre posant/llur bon saber e cura.
Algu no deu/tant prest son juy hauer
que cell desllou/qui ventura vol fenyer
no virtuos/denegant lo atenyer
ço que sos fills/han menys d'algun saber.

Elegesch donchs/de ser auenturer
si be nom pusch/tant retraure y restrenyer
qu'en cōtr'amor/me pogues tant empenyer
si que fugis/ha son peu molt lauger.
Senyor es gran/dels mundans regidor
e son juhi/es al vll amagát
ferint vos lla/d'hon sereu delitát
e quel delit/vengues tot per Amor.

Llonch es lo temps/del continu dolor
apart de tras/son sinch anys ya passats
quem fuig delit/com si vuy s'acostáts
sent me sentir/fret a pres de calor.
Diuersitat/de casos aportánt
per deguastar/d'Amor lo benifét
dels bens d'Amor/conseruador sen ret
fora content/yo qui so desijánt.

A Deu n'e'l mon/no so d'Amor clamánt
car be m'ha dat/prou aygu'amarga set
no sadollat/mas compte lin es fet
no pot cumplir/ço que so desijant.
E no mereix/algun repreniment
car del cel terç/eguals forces no fa
segons amar/cascu dispost está
e tant com pot/estreny son manament.

Fortuyt

Fortuyt cas/ m'a fet esser abſént
del foch d'Amor/qui jam illumina
en millor cas/ventura l'apaga
e yo ſo cert/qu'Amor no ſon dolént.
Per que nom clam/d'Amor:mas de ventura
car ſon poder/me ha deſfauorit
en abando/nom vol hauer jaquit
ans perſegueix/Amor ema gran cura.

TORNADA.

Lir entre carts/del mon deu pendre cura
qui li conue/d'Amor perdre'ſperança
e tal o qual/es d'Amor la fermança
ab lo deſig/qui li dona punctura.

Fi del Cant. xxxiij.

DE AMOR CANT. XXXIIII.

CEll qui daltrui/reb enuig e plahér
e perdre vol/totalment s'amiſtát
es li meſter/haja per oblidát
tot lo plaher/hauent ne deſeſpér.
E tot primer/ques l'uny de ſa preſença
e del plaer/no ſia recordánt
car ſi aquell/lès preſent al deuánt
enyorament/dobla ſa ben volença.

Tres coſes ſon/que luny en ben volér
dan e deſalt/e gran iniquitát
al propi be/hom es tan inclinát
que no vol be/d'hon gran dan pot hauér.
En gran deſalt/nons baſta la potença
que cell amem/quins es deſagradánt
lo noſtr'eſſorç/no ſab fer en nos tánt
quel prim voler/no ving'en mal volença.

Iniquitat/met l'hom en deſeſpér
auorrint Deu/ſenyor quil ha creat
ço fa lo ſeny/del hom quant es hirat
ſi auorrint/amantſe tant primér.
Apres deſi/l'hom ama ſa ſemença
tant que lo Nan/cuyda eſſer Gigánt
e tant pot fer/ enuersnos mal vſánt
qu'en mal voler/giram noſtra ſciença.

Si com l'hom fort/ques ygual de poder
ab l'enemich/quil es deuant poſát
fins qu'el vn dells/es per l'altre ſobrát
algu no pot/ningun dret juhi fer.
Tot en anxi/no puch donar ſentença
entre Amor/ab Oy deſacordánt
caſcu d'aqueſts/en mi es tan puixánt.
que mon ſaber/noy coneix differença.

Amor al camp/no fon lo pus darrér
mas Oy vench lla/d'armes tan esforçát
qu'al pus estrem/del camp l'a derrocát
que yom pensi/nos pogues may refér.
Mas nol falli/Amor sobre valença
mon foll voler/li fon prest ajudánt
Oy dona crit/dient,o llas y quánt
tardara Oy/quim tolga de temença.

TORNADA.

Suplich a Deu/quem tolga coneixença
o volent ell/vs yo de pasió
d'aquella que/sia prop de rahó
leixant Amor/quim traheix en crehença.

Fi del Cant. xxxiiij.

DE AMOR CANT. XXXV.

SI Deu del cos/la mi arma sostráu
nom planyeran/sino mos cars paréntes
car mos amants/nom son tan benuolénts
qu'en aquell cas/nols calga dir ploráu.
Escas loguer/es dat a mon trebáll
com no so plant/de pena sostenguda
e si raho/no pot ser coneguda
culpa nom han/pus bon voler los call.

E d'açom

E d'açom'planch/e quedament trebáll
e dins mi plor/e calle com ha mút
e firme cell/ quim degra ſer eſcut
trencant mon cor/e crit de mi no ſall.
Eſt es Amor/quim trenca lo penſar
qui per null temps/ſere per vos amát
e per aço/yom trob deſeſſorçat
cat tot aſaig/porta'n vos leſperár.

Dels amadors/me vull bel informar
ſi es Amor/en deſeſperat cor
e ſi es viu/per que de fet no mor
com per Amor/no pot Amor moſtrar.
No dire pus/mas contemple caſcú
l'eſtat d'aquell/qui en tal cas ſe veu
mas guay de mi/que tot lo cas es meu
donchs no deu ſer/que nom plore algũ.

Los mals d'Amor/ſon pochs al juhi comú
car en pochs cau/aqueſta paſsio
e tal dolor/no la ſent la raho
ſi no aſi/no pot jutjar algú.
Aquell coneix/la dolor de la mort
que'n forca es/volent li donar volta
cell qui ha be/ſa vida'ndelits volta
de tal dolor/no pot fer bon repórt.

Es veri-

Es veritat/si portam en recórt
que molts passats/morir ne sostengueren
coneixerem/quanta dolor hagueren
pus que morir/los fon millor sopórt.
Sens causa gran/null acte gran se fa
per ço cascu/pot hauer coneixença
que l'hom hauent/d'Amor poca temença
tant ardiment/gran dolor li portá.

Metje'n lo mon/saber no li bastá
sentir lo mal/que lo malalt soferta
mas per senyals/en la part descuberta
pora jutjar/l'hom en quin punt está.
En axi pren/al hom d'Amor poncéll
no pot sentir/passio mas veu l'acte
d'aycell que'nsi/porta lo gran caracte
d'Amor que may/contra si vol conséll.

Si com empeny/ballesta lo quadréll
ay tant com pus/la sua força basta
la voluntat/del hom e dona casta
tant quant Amor/sa força'sta en éll.
En contr'Amor/no valgue sauiesa
sino Dauid/sen fora be defés
sauis molts no/agueren tant empres
si contr'Amor/valgues algun'empresa.

Tornada

TORNADA.

Plena de ſeny/per no eſſer enteſa
la mi'Amor/pora'ſcapar ſens merit
e ſab me greu/com no auran demerit
per mon parlar/no sahent laus paleſa.

Fi del Cant. xxxv.

DE AMOR CANT. XXXVI.

ALguns paſſats/donaren ſi amort
per eſcapar/als mals quel mon aporta
e per hauer/vbert aquella porta
hon los deſigs/tots venen a bon port.
A mi no cal/de aqueſt mon exir
per en ſercar/aquell ſobiran be
en vos es tot/e nom cal dar hi fe
car veu mon vll/eſſent vos mon ſentir.

Grat fas a Deu/com ſens mort ſoferir
tinch tot mon goig/dauant del eſperit
ell es aquell/mon ſobiran delit
e lo darrer/hon me plau romanir.
Ell es aquell/qui deſig me ſoſtrau
e aquell hon/mon mal y be feneixen
mos penſaments/de altra part nos peixen
ne han per bo/ſi res fora dell cau.

Tant

Tant ma dolor/es en sobiran grau
com tinch present/mon be carestiós
que si de mort/vull ser volenterós
nol puch hauer/car merce non te clau.
Gran crueltat/ab grahir poch va'n guarda
per ço no toch/a la porta que m'obren
mos sentiments/clarament me descobren
que la fauor/del alt secret nom'guarda.

Cascu semblant/a son semblant se'sguarda
donchs aquest dret/qui es aquell quil romp?
yo inclinat/gran desig me corromp
y en desijar/la que yo am ve tarda.
E tardara/s'Amor no li reuela
los grans secrets/quels amadors pratiquen
tals que si no/en cos gentil nos'fiquen
obedients/a na Venus estela.

Si com lo foch/quant es en la canela
mostra desig/d'anar a sa esphera
ma voluntat/vn moment no espera
tant com mills pot/als vents dona la vela.
Per arribar/al port molt desijat
en altre port/ami no te lo ferre
e si del tot/del port me desaferre
en esta mar/me trobare negat.

Tornada

TORNADA.

Lir entre carts/dich vos la veritat
que ſi podeu/ſaber ma gran Amor
creure nó puch/non ſentau gran dolor
nem fallira/de ben amar lo grat.

Fi del Cant. xxxvj.

DE AMOR CANT. XXXVII.

O Mort qui eſt/de molts mals medicina
e lo remey/contra mala fortuna
en contra mi/hajes ley e no cuna
puis vinch a tu/l'orella me inclina.
Mas tu defuigs/al hom qui a tu crida
amant aquell/qui del encontre's lunya
per tu'ncontrar/nit e jorn fas ma punya
per ſer plagat/de ta dolça ferida.

Ma dolor gran/no pot eſſer perida
ſino per mal/qu'en cantitat la paſſe
per altr'affany/no crech mon cor ſe laſſe
vn altr'en vol/dant pena infinida.
Torbant mon ſeny/fins que dolor nó ſenta
lla donchs yo pens/remey aconſegueſca
altra dolor/me plau que ſia freſca
o prech la mort/que morir me conſenta.

L'imagi

L'imaginar/per null temps nom'esmenta
altra dolor/e que apart no ſia
fa donar plor/perdent tot'alegria
fuig deles gents/nom plau qu'algu me ſenta.
Deman de vos/que de mius vullau dolrre
aço deman/que leument puch atenyer
e no es poch/ab que nom vullau fenyer
gran part de mal/vos me podreu diſolrre.

Dona tal ſou/que per vos me vull tolrre
tots los delits/quel mon als jouens dona
a voſtr'Amor/lo meu cor s'abandona
lo voſtre cos/per dehesa vull colrre.
E ſi d'aço/vers Deu comet ofenſa
yo men confes/apenedir no baſte
la gran ſabor/del penident no taſte
la voſtra pens/ſer de verins defenſa.

Tot lo reues/muda ma vana penſa
pregant vos molt/ que mi no vullau planyer
e ſi reclus/me veu la gent complanyer
de ſos delits/me peix Amor en penſa.
Amor ami/tan cominal ſe moſtra
que fa que foll/de mon greu mal ſe planga
e donchs enuig/de mi nous ne atanga
ma fort dolor/ſera menys ſens la voſtra.
Tornada

TORNADA.

Lir entre carts/ Amor los mals me mostra
tots quants venir/ en vn amador poden
reb los mon cor/ tots quants en pẽsam roden
e quant los call/a questa es llur mostra.

Fi del Cant. xxxvij.

DE AMOR CANT. XXXVIII.

PEr molt amar/ma vida es en dubte
mas no cregau/que dela mort me tema
a poch a poch/ma esperança es sema
em vol fugir/mas nou fa en orrubte.
Haja mal grat/de sa compassio
puix nom serueix/a mon affany guarir
lo detardar/no veda lo venir
e creix desig/e doblam passio.

Deu m'ha donat/tal disposició
que mon voler/esguarda sol amár
e faent als/serueix acompanyár
l'estat d'Amor/en tót l'als abando.
Yo am Amor/y a mi punt no ama
e per ell am/linatje fœminí
generalment/sia entes axí
a quella vull/qu'en sa culpam' desama.

Ab tort

Ab tort e dret/ mon cor d'Amor se clama
tort en passat/y ab dret gran de present
no perque fos/en algun temps content
per null temps hac/tempre la mia flama.
Del temps passat/yo nom clame d'Amor
ell me valgue/mas noguem la temença
enuergonyit/no mostri ben volença
ne fiu saber/mon valer e dolor.

E per finir/mos jorns ab gran tristor
e per auer/Amor algun just clam
yo desamat/vol qu'estretament am
si que amant/del mon perdra sabor.
Mi auorrint/ab abastat conórt
e fora vos/tot quant Deu haja fét
mon hauorrir/en compte vos no mét
mes que'mius am/si nom creheu feu tórt.

O amadors/ nous cayga del recórt
vn fet tan car/per sola'stranyedát
yo gran parler/dos anys so mut estát
no cregau donchs/que dolor done mort.
Yo son aquell/quim fora desexit
del esperit/al cos carga fexuga
mas no mes luny/vn hora desastruga
que perdr'el mon/sera millor partit.

TORNADA.

Lir entre carts/molts trobadors han dít
quel be d'Amor/es al començamént
yo dich qu'ésta/prop del contentamént
e que morra/si'l desig es complít.

Fi del Cant. xxxviij.

DE AMOR CANT. XXXIX.

SI com l'hom rich/qui per son fill treballa
e sol per ell/vol quel hauer seruesca
e quant la mort/vol quel fill jorns fenesca,
dona sos bens/e tot goig de si talla.
Ne pren ami/qui lanç tot mon delit
perdent a vos/lo goig de mon entendre
car mon voler/en als no pot compendre
ans tota res/me's enuig y despít.

Amor ami/vostre cos ha'mbellit
tant que lo blanch/d'altre cos, negre par
e la negror/qu'en lull bellesa par
semblam vermell/mostrant cor infortit.
A la valor/la fama es enganosa
ay tant valeu/que no se deidor
queus loas prou/sino vostr'amador
d'aquest parlar/nous façau ergullosa.

Ma vida

Ma vida es/amarga e plorosa
si pert a vos/e per vos pert lo mon
tots los camins/d'aquest tancats me son
si fall ami/esperança dubtosa.
Lo mal factor/qui ala'sglesia cuyta
torbat nos'mou/si della pert cami
ne pus ne menys/e donchs ne pren ami
torbat me sent/perdent compte de fuyta.

Ma voluntat/ab la raho no luyta
e cascun fa/lo mes de son poder
ma voluntat/pus d'amar no pot fet
son poder fa/e ma raho lah cuyta.
D'un ventre trist/exir m'ha fet natura
per vos amar/fon lo meu naximént
no se als fats/com nols son de presént
en fer que vos/d'amar aguéseu cura.

Sobres Amor/dos estrems me procura
e lo mig dells/no puch auer trobát
d'un poch esper/no puch esser lançát
per gran desig/del qual es sa factura.
E d'altra part/lo desig es tan gran
que no consent/ab si ferma crehença
que per null temps/me ajau ben volença
de hu en als/vaig axi redolán.

TORNADA.

Lir entre carts/quant lo desig es gran
vol compliment/per fugir a dolor
e ia complit/en semps mor ab Amor
en mi tot sol/a vos es ja errán.

ENDRECA.

Lir entre carts/delits de Amor estan
partits segons/d'hon surt la voluntat
algu dells mor/ab lo desig finat
altre delit/perdurable roman.

Fi del Cant. xxxix.

DE AMOR CANT. XL.

SObres dolor/m'atolt l'imaginár
l'enteniment/nos dol nes pot esbatre
ay tant es dolt/que l'a calgut abatre
e mon affany/plorant nos pot mostrár.
No trob remey/car ma dolor es tanta
que mon voler/en parts no tinch partít
n'en sol vn loch/lom trobe haunít
si no'n morir/e viure ques decanta.

Si com l'hom flach/qui l'es forçat triár
ab qual de dos/homens forts s'a combatre
no sab pensar/ab qual dega debatre

espaordi

eſpaordit/ſos comptes no ſab far.
Ne pren ami/qui lo viure m'eſpanta
è lo morir/me ſera gran deſpít
com viure vull/la mort prench en delít
com vull morir/la vida tinch per ſanta.

Si com aquell/qui es veri donánt
al meſtre ſeu/e quant veu ſa dolor
ha pietat/del mal de ſon ſenyor
e ſobr'aquell/vol eſſer ajudánt.
Vos penſament/per qui mon ſeny s'abſenta
per los treballs/dant li alteramént
a ſon affany/donau acorrimént
puix que ſos mals/per mija voſtrel's ſenta.

Yo contrafaç/ Nau engolf perillan
l'arbre perdent/e ſon gouernadór
e per contraſt/de dos vents no diſcór
los mariners/embaladits eſtan.
E caſcun dells/la ſua carta tenta
e ſon diſcors/en llur acordamént
l'u volgra ſer/prop terra paſſos cent
l'altre tan luny/com vent pot dar empenta.

Ma voluntat/ab qu'en la mar fuy mes
fallida es/e pog'ram fer ajuda

ja ma raho/de ſon loch es cayguda
mos penſaments/contraris m'an ates.
Ia mos deſigs/no ſaben elegir
vida ne mort/qual es la millor tria
natur'en mi/vſa de maeſtria
e pren la mort/per major dan fugir.

TORNADA.

Plena de ſeny/nos pot ben ſoferir
vida y dolor/ſens pendr'algun eſpay
lo meu deſig/ſe conuerteix en glay
quant me recort/que res vos aja dir.

Fi del Cant. xl.

DE AMOR CANT. XLI.

LOs ignorants/Amor e ſos exemples
crehent quels fets/ d'aq̃ll ſon eſtats faula
reprenen mi/per quem treſport en altre
prenent delit/en franch arbitre perdre.
Allur ſemblant/vn gran miracle ſemble
e majorment/ alguns pus forts articles
deſcrehent mort/eſſer de gran ſuferta
e qu'en dolor/d'Amor delit ſe meſcla.

Foch amagat/nodrit dins en les venes
gran fum fahent/per via dreta y torta
hira dins pau/e turment molt alegre
lum clar e bell/portant ab si tenebres.
Aquests contrasts/los fins amadors senten
dins en vn temps/Amor dins ells allotja
e tots aquells/no crehents ser posible
sol de ser nats/natura pren vergonya.

Vehent lo cel/ma natura disposta
volch influir/dos poders inuencibles
a mi vinents/ab manera diuersa
cascu prenint/la part a ell condigna.
Faent amar/simplament la mi'arma
lo seu semblant/sentit de vici munda
el'altra part/en mi no roman solta
ans al cech foch/complidament se liura:

Aquell Amor/que's diu voluntat bona
e solament/esguarda part honesta
aquest Amor/a fet ami amable
per mon semblant/el mijançant ministre.
Elaltr'Amor/qu'en delit s'intitola
e d'honestat/es enemich rebetle
m'arma e cos/per ell prenen ses armes
aportants pau/e guerra tot ensemble.

Aqueſt Amor/per noſtres ſenys nos entra
es fa preſent/al comun ſeny e paſſa
lo preſentat/per ſos migs al entendre
d'hom voler creix/tant com l'hom ſe delita.
Mas per qu'en grau/delitós l'amant puje
dins en l'hoſtal/que Venus lo alleuja
totes virtuts/e ſeny de la perſona
ſon deſijants/en ſeruitut del acte.

Cells qui Amor/beſtialment pratiquen
ſens acollir/en part delit dentendre:
ſol per la carn/lur apetit ſe liga
que ſi no brut/plaher nols acompanya.
Qui vol trobar/Amor qui null temps folga
no la ſerch lla/hon lo poder ſe vença
car tota res/perdent la ſua cauſa
no es trobat/d'aquell algun bon eſſer.

Alguns elets/en molt eſpocat nombre
qui ſolament/d'Amor deſperit amen,
d'aqueſt'amor/participen ab l'angel
e tal voler/en per null temps ſe cança.
Los qui Amor/ab cos e arma ſenten
amant lo cos/ e mes la part de larma:
grau de Amor/homeniuol a tenyen
ſobre dos colls/lo jou d'Amor aporten.

Puis

Puis arma y cos/donen esser al home
casi forçat/es aquests dos complaure:
ama lo cos/a son semblant conforme
ne fa reptar/sils infinits no serca.
Nostre sperit/a son semblant cobeja
e de aquell/tots los actes quen ixen
mas los volers/que d'aquests composts naixē
son pus ardents/que d'algun Amor simple.

Dela virtut/es nostra vida exempta
si que lo cos/venç a larma batalles
yls pochs volers/lo seny del hom no tempta
e dōchs quāt menys/los qui grā força portē.
E tal Amor/lo juhi no escolta
tant dela carn/beniuolença capta
ab cor segur/de veure quella tempta
ses blanes mans/los forts diamants pasten.

Si be Amor/les passions auança
en ser primer/lo desig li da força
e puis delit/lo softe dins son regne
fallint aquest/defall d'Amor lo ceptre.
No sia entes/present deshonest acte
car fin Amor/d'altr'Amor se contenta
si nol ateny/viu desperança sola
e la gran por/segueix lo seu contrari.

Cell

Cell qui d'Amor/del tot nos leixa vencre
si que raho/del seu consell no lunye:
no mereix pas/la corona de martre
d'aquells passius/no hauents altre compte
sino pensar/hauer llur vida terme
finit aquell/ qu'en tal estrem los mena
crehent de ferm/los fets del mon ser ombra
d'aquell Sol clar/qui tot llur cor escalfa.

O tu Amor/de qui mort no triumpha
segons lo Dant/historial recompta
e ningun seny/presumir nos'ocupe
contra tu fort/victoria consegre.
E cossos dos/ab vn'arma gouernes
la vida llur/en vn esperit penja
cell qui de tu/lo terme pensa tenyer
no sab de tu/ignorança deixible.

TORNADA.

Lir entre carts/tres son les grans carreres
hon veritat/per nulls temps se paseja
hira y Amor/ab si no la consenten
el'altre es/general ignorança.

Fi del Cant. xlj.

DE AMOR CANT. XLII.

Callen

CAllen aquells/qui d'Amor an parlát
e dels paſſats/delint tots llurs eſcrits
en mi penſant/meten los en oblits
en mon eſguart/nengu es namorát.
Car pas deſig/ſens eſperança hauér
tal paſsio/james home ſoſténch
per als damnats/noſtte Deu la reténch
ſols per aquells/qui moren ſens eſpér.

Puis mon affany/es entre tots primer
Amor fa tort/com ſe rete mon dret
als fals e pechs/no dona fam ne ſet
ne fret ne calt/tots han complit meſter.
Car no'n noblex/tota merce ſon alt
merce hauent/ſi james la demana
yo d'Amor viſch/e de'ſperança vana
ſi pens hauer/raho de fret ne calt.

No ſo enpes/ ne temptat per deſalt
de res qu'en vos/los meus vlls hajen viſt
l'entenimient/per lo voſtre's conquiſt
en gran raho/es cauſat aqueſt alt.
Vos no veheu/ma pura intencio
car deſamor/vos enfoſqueix la viſta
perço romanch/ ab la mi'arma triſta
com no mirau/la mia affectio.

Del

Del pare ſant/no cal hauer perdó
car mon peccat/es amar follamént
deman l'ami/car per mon ſentimént
e fet d'Amor/catiua ma raho.
Sia content/Amor del cos ſens pus
e la raho/ſeruira ſon offici
mon ſentiment/ques veu prim ſia nici
que no ſe'ſguart/ab qui tinga l'ull clus.

Fent be a molts/a la mort me acús
car ſere'ſpill/dels altres amadors
prenint remey/a totes llurs dolors
car en vers mi/tota dolor es jus.
Ay tant com he/pus alt leuada penſa
e netament/ay en Amor entés
ſeny feminil/fora ſi m'a enpés
fent a ſi tort/e ami gran offenſa.

TORNADA.

Plena de ſeny/yo vull y Deu diſpenſa
que per amar/yo feneſca mos jorns
mas ſin eſcap/per null temps dare torns
per dona qu'en/ver amor ſe defenſa.

Fi del Cant. xlij.

DE AMOR CANT. XLIII.

VEles e vents/han mon desig cumplir
faent camins/dubtosos per la mar
Mestre,y Ponent/contra dells veig armar
Xaloch,Leuant/los deuen subuenir.
Ab llurs amichs/lo Grech e lo Migjórn
fent humils prechs/al vent Tremuntanál
qu'en son bufar/los sia parciál
per que tots sinch/ complesqué mon retórn.

Bullira el mar/com la caçola al fórn
mudant color/e lo estat natural
e mostrara/voler tota res mal
que sobre si/atur vn punt al jorn.
Grans e pochs peixs/a recors correran
e sercaran/ amagatalls secréts
fugint al mar/hon son nodrits e féts
per gran remey/en terra exirán.

Los peregrins/tots en semps votarán
e prometran/molts dons de cera fets
la gran pahor/traur'alum los secrets
que al confes/descuberts no seran.
En lo perill/nom caureu del esment
ans votare/al Deu quins ha ligáts
de no minuar/mes fermes voluntáts
e que tostemps/me sereu de present.

Yo tem

Yo tem la mort/per no ſer vos preſént
per que Amor/per mort es anullát
mas yo no crech/que mon voler ſobrát
puſca may ſer/per tal departimént.
Yo ſo gelos/de voſtre'ſcas voler
que yo morint/no meta mi'n oblít
ſol eſt penſar/me tol del mon delit
car vos viuint/no creu ſe puſca ſer.

Apres ma mort/d'amar perdra poder
e ſia toſt/en yra conuertit
e yo forçat/d'aqueſt mon ſer exit
tot lo meu mal/ſera'uos no voler.
O deu per que/terme noy ha en Amor
car prop d'aquell/yom trobara tot ſol
voſtre voler/ſabera quant me vol
tement fiant/de tot lo venidor.

Yo ſon aquell/pus eſtrem amador
apres d'aquells/aqui Deu vida tol
puix yo ſon viu/mon cor no moſtra dol
tant com la mort/per ſa'ſtrema dolor.
A be o mal/d'Amor yo ſo diſpóſt
mas per mon fat/fortuna cas nou porta
tot eſuellat/ab desbarrada porta
me trobara/faent humil reſpóſt.

Yo deſig

Yo desig ço/quem pora ser gran cost
y aquest esper/de molts mals me conorta
ami nom'plau/ma vida ser estorta
d'un cas molt fer/qual prech Deu sia tost.
Lla donchs les gents/nols calra donar fe
al que Amor/fora mí obrará
lo seu poder/en acte's mostrará
e los meus dits/ab los fets prouare.

TORNADA.

Amor de vos/yo sent mes que no se
de que la part/pijor men romandrá
e de vos sab/cell qui sens vos está
a joch de daus/vos acompararé.

Fi del Cant. xliij.

DE AMOR CANT. XLIIII.

AMor se dol / com breument yo no muir
puix no li fall/per esser de mi fart
car sos mals ginys/m'an portat en tal part
que mon delit/es quant de plor abuyr.
E de mon dan/yo no so mal mirent
car so forçat/d'entrar dins tal presó
que'l seny tinch pres/l'arbitre y la rahó
Amor ho te/per seu forçadament.

Yo

Yo fas tot quant/me diu lo pensament
e si hagues/tant seny com Salamó
fora tot poch/no dar ocasió
que no temes/a son gran manament.
Cell qui no sent/que pot fer molt amar
yó li perdo/si de mi va trufant
Piramus volch/morir passat d'un brant
e per semblant/mort Tisbe volch passar.

Sino es pech/quis deu marauellár
d'algun cas fort/ques de venga'n l'amánt?
l'hom fora seny/no pot ser ben vsánt
tal me confes/donchs nom vullau reptár.
Amor a pres/lo carch si'n res falléſch
car so abstret/de seny e de saber
e res no faç/en contra son voler
desijant be/la dolor li graéſch.

Estant apart/tot sol yom'empeguéſch
imaginant/ço que deuria fer
d'executar/no dech auer espér
puis lo primer/assaig no enseguéſch.
L'imaginar/Amor me vol rependre
tant largament/ab vergonya m'refrena
com se fara/que ab cara serena
haja poder/de ma raho estendre?

Los fets

Los fets d'Amor/ yo no puch ben entẽdre
de grans contrasts/m'opinio es plena
honrran lo jorn/que no sent vlla pena
pensant en ço/que vinch a l'arma rendre.
Si altra veu/l'imaginar mi porta
Per dar senyal/que yo sia cregut
suplich la mort/qu'en vn tal cas m'ajut
e si nom val/ma veritat jau morta.

TORNADA.

Lir entre carts/fins a veure la porta
de mos desigs/sobirans so vengut:
noy e tocat/ans me torn com'a mut
e per tornar/ja trob la via torta.

Fi del Cant. xliiij.

DE AMOR CANT. XLV.

LEixe la sort/lo seu variat torn
cesse Amor/son doloros costum
dell so content/si be nou acostum
nom pot donar/mes en lo present jorn.
Mas yo vull ço/que natura no te
e desig mes/que yo no puch trobar
volent que res/no pogues empatxar
aquell delit/que per Amor me ve.

Ara conech/que pren mes aqueſt be
que tots aquells/que yo poria hauer
e dels paſſats/compte nomen cal fer
foren no res/ſegons ſe veura be.
Delit d'Amor/no prehi james tant
que fos celos/de tot l'auenidór
mas de preſent/tem quem fallega Amor
e quant me pot/noure yo ſo duptánt.

E ſi de mi/yom trop ſegur penſánt
a vos yo tem/ay tant com enemich
mas ſobre tot/Amor tem quem deſllich
aquel nuu cech/del qual ell fon ligánt.
Aquell voler/ que yo puch be regir
nom fa pahor/ne res qu'en mi ſera
l'altre voler/qu'en paſsio'ſtara
donem la mort/quant me volrra jaquír.

Per que's pot fet/que pot diminuir
en mi Amor/ſens mon conſentiment?
ja ſent dolor/e com mon ſentiment
no es forçat/de mon voler ſeguir.
E yo ſegur/d'Amor e mi e vos
tendrem per cert/de ſer ben ahuirát
e als nom fall/ſi no ſeguretát
car en preſent/baſte'n ſer gloriós.

Iames a mi/que no fos desijós
d'aquell desig/que per fretura hauém
d'alguna part/lo meu voler fou sem
per quem falli/en parts ser delitós.
Amor a mi/estranys termes a mes
mon desig es/per vos cumplit de tot
ab fermetat/vull hauer sol vn mot
que de'nemichs/d'Amor sia deffés.

Vostra valor/m'ha en Amor enpés
e lo voler/quem sembla ser tot meu
el alt secret/que fer compte nos'deu
car forçat fuig/d'aquest foch ser encés.
Si la valor/vostra y'l voler fall
ab ells mesclats/lo meu alt finará
mentres, vullau/e valgau no morrá
d'aquestes tres/pedres fas mon fermáll.

Tot escriuent/jutja lo seu trebáll
pus affanyos/que no'l del cauadór
tot axin pren/a cascun amador
baixant tot cas/y el seu munta'cauáll.
Lo pobre hom/fa juhi del tiránt
que son pensar/tostemps corr'adelit
ja es de Deu/quí viu ab null despit
car lo pus rich/es lo mes pobrejánt.

Yo ſo amat/e viſch dolorejánt
d'altres dolors/quel no amat no ſap
yo tem de mort/lo cor e mes lo cap
d'aquella que/de preſent es amánt.
Yo am molt mes/per ſer ne ben volgút
car mon delit/de s'Amor ſe nodreix
ſi contr'Amor/lo ſeu voler falleix
qui penſara/lo dan ami vengút?

TORNADA.

Ho foll Amor/en dolor ſo caygút
com no veig hom/que parle be de vos
e veig ne tals/hauent juſtes clamors
Deu guart ami/de ſer en tal vengút.

Fi del Cant. xlv.

DE AMOR CANT. XLVI.

SI be moſtrau/que mi no auorriu
ans vos altau/de ma ſimpli paraula
y mos eſcrits/no creheu eſſer faula
eus plau de mi/ſi algun hom ben diu.
Quant yo ymagin/que per vos yo amar
auorreſch mi/qui res noy fall d'entegre
en aquell punt/tot mon voler es negre
puis quel voſtr'alt/no paſſa'n ben amar.

Conor

Conort baſtant/en mi no puch penſar
e ſi per temps/alguna part n'atench
ſera per ço/comprat d'Amor tal prench
quel ſabra mal/ſil he'deſamparar.
Haure Amor/de mi deſpoſſeit
que per null temps/tal ſeruent cobrará
aqueſt penſar/conort m'aportará
durara tant/com ſer'enfellonit.

So que de man/mereix preu infinit
nol vull hauer/ab res no mereixént
l'anim'aus do/ ques a Deu bell preſént
ella nol plau/hauer lo cos jaquit.
Nous prech d'Amor/mas q̃ lam demoſtreu
del ques en vos/aure ſingular grat
ſi bon voler/me teniu amagát
tant am lo mal/ab quel me amagueu.

Yo ſo ben cert/que vos me coneixéu
e los tres temps/de mi no ignoráu
mos penſaments/yo crech que ſapiáu
nous preheu donchs/ſi nom regoneixéu
Lo meu voler/al infinit s'acoſta
ſera content/del voſtre poch o molt
donchs en vers mi/noy cal anar d'ſcolt
lo cami's pla/ſens barranchs ne gran coſta.

Vostre voler/ tot quant puch dar me costa
nom resta pus/quel viure dolorós
dos grans contrasts/de voler veig en vos
mon viureus plau/de mort es la resposta.
Los vlls tinch cluchs/no conech nit ne jorn
ne tinch hom prop/qui del temps me auise
no sent res ferm/ab que lo temps diuise
ab tot aço/ma pensa no pren born.

TORNADA.

Lir entre carts/dins mi port vn calt forn
cohent vn pa/d'vna dolça sabór
y aquell mateix/sent de gran amargór
tot aço m'pren/deu hores en lo jorn.

Fi del Cant. xlvj.

DE AMOR CANT. XLVII.

RETingam Deu / en mon tríst pensamént
puix que nom tol/ço per que pas tristór
en ella sent/vna tan gran dolçór
per si e com/altre delit no sent.
Sens grat sere/si james lam'despúll
e solament/ afaig della eixir
tant gran delit/me sent della venir
que no desig/res fora mi ne vull.

Tot

Tot quãt yo pens/e tot quant veu mon vll
tot com es bell/e mes portant delit
de tant me trob/yo pus adolorit
car en mon cor/bon delit nos recúll.
Fet es de mi/lo ques deuie fer
perdent Amor/no vull quem aiut Deu
en fer quel mon/me done res del ſeu
puix no te res/diſpoſt a mon voler.

Menys de ſer triſt/nom plau delit hauer
d'aquell ho dich/ab la triſtor meſclát
car aqueſt es/lo pus terrible'ſtát
de tots aquells/ques pot al mon ſaber.
Yo pert aço/que molts homs an perdút
e men dolch mes/tant com d'Amor los pas
per mes amar/yom trob'en aqueſt cas
no hauent als/preat ne conegút.

Amor ha fet/qu'en aço ſo vengút
que pert lo mon/per no poder amar
e pogras fer/ſi pogues comportár
que yo amas/e qu'Amor nom ajút.
Tot fon enſemps/veure yo no diſpóſt
eleixarme/de Amor totalment
de que romanch/en tal triſt penſamént
que a la mort/viſiblement m'acóſt.

Trist ab delit/la mort yo pendre tost
e ja en mi/es perdut mon remey
Fort pasſio/abaſta mudar ley
e fer d'acer/e perdra cor compóst.
Yo ſon aqueſt/queu la mort delit prench
puis que no tolch/la cauſa per quem ve
ma paſsio/en triſtor me deté
que no ſent pus/en ſon temps ni enténch.

Mon mal no es/ tant com en altre'n vench
yol he fet gran/preant molt lo que pert
car v'ent me ſer/de tot'Amor deſért
la terram fall/e al cell no m'eſténch.
Mentre no pens/yo trob algun repos
mas leſperit/meu toſtemps éſta triſt
per l'habit pres/que lonch temps es qúe viſt
d'un negre drap/lo celici molt gros.

Nom fa delit/res pertanyent al cos
puis l'eſperit/noy es participánt
natura'n mi,fauiament obránt
vol quem'eſforç/e mon decret noy pos.
E ja del tot/vençut per l'habit vell
no prench delit/en res fora'l coſtum
penſant molts mals/tot lo temps hi conſúm
e ſent hi be/puix me delit en ell.

No trob

No trob en mi/voller e menys consell
a desijar/cos'alguna del mon
mos pensaments/recollits dins mi son
per no pensar/res que sia d'aquell.
Lo dia clar/volria fos escúr
vdulaments/e plors en loch de cants
no te lo mon/coses ami bastánts
en fer que dol/per tostemps nom atúr.

Per ignorar/be tot hom se procúr
grossos delits/no sabent quant se nou
fora tot seny/es qui sos comptes clou
que perduts ells/del mon se desnatur.
Aço es ver/mas tristor me te pres
tant que delit/sent com tal me conéch
e sab fer tant/que tot delit renéch
ne puch sentir/altr'en senta jamés.

Molts han jaquit/lo mon sens perdre res
mas per consell/de llur bona raho
e yol jaqueix/per falsa opinio
pensant que pert/lo mon e tot quant es.
Mon foll pensar/me disponch voler tal
que a fet mi/Deu d'Amor adorar
e yo forçat/de aquell apartar
me par ser bo/tot quant a tots es mal.

Puis

Puix que lo mon/ne Deu a mi no val
a releuar/la causa d'hon so trist
a mi plau be/la tristor que yo vist
delit hi sent/mentre yom trobe tal.
A Deu suplich/que viure nom allárch
ho meta en mi/aquest proposit ferm
que mon voler/en vers ell yo reférm
per que anant/a ell no trobe'nbárch.

TORNADA.

Axi dispost/dolç me sembla l'amarch
tant es en mi/enfectionat gust
a temps he cor/d'acer de carn he fust
yo so aquest/quem dich Ausias March.
Fi del Cant. xlvij.

DE AMOR CANT. XLVIII.

LO jorn ha por/de perdre sa claror
com ve la nit/ que'spandeix ses tenébres
pochs animals/no clouen les palpébres
e los malalts/creixen de llur dolor.
Los mals factors/volgren tot lany durás
per que llurs mals/aguesen cobrimént
mas yo visch menys/de par en mon turmént
e sens mal fer/volgra que tost passás.

E d'altra

E d'altra part/fas pus que ſi matás
mill homens juſts/menys d'alguna mercé
car tots mos ginys/he trets per trahir mé
e no cuideu/quel jorn men eſcuſas.
Ans en la nit/treball rompent ma penſa
per qu'en lo jorn/lo trahiment cometa
por de morir/ne de fer vida'ſtreta
nom tol eſforç/per complir ma offenſa.

TORNADA.

Plena de ſeny/mon entenìment penſa
com aptament/ lo llas d'Amor ſe meta
ſens aturar/pas tenint vida dreta
vaig a la fi/ſi merce nom defenſa.

Fi del Cant. xlviij.

DE AMOR CANT. XLIX.

NOs marauell/algu per quem enyor
cat tot delit/es ja fora de mi
tant com major/part d'aquell yo ſenti
com es paſſat/ſe dobla ma dolor.
Car yo crech cert/que lo temps es paſsát
ab cor tot ferm/que tal en mi no torn
plagues a Deu/quem deſmembras lo jorn
ab qui, ne hon/Amor m'a delitát.

Si com

Si com lo temps/a ploure aparellát
la terra y vent/l'es a ploure auinént
tota dolor/d'altra m'es conuinént
quen ma dolor/ſi'apaſsionát.
Tot cas eſtrem/me port'a recordar
lo propi dan/y lunyament de be
mas yom dolch mes/s'algun mal d'Amor te
car en l'affany/es companyo e par.

Si cas ſemblant/a dalgu veix paſsár
yom dolch pus fort/e planyent he delit
planch ell emi/e am l'Oy e deſpit
del qui james/ſenti lo mal d'amar.
E crech de cert/eſſer mal venturós
qui major be/quel be d'Amor ſentrá
aixi com yo/ſe que ſon be perdrá
y ab lo dolç taſt/ſentra mes l'amargós.

Lo major be/de perdr'es perillós
mes quel mija/y el poch es pus ſegur
e ſi'n lo molt/hauia lonch atúr
tot be complit/ſeria entre nos.
Mas dintre nos/noſtr'enemich portám
qui ſenſe nos/lo noſtre delit tol
e fora nos/d'embarchs vn gran eſtól
es com lo ferm/voler de don'amám.

Tants

Tants son los dits/desligants lo ligám
que noy ha nuu/que pusca ser dit cech
en fer contrast/vers Amor hom no's llech
díns nos mateixs/medicines trobám.
O nostr'amar/per son mal cor e cap
la su'Amor/no pot molt envellir
o son voler/per temps han malaltir
e casos molts/d'hon no veig hom escáp.

Bem marauell/hon tanta dolor cap
com en aquell/qu'en temps dolent e trist
lo prosperant/ab lo recort ha vist
l'esperiment/solament aço sap.
No esperant/ja delectacio
per mudament/primerament de si
e per defalt/de no trobar en qui
plaure pogues/sa carn e la rahó.

Mon remembrar/es ma confusió
e com no sent/que ben dega venir
car he perdut/delit quant al sentir
l'entenimient/es obs que altrem do.
Habits nouells/seran no coneguts
e sera molt/si'n aquest temps duránt
vida nom fall/lo delit esperánt
ans que aquells/ami sien vengúts.

Tornada

TORNADA.

Amor Amor/aquells ſon decebúts
qu'en joch de daus/e dones han llur be
car menys ferm res/la fortuna no te
de mal en be/dins vn punt ſon caygúts.

Fi del Cant. xlix.

DE AMOR CANT. L.

QVim tornara/lo temps de ma dolor
em furtara/la franca libertat
catiu me trob/licenciat d'Amor
e dell partir/tot delit me's lunyat.
Si col ſenyor/auorreix lo ſeruént
que null caſtich/ne carrech li vol dar
axi Amor/m'ha dat bandonamént
que ſon poder/en mi nol plau moſtrar.

En yra'ſta/de Deu lo peccador
com en eſt mon/treball no li es dat
dels bens de Deu/no ſia'ſperador
no ha llogue/qui no ha treballat.
Axi d'Amor qui no ſent lo turment
en ſos delits/nos cur a delitar
tot amador/prenga en aço eſment
que ſens triſtor/nos pot molt alegrar.

Dolor es gran/de tot fin amador
com desesper/li es deuant posát
mas per merce/Amor l'es donador
que desperar/delit:no es lançát.
Goig e tristor/li es tan de presént
esper e por/luny li volen mostrar
son mal o be/dels quals hu tostemps sent
e lo que pert/apres torn'acobrar.

Apres lo mal/qui sent de be sabor
no pot ser dit/de tot mal ahuirát
lo past d'Amor/no ha tant'amargor
que sus tot dolç/no sia estimát.
Dela sabor/nom conech sentimént
e pus amarch/que fel es de gustar
car yo soffir/dolor d'enyoramént
ne veig cami/per algu b'esperar.

Qui d'Amor fuig/dell es encontradór
e yo quil serch/ dins mi no l'he trobát
en lochs lo veig/diffamat per traydor
e fuig de mi/quil he mills qu'altre honrrat.
Yo nol deman/per don al mon viuint
mas que dins mi/ell vulla reposar
sembla la mort/qu'alcança lo fugint
e fuig d'aquell/qui la vol encontrar.

Cremat

Cremat vull ser/d'Amor per sa calor
car dins son foch/yom trobe refrescat
si com lo sanct/hauent en Deu ardor
en son turment/se troba consolat.
Tan quant Amor/es fort y en mi potent
lo seu delit/prop mi sent acostát
sil trob scas/altre m'ha fer content
fora de mi/mon delit he trobát.

Ay tant pot fer/d'Amor sa gran fauor
que bastara/fer quel enamorat
nol tocara/esperança ne por
tant estara/en goig present trobat.
Yom so'blidat/hauent tal sentiment
propi's ami/tal estat desijant
al ignorant/desig nol ve en esment
enemich me's/hom d'Amor ignoránt.

L'home no pot/ser al mon viuidor
si d'humor mal/sera vist neteját
lo be y el mal/conseruan la color
d'hom radical/que sens ells es guastát.
Axi d'Amor/qui lo seu mal no sent
no pot enell/sa pasio durar
desig lo te/qu'es de be falliment
y el be ates/tal desig fa cessar.

Tornada

TORNADA.

Amor Amor/yo ſo ver penitent
com de ingrat/vos he volgut reptar
per no trobar/loch ami conuinent
es lo defalt/com yo no puch amar.

Fi del Cant.l.

DE AMOR CANT. LI.

EN aquell temps/ſenti d'Amor delit
quant mon peſar / mira lo temps preſent
l'aduenidor/nom porte en eſment
que lo paſſat/fonch lançat en oblit.
Ia nom fara/ mon ſentiment dormir
quen lo començ/ignor ſa mala fi
tals fats Amor/ſol aportar ab ſi
que tots ſos bens/en dol han conuertir.

Lo be d'Amor/clar moſtra ab lo delit
al amador/lo mal quil'es vinent
es vn ſenyal/que no pot ſer mintent
puix qu'en lo goig/ſe troba entreſtit.
Qui es content/es molt prop d'auorrir
en pus breu temps/que de veſpr' a mati
grat ſobre grat/en cambis fauori
errant es dret/nol plau debats finir.

Lo desijat/plaher volta'n despit
no te loch ferm/d'Amor lo sentiment
sos torns he vist/assats complidament
e veig aquell/de mill colors vestit.
Detras ell va/continu penedir
tal seguidor/nol viu mentr'el seguí
ab los vlls cluchs/de tras sos peus aní
guiant me'n part/hon tart pogui exir.

Si com lo jorn/va primer que la nit
ē della es/vn cert demonstrament
va lo delit/d'Amor primerament
dolor apres/no vol hauer jequit.
Hauent poder/de tota res delit
que ab sa let/dolça delit nodri
tot ço que naix/delit ho consenti
e corromp si/per extrem dolorit.

Dels mals d'Amor/que trobadors han dit
no se pus fort/que son gran mudament
lo ferm estat/no dura longament
seguint aquell/vn nouell apetit.
Fahent jequir/ço que vol hom seguir
mon apetit/vol ço que no volguí
volent amar/lla donchs yo auorrí
e no volent/amé sens consentir.

Certs

Certs mals d'Amor/per ſa culpa he dit
altres ne ſon/fortuna mal mirent
caſos portant/d'hon ve departiment
donant enyor/y entr'alguns met oblít.
A mort breument/Amor port'a morir
jaquint dolor/aquell que no mori
e lo qui mor/no tem final juhi
per gran dolor/forçat d'Amor partir.

Los fets d'Amor/no puc metre'n oblit
ab quils agui/n'el loch nom cau de'ſment
no puch ſentir/com los era ſintént
hon ſeny no'teny/no es per ſeny ſentit
Lo meu recort/ami no pot ſuplir
dar lo delit/que per Amor ſenti
perdent lo taſt/que per Amor taſtí
a poch inſtant/lo delit viu fugir.

Ab la raho/algu no ha ſentít
lo mal d'Amor/e lo delit quen ſent
en altre loch/ha ſon ſetiament
y es ja dins mi/alterat y marſit.
Quant altres bens/de mi yo veig fugir
enyor aquell/que temps fon quem fugi
puix que lo loch/d'Amor en mi falli
Amor en mi/no s'troba hon tenir.

Tot mudament/es verament fallit
e d'Amor es/lo ſeu ſoſteniment
car de res hom/no pot eſſer content
ſi'n vn eſtat/Amor lo te'ſtablit.
Si fermetat/Amor fa deſallír
com portara/res ferm Amor en ſi?
donchs ſi Amor/en fermetat fallí
raho es gran/puix no ferm la'tenir.

TORNADA.

Amor Amor/temps es de penedír
ſi que vehent/nos gire mon cami
lo voſtre be/faſtig porta prop ſi
o tal dolor/que ſab prou quiu ſab dir.

Fi del Cant. lj.

DE AMOR CANT. LII.

NO pot moſtrar/lo mon menys pietat
com en preſent/de ſobre mi pareix
tot Amor fall/ſino a ſi mateix
de'n veja es/tot lo mon conquiſtat.
Qui ſens affany/no vol fer algun be
com lo fara/contra ſi ab gran coſt?
caſcun cor d'hom/yo veig pus dur que poſt
algu nos dol/ſi'l altre algun mal te.

Lo qui

Lo qui no ſab/no pot hauer merce
d'aquel que jau/en turment e dolor
donchs yo perdon/a caſcu de bon cor
ſino fuy plant/del que mon cor ſoſte.
Secretament/ab no'cuſtumat mal
venturam'fa/ſa diſfauor ſentir
d'Amor nom clam/ſi be m'port'amorir
be y mal paſſant/yom reſte cominal.

Altre ſocors/de voſtr'Amor nom val
ſino quels vlls/me demoſtren voler
ne res pus fort/de vos no puch ſaber
ans ſi mes ſerch/per ſer content nom cal.
Yo veig molt hom/ſens amar ſer amát
y el mentidor/tant com vol es cregút
e yo d'Amor/tan ſobrat y vençút
que dir no puch/quant ſo enamorat.

TORNADA.

Amor Amor/vn habit m'he tallát
de voſtre drap/veſtint me leſperit
en lo veſtir/ample molt l'he ſentit
e fort eſtret/quant ſobre mi's eſtát.

Fi del Cant. lij.

DE AMOR CANT. LIII.

MOlt he tardat/en deſcobrir ma falta
per jouentut/quem nega ſperiment
en vn cas nou/l'hom es mal coneixent
e majorment/ſi la raho's malalta.
Per gran eſforç/de folla voluntat
car tant com es/la voluntat mogúda
l'hom deu hauer/del ſeny major ajúda
ſi virtuos/vol eſſer nomenát.

Qui ſon cami/verdader ha errát
per anar lla/hon voll ſojorn hauer
es li forçat/que prenga mal ſender
e may venir/en ſon loc deſiját.
Tal cas m'ha pres/volent me contentar
mon ferm voler/per altre tal amant
no ha trobat/lo ſeu propi ſemblant
car ſon eſguart/es verament amar.

L'entenimént/en qui'l juhi no's clar
forçadament/ha pendr'opinions
voluntat mou/ſofiſtiques rahons
fent les valer/e per baſtants paſſar.
Si com flori/qui bona color ha
e no val res/coneguda ſa ley
ne pres ami/qu'en penſa monti Rey
fahent rahons/quals veritat desfa.

E ſi pas mal/bon dret ho conſentrá
puix es dit foll/cell qui ſerueix ſenyor
que no pot ſer/content bon ſeruidor
e per null temps/ningun dret juhi fa.
Vehent qui mal/adminiſtrador es
al cauador/donant loguer de metje:
en los lochs plans/fa durar l'eſtret ſetje
lo fort caſtell/enterrá toſt l'ha mes.

Pren men axi/com agroſſer pajés
qui bon ſement/en mala terra met
vltra cuydant/pens'hauer bon eſplent
d'aquell terreny/qui buyda los granés.
Aſats ha ſeny/qui no ha ſentiment
per enſercar/e trobar la raho
e pren esment/del mal del companyo
per cas paſſat/jutja lo ſeu preſent.

Seguint l'eſtil/qui natura conſent
e ço quel ſeny/e veure clar abaſta
negre forment/no dona blanca paſta
ne'l Aſe ranch/es animal corrent.
Tant poch ſera/que nulla dona ſenta
ne veja prim/lo fin ſecret d'Amor
ſi per amar/no ſofre gran dolor
y en ſentiment/triad'en millers trenta.

TORNADA.

Plena de ſeny/ſi algu mi eſmenta
tots los hoents/diuen que ſo millor
pus franch e fort/e callant amador
ma voluntat/fahent d'Amor ſeruenta.

Fi del Cant. liij.

DE AMOR CANT. LIIII.

LLa ſo ates/d'hon ſo volgut fugir
tinch me per pres/e no ſo'mpreſonát
mas yo veig clar/lo cors de mon mal fat
e no l'he viſt/ans qu'en ſas mans venir.
Pren men axi/com al deuinadór
de ſa greu mort/per alguns clars mitjáns
prenoſticant/no fugir de ſes mans
ja te per fet/tot quant es venidor.

O tu mal fat/mal prenoſticadór
e veig l'axi/com ſi era preſent
per tal ſenyal/que no pot ſer mintent
puix m'ha plagut/lo que fuy'uorridór.
Quant ſo vengut/al prenoſticat punt
vehent fuy orb/e ſabent ignorant
no ſe que fon/quem tench lo cor tirant
per anar lla/hon no volgra ſer junt.

Si col Senglar/que deualla del munt
pels Cans petits/qui nol baſtan matar
e baixa'lpla/hon veu Alans eſtar
vol e no pot/tornar del plan amunt.
Ne pren ami/que per fugir mal poch
caych en les mans/de dolor ſens remey
perpetual/ſens mudar eſta ley
ans creixera/com en loch diſpoſt foch.

No creu lo fat/molt hom qui es badoch
e mólt groſſer/li alonga'l poder
ſobre que va/e que pot en nos fer
lo cor es ſeu/e tot quant d'aquell toch.
Mogut e ferm/ha lo poder de Deu
tant quant al temps/ſe moſtra variát
mas tot per Deu/es aixi ordenát
lo qual nos'mou/ne muda'l horde ſeu.

Lo fat ſe pren/ſegons l'entendre meu
tot quant es d'hom/de fora la raho
lo foll es ſeu/e ſa electio
del ſaui pren/quant a natura creu.
No ſe lo fat/ſi guarda ſols la fi
o ſi la fi/pels mijans mirará
lla donchs la fi/ſon eſſer mudará
ſi los mijans/pendran reues cami.

Tornada

TORNADA.

Mare de Deu/hajes merce de mi
e fes me'ser/de tu enamorat
de les amors/que so'pasſionat
ja conech cert/que ſo mes que meſqui.

Fi del Cant. liiij.

DE AMOR CANT. LV.

A Mal eſtrany/es la pena eſtranya
e lo remey/hauria ſer eſtrány
e qui de fret/mor per entrar en bany
haura calor/ſi aygua freda'l banya.
E ſi'l començ/ve pel mig impoſsible
lo mig ſegueix/e la fi al començ
ab forces tals/Amor mi amant venç
que planament/lo dir nom es poſsible.

En contra mi/Amor es molt horrible
e tant plaſent/quem ha fet ſer content
car deuant mi/tinch be complit preſent
e daltra part/me puny dolor terrible.
Aqueſta es/vna dolor nouella
que dins mon cap/ha fet nouella obra
desaſentant/ la mia penſa pobra
que a ſos mals/tenia ja l'orella.

Amor en mi/no fa gran marauella
fermant ſes leys/en temps paſſat paſſades
mas per lonch temps/heren ja oblidades
per mi Amor/ſon poder torna'n ſella.
Axi com Deu/miracles vol moſtrar
per quels juheus/fermament lo creguéſſen
faent parlar/los muts e quels cechs veſſen
Amor li plau/que perda lo parlar.

Enuers alguns/aço miracle par
mas ſins membram/d'en Arnau Daniel
e de aquells/que la ter'als es vel
ſabrem Amor/vers nos que pot donár.
Cella que am/en ygual dela vida
moſtr'auorrir/en fets y continént
quant li ſo prop/he della esbaimént
ab continent/de hauer l'auorrida.

Dins en mi ſent/vna força infinida
tant que's pus fort/que lo deſig d'Amor
caſcun d'aqueſts/d'Amor pren ſa fauor
mas egualment/entr'ells no es partida.
Car mon deſig/no baſta fer me laços
ala gran por/quil bat fort e caſtiga
d'aqueſta es/Amor tan gran amiga
que tol poder/al deſig de ſos braços.

TORNADA.

Lir entre carts/ Amor no te pus laços
quem tinguen pres/ si d'aquest yom escape
vngles no te/ ab que ma carn arrape
mas dorm segur/ de present en sos braços.

Fi del Cant. lv.

DE AMOR CANT. LVI.

TAnt he amat/ que vinch en desamar
si com aquell/ qui amichs ha tengút
per llur defalt/ hauent lo decebút
a tot lo mon/ se gira'n hairar.
Car gran Amor/ port'absi carrech gran
viure no pot/ sens gran sostèniment
lo seu semblant/ voler le's sostenent
y aquell no ferm/ Amor va tremolán.

Qui ama poch/ no deu ser desiján
que son amat/ li sia estrem volent
car poch voler/ no es voler sintent
del gran voler/ que li port'al aman.
Sols per Amor/ se desij'altr'Amor
per si mateix/ no port'altre delit
e dona cels/ dant congoxos despit
si lo delit/ de ser amat no cor.

Ia en

Ia en Amor/no ſere durador
car ſon affany/ſobrepuja'l delit
al temps antich/yo degra ſer exít
que ignocent/era tot amador.
El home vell/ſolia ſer fadrí
y en temps preſent/es vell qui barba met
caſcun Amor/vol temps ſens calt ne fret
yo crem d'iuern/e d'eſtiu tremolí.

Lo meu voler/en Amor no faltí
de ſer entes/e molt menys ſatiſfét
Deu ni el mon/a tot oblit tramét
es molt eſcas/lo grat que yon ſentí.
Per aquell preu/qu'Amor deu ſer venút
yo dant aquell/no viu quel atengues
aquell voler/que ſens dir es entés
per mal ſentint/no fonch ben conegut.

Ab gran voler/de parlar yo fui mut
per no trobar/rahó quem ſatiſſes
a ma dolor/que baſtantment digues
e perço fuy/hom ſens Amor tengut.
Mon cor ſoſtrach/la paraula de ſe
ma boca tench/aquella no paſás
vergonya y por/guardaren aqueſt pas
e no fon viſt/com d'Amor tal cás ve.

Menys

Menys mál d'aqueſt/qual fort cor lo ſoſte?
qui es aquell/que ſobtos no'ſclatas?
que ſa dolor/a moſtrar no baſtas
e fos cregut/hom ſens Amor ne fe.
E ſon voler/vingues a ſer jutjat
per ſaber gros/e voler deſleal
l'entendre ſeu/vehent lo cominal
que fos entes/dentenimént tapat.

Si ans de temps/ſo viſt blanch e ruát
e lo meu cos/moſtr'hauer paſſat mal:
ſera perço/com Amor ja no val
aquell ab qui/natura ha'enamorat.
Perdent ami/yo ſolament no planch
mas a caſcu/qu'en tal cas ſe veurá
be ſo yo cert/qu'en tot no m'ſemblará
car per honor/yom ſech en pus alt banch.

TORNADA.

Amor Amor/voſtre poder es manch
o de ingrat/eſſer podeu reptát
qual d'aqueſts noms/voleu en vos poſat
de qualſeuol/coſtat jaheu en fanch.

Fi del Cant. lvj.

DE AMOR CANT. LVII.

Hon es

HOn es lo loch/hon ma pensa repose?
hon sera hom/que mon voler cõtente?
ab escandall/yo serch tot fons e tente
e port no trob/hon aturar me gose.
Lo que d'abans/de tot vent me guardaua
ara's en mi/cruel platja deserta:
vagabunt vaig/la casa quim es certa
treball es gran/en part hon yo vagaua.

Hon es aquell/delit quant yo pensaua
esser amat/dela quem entenia?
tot mon voler/y el seu nom desenia
d'Amor en tant/quant son poder bastaua.
Tots los senyals / qu'Amor donen a entẽdre
en ella viu/no tollent ne la obra:
qui es aquell/qu'en Amor tant descobra
que non pogues/della sentiment pendre?

Ia res del mon/dolor nom pot defendre
perdut es ja/tot lo goig de mon viure
a mos amichs/de tristor puch escriure
nom basta temps/a poder men rependre.
Tant la tristor/afalaga ma pensa
que tot m'hes trist/quant puch hoir ne veure
tant quem es greu/que yo vinga a creure
que a tristor/yo puch hauer defensa.

Puix

Puix que Amor/ab lo cor ferm dispensa
que sos delits/follament los espere
e per aço/del mon me desespere
car sens Amor/tot delit me's offensa.
L'arma coman/a Deu lo qui l'ha feta
leixant lo cos/desastruch per mal astre
e ja nol plau/de sos volers lo rastre
puix ab dolor/viu per ell no discreta.

Si com lo vell/qu'en son temps vida'feta
sats plahentment/en algun art apresa:
e per fort cas/aquella l'es desesa
no sab en que/son giny de viure meta.
Ne pren ami/qui no se com me visca
per que d'Amor/me veig tancada porta
no se pus fer/nel voler me comporta
que d'aquest vs/per altre yom desisca.

TORNADA.

O foll Amor/malament se arrisca
qui per virtuts/vol amar nulla dona
sa calitat/y'l loc la fan ser bona
car en raho/qual sera la quey visca?

Fi del Cant. lvij

DE AMOR CANT. LVIII.

No guart

NO guart avant/ne membre lo passat
vn punt estret/guarda mon pensament
no guart la fi/tenint mon seny torbát
per lo voler/affectat al present.
No solament/colpa del mal oblit
ne la tristor/nel dan que men vindrá
passionat/per vn present delít
nom jaqueix temps/per veure'l que será.

Ia no conech/mon dany o mon profit
per que'l voler/en res no dubtará
quim' da consell/de seny es desallit
noint de mi/lo que oyr porá.
Quant ma raho/contrastaua el voler
per aquel fon/sobrada en la fi
della senyal/en mi nos pot saber
vence'l volar/raho de mi fugi.

Mon pensament/en vos es mes qu'en mi
e mon delit/per vos passa primer
james aquell/ans que vos yo senti
ma voluntat/a mi troba darrer.
Yo so content/si veig contenta'vos
e tant en mi/aquest desig es gran
que'l sentiment/es perdut de mon cos
fins quel voler/vostre va sadollán.

Delit no ſent/la voſtra carn tocánt
tant mon voler/del voſtre's deſijos
tal paſsío/de açom veig al deuánt
que lo meu cos/ne reſta tremolós.
E tant deſig/que aſats me ameu
que nos pot fer/me baſteu contentar
e ſim acoſt/a vos, veure poreu,
que mon eſforç/es menys per ſobr'amar.

E per çom'pens/quem deueu deſamar
car dintre mi/yo crech que no veheu
pens que no baſt/plaureus al praticar
e muyr de por/que de mius contenteu.
E quant d'algun/de ſa virtut m'acort
o d'alguns bens/o que ſia molt bell:
lo qu'ami fall/tem queus ve al recort
e deſijau/tot quant es en aquell.

A tot quant por/ateny ab ſon martell
tem lo meu cor/ ſentſe franch ala mort
cas no ymagin/que nom faça volpell
y el cert no crech/e quem fes Deu report.
Quant me cuyt ſer/ab vos en millor punt
ſens algun cas/mude opinio
diſtintament/mon eſſer no ha punt
a mal e be/ſercant trobe raho.

Lo tur-

Lo turmentat/tem present pasſio
que met oblit/al mal de ſer diffunt
en ſemblant cas/ami conech que ſo
fugint dolor/en major dolor munt.
Tant de preſent/m'apaſsion'Amor
que yo pratich/molt qu'en Amor me nóu
e coneixent/men reſta gran dolor
com lo meu puny/en matarmi ſe mou.

TORNADA.

O foll Amor/conſciençam'remóu
que digal's mals/de vos,y lo fals be,
lo deſperat/no ſera menys de fe
ya molt mesqui/nol fareu portar jou.
Fi del Cant, lviij.

DE AMOR CANT. LIX.

QVem há calgut/contemplar en Amor
e be ſentir/ſos amagats ſecrets
de mos treballs/quins comptes me ſon fets
vanament he/deſpeſa ma dolor.
Tot lo meu ſeny/franch arbitre l'he dat
lo meu jouent/tot per ell he deſpes
fins al preſent/no men ſo may repres
preant vn mal/per be gran eſtimat.

Mon gran voler/ha tengut mi cegát
e fins hauer/en vos eſperiment
molt he tardat/en ſentir lo que ſent
enyor lo temps/que no pot ſer cobrát.
En tot aqueſt/nom puch d'Amor clamar
ſino de vos/aqui he be volgút
aueu me'ntes/e mal guardo retút
qui es lo fol/que dona vol amar?

S'enteniment/ha Deu volgut moſtrar
en dona'lmon/d'aquell no freturáu
ſi Deu es ver/del meu nous deſaltáu
en calitat/ab mius veig acordar.
Penſar no puch/que lo voſtre voler
volgues may res/per mi no fos complít:
e ſia'ntes/aci aquell delít
quels amadors/ de carn han llur eſper.

Aquel delit/quel arma pot hauer
en contentar/en Amor ſa gran part
per mon ſentir/regles n'he dat e art
als amadors/freturants de ſaber.
E vos he viſt/exir de voſtre ſeny
en mi prenint/delit y en tot mon dir
e veheu clar/aquell james fallir
ans mon voler/en mes quels dits ateny.

S'e

S'el fort castell/gens darmes lo costreny
com es lo burch/segur sens mur ne vall?
si en vos/la fermetat defall
no es al mon/algu daço no reyn?
Com pot amar/qui no es entenent?
com sera ferm/lo qui es tremolant?
vos entenent/ferma vos variant
de tot dich ver/mas de ferma yo ment.

D'altres amors/so mes que penident
lo remembrat/tinch en abusio
en cap orat/he cercada rahó
y entenimen/hon Deu may nol consent.
Lo bon voler/cer qui no sabent hon
los apetits/he trobats en molt loch
Durant ay tant/com lo veure y lo toch
mas yo absent/no si Deus me perdon.

O amadors/recort vos lo que son
de tots aquells/qui pimer son passats
los desgradats/casos d'Amor estats
yls mals tan grans/qu'en gestes escrits son.
Res semblant es/a fort pluja d'estiu
portant remor/de trons mostránt rellámps
y en poch espay/ los grans barranchs e camps
aygua no han/que trameten al riu.

Quals ſon aquells/amadors que yo víu
que de Amor/durable porten jóu
fort voler cech/molt poch durant los móu
ço que volrran/llur apetít deſdíu.
Puix res en part/no toquen de virtut
el eſperit/part no t'en ſols delíts
vehent, tocant/llurs deſigs ſon complíts
e tal voler/es toſt fart e vençut.

Qui en Amor/es be apercebút
ſab que james/dona tench voler ferm
cor deshoneſt/y entenimẽt enferm
los tol Amor/e no l'han percebut.
Com res del mon/ſens honeſtat no dur
e lo delit/ſens entendr' hom no pot
e dones han/poca part de tal dot
Amor no pot/en elles fer atur.

L'animal brut/ſera molt pus ſegúr
deſt'apetit/qu'en dona no ſera:
car ſolament/en l'acte ſe moura
ſentint aquell/qu'en lo plaher ha dur.
Ella penſant/en algun paſſat cas
mour'apetit/en fet luxurios
e ſon voler/es aytant deſijos
tant quant en ell/mes ſe adelitás.

Puix

Puix en tal fet/dona de tant sobras
'animal brut/membrant aquell abús
entenimient/pot muntar l'hom tan sus
que son voler/d'amar no freturás,
'orjant tals dits/continences e fets
quel esperit/perfet Amor concep:
tals quel cos/jau en cadena y cep
i que's ben dit/ells en amar perfets.

Per honestat/dona no tench estrets
os seus volers/que aquells no complis
nas per hauer/por;que sin ells fallis
no rebes dan/o menyspreus ser li fets.
Gloriejar/en llur ben fet en se
os es defes/tals les ha fetes Deu
o prim motiu/es lo maestre seu
e cor pauruch/d'hon be sin han los ve.

Graesch a Deu/fahent me tant de be
que mon voler/nos delit'en llur cor
hoc en lo cos/e nom dubte quem plor
car per son preu/yo son cert qu'en aure.
Llur cap no val/per que noy ha ceruell
tot l'als es bo/segons aqui serueix
linatje d'hom/mijançant elles creix
llur esser son/per aumentar aquell.

TORNADA.

Maldich lo téps/que fuy menys de consell
dones amant/mes que ami mateix
ama les tal/qui be no las coneix
e yom confes/que fuy lo foll aquell.

Fi del Cant. lix.

DE AMOR CANT. LX.

VOs que sabeu/dela Tortr'al costúm
e si nou feu/placial vos hoír
quant mort li tol/son par se vol jaquir
d'obres d'Amor/no beu aygua de flúm.
Ans en los clots/ensutza primer la'ygua
nos posa may/en vert arbre fullat.
mas contr'aço/es vostra calitát
per gran desig/no cast, qu'en vos se rayga.

E no cuydeu/dona que beus escayga
que puix hagues/tastat la carn gentil
a mercader/liurás vostre cos vil
é son dret nom/en Ioan me pens cayga.
E si voleu/queus ne don coneixença
sa faz es gran/ab la vista molt losca
sos fonaments/son de lagost e mosca
cert no mereix/drap vendre de Florença.

E coneixét

E coneixent/la voſtra gran fallença
volgues muntar/en armar caualler
e ſabent ell/tot voſtre fet en ver
de vos amar/ſe fara conſciença.
Sabent molt clar/ la enſutzada vida
prenint publich/les pagues del peccat
voſtre cos leig/per drap es baratát
voſtre ſeruír/es bo ſols pera dída.

E no cuydeu/filla'us hagues jaquída
vos alletant/aquella ab voſtra let
car voſtre cos/es de veri replet
e moſtren ho/voſtres pels fora mída.
Car ſius jaquiu/voſtra barba criada
e laus toleu/puix ab los pels dels braços
poran ſen fer/auantatjoſos laços
prenint Perdiu/o Tortra,o Becáda.

Quant oyreu/al cauota prouada
reſponeu toſt/que per vos ho diran
e puix per nom/propi vos cridaran
ja nous moſtreu/en l'hoir empatxada.
Interrogant/amichs e que voleu?
en dret d'Amor/ay res que yo fer puſca?
tracte ſemblant/james me troba cuſca
preſta ſere/a quant demanareu.

Tornada

TORNADA.

Tots los qui tost/acunçament volrreu
en fets d'Amor/ anprau na Monboy
ellaus fara/tot lo que feu ami
nos pot saber/l'endreç quey trobareu.

Fi del Cant. lx.

DE AMOR CANT. LXI.

IA tots mos cants/me plau metr'en oblit
foragitant/mon gentil pensament
e fin Amor/de mi'spartrá breúment
com fals dient/ yo sercare delit.
Axis conquer/en aquest temps Aymía,
cobles,sospirs/dances, e bon saber
lo dret d'Amor/no poden conquerer,
pasá lo temps/que'l bo fauor hauiá.

Seguire'l temps/ab affanyos despit
si col dançant/segueix al esturment
e mostras'be/hauer poch sentiment
si per vn temps/dança rostit bollit.
En temps passat/mudança no sentia
d'açóm reprench / em tinch per molt grosser
cuytant saber/tot quant hera mester
foll es perfet/quius veu menys de follia.

Si com l'infant/qui tem mal esperit
com li defall/companyia de gent
preni'ami/qui dubtaua el turment
quem dau'Amor/acostant se la nit.
E desijé/ço que fer no poria
car fermetat/en ell no pot hauer
puix no es pus/que destemprat voler
e dura tant/com la passio'l guia.

Si com aquell/qui'sta'l bosch ascondit
robant les gents/matant lo defenent
e cuyda ser/a Deu humil seruent
faent retret/del temps que l'a seruít.
Na prés ami/qu'auos Amor seruia
passant affany/esperant lo plaher
amant molt ferm/ab vn escur esper
puix he peccat/yo meresch punit sia

Molt me reprench/com d'Amor he maldít
ne dire mal/de don'al mol viuent:
e si lo Sol/es calt naturalment
sino es fret/non deu ser corregit.
Per que d'Amor/yo mal ja no diria
qu'en ell no es/de ben fer lo poder
car fermetat/de dona y es mester
si la vehes/per Deu l'adoraria.

Tornada

TORNADA

Per ſa bondat/prech la verge Maria
qu'en ſon ſeruey/cambie mon volér
moſtrant me clar/com han perdut carrer
los qúe'n Amor/de les dones han via.

Fi del Cant. lxj.

DE AMOR CANT. LXII.

BEm marauell/com l'ayre no ſe altera
e com lo foch/per fexuch pes no cau
e com nos mou/la que fexuga jau
fermant ſon loch/en la pus alta ſphera.
Major ſenyal/no pot moſtrar lo mon
e digne molt/que l'hom ſen marauell
ab vn poch mes/haure creure per ell
que periran/tots quants en lo mon ſon.

A mon juhi/ſes leys Amor confon
eſperiment/ja del tot es errant
tot amador/ama per ſon ſemblant
lo contra fer/en per null temps no fon.
Vos qui baſtant/ſou per vn mon regir
poras be fer/que ameu l'home pech?
per acte leig/ſentiment haureu cec
no haureu pus/eſcuſa'n lo meu dír.

Mon creure ferm/no pot be ſofferir
vn cas tan fort/e per moltes rahons:
mas tambe ſe/que la carn ha'ſperons
e no veig fre/baſtant ha retenir
E d'altra part/Amor per ſa furor
ſecretament/ſens compte los cors liga
en actes tals/quals honeſtat caſtiga
e pot ſe fer/ameu de tal Amor.

Si ver ſera/prech Deu que la calor
de tots los fochs/creme la voſtra carn:
ſino teniu/en vn terrible'ſcarn
que no vençau/vna tan gran error.
Mas voſtre cos/per ventura's delita
vſar dels fruyts/que na Venus corréa
mas voſtre ſeny/deuria hauer feréa
de fer tals fets/e gents n'han la ſoſpita.

Per tal dolor/no fare vida hermita
paleſament/ſera ma vid'actiua
e de parlar/no tendre lengua'ſquiua
e ver parlar/de ſi gran dolor gita.
Cells qui ſabran/mon ver complanyiment
planyeran mi/per ma cauſa tan juſta
e planyent mi/de ſi Amor injuſta
e rependran/natura ſiu conſent.

Tornada

TORNADA.

O foll Amor/de vos no ſo content
e ja molt menys/dels fets de la que am
no ſe de qui/haja pus honeſt clam
per no errar/maldich vos egualment.

Fi del Cant, lxij.

DE AMOR CANT. LXIII.

AB vos me pot/Amor ben eſmenár
del temps paſſat/lo ſeu gran falliment
la fort dolor/per mon mal penſament
vos mi amant/ſe pot açabalar.
Yo li perdon/ſim'ha dat mal dormir
yo li perdon/lo mal gualardonat
yo li perdon/ſi m'ha d'amar forçat
dona tan vil/quem fos vergonya'l dir.

Si coſa fos/laujera comportar
que yo de vos/hagues tal vantament
quem pogues dir/eſſer voſtre ſeruent
lo nom ſens pus/me baſt'acontentar.
Tal me pareu/que ſi de ferm vos mir
lo meu deſig/roman tan alterat
que no vol res/del que ha deſijat
ne del preſent/ne del que pot venir.

Creheu

Creheu de ferm/que nom vull apartar
del que ſabre/que ſer'a vos plaſent
e ſim manau/coſa de gran turment
ſera molt leus/carrech de ſoportar.
Donchs en manar/nous cal molt entardir
tot ſe fara/lo que ſera manat
ab que d'amar/no ſia defenſat
car mon voler/en als no pot ſeruir.

Acort no's cal/en voler mi amar
ſius né altau/e de mon ſentiment
de mon voler/creheu ſegurament
que per null temps/vos pora deſaltar.
Ell amara/e no fara mentir
los meus eſcrits/qui dell han tant parlat
ne'ſcarnira/mon verdader dictat
ans en millor/lo veureu aſſegir.

A Deu no plach/bellea'vos donar
ſino que fos/de Amor ſeruiment
car en tot l'als/lege'abaſtament
en fer tot quant/lo mon li pot manar.
No ſabeu prou/ſi leixau temps fugir
e temps perdut/no pot eſſer cobrat:
e donc reſtau/ab voler terminat
de ben amar/lo quius ſabra grair.

Tornada

TORNADA.

Lir entre carts/los meus jorns vull finir
amant a vos/sols que men ajau grat
e si Amor/d'amar mi ha loat
creheu lo ferm/car nom fa desmentir.

Fi del Cant. lxiij.

DE AMOR CANT. LXIIII.

Yom recort be/del temps tan delitós
qu'es ja passat/ignor si tal venra
sil consegueisch/merce nom fallira
car pietat/fet aura pau ab vos.
Preareu mi/qu'en temps antich preáueu
e confessant/queus dolieu de mi
ara queus am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer estaueu.

Pus que d'abans/me trobe desijós.
e lo desig/james en mi morrá
car per la part/mon cos lo sostendrá
l'enteniment/no sera despitos.
Vos desijau/ami que desijáueu
per tal voler/del qual yom contenti
ara queus am/pus que james ami
tornau vos llá/hon de primer estáueu.

E ſi raho/ſon que ben volgut fos
mills ho mereſch/mon vll nom deſmentrá
car per gran dol/moltes veus ne plorá
e no plorant/moſtrauam doloros,
E vos de goig/lo Te Deum cantáueu
lagrimejant/maldicions canti
ara queus am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer eſtaueu,

Contar no dech/les paſſades dolors
car poca fe/per vos toſt hi ſera
qui's menys d'Amor/altr'Amor no ſentrá
car no ha'ſguart/l'hom rient al ploros,
Si ben amant/lo terç d'un jorn paſsáueu
haurieu grat/del que per vos paſsi
ara queus am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer eſtáueu.

Reclam a tots/los meus predeceſſórs
cells qui Amor/llurs cors enamorá
e los preſents/e lo que naixerá
que per mos dits/entenguen mes clamors.
E ſi en vos/coneixença juſtáueu
malgrat haureu/del que fes vn mati
ara queus am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer eſtaueu,

TORNADA.

Plena de ſeny/ſil cor me cartejáueu
trobareu clar/queus amare ſens ſi
ara queus am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer eſtáueu.

Fi del Cant. lxiiij.

DE AMOR CANT. LXV.

LO temps es tal/que tot animal brut
requir Amor/caſcu trobant ſon par
lo Ceruo brau/ſent en lo boſch bramar
e ſon fer bram/per dolç cant es tengut.
Agrons e Corbs/han melodia tanta
que llur parell/de tal cant s'enamora
lo Roſinyol/de tal cas s'entrenyora
ſi lo ſeu cant/ſa'namorada'ſpanta.

E donchs ſim dolch/lo dolrrem es degút
com veig amants/menys de poder amar
e lo groſſer/per apte veig paſſar
Amor lo fa/no eſſer conegút.
E d'açom ve/piadoſa complanta
com deſamor/exorba ma ſenyora
no coneixent/al ſeruent quil adora
ne vol penſar/ quina s'Amor ne quanta.

No com

No com aquell/qui ſon be ha perdut
met en arriſch/ſi poria guanyar
a vos amant/quem volgueſeu amar
deliberat/no ſo'n Amor vengut.
Tot nuu me trob/veſtit de groſſa manta
ma voluntat/Amor lam te penyora
aço de que/mon cor ſe adolora
es com no v'heu/ma fretura ſer tanta.

TORNADA.

Lir entre carts/ab Milans caç la Ganta
y ab lo Branxet/la Lebre corredora
aſats al mon/caſcuna es viuidora
e mon pit flach/lo paſsi de rams canta.
Fi del Cant. lxv.

DE AMOR CANT. LXVI.

QVi ſer'aquell/qui en Amor contemple
com yo qui ſent/ſos delits hon abaſtẽ?
qui ſon aquells/qui dolça l'Amor taſten
e juntes mans/l'adoran for'al temple?
Yo ſo tot ſol/aqui natura eſtreny
a no poder/als fer ne pus entendre
ſino amar/e volent men defendre
nom vol ſeguir/en res afer null ſeny.

Sim do ſolas/creeu ferm que yol feny
ſi noy acull/Amor al delit pendre
les poteſtats/del cel han volgut vendre
e fer catiu/de mon voler lo ſeny.
Nom rept'algu/car tots veig ſolazar
ſegons caſcu/ſa calitat requer:
qui'n aqueſt mon/honor vol e diner
tinga eſment/ja te cauſa d'errar.

Lo temps dels Deus/ſe vol ara moſtrar
car dintre ſi/vn Deu caſcu vol fer
e dels deſigs/hon corre lo voler
ſolempnes Deus/a tots veig adorar.
E ſobre tots/Venus es mils ſeruida
car noſtra carn/no coneix altre Deu
Bachus ha part/ſa fauor no l'es greu
Ceres muller/ noy es enfellonida.

DEESSA DELA RIQVEZA.

Iuno del mon/te vna gran partida
diu que deu ſer/pus colta al juhi ſeu
Saturn,e Març/no trob en ſa gran veu
a llur poder/Iuno,y Venus dan vida.
Mas venus diu/yo ſon rey natural
ab alguns Deus/ſenyors jus mi ſients
per mi ſon bons/e per ſi no valents
los altres han/poder accidental.

Pallas

Pallas Deessa de fortalesa, y Diana de la castitat

Pallas sa veu/rugallosa no val
afalagant/l'orella del hoent
Diana es/de fauor menys potent
mas en lo mon/Deu los ha dat cabal.
Que llur gran nom/pe'l mon es preycat
a totes gents/d'aquestes manen festa
colta no es/car de cascu nol resta
si no vn troç/de carn dins dents tancat.

Venus Deessa de Amor.

En gran discort/esta lo mon posat
Venus del mon/se trau la fina llesta
tot home bo/en son hostal se resta
e val se póch/qui noy es albergat.
Iuno te gent/en dues parts gitada
prop de la mort/cobejosa de viure
altres que veig/de baix estat delliure
fama tenent/ab leig vici guanyada.

Deus de viandes y del vi.

Ceres quant es/a Venus ordenada
e son marit/qui Bachus se fa'scriure
als peus dels Deus/Venus se deuen siure
estant per si/llur sect'es diffamada.
Car no guardant/a Venus reuerencia
son menys preats/en lo mon e maldits

l'animal brut/non vol estrems delits
e lo cos d'hom/ne passa penitencia.

Deu de yra, e Deu de batalles.

Saturn e Març/per si no han potençia
mas per dos Deus/son estrem fauorits
guardant honor/a Venus son seruits
e per hauer/a Iuno'n reuerencia.
Mars a Saturn/humilment obeheix
el obehir/entrells molts se cambia
de Pallas yo/parlar res no volria
de son estat/car pietat men creix.

Deesa de castitat.

L'imperfet hom/a Diana serueix
e tots aquells/hon la vida's desuia
car Venus ha/tant dolça parleria
que tot voler/a si lo redueix.
Los publichs prechs/sendrecen a Diana
la voluntat/es de Venus entegra
al temple seu/sil jorn clar fos nit negra
los grans barranchs/foren carrera plana.

Aquelles gents/ab la pensa molt vana
que ab raho/james han pau ne brega
per llur cor flach/de vergonya fan plega
quils met vn fre/donant los vida sana.
E si lo giny/de Venus romp tal fre

ſabent li grat/com aixis'vehen ſoltes
qu'en ſon ſeruir/nos moſtren ſer emboltes
fent li preſent/del millor de llur be.

En lo començ/por e Diana els te
mas ſi lo cel/d'ignorants les ha toltes
Venus colents/Març e Saturn a voltes
entre llur pens/Diana va e ve.
Lla donchs en fet/colen Venus deeſſa
cuydant hauer/la batalla molt juſta
contra tot hom/qui del cas les afuſta
e per toſtemps/por, e vergonya ceſſa.

TORNADA.

Senyal de be/en tota dona ceſſa
com dins ſon cor/vergonya no s'ajuſta
y al ſaui hom/es vici quil afuſta
la raho pert/que es en ell princeſſa

Fi del Cant. lxvj.

DE AMOR CANT. LXVII.

AB tal dolor/ com l'ſperit ſe arranca
e dins lo cos/ comença fer cami
e roman fret/lo loch d'hon parteix ſi
la viua carn/s'altera en groga y blanca.
Molt e pus fort/dolor mon deſig ſent

partint ſe dell/la ſua eſperança
no es del tot/mas en lo cami's lança
ja mon eſper/demoſtr'alterament.

Nom pens que Deu/me done tal turment
quem veja'l mon/ſi pert ço que deſig
nom reſtara/ſino que mude lig
car de tot l'als/mon esforç es potent.
Tots los aſſaigs/que amadors han fets
tots me ſon poch/ſino mort acordada
ſim fall Amor/nom fall penſa airada
per caſtigar/mos paſſats malifets.

Tan gran Amor/hauria flachs beſtréts
que tal afer/menys de ſenyal paſsás:
de be o mal/ſe deu moſtrar gran cas
Amor li plau/que's moſtren ſos ſecrets.
Tant mon voler/Amor ha obeit
que nom dolrra/ſa perilloſa plaga
ſi per null temps/la flama nos'apaga
com ſant Franceſch/de la ſu'ha jaquit.

Vos dona ſou/mon ben e mon delit
donchs nous dolgau/ſi pert lo mon per vos
nom teniu tort/en les mies dolors
e vos dolent/me feu pus dolorit.

Res nom dol tant/com ſi de mius doleu
leixau ami/acomanat'Amor
car de aquell/nom trobe gran pahor
de yra prech/quem vulla guardar Deu.

Si com al hom/frenetich l'es molt greu
quant a fer mal/ſe vol eſſer leuat
lo fort ligam/que li auram poſat
y el mal no ſent/fins la follia veu.
Ne pren ami/quant ſo torbat per yra
yom trob esforç/tant que no ſent treball
quant me jaqueix/ſi be tot jorn ho call
romanch tan llas/que ſols mon cor ſoſpira.

TORNADA.

Lir entre carts/ma voluntat ſe gira
tant que yom vull/honeſta y deshoneſta:
lo ſant hayr/aquell del qual tinch feſta
plau me tot ço/de que vinch toſt en yra.

Fi del Cant. lxvij.

DE AMOR CANT. LXVIII.

COratje meu/a pendre'ſforç molt tart
no piados/de tots los quit ſoſtenen
l'arma y lo cos/a departirſe venen
per tu ſer flach/lo cos de viure es fart.

Mos

Mos ulls no son/liberts a son offici
mon pas es tolt/ma lengua nom profita
e de aço/la vergonya s'delita
com so plagat/de tan vergonyos vici.

Pahor me sent/gran suor me comença
surtint mon cor/los pits me cuyda rompre
nom trob esforç/per vergonya corrompre
esser no pot/sperança por vença.
No puch mostrar/lo secret de ma pensa
e vanament/he por de la resposta
lo meu duptar/major dubte m'acosta
feminil gest/ardiment me defensa.

Alguns han dit/que vergonya nos troba
mas yo puch fer/d'aquella testimoni
de vista no/semblant es al demoni
part de mos senys/e parlar me derroba.
Don'asentir/de si alguns forts actes
segons de molts/hauem hoy des gestes
crehent los tals/qui descolen les festes
senyor es meu/Amor ferm'als contractes.

E sil'posques/l'obediença tolrre
que per son colp/la mi'amor jau morta
car no parent/l'es altr'amor estorta

no se

no se quin Deu/damnat sant me fa colrre.
Yo'guera'sforç/de metre tost en obra
lo que no gos/mostrar vna'parença
ab gran esforç/vergonyam'fa temença
si qu'ardiment/vn poch en mi no sobra.

En tots aquells / hon gran Amor no penja
son giny no pot/de vergonya ne força
ami e pochs/a son voler nos força
lo meu voler/los meus enemichs venja.
Aquest voler/desig y Amor sostenen
causa d'aquests/sou vos aqui se'sguarden
creure no puch/vostres sentíments tarden
en descobrir/los mals que per vos venen.

TORNADA.

O foll Amor/ aquells dolor sostenen
qui cerquen fi/hon la fi no pot esser
de llur treball/no s'mostra res en esser
e son aquests/los qui de vos s'encenen.

Fi del Cant. lxviij.

DE AMOR CANT. LXIX.

IVnt es lo temps/ que mon goig es complit
en lo esguart/de que he desijat
car vist he ço/d'hon era despertat

e molt

e molt pus bell/que dins mi no son dit.
Mas de present/caych en dolor no lenta
fort es e tant/quel camp me fa mudar
torbat del tot/mos passos en antár
e trob remey/mas de mi no s'absenta.

Si com l'eixorch/qui a Deu no esmenta
que lin don fills assenats e adrets:
e quant los veu/esser folls e contrets
noua dolor/deuant se representa.
N'a pres ami/qui tos temps desiji
dona seruir/hon cabes tot mon alt:
e quant la veig/mon cor se jau malalt
crehent de cert/que no s'dolrra de mi.

De gran tristor/dolor sobrat me ve
quem cal fugir/de cascun loch escur:
e de gran por/ma pensa feu tal mur
quels pensaments/danyosos li dete.
Son ay tals que/si dells nos deffenent
be enfortint/sa força mal defesa
tots entraran/sients a taula mesa
tremolar sent/a mon enteniment.

De ser vençut/o sobrat non desen
es lo tardar/quels pensaments son glots
si prim

si prim sentiu/hoireu los sanglots
que m'arma fa/d'aquest debatimen.
E sil pus flach/pensament es primer
l'entenimient/forçara de fugir
e llur debat/es mon ben hauenir
llur pau es port/d'aquell jorn meu darrer.

Pijor que mort/es vida sens plaher
mas nom acus/que fenesca ma vida
car mentre visch/no pot esser perida
vna dolor/junt ab algun esper.
No se d'hon ve/mas he por de natura
que no consent/contra mort gran esforç
e per aço/contra mon cas me's forç
per no complir/ma gran desauentura.

TORNADA.

Plena de seny/en home foll atura
la molt'Amor/ab vana esperança:
car pren tal born/que cerca tota França
d'aquest gran vol/la rahó'n mi murmura.

Fi del Cant. lxix.

DE AMOR CANT. LXX.

MA voluntat/amant vos se contenta
y en lo finit/infinitat lis mostra:
e donchs de mi/vullau hauer ne mostra

si pas

ſi pas les lleys/qu'Amor als ſeus preſenta.
Car en Amor/no puch terme atenyer
lla hon los mes/aqueſt terme atroben
propietát/de ver Amor derroben
el cami lonch/en poch volent lo'ſtrenyer.

Amor no cal/jamechs ni ſoſpirs fenyer
vehent penjar/ſon eſtat prim en layre
cantar no deu/ab alegre becayre
mas ab bemols/alegria coſtrenyer.
Sols en nos dos/Amor ſe manifeſta
e nos viuents/no li fallira caſa
e ſi deſt mon/es noſtra vida raſa
tolrra fauor/a recort d'altra geſta.

Lo meu delit/no cap en nulla teſta
no pot muntar/ma glori'en pus alt ſigne
pus nom defall/ ſino que Deu conſigne
que fermetat/me ſia en fauor preſta.
E ſi es ver/que Deu ſia fortuna
ſuplich lo molt/repoſe ſon offici
l'alt derrocar/me par terrible vici
fahent morir/dos cors en vida vna.

Tot ſimplament/e ſens dolor alguna
viſch en delit/ab ma voluntat ſolta

que lo

que lo cor fosch/qui la tenia enbolta
clar poseesch/fent me lum Sol e Luna.
E noy veig als/que pur Amor entrega
si trespostant/en la person'amada
res nom defall/a vida contentada
la ma de Deu/ami res no denega.

Volgra ser orb/sahent fortuna cega
perdent lo pas/en tan alt m'ha fet metre
que si de loch/tan alt fa mi remetre
en aquest temps/la mort me reconega.
Ans quells costats/senten la dura terra
en est espay/ma vida pendra terme
lo meu estat/ab la mort lo conferme
perdent aquell/de la mort me plau guerra.

TORNADA.

Lir entre carts/en le'spay de la terra
noy ha delit/que dure ne contente
sols es lo meu/que no vull que s'aumente
mas del durar/quant y pens dol m'aterra.

Fi del Cant. lxx.

DE AMOR CANT. LXXI.

NO cal dubtar/ q̃ sens vlls pot hom veure
puix sens desig/de ser amat yo ame

d'Amor

d'Amor nom clam/ne de perſonam clame
natura'n mi/fa obra de no creure.
Yo ſent delit/que no ſe d'hon pren força
ſi es de carn/d'hon li ve que no's farta?
ſi deſperit/com l'infinit aparta?
ſi del compoſt/d'hon ve que tot nom força?

La carn lo vol/e lo perque ſe amaga
ab no viſt colp/ſo ferit de gran plaga.

Com ſe pot fer/tal voluntat no paſſe
à fer voler/que ſer amat cobeje?
que pot baſtar/que d'Amor yom neteje?
e que ma carn/ſe fart e que nos'llaſſe?
Aço es viſt/que la noſtr'arma es baixa
en los delits/del cors e ſe delita:
ſi nols ſent purs/meſclats los habilita
ſa part me pren/lo cors ne creix ſa raixa.

Aqueſt delit/ma carn ſola empara
e tot me pren/lo temps quen es auara.

E ſi'n delit/de ſer amat abaſte
aço es quant/la carn per ſi deſija
ſil penſament/tot altre'ſguart remija
no ſent delit/ans algun deſpit taſte.

Ymaginãt

Ymaginant/ſi el delit no ymagine
nom plau amar/e menys que amat ſia
fora la carn/mon delit fa ſa vida
tot mon deſig/començ per ella e fine.

Naturalment/tot quant delit aporta
nol fall Amor/per via dreta o torta.

Vn temps fuy cert/que yo dins mi portaua
en contra mi/vna mala perſona:
aqueſta es/qu'a tots natura dona
reyna en los mes/e de molt pochs eſclaua.
Mas ara ſent/vn terç qu'en mis deſcobre
e ſon poder/ſenti ſens coneixença
menys de raho/de paſsio's volença
yo he volgut/ço que ſens mon grat obre.

Habit antich/es lo terç queus nomene
quem fa ſeguir/la vida que yo mene.

Aquells delits/d'hon bons amadors viuen
ço es amar/e delit d'amat éſſer
e la dolor/que's pren en lo deſéſſer
tals paſsions/de mon cor no deriuen.
Yo pas dolor/ſim conech ſer amable
e met poder/que amat ſer no crega

ab tot aço/mon apetit aplega
ſentir delit/a temps, pero durable.

Ma carn lo ſent/e yol trob ab la penſa
quant me trob fart/obr'en mi la defenſa.

Quant ſent d'Amor/ y el que ſentir ſolia
occaſio's/que de mi yo me'ſpante
am y auorreſch/no ſe hon me decante
altrament ſent/Amor que no ſentia.
Si es ver dir/que tot quant delit porta
deu ſer amat/per ço que hom ſe ama
amador ſo/y om encench deſta flama
que no rellu/ans viua eſta morta,

Quant a la carn/ha vida per ſer vides
quant a'ſperit/totes li ſon fallides.

Axi com es/lo cor primer en vida
es lo darrer/qui mor de tots los membres,
dels amadors/axi homens com fembres
lo cor ſe vol/ans que altra partida.
E quant Amor/ſen va dela perſona
derrerament/l'altr'Amor abomina
primer del cos/fartant ſe deſuehina
lo que volgue/primer, derrer bandona.

Aço es

Aço es quant/faſtig Amor lon llança
lo cor yrat/lin fa perdr'amiſtança.

Qui es aquell/qu'en altre juhi faça
e res de ſi/en temps venidor jutje
del que ſofrir/no pot eſſer bon jutje
penſant quen fuig/lo llaç al coll ſe'n llaça.
Aço perque/amant alguna dona
ſera per temps/d'un jorn que ja nons alta
e tant ſera/vna part quens deſalta
que no veurem/res della ſia bona.

Quant mes Amor/entrels amants contenta
fa mudament/car deſig la ſuſtenta.

Aqui ha dat/fauor tanta natura
que no ignor/com dins el Amor obra?
penſant ques pert/ Amor, lladonchs la cobra
nos pot ſaber/quel empeny o l'atura.
Per delit creix/e per delit amínua
per mal ſe mor/e mal en vida'l torna
e no toſtemps/car varietat l'orna
fa força gran/quant hom penſa ques minua.

Aço es ferm/que ſens deſig menyscaba
lo ſeu poder/ſens dolor no s'acaba.

TORNADA.

Per lo garro/que lo Rey veu de Caua
ſe moſtr'Amor/que tot quant vol acaba.

Fi del Cant. lxxj.

DE AMOR CANT. LXXII.

O Vos mezquins/qui ſots terra jaéu
del colp d'Amor/ab lo cors ſangonent
E tots aquells/qui ab cor molt ardent
an be amat/prech vos nous oblidéu.
Veniu plorant/ab cabells eſcampats
huberts los pits/per moſtrar voſtre cor
com fonch plagat/ab la ſageta d'Or
ab que Amor/plagal's enamorats.

Los colps d'Amor/ſon per tres calitats
e veure's pot/en les fleches que fir
per quels ferits/ſon forçats de ſentir
dolor del colp/ſegons ſeran plagats.
D'or, e de plom/aqueſtes fleches ſon
e d'un metal/que's nomena argent
caſcu d'aqueſt/dona ſon ſentiment
ſegons que dells/diferença lo mon.

En aquell temps/ que primer d'aqueſt ſon
les fleches d'or/Amor totes lançá
e deſmembrat/vna ſen atura
ab quem feri/de que viur'abandon.
De fleches tals/molts paſſats foren morts
ja no te pus/que fer guerra mortal
ab les d'argent/ſols baſta fer ſenyal
mas los plagats/de morir ſon eſtorts.

Ab les de plom/ſon huy los ſeus deports
e ſon poder/no baſta'traure ſanch
Amor vehent/lo ſeu poder tan manch
a trencat l'arch/yol fas almon reports.
Y ab cor ſancer/crida la ſua pau
per que caſcu/pot anar en cabells
per fugir dell/no cal muntar caſtells
lo ſeu poder/pus bax qu'en terra jau.

Mas yo romanch/amort d'aço finau
la ſua pau/es guerra pera mi
ſi'nguerra fos/cella per quem ferí
yo fora'n pau/vençut e ſon eſclau.
Pau ha lo mon/e guerra yo tot ſol
perque Amor/guerrejar a finit
yo ſo plagat/y no puch ſer guarit
puix la que am/de ma plaga no's dol.

TORNADA.

O foll Amor/qui voſtre delít vol
ſobre loch fals/ha ſon contentament
per ço repos/no te'n l'enteniment
car ſi nol ver/lenteniment no col.

Fi del Cant. lxxij.

DE AMOR CANT. LXXIII.

QVal ſera'quell/qui fora ſi matéix
fara juhi/puix ſi no ſab jutjar?
ſa paſsio/no ſabra eſtimar
quanta es ne qual/e ſi minua o créix.
Qual es lo foll/que'ſtima res de ſi?
puis lo voler/no ſab hon lo metrá?
ſon mal vinent/no ſab com lo ſentrá
ſo que ſofrir/no ſab de fi en fi.

Fugir no pot/d'hauer nom de meſqui
qui ſon voler/l'ha en tal part lançát
que no ſab com/ama o es amát
d'hoc o de no/no pot fer bon juhi.
E paſſa molt/dolroſa paſsio
quen pert dormir/e ſen veu alterat
en vn inſtant/ſe troba repoſat
quel par james/vendra en tal ſaho.

Si com

Si com aquell/que'n la mar te mayſó
e d'aquell art/ſe te per molt ſabent
e ve li temps/fora de'ſperiment
que ſon juhi/es contra la rahó.
E va en part/hon per nengun temps fon
e veritat/ſa buixola no l'diu
de tot quant feu/e dix: clar ſe deſdiu
rompent ſes leys/que natura confón.

Si guart lo temps/preſent e lo que fon
de nou creat/me par quem haja Deu
mos apetits/e lo penſament meu
cambi han pres/no ſe com ve ne d'hon.
Car en Amor/fuy tot de l'ſperit
enol me trob/eſſent en mi Amor
ſi no amas/no ſentria dolor
lo mal d'Amor/menciona delit.

Per contemplar/fuy en lo mon exit
penſant los bens/e lo gentil voler
d'aquella'n qui/mon voler y ſaber
eren lançats/e punt no men penit.
Nom cal dir pus/car en paſſats eſcrits
he'ſats parlat/d'Amor e de ſos fets
e deſcuberts/molts amagats ſecrets
los quals en mi/ſon de preſent fallits.

Mos bells volers/ſon de preſent finits
ſolament am/de vn Amor brutal
que paſſa en mi/en leſpiritual
forçadament/com arma y cos vnits.
Axim es nou/aqueſt mal ſentiment
com ſi amat/per null temps yo agues
tots los cõſtums/d'Amor veig al reues
en poca part/han ſemblant aparent.

Parlat e ja/ſens clar coneximent
d'aqueſt Amor/per que en mi habita
mas l'altr'Amor/honeſtat la incita
que non ſenti/ſino vn mouiment.
Mas hara veig/qu'en eſt Amor del cors
temps eſcorrent/la'nima'n pren ſa part
e meſcla ſi/hom ſens auer eſguart
d'hon ſe penit/e moſtren ho ſos plors.

Moltes veus es/que yo ſent mon repos
tant quant al cors/puix fartament ateny
mas l'apetit/a mes delit me'mpeny
e trobe carts/per voler collir flos.
Molt hom es bo/per eſſer vn catiu
que per ſenyor/no valria vn clau
Aixi Amor/es bo ſi'n loch baix jau
e mal ſi vol/fer del cos mort hom viu.

Si com

Si com aquell/que ab flaca barca'n Riu
pesca son peix/e viu sats cabalós
mas per esser/de bens pus abundós
entra'n la mar/ e noy espera estíu.
Ne pren aquell/qui ama dona vil
e les plaent/tant quant toca la carn
si mes ne vol/prengas'desi escarn
sin es forçat/vajas negar al Nil.

Aquell Amor/deu ser tenguda en vil
que null delit/aporta en lo recort
en molt breu temps/passa lo seu deport
mal criminos/ha per delít ciuil.
Qui ama carn/el'anima'borreix
obra e tanch/sos vlls cloent l'hoir
obrel's del cors/e tanch los del sentir
si contra fa/ Amor en ell descreix.

Aquest Amor/ses forces aflaqueix
si es enquest/e vist los mals quey son
e sobre tot/al amador confon
amant aquell/quen estrem aborreix.
E vol ensemps/ honest y deshonest
pensant aço/qui es que no se'spant?
qual dona es/que no sia dubtant?
ella y Amor/si dells sera enquest.

O trist

O trist d'aquell/que vn cos deshonest
ama forçat/e fer honest lo vol
di'abeiach/per solempnial col.
mas no del tot/d'ignorança es conquest.
Ans sab que may/farta la sua fam
desuergonyit/adar e pendre larch
noy ha boci/que li parega'march
que's deu pensar/deles pomes del ram.

D'altre que mi/no puch hauer just clam
lo meu delit/es qui m'ha decebút
trobat so pres/ans que reconegút
no pas tot mi/car nom plau que yo am.
Ans si no tant/com fora seny romanch
he sentiment/continu dolor pas
partit me trob/com si hom me serrás
sim vull vnir/lo cor me trob sens sanch.

Hoit he dir/que per esser pus franch
a perdonar/sant Pere'ls peccadors
Deu permete/que vingues en errors
mostrant li com/lo sancer pot ser manch.
Tot en axi/de mi Deu ha per mes
que ame tal/que nos gose ben dir
per que james/me pusca enfellonir
e contra'lgu/que d'Amor sia pres.

Tant clarament/partir me viu james
ne ſon en mi/tan manifeſt contraſt
car ma carn ſent/ſon apropiat paſt
e res tan fer/a m'anima no es.
Grat e deſgrat/en mi han trobat loch
e caſcu dells/a trobat tot ſon alt
en ma'rma trob/lo ſeu propi deſalt
ma carn en res/de tant bon grat ſe moch.

Aygua no tinch/per apagar eſt foch
e majorment/ſi prop eſtar li vull
ſos defenſors/ſon lo toch e mon vll
l'orella es/que li fa mortal joch.
Car tot quant hoig/en yra ho retorn
En faſtig gran/de mi e molt menyſpreu
com veig mon cor/que'n tal Amor s'aſeu
que mal ſen diu/caſcun'hora del jorn.

Axi com cell/quel cap te dins calt forn
y el cos lançat/ſobre lit freſch e moll
aqueſt delit/la dolor no li toll
ans paſſa en ell/ſens hauerne ſojorn.
Ne pren ami/car ſi en ella pens
algun delit/gran dolor conſegueſch
ſon antich mal/ami es vn mal freſch
preant me poch/com d'amar nom defens

Foch

Foch crem ma carn/e lo fum per encens
vaja als damnats/per condigne perfum
mon esperit/traspas de Lethe'l flum
per que de res/de aquest mon no pens.
Car per hauer/delit, dolor atench
puix ne vull mes/que lo toch nom promet
passant auant/mon delit es deffet
e pas dolor/fins que aquell restrench.

Quant en desig/de ser amat me'stench
yo sent dolor/mesclat dins fret e calt
car nos pot fer/e conech mon defalt
d'aci'scapant/en pijor punt me prench.
Mire son cors/e totes les fayçons
e veig algu/quil ha conquest sens cost
com pus yo am/a dolor me acost
lla donchs desig/sa carn per als Leóns.

Tot quant yo pens/me porta pasions
e sens pensar/poch delit s'aconsech
menys que d'un Bou/lo meu delit conech
car mentre'l prench/lom torben pasions.
Car tant com es/plahent e de mon punt
d'aquel delit/vna dolor men ve
pensant qu'en tal/ab altre lla vengue
e quey vendra/sino li lo adiunt.

O Deu

O Deu perque/justat es en vn munt
tan gran voler/ab auorriment tant
yo auorisch/la quem trobe amant
dins en mi viu/qui volg'ra fos defunt.
Ara veig clar/lo natural contrast
que'n l'hom esta/per s'anima e cors
en fastig prench/del asaborit mos
que'l altre sent/per dolç e agre past.

Axi com cell/de gran follia'bast
qui vol fer or/de coure o de plom
los amadors/en aquest punt tots som
que volem seny/hon tot seny es de gast.
E lealtat/en cor maluat e fals
qu'Amor no ha/menys de vilana por
car por gentil/ve de notable cor
que te fort mur/a tots fets deslleals.

Si col malalt/que no'nten los senyals
del acicdent/e pensa questa be
e veu pulgo/que prestament li ve
o tal senyal/que l'descobre sos mals.
Ne pren ami/com amar ja no cúyt
per ignorar/lo que d'Amor dins port
e veig senyal/cert d'Amor com la mort
que lo meu cor/d'Amor no esta búyt.

Raho

Raho es gran/que'n dolor sia cuyt
car dins en mi/grans marauelles veig
senyal d'Amor/en mi tinch per cas leig
e quant nol trop/en ella ab dol so duyt.
La part en mi/qu'ab raho pusch mesclar
vol que nom plau/d'Amor son sentiment
l'altra de qui/no tinch lo regiment
fa que yo am/em plau lo seu amar.

Yo pas delit/com la veig mal passar
e sent dolor/com per aço la'm mes
donant se poch/en mi nom plau en res
e sens delit/com la dech hairar.
Bast a cascu/volent saber de mi
que ço quel mon/ha per pus imperfet
yo com vn foll/he volgut fer perfet
pensant trobar/contentament en si.

O amadors/rebeu aço al si
los que jouent/vol queus sia cubert
delit d'Amor/en l'home tot se pert
si vol saber/com ama e aqui.
Si tem saber/aço en dolor jau
car no creu be/amar e ser amat
el amador/ja no viu reposat
si en l'amat/la proua be noy cau.

O amadors

O amadors/los qu'en dan vostr'amau
vullau de vos/mateixs hauer merce
pensau Amor/hon va e de hon ve
e hon esta/e sius fa guerr'o pau.
Sabent aço/de vos no fiaréu
e menys d'Amor/e de aquell voler
que'n dona cau/poch valent e llauger
quen mig l'estiu/l'iuern hi trobareu.

O amadors/en Amor sentiréu
que lo major/delit queus donará
en molt breu temps/al reues tornará
goig sens tristor/james poseiréu.
Lo gran desig/en fastig sera mes
los vostres pens/contra'l voler yran
los mals delits/contra los bons seran
quant pensareu/a hirar, amau mes.

No sia aci/tot amador entes
sino aquell/be sentit e sabent:
car aquest veu/lo clar departiment
de son compóst/e sab com partit es.
Car la raho/contrast'al apetit
el apetít/n'obeheix la raho:
solament reb/de concordia do
l'hom bestial/o l'entenent complit.

Yo con

Lo matex en lo Cant Sobres dolor. XL.

Yo contra faç/Nau en golf perillan
l'arbre perdent/e son gouernador
e per contrast/de dos vents no discor
los mariners/embaladits estan.
E cascu dells/la sua carta tenta
e son discorts/en lur acordament
l'hu volgra ser/prop terra passos cent
l'altre tan luny/com vent pot dar empenta.

Ma voluntat/ab quen la mar fuy mes
fallída es/e pogram fer ajuda
ja ma raho/de son loch es cayguda
mos pensaments/contraris m'han ates.
Ia mos desigs/no saben elegir
vida ne mort/qual es la millor tría
natur'en mi/vsa de maestría
e pren la mort/per major dan fugir.

TORNADA.

Plena de seny/nos pot ben soferir
vida y dolor/sens pendre algun espay
lo meu desig/se conuerteix en glay
quant me recort/que res vos haja dir.

Fi del Cant. lxxiij.

DE AMOR CANT. LXXIIII.

NO ſo goſat/en demanar merce
a ma dolor/que del tot m'abandón
vn poch eſpay/de temps la prech quem dón
a poder dir/lo mal que dellam ve.
E ſi mon cor/en ſa força retorn
y el torbament/del enteniment pert
pora ſaber/qui d'Amor no es cert
yra y Amor/com dins mi han contorn.

Si com lo cech/no coneix nit ne jorn
ſi dels vehents/no es ell auiſat
d'yra y Amor/no ſe qual m'ha ſobrat
hajen auís/dels quim eſtan entorn.
Yo deſig molt/qu'Amor m'abandonás
car ſola es/la cauſa de mon mal
mas de poder/yra no te cabal
que contr'Amor/yo tant me rebellás.

E ſi remey/a ma dolor trobás
fora content/car yon deſig exír
los voſtres fets/me fan vos aborrir
e nos pot fer/que ab vos praticás.
Mon partiment/no puch ben acabar
en vos penſant/eſtrany turment n'atench
e quant l'eſtat/de mi ſaber me'ſtench
la donchs yo caych/en mi pus ignorar.

M No

No se remey/quim puxa consolar
si altr'Amor/noua non consegueſch
o tu Amor/colp vell guareix ab freſch
o de aqueſt/me vulles bandonar.
Vejes mon cor/en quina dolor jau
en ton hoſtal/no mereix tan dur lit
qui es l'hom viu/qui mills t'aja seruit?
tant es humil/quesforç nol pot fer brau.

Plagues a Deu/qu'ab mi mateix fes pau
mi acordant/ab cor ferm ala mort
yo mir e pens/s'almon ha cas tan fort
com de Amor/e d'yra fer se'ſclau.
Affany ha sats/l'hom dos senyors siruent
e quant mes dónchs/essent ells enemichs
quant vn complach/l'altre's vers mi inichs
no se com baſt/complaurels egualment.

TORNADA.

O foll Amor/si es ver quel jouént
occasi'es/de tu ami forçar
si be lo mon/res tant no pot prear
belle'am plau/qui dels mals es semént.

Fi del Cant. lxxiiij.

DE AMOR CANT. LXXV.

Si'n al-

SI 'n algun temps/me clami sens rAho
cuydant que fos/de mals afortunat
yo so ben cert/que fuy molt viciat
molt son millor/quel present en que so.
Per sol hauer/mon desig no complit
lo qual nos pot/en aquest mon fartar
e majorment/en la vida d'amar
pensi que fos/l'hom pus adolorit.

Mon foll voler/me tolgue lo delit
per quey volgui/mes be que'n ell no es
si la valor/d'aquell jutjar sabes
lo meu voler/no fora escarnit.
Si com vexell/no pot mes recollir
despuix que's ple/tot l'als perdre's coué
axi lo seny/en delit pus no ve
si no en tant/com son poder soffrir.

Axi com pert/hom lo veure y l'oyr
e lo poder/es perdut de tot seny
quant son esguart/en gran exces ateny
e pot ser tant/que'l seny pert lo sentir.
Axi mateix/lo qui mes delit vol
que d'hon lo trau/hoc e dell nos requer
no pot sentir/sens gran dolor plaher
e sin pren part/en molta mes se dol.

Nol pren axi/al enteniment sol
per excessiu/son delit no's desert:
orgue no ha/per ço'l poder no pert
e son esguart/algun exces no tol.
Incorporal/es tot quant ell enten
fahent juhi/en generalitat
mas deuallant/en particulartat
mesclay vn seny/e menys no si enten.

Lo fort voler/tot saber se defen
per quem conech/fer del tot ignorant
yom deliti/e fuy sobr es amant
sentint delit/del que Amor car ven.
Ara no am/e sent molta dolor
no'n cas present/mas com no sent venir
algun delit/em acost'a morir
nos pot saber/la mia gran tristor.

No solament/delit fui sentidor
mas dela mort/ james dolor senti
ne'n perdre'l mon/yo viu me recordi
tasti perço/lo dolç sens amargor.
Ia pert delit/qui pensa quel perdra
e ja molt mes/si de la mort se tem
e yo'n pensant/senti aquest estrem
e ja la tem/donchs quis delitara?

Qui

Qui sera'quell/qui tant me amara
quem do conort/ d'hauer perdut lo mon?
semblant de mi/veig que molts cayguts son
e qui noy es/que molt prest y sera.
Yo planch mon mal/e cascu planga'l seu
aquest remey/es poch en tant affany
yo pert lo cors/el'anima no guány
e puch ho fer/e no faent me's greu.

A tot hom dich/lo que confes a Deu
que tant no faç/que tolga de mon seny
aquells delits/a que ma carn me'n peny
e lo voler/nol desdenya per seu.
Dona quem alt/yo desig ser amat
regonegut/tal delit auorresch
lo dela carn/maldich, e no partesch
lo de'sperit/a temps e com forçat.

No puch amar/e menys esser amat
e nos pot dir/que seria si fos
estat es ja/home vell amorós
e majorment/siu son en temps passat.
Deu guart ami/e donem mort abáns
que tornar lla/hon tot lo temps perdi:
puix quem fall ço/perque Amor falli
la fi nom plau/e molt menys los mijans.

Dels actes folls/d'hon tot hom reb engans
quin deu esser/ami aquell espant?
quant yom a fin/aço imaginant
jouens disposts/si amen tinch per vans.
Donchs que fara/qui Amor no l'acull?
en son hostal/per esser groser vell?
Valencia/de tal cas nos apell
en ell e tals/la follia's recull.

En contr'Amor/no puch hauer ergull
que totalment/en breu lo met apart
mas los meus senys/forans tinch de sa part
per quels dins prench/e dels de fora vull.
O tu recort/not recorts be algu
e del present/perda l'imaginar
e tu mon vll/res no vulles mirar
lla donchs lo toch/no fara molt sens tu.

Puix nom serueix/al que vull fer algu
e plau los ço/que nom plau quels plagués
si del quels plau/yo puch esser desés
de llurs delits/soferre ser deju.
Leixem en pau/qui nol plau quem ajut
car si nom nou/per temps perdra'l poder
puix no fare/lo quem es leig de fer
en aquest temps/l'habit sera perdut.

Del loch

Del loch hõ es/mon esforç prech que's mut
no pas del cor/puix li es natural:
vulla mudar/tot lo accidental
e guanye ço/que per colpa'perdut.
De mals delits/es volgut ser nodrit
per quem trob huy/mes que la cera moll
donant me tal/delitament quem toll
tot quant dech fer/que tost nom torn delit.

Si res he fet/que be pusca ser dit
nol he obrat/sino per pasio
sim ha semblat/quen ha fet la raho
ami mateix/certament he mentit.
Lo mouiment/per pasio vingue
o se's deuench/per auenturat cas
axi com l'hom/quis trau del mon d'escas
per pasio/que aquella vence.

Qui de virtut/habit format no te
casi quant fa/per pasio's obrant
en tots sos fets/se troba vacillant
e dins vn punt/sa dolor va e ve.
Qui pasio/en algun fet lo mou
res no fara/que dell sia segur
e si ve cas/que'n aquell se atur
lo començar/ab lo finir no clou.

Al bon delit/nengun mal temps li nóu
car per toſtemps/es preſta la ſaho
puix dins eſta/en l'hus dela raho
noy fa empaig/any ſec o ſino plóu.
Als mals delíts/es obs temps e affany
e tot aço/ſi baſta no es ferm
perqu'en aço/tot hom deu eſtar ferm
quen tals delíts/lo perdr'es vn gros guany.

TORNADA.

O dona vos/qui Deu per fill vos tany
vullau parlar/ab ell com mare ab fill
que aqueſt mon/yo prenga per exill
e que no leix/lo fin or per eſtany.
Fi del Cant. lxxv.

DE AMOR CANT. LXXVI.

PEr quem es tolt/poder deliberár
la mort nons fa/tant mal amon parer
com gran contraſt/ab ſi mateix hauer
d'hon lo voler/vſa de redolár.
Qual tant cruel/ami no planyería
hauent paſſat/tal cas propiament?
tot lo ſaber/del mon nom conuencría
qu'en altre loch/dolor fos mes potent.

Del tot

Del tot no puch/may mia enculpar
ne de merce/no puch hauer poder
lo seu mal fet/ab gran enginy lo quer
e quant lo trob/nom llou nem vull reptar.
Dos enemichs/qui dins sils portaria?
yra y Amor/dins mi van debatent
yra d'Amor/li ve la senyoria
com sera donchs/que pusca ser vencent?

Yo desig molt/ma gran dolor celar
e cuyt morir/fins fer lay a saber
quant no la veig/muyr per ella veher
e sil m'acost/forçat m'es despantar.
Yo li vull be/lo seu mal me plauria
no se quem plau/determenadament
voler morir/vn gran recors seria
matem dolor/o leix me tal turment.

Quant Amor plau/q̃ dell m'he d'acordar
yra's ab ell/en orde pus darrer
amon sentir/no se qual es primer
tant prestament/llurs actes sent pensar.
Campar no puch/sil pensar no perdia
axi d'Amor/no haure sentiment
car nom pot dar/Amor punt d'alegria
qu'yra nom do/tant de mal soptament.

Aquells

Aquells remeys/que ſolen ajudar
al amador/del mal qu'Amor ſab fer
ſon conuertits/en mortal deſplaher
e dos volers/en mi ſent treballar.
Ignor ſi am/ſens Amor nom dolrria
hayr e am/molt e meſcladament
puix you ignor/quiu ſab mon cas me dia
e ſi am dit/ſi ſo'n lo mon preſent.

Bon paſſament/ha, quis pot delitar
vehent s'amat/y en ſon propi voler
tot amador/nol fall vn poch eſper
e pren delit/en s'aymia mirar.
De tals delits/nom plau llur companyia
muyr per dolor/quant bon voler me ſent
em esbaeſch/com he veure m'aymia
e ſon voler/me porta marriment.

Si mon dictat/veu algu variar
en yra ſtich/rebolt en bon voler
en dos moments/caſcun te'n ſon poder
del tot aſi/nom pot algu portar.
Leixen me tots/o vença qual que ſia
o pas lo temps/molt pus cuytadament
hoyt he dir/que tot mal fa la via
ſi lonch eſpay/de temps es atenyent.

Tornada

TORNADA.

Vehent Amor/ab dret yo li diria
que nom ha dat/mon ver mereximent
e de tot cert/el ami respondria
noy puch entrar/quey pert l'enteniment.

Fi del Cant. lxxvj.

DE AMOR CANT. LXXVII.

CLamar no s'deu/qui mal ferca fi'l troba
dōchs vos mō cor / nous féta pus clamar
vostres jemechs/no s'poden comportar
e vostres colps/se mostran sus ma roba.
Hajau esforç/car lo pijor es mort
puix a Deu plau/preneu y paciencia
ell es aquell/qui fa de vos sentencia
creure deueu/que nous fa nengun tort.

Ans que lo mon/fon vostra mala sort
puix fon en Deu/lo vostre cas present
e lo saber/de aquell no consent
que sia menys/vostre cas ne pus fort.
Sino ay tal/com per ell es sabut
la tarda es/la vostra enemiga
la que amau/vejau sius es amiga
lança li veig/portar, e no escut.

En

En aquell jorn/ser'en pijor caygut
car yo morint/tot mon delit morrá
algun plaher/luny nom aportará
que de aquest/moltes veus men ajut.
Com se fara/quen vn tan gran risch meta
tot lo meu be/ab tal dubte de perdre?
lo meu esforç/cascun jorn sent esperdre
null pensament/no veig que bem prometa.

Quant me feri/Amor ab sa sagéta
no viu lo lanç/ans de séntir dolor
vntada fon/de vna gran dolçor
material/dolç portaua'n la tréta.
Nom conselleu/si nom consellau viure
saber nom plau/lo jorn de m'aspra si
aquella que/veura tal cas en mi
se que lo plor/haura pus prop que riure.

En vn mal loch/amich vos veig asiure
si que tot hom/vos ne te per grosser
com vos creheu/queus dara mal saber
quant de la mort/ nous veura be deslliure.
En ella'sta/la vostra mort e vida
sapiau donchs/sius vol hauer merce
nous consell pus/sino saber lo be
queus vol la que/vos tant haueu seruida.

Si be

Si be del tot/pora esser perida
per mon saber/la vida y ma'speranza
e veig la mort/ab la vida'n balança
don lo consell/car es bo en partida.
Ningu nos deu/lunyar de sa natura
al hom es dat/per son dret natural
desijar be/volent saber lo mal
d'aquest saber/vull donchs hauer gran cura.

TORNADA.

Als amadors/Amor los asegura
que no auran/enell seguretat;
en llurs volers/no cabra fermetat
donchs com sera/entrells cosa segura?
Fi del Cant. lxxvij.

DE AMOR CANT. LXXVIII.

STRAPS.

LO cinquen peu/del molto ab gran cura
yo he cercat/e no te sino quatre
volent honest/en Amor deshonesta
e lealtat/en cor de falsa fembra.
E per Amor/he volgut ser alegre
menys de ser trist/e ferm en vn proposit
gran amador/de semblant no se'scuse
e ques trobas/de Salamo pus saui.

No so

No ſolament/m'ha romas en la penſa
ans ho volgui/en les obres foranes
aqueſt Amor/de contemplar no s'farta
ſi be a temps/en penſa hom ho forja.
Yo praticant/d'Amor leigs e bells actes
ymagini/tals contraris factibles
e nom dolch prou/del tẽps quẽ he viſt correr
per quem roman/en penſa plahent habit.

L'engan conech/ mas per obra nol moſtre
puix que d'Amor/del tot yo nom deſpulle
fluix me penit/car dolor nom agreuja
ſolament baſt/ayrar mi ſi ame.
Al grau primer/bo del peccat me trobe
e del mal fet/he coneixença foſca
e ſi no quant/a temps deſig me torba
yo ſo content/ell e ſon delit perdre.

Volgral'jaquir/ſens electio mia
e que vengues/per alguna ventura
plagues a Deu/per ſer malalt o pobre
car ſil jaqueixch/cert yo ſe quemen repte.
Si be raho/en contr'Amor ſe arma
vehent ques pert/per ell ma bona obra
nom trob eſforç/que del tot ma'bandona
ab tot que mes/de contemplar no paſſe.

En can

En cantitat/en delit gran no puje
ans es molt poch/mas fort pera disolre
fastig no tem/por, ne'sperança'l tempta
la sua fi/tota dins mi sen entra.
puix que no pot/esser en aquells actes
que de Amor/los amadors pratiquen
pren vn remey/que'n contemplar sen munta
e d'allo viu/qui d'Amor nos pot tolrre.

Si fos axi/que sens passar principis
yo fos al ple/que Amor l'amant alça
o ha delit/coneixença perduda
yo so ben cert/que Oy Amor nom fora.
Mas qui sera/que'n delit passar vulla
per gran voler/si d'aquell no sent purna?
e yo no am/e menys amat puch esser
e la raho/tant res no abomina.

La voluntat/Amor nom senyoreja
hoc l'apetit/fins que de mi m'recorde,
mas quant yo pens/totes les circunstancies:
entre Amor/e mi, veig gran barrera.
Car yo no pens/que'n ser amat abaste
nen sent delit/per be que mi disponga
es veritat/que no se que men jutge
essent amat/sil retria lo deute.

Axi

Axi men pren/com aquell qui contempla
le'ſſer de hom/e com es de Deu obra
e puix ell ve a contemplar ſos actes
tant auorreix/trobar s'en lo mon home.
Com de Amor/ſon eſſer ymagine
els gentils fets/quen lentendrem romanen
yo he delit/e com al voler paſſe
per llur exces/e qualitat m'agreuje.

Entench yo be/los mals qu'Amor atraça
per qu'altres bens/no ſenti en ma vida
qui'n carcer viu/del començ d'infantea
ab dol ſen ix/puix en habit li torna.
Renunciar/no puch lo franch arbitre
de obeir/ſi Amor me demana
e quant amant/e amat eſſer penſe
no trob en mi/eſſer coſa poſsible.

Per vn portal/ixch per l'oſtal de Venus
per altre y torn/ab les cames trencades
e yo no pens/quen ſer amat abaſte
nem plau amar/ne menys men deſeſpere.
Yo ſo aquell/qu'en leig offici 's cria
ſab e no ſab/ques mal e no pren altre
car no pot ſer/habit ſens delit reſte
e aço par/en couarts homens d'armes.

Mi emos

Mi e mos fets/yo mir ab vista fosca
no pas com orb/ne ab la vista clara
conech mon dan/mas no tant q̃ men dolga
lo cor nol sent/solament basta creure.
Quant yom esforç/que Amor de mi llance
son bon recort/e los mals tots m'obliden
sil pens seguir/de sa dolor m'acorde
e so membrant/del be de honest viure.

Semblant aquell/qui ha mal de diable
e quant lo pren/Deu no coneix ne honrra
per ques d'aquell/qui té ses virtuts preses
e puix jaquint/ torna'n sa coneixença.
Quant per la carn/Amor me passiona
nom sent raho/ne mal que per ell vinga
e quant d'Amor/la part pura contemple
yo sent delit/si pas auant m'agreuja.

Si com se pert/lo poder de la vista
si l'hom esta/longament en tenebres:
aixil voler/se pert sino executa
los fets aquells/d'hon hauia costuma.
Perço Amor/sol en la pensam resta
per qu'a lonch temps/quel obrar no pratique
amon delit/la dolor no contrasta
car no sent por/n'speranç'al falaga.

Mentre Amor/dels habits no arranque
yom dubte molt/que algun temps no brote
mas no pot ſer/que'n mis crie gran arbre
mon cor li es/com terra molt eixorca.
Loch troba'n mi/hon ſe vulla ques tinga
eſperant temps/lo pus diſpoſt que trobe
a baſta ell/que'n ſola penſa r eſta
per l'habit pres/que ſi pel rau no's quinça.

Quant de Amor/indiferent yo parle
ſia entes/lo que tot l'home lliga
e no aquell/ qui ſols al Angell toca
e menys als bruts/puix de raho freturen.
Aqueſt es dit/Amor de home propi
car es compoſt/de ſes dues natures
bell es e lleig/ſegons de qual mes toca
mas no pot fer/que reſte menys de meſcla.

Si'l voler d'hom/en ſer amat termena
es dit Amor/car de la fi pren forma
e ſi en carn/ſens res abſtraure fina
es brut voler/puix mes auant no paſſa.
Axi com es/tot'arma bona o mala
ſegons que pren/d'acer e ferre tempre
Amor es tal/que ſegons es compoſta
ſa valor pren/lo tal e qual la honrren.

Res sens esguart / no's d'hom propia cosa
car general/es de bruts, e alts arbres
del sentiment/lo brut al arbre auança
e la raho/al'hom d'aquells separa.
Donchs l'apetit/hon la raho nos mescla
no's propi d'hom/per be qu'en ell si trobe
e tant es hom/com mes ne participa
e segons quant/d'hom se lunya o s'costa.

Nos'don'Amor/ab tant egual balança
que poch o molt/vna part no decante
o l'apetit/del cors mes asi tira
o l'arma'si/per sa part lo sen porta.
Si com en l'hom/vn humor predomina
que no es hu/que per egual les haja
e ve per temps/ques cambia'l domini
Axi Amor/pratica en nosaltres.

Esser no pot/que l'arma obre sola
e que lo cos/sensa'quella res faça
res no fa l'hom/que tot noy comunique
segons ses parts/del acte han semblança.
Per be quel cors/no vulla res abstracte
e lesperit/materials no vulla
dells ab duys junts/ix Amor ques diu mixte
prenint lo nom/d'aquell aqui mes sembla.

L'enteniment/no es d'Amor la causa
mas l'apetit/de quels bruts no han falta,
donchs de Amor/axi mateix ne senten
ab fort desig/tal qu'en rabia torna.
Duracio/veu hom no esser molta
e d'est Amor/los mes homens se'ntenen
alguns tostemps/altres segons los troba
seguint Amor/per l'esguart quels inclina,

Si'n gran exces/per son desig l'hom puja
tot lo compost/ses potences ten preses
car segons es/e aqui es amable
axi ses parts/de Amor les carrega.
Tirãt,fluxant/creixent,minuant,fent cambis
volent l'honest/apres tot lo contrari
aço segons/se porta'n fantasia
a téps volét/com hom,com brut, com angel.

Tot en anxi/com lo foch no's en acte
en lo acer/mas l'obr'es en potença
e mes al foch/la calor lo desperta,
car si'n l'acer/noy fos no's calfaria,
Amor en temps/esta'n l'hom com defunta
e puix reuiu/mostrant s'en part o tota
d'hon se veu clar/que restaua'n lo habit
prest en obrar/mogut per son consemble.

Tot element/elementat no's ſimple
ans es compoſt/d'un altre ſon contrari
mas es tan poch/lo que del altre s'ampra
que be nos pot/aço pels ſenys conexer.
Tal es Amor/quels actes no ha ſimples
car ſenſuals/ſon,e deſperit toquen
mas vna part/al altra ſobre munta
quella's diu tot/ſegons qual bella o lleja.

Semblant me trob/al aſetjat en plaça
hon es lo Burch/e fort Caſtell e Vila
e armejant/perdent forces lo meten
fins al pus fort/hon no fa ne tem armes.
Axi Amor/mos penſaments lo lancen
fora de mi/d'hun acte apres l'altre
fins que roman/en l'habit ſol de penſa
en lo voler/com acorreu ſen paſſa.

Si com lo foll/en penſa Rey ſe forja
fins que perceb/que no ha de Rey actes
e dura tant/eſtar en ygnorança
com ell roman/en penſa de Rey eſſer.
Axi Amor/en penſa m'adelita
fins que la fi/pens que ſen deu atenyer
ans que yo pens/aquin Amor yo ame
quant l'imagin/de la millor me'ſpante.

Si com l'auar/los diners per ells ama
que no veu res/perque aquells despenga
asi mateix/no diu que no sen ampre
mas no sab cas/ne pensa que ser pusca.
Axi Amor/no veig a quem profite
en tant me plau/que de la fi no pense
yo no esper/ne'n desesperar baste
entre lo mig/d'aquests estrems alleuge.

Vn hom es tal/que ama per natura
son fill entant/qu'auorrir nol poria
e sies foll/de sos fets se desalta
per quel veu tal/e ple de cabdals vicis.
Axi Amor/mon pensament delita
per l'habit pres/que natura'l reputa
mas per mon temps/de sos fets me desalte
car totalment/lo trob ami dessemble.

Amor me plau/tant per sos actes nobles
que de per si/yol am sens esguart altre
semblant aquell/que son bon amich ama
pelque ha fet/e no per lo que faça.
En tant me plach/per delit ab les obres
que'n mi roman/tal signe o caracte
que perdent yo/l'esguart per qui amaua
aquell delit/am, que'n la pensa resta.

Los

Los meus desigs/si de pasſio mouen
del habit pres/llur mouiment comença
ymaginant/com aquells yo ſentia
aquells yo ſent/e fa que yols desije.
Reconegut/en dol me conuerteixen
conexent mi/no poder aquells rebre
ſino com veig/e del paſſat m'acorde
ma pasſio/nos mou e menys per altre.

Axi com es/la ſciença del metje
bella'n eſtrem/ſegons ſi,e hom guarda
axi'n eſtrem/es la pratica letja
e tots los ſenys/quaſi faſtig no ſenten.
Tal es Amor/quel ſeu eſſer es noble
lo praticar/odios e terrible
car l'eſperit/ne pren molt gran angoixa
e lo cors fam/y en faſtig volant paſſa.

TORNADA.

Amor Amor/qui voſtr'amarg no taſta
no pora dir/lo dolç queen ſi meſcla
yo beu puch dir/puix tinch eſperiença
que de les arts/es la que mes profita.

Fi del Cant. lxxviij.

DE AMOR CANT. LXXIX.

Malament viu/qui delit pert de viure
ell es aquell/qui noſtra vida'caba
e la triſtor/la deſtru e menyſcaba
dōchs ſi bē viſch/per mort me puch eſcriure.
Puix he perdut/a vos quim ereu vida
per vos amar/del mon me contentaua
de Deu e gents/tot grat abandonaua
e vos haueu/ma'ſperança'ſcarnida.

La gran dolor/ha ma força'flaquida
que pietat/ſo forçat de mi pendre
e quant en cor/fembril,me veig atendre
vull me'ſforçar/e ma força's perida.
Si com aquell/qui s'arma'vicis dona
per vn gran temps/en habit aquell gira
no ha poder/en contr'Amor ne yra
quí al començ/ſon voler abandona.

No es en mi/de tolrre ma perſona
e d'apartar/del tot d'Amor ma penſa
dolor he ja/com nom trob en defenſa
perço quem plau/la raho ne's fellona.
En tal contraſt/ſol vida d'hom deſcreixer
mas no la vull/ſi Deu no la millōra
ma voluntat/res tant no la'ntrenyóra
com ſi la veu/ſens aquella mereixer.

Yo ſens

Yo ſens Amor/baſtaua vos coneixer
per ell tot ſol/ſens eſſer coneguda
tal voluntat/com la mia's perduda
la voſtra'mant/qui nol plau d'Amor peixer.
La voſtr' Amor/d'altr' Amor no s'contenta
qui ama poch/altr' Amor no li alta
ſana raho/e paſsio malalta
han tot poder/per Amor dar enpenta.

Dolor d'Amor/nouament m'aturmenta
per ques llonch tẽps/ que dolors ja nom firen
e mos volers/amar ja no ſofiren
nouell Amor/nom pens que james ſenta.
Amant a vos/he plagut ma natura
e contra vos/es que ami amaſſen
primors de por/no ſe queus obligaſſen
ne remetes/los fets ala ventura.

En contr' Amor/voſtre cors ha'rmadura
e per toſtemps/ab la raho's conſella,
ſino amau/no es gran marauella
car poch Amor/no viu hon ſeny atura.
Si paſsions/d'Amor dins vos jutjaſſen
foſſeu del ſeny/qualſeuol conſellada
la voluntat/de dona enamorada
no troba frens/aquella refrenaſſen.

Si ama-

Si amadors/poder ſentir baſtaſſen
les grans dolors/que'n fi d'Amor ſe prenen
ſi be'n començ/molt grans delits ne venen
yo ſo ben cert/que d'amar ſe duptaſſen.
Delit preſent/noſtra penſa falaga
que tol ſaber/de dolor venidora
ſaber ſe pot/mas no es ſentidora
la carn no ſent/lo mal que per temps paga.

Qui es malalt/d'aquella dolça plaga
no ſab la mort/qual ſa veu manifeſta
e de preſent/Amor lo delit preſta
y al penſament/dolor vinent s'amaga.
Hom ſab e ſent/lo delit quens aporta
e la dolor/de luny a nos menaça
ab vlls rihents/lo delit nos abraça
e la dolor/calla detras la porta.

Quant delit naix/la dolor jau mig morta
y en poch inſtant/aqueſta met ſa força
deſig qui es/paſsio dolent la's força
e por de mal/venidor la conforta.
Lo be ates/no munta'n ſuma tanta
com ans d'aquell/hauer la pens'ordena:
y el pes d'Amor/nol ſoſte fort cadena
de per ſi cau/o prop terra's decanta.

Tornada

TORNADA.

O foll Amor/sol vostre nom me'spanta
noy trob lo be/que'n temps passat trobaua
e sent los mals/que d'abans ignoraua
plora mon vll/y ma boca no canta.

Fi del Cant. lxxix.

DE AMOR CANT. LXXX.

O Fort dolor/yot prech que mi perdons
sino seguesch la tua voluntat
la que yo am/contra tu ha manat
dōchs sino muyr/nom despulls dels teus dōs.
Puix ami vull/en dues parts partir
e don a tu/l'enteniment per part
e lo meu cors/de la mort lo apart
a fort Amor/yo no puch contra dir.

La queyo am/nom consent lo morir
donem a tu/llançat a ton voler
e sab que tu/nom seras mercenér
nom desempars/fins la vida finir.
En aquell punt/hajes compassio
d'aquella que/james de mi l'aurá
com l'esperit/del cors exir volrrá
oblida'mi/membret de la qui so.

En aquest

En aqueſt mon/la mi anima t'do
yls penſaments/quet ſabras occupar
de res del cors/not vulles empatxar
car viure vol/e que digues que no.
Del cors mezqui/no ſies deſcontenta
car tot es ſeu/ſino lo mouiment
e los gemechs/no vaguen yo durment
ta voluntat/mon ſomni la contenta.

Puix per mos crits/merce de mi s'abſenta
e Deu per vos/vol punir mos demérits,
e los meus fats/contráſten a mos mérits
licenciants/dolor quim deſatenta.
Car vna es/ma vida e ma'ſperança
e donals mort/quils tol la companyia
e vos dieu/queus plau la vida mia
ells departits/la mort del mon me llança.

Creheu de ferm/que ſon ferma'cordança
que perda'ls vlls/ſi pert a vos de veure
e per null cas/lauger, no vullau creure
que luny de vos/vi'dals do per fermança.
Quant pens que mort/me pot fer ſer abſent
de vos quim ſou/pus chara que la vida
d'aquella fuig/a la qual ma veu crida
guanyat me te/lo primer mouiment.

Tornada

TORNADA.

Lir entre carts/tant vos am purament
quem es dolor/com nom poreu amar
sino d'Amor/que solen praticar
los amadors/amant comunament.

Fi del Cant. lxxx.

DE AMOR CANT. LXXXI.

PVix me penit/senyal es cert que baste
pera saber/del herror quem vull tolre
mas quim dara/esforç contra lo dolre?
pera jaquir/lo delit que yo taste?
Per ma raho/yo vengui'n coneixença
que'n ser amat/nom calia fer compte
mas ab Amor/yon he fet ja l'afronte
complidament/e vista sperienca.

La mi' Amor/vn altr' asi non tira
lo dret d'Amor/en mi tot se regira.

Puix altr' Amor/per la mia no guanye
la qual es preu/per hon Amor se guanya
per ser vencent/no sabi altra manya
perdut es ja/tot quant per ell affanye.
Si com aquell/qui viu ab medicina

e ve per temps/que no li val al viure:
axi muyr yo/qu'Amor quim feya viure
altre voler/per lo meu no inclina.

Puix no pot ser/que amant amat sia
leixem en pau/no trob la vida mia.

Ell me's entrat/per la part mia flaca
dant me'ntenent/que amant amat fóra,
e james dell/men plach altra penyóra
aquest es preu/quel cor d'home no taca.
Desesperat/del tot yo de aquesta
dexim d'amar/pera temps perdurable
e so tornat/mes que altre amable
d'aquell Amor/que no'n clou la honesta.

E puix me vench/sens altra companyada
nom pensi fos/en mi tant esforçada.

Qual tant cortes/qui de Amor excepte
cas leig o fort/puxs que Amor lo mane?
qui es tan foll/que'n contr'Amor se vane
dient yo so/qui'leix e qui accepte?
Tot en axi/com l'anima infusa
racional/sobre l'inrrahonable
fa tot son fet/fer via rahonable
tot quant fa l'hom/per lo seu decret vsa.

Tal es

Tal es Amor/que si en hom se llança
tot quant te dell/torna en sa semblança.

Qui es lo foll/dōchs qui d'Amor no tema
si ha sentit/son poder no vencible
nos defen dell/sino l'hom insensible
no so aquell/car part ne'presa'strema.
E atreuit/pensant hauer defensa
en contr' Amor/li he tenguda cara
pensant hauer/de ma raho empara
yo nom pensi/ell bastas fer m'offensa.

Tal que volent/mi de Amor defendre
ell me pogues/la sua força'stendre.

O quant es poch/per hon Amor se fica
e per aquell/en lloch dispost molt obra
per no sabuts/mijans, en nos fa obra
lo temps el lloch/lo creix lo mortifica.
Amor sab mills/lo que a nos agrada
que nos mateixs/no bastam a coneixer
e quant pensam/que nostr' Amor deu creixer
en aquell punt/es desagradua.

Quant nos pensam/quens leixa ell nos toca
y ab fil prim/se tira vna roca.

Delits

Delits passats/dela que am m'acorden
contra mon grat/e les dolors m'obliden,
qui son aquells/qui dins lo meu cor criden
e par ami/que son vermes quim morden.
Co son desigs/contraris quim turmenten
car vull delits/qui dolor me aporten
vull desamar/mas ells no mo comporten
a mon voler/los apetits dissenten.

Penssar se pot/quanta raho contrasten
quells entre si/aplaure no s'abasten.

Com lo malalt/que la causa ignora
del accident/e no sab lo quel mata
vehent tot si/que per dolor esclata
e semblant mal/no senti algu'hora.
No cal dubtar/si roman en sospita
sil vench d'exces/lo mal o de natura
e si d'exces/quin fon que tant procura
asi mateix/tot lo passat recita.

Axi d'Amor/yom dolch e no puch creure
que per tan poch/en tant me degues veure.

No puch oir/dela que am paraula
que senyal gran/ella en mi no faça

si bona

ſi bona es/gran delit me atraça
mala eſſent/la dolor es en taula.
No paſſa res/que della ymagine
que nom eſcalf/o que tot nom refrede
tots los mijans/de mi apart e vede
en hayrar/o amar ſi pens fine.

Caſcu d'aqueſts/te caus'en mi ques tinga
no ſe jutjar/en mi qual ſe retinga.

L'imaginar/altre be nom eſmenta
ſino aqueſt/que'ſentit per aqueſta
tem lo cor pres molt poca part ne reſta
per alotjar/yra quant ſe preſenta.
Fent mudament/tan gran en ma perſona
que'n ſuor vinch/quant yra'n mi comença
lla donchs Amor/no pot fer que la vença
ans ſon poder/del tot li abandona.

No paſſa molt/que llur poder s'yguala
e venç Amor/entrant me ſens eſcala.

Nos pot be dir/Amor de home propi
lo que yo ſent/car per la carn es tota
d'açom delit/com non pas vna gota
en l'eſperit/e ſiu fas com repropi.

Em delit mes/com no pot ser que dura
aquell desig/que fartament aporta:
mas hom veu que/natura no comporta
que lo fruyt vert/cayga sens que madura.

Lo meu voler/es obs que tal curs faça
e volrra Deu/que natura's dessaça.

E que fos l'hom/tant com sera lo segle
tostemps veura/en si coses nouelles,
prenint,jaquint/les noues per les velles
lo que son tort/vn temps,puix li es regle.
Nouellament/casos a nos auenen
per no ser tals/o per altra costuma
esperiment/cascun jorn se consuma
e los juhins/en molta error venen.

Fins ala mort/es mester hom se tema
perque Amor/en les carns tostemps crema,

TORNADA.

Amor Amor/yo he pres ferma tema
que vostre be/porta dolor estrema.
Fi del Cant. lxxxj.

DE AMOR CANT. LXXXII.

Mes vo-

MEs voluntats/en gran part descordans
dona per vos/les he fetes concordes:
per vos han pau/solent esser discordes
per vos conech/l'error hon er'abans.
Per vos conech/tot lo delit de viure
mos pensaments/concordia'n coneixen
ja de contrast/si com d'abans nos veixen
ans als amichs/de pau poden escriure.

A ymaginar/nom cal d'uy mes assiure
per aplegar/ma pensa molt confusa
dela virtut/de fermetat molt vsa
de dos affanys/del primer so deslliure.
Per enserçar/ nom cal treballs de pensa
trobat es ja/tot obs dela mi'arma
e per guanyar/ses flaques mans fort arma
e per auer/al cors de mals defensa.

E si del cors/la fortuna dispensa
que per son mal/ma'rma perda batalla:
ja sab que fa/e ma lengua no calla
viure'n lo mon/hauer en gran offensa.
Mal consellat/mon cos volch pendre llança
e ple de por/ab ses armes volch nóure
mas per consell/que les tornas al fóure
prenint escut/armes d'ofendre llança.

Nom ha jaquit/del tot ma esperança:
ab ella'nsemps/espirara ma vida,
mas yo conech/la mia arma'nfortida
que tot perill/sete'n molt gran bonança.
Dolgas tot hom/com yo be no atench
nos dolga'lgu/de mon terrible mal
null junyidor/no feu encontre tal
d'hon fos content/com yo vehent lo rench.

Si mos mals fats/ab força'ltre no trench
mal hauirat/nom vulla'algu jutjar
si vagabunt/me veu lo mon anar
en tant segur/port, home james vench.
Mon desig es/en molta part complit
trobant molt mes/del que fuy desijos
si no atench/no pens algu que fos
ab tal dolor/sens molt major delit.

TORNADA.

Lir entre carts/lo que de vos he dit
plaçia, Deu/nom faça mentidor
y el que'sufert/essent vos amador
per mal esguart/nom sia mal grayt.

Fi del Cant. lxxxij.

DE AMOR CANT. LXXXIII.

Als fats

ALs fats coman/tot quant sera de mi
puix so estolt/de ma electió
mon seny es mort/aqui Deu no perdó
puix al començ/del tot me derencli.
Ia no es temps/tenir frens al voler
malalta es/ma bona voluntat
e vaig en loch/hon no vull ser portat
so descontent/de tot quant yo puch fer.

Si com al hom/no li basta poder
paralitich/quant es en peus leuát
anar al loch/hon vol esser anát
ans cau o tort/va contra son mester.
Ne pren ami/que fas lo que nom plau
e lo voler/de la raho's vençut
e sil complach/mon delit es perdut
e sens cor faç/tot quant de mi vejau.

Si com als vents/es donada la Nau
mentre's debat/als mariners vengut,
lla donchs la Nau/son cami ha tengut
per senyal tal/qual ans de contrast jau.
Ne pren ami/car mon enteniment
ha gran debat/ab lo voler del cors
determinar/llur debat clar no gos
proejant temps/l'apetit vaig seguent.

Passa lo temps/que fuy d'Amor content
si be tostemps/senti les grans dolors
mescladament/del cors ab amargors
creya Rey ser/vehent me dell seruent.
Yo fuy content/de sos mals sens los bens
per be quel mal/sens be no pot venir
mas yo emprench/per ells mes que morir
malament viu/qui'n mal fer no te frens.

O tu Amor/qui ton poder me'stens
axi forment/que not puch resistir
hix fora mi/puix en plaher no gir
ma voluntat/a fer tos manaments.
Vulles hauer/en contra mi ergúll
leixal vasall/qui not vol per senyor
quin mouiment/venç aquesta dolor
fent me jaquir/ben fer del quem despúll.

Aquest meu fet/bona fi noll acûll
e lo present/es ple de gran tristor
aquesta ve/del dan auenidor
que de present/lo tinch dauant mon vll.
Yo soferre/si ab cor molt ardít
la que yo am/per mi passa lo mal
sens penedir/quis penit grat no val
lla donchs la mort/nom sera sens delit.

Tornada

TORNADA.

Lir entre carts/en goig viu lesperit
mentre no pens/lo que porieu fer:
tot acte's prop/dellá hon es poder
si al voler/gouerna l'apetit.

Fi del Cant. lxxxiij.

DE AMOR CANT. LXXXIIII.

ESTRAMPS.

PEr lo cami/de mort he sercat vida
hon e trobat/moltes falses monjoyes
car si guiat/per les falses ensenyes
so auengut/a perillosa riba.
Si col maluat/quin paradis vol cabre
e vers l'infern/ab cuytat pas camina
y axi com cell/qui de mig jorn les terres
va ensercant/per vent de tremuntana.

Gran es mon dan/segons ma complacença
segons lo ver/es poch lo meu damnatje
yo per delit/hauent ab dolor liga
e tal com fonch/plach molt a ma natura.
En mi no puch/trobar als sino dolrre
e de mon be/yol vull e nom alegre
lo perdre sent/car he perdut dolç habit
del be vinent/nom trob certa fiança.

Axi com l'hom/per molta fe que aja
leixa'b dolor/esta vida mesquina
perque no sent/los delits del altisme
e sent aquest/que'n esta vida leixa.
Ne pren ami/quel delit d'Amor leixe
ab tal dolor/que no se hon pot cabre
y ab molta por/esper lo rahonable
perque no se/com lo sentre plaible.

Si com aquell/que'ntrar vol en batalla
e trobas cor/ans que la'sperimente
e quant se veu/esser prop del encontre
per gran pahor/fuig mostrant les espatles.
Ne pren ami/que'n contr' Amor me'sforce
fins a venir/a ferne le'stret compte
e quant so prop/de aquell apartar me
com ja vençut/yo abandon mes armes.

Dubtar nom cal/sim son fetes metzines
ab algun'art/son preses mes potences
per son voler/tot home del mon ama
y amar nom plau/e d'Amor son mes obres.
Per los cabells/ami sembla quem porten
a fer los fets/que Amor me comana
sin vull fugir/portar nom poden cames
en tal constrast/la mia vida penja.

Aquell

Aquell dolç tast/ qu'ab si l'acordant tasta
no es en mi/mas dolor del discorde
qui no's amat/y Amor d'altri cobeja
no sent gran mal/puix vn terme desija.
Yo so aquell/qu'en res del mon nom ferme
yo am aqui/no mereix que yol ame
e d'altra part/veig obres encontrari
de vida y mort/he certana paraula

A tot mesqui/vn gran be no li minua
ço es hauer/de mort vn poch de dubte
aquest gran be/yo no se hon te casa
no trob raho/perque viure desije.
En contr'Amor/ay tant yo nom esforce
que don'oblit/en algun be seu ficte
ne'll mes bastant/si com d'abans complaure
yo so'n l'estat/lo qual deu tot hom tembre.

Font son mos vlls/d'aygua dolça y amarga
per que'n dolor/y ab delit aquells ploren
car vna es/la dolor delitable
l'altr'ab aquell/poch ne molt nos companya.
Com ne perque/saber aço com passa
no sia yo/lo deydor o mestre
tan solament/a ben sentir ho baste
vinch'al juhi/als qui mes d'Amor saben.

Cascuna part/ desim' dona crehença
tal que no se/ raho que la dessaça:
Amor de si/ gran raho m'ha donada
e si desam/ nom sia dada colpa.
Ia los meus fets/ raho d'home nols porta
als fats es dat/ tot quant a mi seguesca
a res afer/ ami es tolt l'arbitre
no tinch res franch/ sino la sola pensa.

TORNADA.

O foll Amor/ les dolors costumades
venen per temps/ que no donen congoixa
s'axi no fos/ ja no serien homens
e donchs perque/ aquest vs en mi s'trenca?

Fi del Cant. lxxxiiii.

DE AMOR CANT. LXXXV.

SIa cascu/ per ben hoir atent
e no ymagin/ que yol vulla decebre
car de tot cert/ per mi pora percebre
grans nouitats/ e de nou sentiment.
Tals que no se/ los mijans quils atracen
mas solament/ resta'n mi lo sentir
si col malalt/ que sa dolor sab dir
no sab los mals/ qui la mort li percacen.

Aquells

Aquells affanys/quels amadors acacen
e son comuns/e quasi manifests
no son en mi/ne de semblants d'aquests
nom fan pahor/ne sol mi no menacen.
Dolors e tals/que'n amadors no venen
car yo peresch/com ja no puch amar
solament bast/ami de mort ayrar
per mos defalts/que'n yra mi encenen.

No se quins son/ los delits quem sostenen
com nom acuyt/metre lo mon apart
car d'ayrar/james yo nom veig fart
pensant los bens/qu'en esta pensa's prenen.
Morir me plau/car nom te prou lo viure
lo mills de mi/es com en res no pens
tant quant yo puch/de pensar me defens
consell nom cal/sim dech per foll escriure.

Si col precis/qui no's de mort delliure
vehent se prop/d'aquell seu jorn darrer:
no prega'Deu/li sia mercener
e sab que va/lla hon null se pot siure.
Ne pren ami/qui fuig ala merce
d'Amor en qui/se'nclou tot lo meu esser
tant en vers ell/me so volgut irescer
per lo fallir/qui es comes per me.

Si com

Si com l'hom pech/qui ha pensat dins se
del hom sabent/son bon saber atenyer:
e com veu si/que'n tant nos pot empenyer
lo maleix/e si mateix d'hon ve.
Ne pren ami/no bastant ser ates
llay hon tostemps/he tengut mon cami
tot per defalt/que s'a trobat en mi
hayr Amor/e volgra ser no res.

TORNADA.

Lir entre carts/lo be qui me's defes
Amor lom feu/en primer desijar:
e follament/de tant preu estimar
que no ymagin/que hauer se pogues.

Fi del Cant. lxxxv.

DE AMOR CANT. LXXXVI.

SI col malalt/quil metje lo fa cert
que nos pot fer/que de la mort escap:
si de veri/no beu vn plen anap
e lo perill/no li esta cubert.
Ne pren ami/qui vull esperiment
molt perillos/e sens ell no puch viure
lo delitar/per mort se pot escriure
e tem l'assaig/ab la mort egualment.

Qui es

Qui es aquell/eſtimant lo turment
e lo perill/en que m'arma eſta?
vehent ſe prop/d'hon creu que toſt perdrá
ço per que ſon/venguda'lmon preſent?
En dupte'ſtich/la mi,arma tremola
que no conſent/que mat ami mateix
e d'altra part/mort certa nom jaqueix
yom deſeſper/de ma'ſperança ſola.

En lo meu coll/ja veig penjar la mòla
e lo gran fons/hon ſere trabucat:
ſi donch merce/no vol hauer tallat
la corda fort/mas coltell no eſmola.
Merce deman/ab veu eſpahordida
moſtrant negar/al qui per mi's requeſt
vos no guardeu/que moſtre pauruch geſt
mas pietat/ſia en vos complida.

Puix que per vos/pot eſſer be ſentida
la part d'Amor/que yo no puch moſtrar
vullau vn poch/la penſa empatxar
en quin fil prim/penja la mia vida.
Yo ſo aquell/qui del carcer l'hàn tret
y ab torbat pas/va pendre cruel mort
que no he pas/remey n'altre conort
ſino merce/del qui juhi ha fet.

Iames

Iames d'Amor/son vn cas tan estret
com es aquest/del qual no puch fugir
per hu so cert/de la vida finir
l'altre's veri/pera'pagar ma set.
O vos qui sou/causa de mon perill
e fins aci/no mereixeu gran colpa
poca merce/de present vos encolpa
si per defalt/d'aquella prench exill.

TORNADA.

Lir entre carts/no veu degun perill
fin amador/e sil veu punt nol tem:
tot cas es poch/essent lo pus estrem
la torre gran/li sembla gra de mill.

Fi del Cant. lxxxvj.

DE AMOR CANT. LXXXVII.

AQuesta es/perdurable dolor
les que senti/foren totes atemps,
mas la present/deu viure ab mi ensemps
bem fa saber/quant pot en mi Amor.
Ab coxo peu/m'ha seguit y aturat
atesa es/la pena de mon mal
ferit me sent/d'una plaga mortal
y es lo remey/fer no res lo passat.

Gran

Gran mudament/no pot ser comportat
en pochs de temps/sens alteracio,
qui pot saber/la dolor en que so
vinent ami/per auer molt amat.
Aquella d'hon/esperi tot mon be
tant quant delit/en mi pot abastar
per son defalt/men coue de lunyar
e pel cami/d'Amor,gran yram've.

Tal mudament/com natural'soste
sens fer senyal/major del que's en mi?
aquella que/per ma vida tengui
entre morir/e viure me dete.
Lo meu repos/treball es conuertit
e lo meu goig/es tristor sens remey
yo so catiu/com esser pensi Rey
tot alterat/me trob y esbalayt.

Aquella carn/hon lo meu esperit
entrar volgue/primer que'n paradis
me sembla foch/del infernal abis
e moltes veus/nom vull esser fugit.
Ans d'acostar/no sent lo mudament
mas fet l'acost/sent lo cami tan gran
que res no puch/dir,quant li so deuant
e pas dolor/d'aquest mal callament.

Hon

Hon cab'en mi/tan gran alterament?
si por men prench/perque'speranҫam vol?
que es aҫo/que voluntat me tol?
que'n be ne mal/no vs d'enteniment?
O fals Amor/quil loch vedat te pláu
leixam vsar/ab quim mereix desdeny
per quel desig/teu, Amor me costreny
ҫo que amar/ami tant me desplau.

Per quel desig/meu contra raho cáu
Amor ho vol/perque tant hi contrast
e mon desig/cobeja lo fer past
d'aquella carn/hon gran amargor jáu.
O fals Amor/no poras pus en mi
si no forҫar/mon apetit escas:
mon esperit/per forҫal jaquiras
no amara/ҫo que vols de persi.

O fort dolor/no perdones aqui
pe culpa gran/me dona dol e plant
tu pietat/no vulles parlar tant
en la fauor/de qui tant mal merí.
Yo am mon dan/e mon be auorresch
ҫo perque am/no es vist lo perque
del desamar/molt clarament ho se
e lo carrer/no vist, yo enseguesch.

O Deu

O Deu perque/am aqui auorresch
en tal contrast/com vida nom jaqueix,
Amor no mor/e d'ayrar nom leix
casi'gualment/ entrells ami partesch.
Saber nos pot/qual dells abans morrá
muyra donchs yo/per llur debat finír,
quant am me dolch/e mal pas mentr'ahyr
lo pus cortes/dolor mortal me fa.

Yo so malalt/hauent lo cors tot sa
cascun amor/ab laltre's acordant
mon esperit/es lo dolorejant
ab l'orgue seu/desacordat esta.
Ell de per si/vol lo que deu voler
perdut l'honest/voler, no vol que am
e mon cors fals/pot hauer molt just clam
d'aquella qui/pietat nol hauer.

En la dolor/d'Amor delit pot ser
si ab aquell/yra'n bolta no s'met
car si ho fa/lauons dolor tramet
contra qui cau/tot lo seu gran poder.
E tant com pus/Amor es gran e bell
tant sa dolor/es major e pus fort
en lo cors sa/tota'nfeccio's fort
y en lo malalt, no te'n ques preng' ab ell.

No dech morir/ſolament ab coltéll
mon cors mig mort/deu ſer viand'als Cans
mon cor partit/entre Corbs e Milans,
mon eſperit/tinga lo loch d'aquell.
Qui volch trahir/beſant lo fill de Deu
aqueſt es loch/a ell juſt e degut
puix ha trahit/a ſi Deu nol ajuſt:
e gran peccat/deu rebre pena greu.

TORNADA.

Amador fui/tant com l'ſperit meu
penſa gran ſeny/en dones e bondat
mas ſino carn/noy trob/e ſo'nganat
a quatre peus/deu anar qui nom creu.

Fi del Cant. lxxxvij.

DE AMOR CANT. LXXXVIII.

AXi com cell/quis parteix de ſa terra
ab cor tan ferm/que james y retorn,
deixant amichs/e fills plorant en torn
e caſcu dells/a ſes faldes s'aferra.
Dient plorant/anar volem ab vos
o nons leixeu/triſts,e adolorits
ell es forçat/aquells hauer jaquits
qui pot ſaber/d'aqueſt ſes grans dolors?

Yo men

Yo men confes/a Deu e puix a vos
que yo so tal/com de qui he parlat
car tot delit/de mi es apartat
si que james/me veja delitós.
No solament/he lo delit perdut
ans en son loch/entrada es dolor
car yóm hayr/hauent perdut Amor
e jach del colp/que tostemps he temut.

No menys qne mort/ami es auengut
nom pot fer pus/que fer perdre lo mon
e yo d'aquest/a tot hom ma part don
puix que no am/ne puch ser ben volgut.
Tot ço que veig/me porta en recort
lo mal present/e lo ques per venir:
lo negre prop/lo blanch fa mes loír
vn poch delit/ma dolor fa pus fort.

Yo no puch dir/senta dolor de mort
sa tinch lo cors/e malalt l'esperit,
d'un accident/qu'en vida m'ha jaquit
en tal estat/que nom trob viu ne mort.
L'enteniment/nom delita'n saber
e res plahent/no vol ma voluntat:
yo visch al mon/e dell desesperat
si'n altre pens/no m'scalfa molt l'esper.

O mos amichs/vullau dolor hauer
e pietat/del qui viu pert lo mon,
e majorment/si algun tant hi son
car molts hi son/qu'en res noy son mester.
Altres hauents/d'aquell menys sentiment
que la Guineu/molt astut animal:
e d'altres molts/quel entendre nols val
sino'n justar/aquell metal argent.

TORNADA.

No se aquí/endreç mon parlament
per que's lonch temps / que no parl'ab Amor
e don'al mon/no sent de ma tristor
axi mateix/yo non he sentiment.

DE AMOR CANT. LXXXIX.

CErt es de mí/ que no men cal fer compte
per fer contrast/Amor qui tant me força
yra yot prech/que lo meu cor me'fforça
los meus affanys/sol a tu los recompte.
En vergonyít/confes la mia colpa
com nom effórç/contra'l desig horrible
quem ve d'Amor/si bel trob molt terrible
semblant aquell/quils sants alguns encolpa.

Yo prench conort/com per son colp tals jahē
infern es ple/dels qui Amor complahen.

Tant

Tant com en mi/es y son soportable
de contrastar/e vencre la batalla
yo he complit/dins mi sentint baralla
tal que nom son/vn altre comparable.
Yo desig tant/ com lo cor me soporta
e per aquest/desig,ami ahyre
puix la que am/ab grat e desgrat mire
torbat me sent/costum passat nom porta.

Yo am em dolch/conexent mi que ame
d'lla m'delit/e mes com la desame.

Los bens q̃ y sent/ en ella'mar me'mpenyẽ
e los seus mals/per auorrir no basten:
e son tant grans/e tant ami contrasten
que moltes veus / al bens d'Amor estrenyen.
No passa molt/que Amor los empara
e fa qu'oblit/sens perdo sa gran falta
yra no mor/mas esta com malalta.
mentre Amor/te gran força encara.

Quant yra's mor/Amor de mi s'desterra
romanch en pau/com entrells no ha guerra.

De'speriment/no pase gran fretura
yo se Amor/e yra com s'auenen:

dins l'amador/e de quant aquell penen
de tal dolor/que no soffir mesura.
Si amat so/dolor sera ma vida
si desamat/al risch sera mon viure
mas tost sere/de mal o be delliure
breu sera'n mi/la batalla finida.

E ser amat/es dolor mentre visca
mas lo desig/sens consell me arrisca.

Qui es lo foll/qui'n contr'Amor se'rgulle?
segurs son dell/los morts y'ls no sensibles
mas no alguns/qui son d'Amor pasibles
qui vol ser fort/de la carn se despulle.
En mi he vist/vn singular exemple
quant he pensat/Amor del tot estorcre
contra mi vaig/cami que no puch torcre
portant me'n part/la qual si be contemple.

No puch dar pas/plahent a mon coratje
ab cor yrat/vaig faent mon damnatje.

En temps passat/senti dolor estrema
mas no es menys/aquesta present fresca
aquesta's fel/no toca res de bresca
e par ami/ab mans lo cor me prema.

No pot durar/que nom leix,o quem mate
ella es fort/perqu'ab delit no s'mefcla:
hon lo delit/e dolor fan fa mefcla
effer no pot/que'l cor hon fon efclate.

Perque Amor plau / que muyr' o quem paffe
efclatar vull/mes que fi languint llaffe.

Semblãt a'quell/qui la mort vol cõpẽdre
e quant l'es luny/ab rahons la menaza
vehent la prop/ell la tem y la'braça
jurant que may/tal a faig volrra'n pendre.
Ne pren ami/que'n contr'Amor me'fforce,
durant l'esforç/tant com ma raho bafta
e pert fe toft/car no te ferre n'afta
fugir vull dell/fi baft fer que nom force.

Mas tot mon cors/per ell contra mi s'arma
e poca part/rebellada del'arma.

Partir no puch/del lloch hon la he vifta
donchs quant defig/be veure fa perfona
e tem de mort/fi bon efguart nom dona
e fil me fa/dolor altra men trifta.
Car ymagin/que altre l'ha fentida
la fu'Amor/e fon efguart benigne

e yo he vist/aquell bo e maligne
plahent me son/e molt adolorida.

E tant com es/en ella yom delite
pensant que tal/seu ab altre despite.

Plagues a Deu/que perdés yo la pensa
per quem jaquis/aquesta gran congoxa
en pijor vinch/apres quellam'afloxa
puix quant y torn/yo reb major offensa.
Car no s'pot fer/algun delit nom membre
e per aquell/mes dolor me turmenta
dauant la tinch/e semblam que la senta
no se la nit/o lo jorn quel deix tembre.

Yo fuy amat/e no tant com pensaua
sens retenir/mon voler bandonaua.

Tots los senyals/que'l amador acaben
yo trob en mi/que no fall hu quey sia
per ella vinch/en tristor y alegria
tots los meus senys/forans,e dins ho saben.
Car no veig res/sino es la quem alte
no desig toch/de ningun'altra dona
alguna veu/nom par que sia bona
son cors nos bell/e yo no men desalte.

Ymaginant

Ymaginant/car noy se pus en ella
ses parts pel tot/am en gran marauella.

No solament/la pens hauer perduda
e per aço/dolor mortal m'agreuja,
mas e sabut/que Amor nom alleuja
de tot son pes/mas la manera m'muda.
E perque yo/en los deserts habite
ham fet saber/que amat no puch esser
e volgra yo/primer lo meu desesser
que si d'Amor/yo amant nom delite.

Nom plau amar/e menys que ami amen
mas si yo am/muyren los quim desamen.

Yo cregui ferm/que sentir no poguera
en mi Amor/ne'n la person'amada
ne per la carn/l'agues tant desijada
no ymaginant/qu'en ser amat venguera.
Hun gest mostrant/dona ficta honesta
e sentiment/praticant d'Amor acte
sens recelar/ha fet en mi fals tracte
prenint mel cor/e part alguna resta.

La que roman/te ocupada yra
e quant se mor/ tot quant so a si m'tira.

Lo gest

Lo gest dells vlls/e de aquells la forma
fet han en mi/pasſio molt eſtranya:
per l'apetit/que tot per carn ſe guanya
ab altre molt/que d'opinio's forma.
E d'aqueſt es/lo tot della ſubjecte
no ſols lo cors/mas tota enſemps preſa
en aço es/ma voluntat ateſa
molt tardament/no volent tal effecte.

No vull amar/e mon apetit ama
ſobre neu veig/marauelloſa flama.

Axi com es/en nos la'nima tota
en tot lo cors/e tota'n caſcun membre:
tallant algu/no cal per aço tembre
que per aquell/ella romanga tota.
La mi'Amor/es lo tot de aqueſta
e ſil veig res/que per deſalt m'altére
no ſent en mi/que d'Amor deſpodére
en lo ſeu tot/la mia tota reſta.

Si com la mar/vn punt no ſen altera
ſi hom ne trau/vna gran albufera.

Yo vull Amor/ab condicions tales
que ſegons ell/grans contraris empliquen:

ell es

ell es tot mal/e mes los quil pratiquen
tots ſon eguals/en llurs calitats males.
Son ferm eſtat/ſi el ſaber nos leixa
aquell inſtant/nos jaqueix be coneixer
toſtemps eſta/en lo minuar o creixer
ſent ho aquell/qui molt ab ell ſe feixa

Axi com ſo/compoſt de molts contraris
ma voluntat/e l'apetit ſon varis.

TORNADA.

Amor Amor/los voſtres letouaris
ſon molt amarchs/y a ſanitat contraris.

Fi del Cant. lxxxix.

DE AMOR CANT. XC.

MA leyt lo jorn/quem fon donada vida
puix tant ſo viſt/en mos volers cõtrari
yo ſo aquell/que penſament he vari
e voluntat/de tot deſahunida.
Ab deſgrat am/e auorreſch enſemble
mos ſenys en mi/conech eſſer diſcordes:
llull e lo toch/d'abans foren concordes
ſi pens que ſo/al que fuy punt no ſemble.

Auorriment/ab Amor en mi foren
mas ab deſalt/enſemps en mi llauoren.

Qui pot

Qui pot amar/dona de quis desalte?
mas be pot ser/que d'yra ple molt áme,
mas que sera/quem refret e que m'fláme
e fastig port/e que'nsemps hom sen alte?
Tant es l'escalf/que pel gest me'namorarta
que no sent res/del fret quel toch me po
ans tot es foch/quant la pensam reporta
l'imaginar/l'amarch/dolç asabora.

Si com la mar/los rius la auorrexen
que sa'margor/llur dolçor conuertexen.

Sens mon voler / yo non parteixch la pésa
per vn desig/que hom par Amor sia,
car no cobeig/la su'Amor fos mia
ans ve atemps/quem plau me fes offensa.
Car per s'amor la mia sen obliga
y ami no plau/de tal preu fer li paga
no vull son be/e tinch ne al cor plaga
de leig fet nou/e de lege'antiga.

E ve que dich/quem plau que l'auorresca
mas no pot ser/qu'en tal pensa fenesca.

Quant ymagin/d'aquest Amor la causa
no la perceb/e menys hon te son siti,

crech

crech que desam/e quant ne pens ser quiti
mon pensament/vn gran delit se causa:
e no se com/vn tant e tal sostenga
e trob raho/per desgrat e per yra
quant desgrat sent/Amor tost asi m'tira
o al menys fa/que lesio nom prenga.

En hora m'v e/que son leig m'es bellea
mas per tostemps/de sos fets he ferea.

Grat e desgrat/ensemps en mi s'justaren
en algun temps/amant alguna dona:
car yo volgui/la maluada fer bona
mas tots los grats/de la carn se trobaren.
de present veig/cōtrasts que'n mis desperten
car de per si/lo toch el vll desamen
e per lo gest/de gran desig s'inflamen
aquest esguart/fa,que'n amar s'acerten.

Ll'ull de per si/y el toch llur be noy senten
per los senys dins/llurs delits se asenten.

Lo toch per si/molt no si adelita
quant pren delit/limaginar loy porta
pel gest que tal/pensament me reporta
que tot mi'n semps/per ella totam cita.

En ama

En amagat/Amor en mi fa obra
no trob raho/perque tant la cobeje
e lo que veig/no basta que pledeje
tal heretat/de la bossa tan pobra.

Algun temps son/amar ço que desalta
no ala carn/mas per fer Amor falta.

Axi com es/torbat algun bon metje
com del malalt/lo mal no pot conexer
el veu bon pols/e sa vida descrexer
ab bon ceruell/cor, ventrell, melsa, fetje.
Dels vuyt senyals/mortals, qu'hippocras posa
non veu algu/e sa vida s'abreuja
axi men pren/qu'Amor en mi alleuja
e no se hon/quem degues fer tal nosa.

Puix que no vull/amar ni amat esser
com es en mi/de Amor, lo seu esser?

Com lo malalt/que sobre si vol veure
com lis deuench/son accident de febre
diu que menjant/carn de Bou o de Lebre
o per fredor/o per mal'aygua beure.
E no veu res/que per l'accident baste
si quel coue/en gran sospita caure

axi mem

axi menpren/que no puch juhi traure
quin delit es/lo que d'Amor yo tafté.

No es en carn/ſol, e la carn m'inclina
entra per vll/en lo tot della fina.

Axi com es/bella vna perſona
tota enſemps/e no en parts jutjada
e nos veu be/per que's tal eſtimada
puix no ha res/tal qual natura dona.
En als eſta/quel cors li acompanya
ço es lo geſt/que'ntal cas llull engana
Amor pel geſt/cor leig amar me mana
tant que'n mi veig/eſperiença eſtranya.

Sil pens en parts/la penſa della'parte
e quant la veig/o toch, ſens alt nom farte.

Quãt yom acort/de res qu'en yra m'torne
ſi poca es/lo meu deſig ſe'sforça;
e ſi es gran/la yra'n mi pren força:
que no ymagin/qu'en amar yo retorne.
Dubtem que am/puix ſon be no deſige
ans ve a temps/que ſa mort nom es crua
no prench delit/en res del Amor ſua
em plaura be/que della yom faſtige.

Ab tot

Ab tot aço/mon delit es en ella
prenent la'n parts/per lo tot de aquella.

TORNADA

Amor Amor/yom done marauella
de vostres fets/si degus'marauella.

Fi del Cant. xc.

DE AMOR CANT. XCI.

MOn bon senyor/puix q̃ parlar en prosa
nom val ab vos/per hauer vn falco:
en rims ho dich/sens por quem digau no
hoc sera'l test/mas dubtem dela glosa.
Mas com sera/quel costum vostre's mút?
puix feu començ/en vos naturalment
e vos apres/lo complis moralment
perfectionant/sa noble abitut.

Tots los delits/del cors he ja perdút
e no atench/los propis d'esperit:
e no sent molt/del anima'l delit
se mas no sent/del de moral virtut.
Tot mon delit/resta sols en caçar
per queus suplich/dels homens vos millor
que d'un grifant/me siau donador
tal que a vos/escayga lo donar.

Si per ma fort/no puch tant acabar
complaure vull/a ma complexio,
e fer me tort/quem luny tant de raho
que foll Amor/yo torne praticar.
Mas no vull ser/ocios animal
no vulla Deu/que'stiga fret o moll
mes am anar/ en part hon rompa'l coll
que'star segur/menys de fer be o mal.

Amor me son/tostemps descominal:
per yo amar/per bon desig e bell,
dona del mon/no vol cor ni ceruell
hon sera hon/la que no s'troba tal?
Deça lo Far/yo no la trobare
en Napols es/si be sera sercat
d'un sant mereix/proposit reuocat
e d'un gran Rey/sa catiuada fe.

Aquesta es/ l'exemple de tot be
qui sera donchs/que la puga'stimar?
vn Rey valent/se jaqueix rahonar
mas dona tal/en marauella ve.
Vn Fenix hom/dona semblant requer
e Deu permet/que Amor aquest's juny
e mostras clar/portant aquell de lluny
per fer vnir/dos cors en vn voler.

O qúant ſon pochs/qui d'Amor han ſaber
e quaſi tots/d'aquell han ſentiment,
d'hun gros deſig/que han naturalment
los animals/qui ſan menys ſaber fer.
Mas qui ſabra/deſt'amor diſcernir
com te vnits/contraris apetits
e lo finit/volent los infinits
ço que no pot/natura conſentir.

La carn vol carn/no ſi pot contradir
ſon apetit/en l'hom pren molta part
ſino's vnit/ab l'arma, toſt es fart
dells dos vnits/ſent hom vn terç exir.
Aquell qui ſent/de'ſperit pur Amor
per Angel pot/anar entre les gents:
qui d'arma y cors/junts ateny ſentiments
com perfet hom/ſent tota la ſabor.

No ſent delit/ans de hauer dolor
qui totalment/ama de part del cors,
hom famolent/no eſta en repos
menjant per fam/e prop de fart triſtor.
Si paſſa'uant/mes que del meſter ha
en faſtig ve/perque y recau exces
de ſemblant cas/l'amador no's deſſes
entre deſig/e faſtig ſon be va.

D'Amor honest/homi no carregará
tant que d'aquest/senta l'estrem d'exces
massa o poch/contrari no li es
dolros desig/fastig ne zel sentra.
Tot lo reues/porta lo cors amant
fastig reb tost/e gran desig li nou
l'Amor que'n semps/met cors e arma'n jou
hix d'un poder/de tots participant.

TORNADA.

Si per grosser/so vist escur parlant
o per sentir/d'Amor algun secret
per demostrar/com ne perqueu he fet
sim es manat/yo passare nadant.

SEGVIDA.

Dona que vos/aneu souint dauant
satisfaent/vostres senys e raho
yo la suplich/queus suplich del falco
e siu fara/jam veig ab ell caçant.

Fi del Cant. xcj.

DE AMOR CANT. XCII.

TOt entenent/amador, mi entenga
puix mõ parlar/d'amor may no s'aparta
el amador/que'n apetit se farta
lo meu parlar/no pens que be comprenga.

Tres Amors ſon/per hon amadors amen
l'hu es honeſt/e l'altre delitable
del terç me call/que's lo profit amable
per quels amats/llurs amants no reamen.

Los dos vnits/en nos ſe poden pendre
ſi llurs dos fochs/han lloc en nos d'encendre.

Aqueſts volers/a llurs eſguarts ſegueixen
ſeguint caſcu/ſa propia natura
lo cors qui es/corrupta criatura
los apetits/corruptes l'abelleixen.
L'arma qui es/per toſtemps duradora
bens de virtuts/ab llauger peu encalça
l'Amor del cors/en ſon delit ſe'mbalça
mas no trobant/ſon propi ſe'ntrenyora.

Naturalment/meſclat voler componen
que no regit/tots los mals li reſponen.

Tal voler naix/en part per ignorança
e compoſt es/de noſtres dos natures
e fa quel hom/ab tots enginys e cures
vol e no ha/la fi de ſa'ſperança.
Perque'll no es/baſtant l'arma complaure
e menys lo cors/car mes dels obs li dona

pujal

pujal en alt/e natural' affona
fa que acort/james pot en l'hom caure.

Tot quant es d'hom/vol fi per ſa natura
y aqueſt voler/tot lo mon no l'atura.

Aqueſt voler/delitable's nomena
e deſreglat/pren, quant l'es agradable
aqueſt fa l'hom/falſament ſer amable
volent aço/que'n ſer content nol mena.
Car no vol res/que tot l'home contente
per ço en ell/l'amador no repoſa
e tant aqueſt/a la raho fa noſa
com als volers/plahentment li's preſente.

Car ſi vol hom/res que meſclat haire
tot ſe fara/que'n hairar ſe gire.

D'aqueſt voler/los trobadors eſcriuen
e per aqueſt/dolor mortal los toca
la racional/part del arma nols broca
del ſenſual/los ſeus apetits viuen.
Eſſer be pot/quel hom ſimplement ame
d'arma ſens cors/e per lo cors ſens arma
amant virtut/hom de tal Amor s'arma
y el cors es cert/que d'un brut voler brame.

Aquests mesclats/vn drap de mesclá tixen
que nos veu be/les colors que dell ixen.

Cascu d'aquests/sa natura oblida
e tant com pot/fa que l'altra obeexca,
no pas en tant/que tot de sis partexca
sen part nos mor/mas es cosa dormida.
E quant cascu/son apetit treballa
se mostren clár/marauellosos actes
fahent acort/ab amigables pactes
y en semblant cas/deuria ser baralla.

Car l'arma vol/ço que raho ordena
y el cors mesqúi/mor e no sent la pena.

Tot amador/delit no pot a tenyer
fins que lo cors/y el arma se acorden,
car sils volers/entre aquests se morden
aquest Amor/nons pot a molt enpenyer.
En contra'l cors/en sos actes se mostra
destrohint quant/natura li otorga
y al arma fa/beure amargant porga
en tot no plau/a la natura nostra.

L'arma per si/contentament no tasta
si fa lo cors/mas poch e tost se guasta.

La'rma

La'rma per si/en tal voler nos mescla
car n'es en res/ne pot ser son obiecte,
ni'l cors es pus/que d'un brut son efecte
dels dos vnits/componen esta mescla.
Car l'home vol/la voluntat guanyada
seny y saber/dela dona que ama
ama'l amat/e tol l'honor e fama
y en fets del cors/l'arma es delitada.

Lo cors james/si cança be no s'farta
e tant com pot/tot l'infinit aparta.

Les voluntats/se mostren per les obres
d'hon se veu clar/com la nostr'arma es baxa
el nostre cors/en alt munta sa raxa
per que'n delit/ell,e l'arma son pobres.
Per lo delit/del cors l'arma,s'inclina
leixant lo seu/de sa natura's lunya
lo cors en alt/adelitar met punya
no coneix be/sa natura mesquina.

La carn volar/vol,e l'arma s'aterra
perque algu/si toca no s'afferra.

Les voluntats/que de virtut no toquen
han mouiment/en semblant de maréa

en lo començ/metrien gran feréa
al qui ſabes/com pujen es derroquen.
De tres cordells/Amor deu fer ſa corda
car hu romp toſt/el altre molt no dura
o trench,o fluix/d'hun,laltre mort procura
ſil terç noy es/ la corda ſe deſcorda.

Aqueſt es ferm/e fa quels altres tinguen
e ſer nols fa/mas te que'n baix no vinguen.

Nos pot be dir/com arma y cors pratiqué
aqueſt voler/ complahen o deſplahen
hu ſent content/los poders d'altre cahen
e agreujat/les forces multipliquen.
Car moltes veus/del cors l'apetit ceſſa
ſi que's meſter/quel arma'quel reforce
e altra veu/es obs quel cors ſe'ſforce
per mitigar/l'arma quis veu opreſſa.

Tots de per ſi/han obs que fam los toque
o que'l deſig/del hu al altre broque.

Si'l apetit/rahonable s'agreuja
del cobejos/ſeguir no's marauella
car tant com pot/per delit aparella
quel arma'l cors/en mal hoſtal alleuja.

Al infinit

Al infinit/no per si lo cors guarda
l'arma persi/de tot exces se'nuja
junts acordants/en delit cascu puja
tant com saber/l'errada,larma tarda.

Aço'sdeue/com volers del cors fluxen
lla donchs los tels/de sos vlls desengruxen.

La'rma y lo cors/cascu'n laltre's delita,
delits dolors/entrells les se parteixen
les pasions/del hu'n laltre's pareixen
esperiment/als pechs trau de sospita.
Mas algu de'ls/no es tan soportable
que totalment/per l'altre s'auorreixca
fastig,oblit/fan qu'Amor dells parteixca
al menys no es/per egual temps durable.

En los molt mes/per part del cors espira
e moltes veus/per oblit o per yra.

Per nostres vlls / lo cor d'Amor se'n flama
toch desijánt/d'hon voler creix o fina
temprat esper/la voluntat afina
e perdut ell/Amor de mort se clama.
Son fill e net/son desig y esperança
e nols ve lluny/pahor quils fa gran brega

tals pasſions/amador no les nega
aqueſt Amor/cau en eſta balança.

Caſcu d'aqueſts/al altre vencre tenta
e ſiu compleix/Amor e ſi deſtenta.

Per noſtres ſenys/Amor d'arma comença
mas vol per ſi/virtuts e ſauieſa,
aqueſt Amor/per ſol entendre's preſa
amant lo be/del qual ha conexença.
Es feta gran/ſegons les parts s'acorden
multiplicant/los bens d'hon ella's forma
del be honeſt/aqueſt Amor pren forma
e los volers/quen ſurten no diſcorden.

Lo qui l'ateny/en ſer content s'acoſta
por no acull/ne'ſperança de coſta.

Quals ſon aquells/qu'Amor honeſt los force
amar per ſi/virtuts en vna dona?
yo ſo ben cert/que tots la volen bona
perque'l delit/del hom durar ſe'sforce.
Non ſe algu/que ſeparat lo ſenta
menys de ſaber/ſentir dins ells ſa obra
d'hon l'altra'mor/nom de ferma lin ſobra
de faſtig reb/o de oblit enpenta.

Aqueſt

Aqueſt Amor/es philoſofal pedra
que'lla hon cau/ço que res no val medra.

Aquell Amor/hon Venus ha fa regna
a noſtre cors/enſemps ab l'arma guarda
a molts plahers/e dolors, no es tarda
en cor honeſt/moltes vegades regna.
Torba lo ſeny/ſubtilitats enfoſca
e ſa dolor/dormint hom ella vetla,
ſolaços vol/e preſtament la zela
quin es plagat/la raho te molt foſca.

Perque no pot/honeſtament percebre
de ardiment/no pot ſentir la Lebre.

Los apetits/ſenſuals l'arma liguen
donchs tots aquells/qui del tot Venus tira
molt foſcament/llur enteniment mira
per los vlls cechs/qui l'eſperit abriguen.
Los eſcolans/de qui Venus es meſtre
lo contemplar/jaquexen prenints l'acte
voler no caſt/executar ſens pacte
doma cors braus/domeſtich fa'l campeſtre.

Fahent ſentir/paſsio molt eſtrema
jau en dur llit/vn hom de vida ſema.

L'Amor

L'Amor quins ve/tota de part del'arma
en les virtuts/y en l'entendre se'ndreça
aquest voler/simple,Deu lo adreça
e pot ser tant/que tots altres desarma.
Pero en mi/trobant loch tots caygueren
mogut cascu/per la sua semblança
dos colps senti/donals cascu sa llança
actes cascu/dins en mi cometeren.

Hu dona llum/per si,laltre tenebra
e tots justats/delit,salut,e febra.

Deu l'esperit/de gran fauor abasta
en sos delits/passions nol congoxen
al cors mesqui/sens fastig nol afloxen
ne pot sentir/lo be si mal no tasta.
Tant com lo cors/sa passio gran leixa
del esperit/es la preso pus ampla
e ses virtuts/e potences exampla
si que no veu/tras paret mas per reixa.

Segur Amor/en interes nos causa
e la del cors/en curt plaher se causa.

Yo nom defens/que Amor mi no tente
d'aquell voler/que nostra carn abraça

due

dues Amors/natura'mi atraça
per dues parts/mi vendra quem contente.
Axi com l'hom/pot mes gloria atenyer
quant noſtra carn/ab l'arma ſera junta
Amor ami/en delitós grau munta
quãt dos lligams/arma y cors han eſtrenyer.

Car moltes veus/hu per l'altre'ſpreſona
e no's tant fort/l'Amor de la perſona.

Quant al meu cors/Amor lo deſempara
per que'l poder/d'aquell ve a ſon terme
e pur Amor/l'eſperit meu conferme
en aquell punt/reſta ma raho clara.
Tan gran delit/yo ſent en aquell'hora
que los delits/del cors en faſtig tornen
y quant del cors/forces ami retornen
en lo començ/lo meu eſperit plora.

E ſi del tot/mon cors en força torna
en ſon delit/mon eſperit ſojorna.

Aquell voler/aque ma carn s'inclina
compliment ſent/ dels bens que Venus lliura
el altr'Amor/que de vici deſlliura
no troba loch/merexent s'Amor fina.

Per

Per est Amor/solament desig viure
l'enteniment/d'altres bens no s'alegra
hon sera donchs/vn Amor tan entegra?
que'n ella hauer/de mals sia delliure?

Amant a mi/per consemblant manera
lo meu delit/cau en aquesta'spera.

Mon esperit/contemplant se contenta
e dintre si/vna persona forja
de'lla no pens/braços, mans, peus, ne gorja
Car tot semblant/altre semblant presenta.
Solament vull/della tan clara pensa
que'n res de mi/nol fos cosa secreta
abta y sabent/e d'Amor fos estreta
lo contra fer/prengues en gran offensa.

De son voler/volgues esser zelosa
e que per mi/vers mort fos animosa.

Mas perque Deu/l'arma de carn abriga
los fats volents/contr'Amor no ser solta
e per null temps/raho no l'an atolta
ans tot contrast/ha per cosa'nemiga.
Tant es ma carn/al delit inclinada
dona no veig/quem alt que no sospire

en possehir

en posséhir/sens si aquella mire
puix voluntat/hi sia refermada.

E ma raho/de grat yo la perdria
sim fa esment/qu'Amor perdre poria,

Si com aquell/dela pensa tan vana
que'n aquest mon/lo be sobiran serca
y ab gran enginy/en grans delits fa serca
e veu molts mals/en gloria mundana.
Ne pren ami/que Amor destrifique
si que d'aquell/contentament vull traure
si que no pot/lo que deman bestraure
no troba loch/hon sa'nfluença fique.

Loch es no ferm/hon mon desig reposa
desamparar/ma'sperança nom gosa.

No conech hom/qui sens amar persona
coneg'Amor/e per Deu lo confesse,
yo so aquell/qui per ningun temps cesse
d'imaginar/en el qui res nom dona.
Desig me fa/en la'sperança jaure
dormint tant fort/que raho nom desperta
assats ami/es causa descuberta
que pur Amor/no pot en dona caure.

Mon

Mon delit es/vida contemplatiua
e romanch trist/deuallant en la'ctiua.

Lla donchs lo foch/d'Amor bé no s'amaga
e los meus vlls/publich lo manifesten
e les dolors/mes sanch al cor arresten
acorrent lla/hon es donada plaga.
Los meus desigs/de punt en punt cambíe
e la dolor/no es en vn lloch certa
ma cara es/de sa color incerta
serch lochs secrets/e los publichs desuíe.

Llanç m'en lo lit/dolor men gita fora
cuyt esclatar/mentre mon vll no plora.

Als mẽbres flachs/soptos mouimẽt muden
lo cap al coll/es carrega fexuga
la gran calor/dintre mes venes juga
perills vinents/amon sentit secuden.
Pert lo recort/deles coses passades
e lo meu cors/se vist sola vergonya
la cura gran/d'Amor tots fets m'alonya
e no se'sten/sino'n coses pensades.

L'executar/lo meu desig l'esforça
e no se que/vènç aquesta gran força.

Axi com

Axi com l'or/sobre paper se posa
segons sera/la bona o mala sisa
tal semblant cas/mon sentiment diuisa
d'aquest Amor/segons en qui reposa.
Si com al foch/tots humits li contrasten
e los sechs lochs/sa força obeexen
axi d'Amor/ses influences vexen
a tots aquells/hon sos poders abasten.

Tant fa com pot/en la person'amable
e ha tant loc/en vos com lo diable.

En l'a petit/que nostra carn desija
feneix delit/si compliment li basta
mas lo delit/ que la mi'arma tasta
es durador/car finits noy remija.
E si com l'hom/qui la mort lo encorre
l'arma dell viu/qu'es d'infinit exida
e l'altra part/en lo mon es delida
car lo finit/en tal cas nol acorre.

Axi lo cors/fa mortal Amor esser
el esperit/per tostemps lo fa esser.

Los mẽbres flachs/soptos mouimẽt muden
lo cap al coll/es carrega fexuga

R la gran

la gran calor/dintre mes venes juga
perills vinents/en contra mi s'ajuden.
Per lo recort/de les coses passades
lo meu cors me/vist de sola vergonya
la cura gran/d'Amor tots fets m'alonya
e no se'sten/sino'n coses pensades.

Lexecutar/lo meu desig les força
e no se que/venç aquesta gran força.

Si com l'arnes/d'acer, a colp sengrúna
e lo de ferr/vn petit colp lo passa
quant son vnits/nols destruex llur massa
d'aquests mesclats/surt gran virtut en vna.
Axi Amor/subtil d'infinit tempre
la'finitat/de la del cors auiua,
en cert cas mor/nostr'Amor sensitiua
e l'esperit/moltes veus se destempre.

Donchs am la carn/e nostre'sperit ame
perque tot l'hom/nos trob que'n res desame

Los homens llechs/ qui per amar se'ncenē
en fets diuins/ab infusa sciença
diuinal es/llur gran intelligença
e sos costums/a creure tots amenen.

Donchs

Donchs si d'Amor/algun parlar me'scapa
que la raho/nol lloe ni aproue
no si'algu/que los meus dits reproue
dels grans secrets / qu'Amor cobr' ab sa capa.

De tots aquells/puch ser Apocalypsi
yo desallint/Amor fara eclipsi.

Lo meu finir/lo Sol e Luna y Signes
no correran/per lo Cel ne Planetes
per obs d'aquell/los ha Deu fet e fetes
y el desallint/cessen llurs fets insignes.
Tot en axi/si d'aquest mon traspasse
aquell poder/qu'en amar nos inclina
caura del Cel/car pus hom no s'afina
en be amar/ans veig cascu ques llasse.

Si Amor veu/qu'errant sens profit vaja
en vergonyit/yo crech de son lloch caja.

Fi del Cant. xcij.

DE AMOR CANT. XCIII.

MEntre d'Amor/ſenti ſa paſsio
dell no hagui/algun coneximent
quant he perdut/d'aquell lo ſentiment
y baſt a ſats/donar dell gran raho.
Per ſon eſguart/he viſt ſa calitat
e com d'honeſt/te poch e profitos
e com eſta'n/l'apetit cobejos
e delitos/com ſen ampra forçat.

Qui de Amor/delitable's tocat
y en ſon voler/eſperança no ſent
e ſon delit/es tot en lo preſent
del cobejos/es viſt paſsionat.
Mas qui dolor/com no's amat ſofir
y ab gran deſig/altr'Amor vol hauer
en lo yros/es fundat ſon voler
eſper e por/ lo fan pus fort ſentir.

Si com lo cors/be format ſe pot dir
quant egualment/los membres ha formats,
tal es Amor/quant ſes tres calitats
en actes tres/hom veu aquell exir.
Car hom veu clar/l'apetit corporal
e del compoſt/d'hon pren forma l'honeſt
dels quals es l'hom/ſi be ama conqueſt
ſens tots aqueſts/eguals, Amor poch val.

Aqueſt Amor/no es angelical
ans mes al cors/qu'al arm'ha ſon eſguart
diu ſe d'aquell/del qual pren major part
a força's gran/com toca'n general.
Lo qui Amor/per tres parts ha ſentit
toca de tot/d'Angel,e d'hom,e brut,
ſegons de qual/tal nom ha mereſcút
e ſi de tots/de tants es reueſtit.

Primerament/lo cors li es ſubdit
e per ell es/l'anim'en tal voler,
ſi'n faſtig ve/lo cors pert ſon poder
axi mateix/pert d'Amor l'eſperit.
Moltes veus es/que'l hom coneix be clar
qual mes hi fa/l'anima o lo cors
e mes del temps/hom no ſab en ques pos
qual del compoſt/lo mou en mes amar.

Al ſperit/ſes guarda lo durar
e lo començ/al cors el deſig gran,
acompanyats/tots llurs actes eſtan
en duracio/y en l'acte de amar.
Tal com es l'hom/de tal Amor es pres
e ſegons hon/la ſu'Amor ha'ſguart
hoc e per temps/ha fam e toſt es fart
ſeguint lo for/del Amor quil a'mpes.

Axi com és/l'amant per interes
a ſon amich/del qual gran be li ve,
ell ama'quell/e mes ſon propi be
no veu ſon foch/per dos parts ſer ences.
Axi ſon dos/eſguarts: d'aqueſt Amor
e nos veu be/que ſia ſino hu
començ'al cors/e puix ſe fa comu
per dos eſguarts/e per hu contador.

Quin eſtament/es d'aquell amador
no deſijant/res d'acte deshoneſt,
e ja molt menys/d'aquell qui es honeſt
e ſi'ences/d'amoroſa calor.
Per vn voler/anant entr'aqueſts dos
confus a temps/e puix determinat
per gran deſig/mortal de ſer amat
e puix per gran/deſig luxuriós.

D'Amor no ſab/quis cuyda ſer ginyós
e menys ſabent/tots los tinch en vn grau
lo Rey ſe fa/de la ſeruenta'ſclau
e della vol/l'honeſt y el delitós.
En Amor veig/dues dificultats
vn'en ſaber/qui es, d'hon ve, que fa,
altra'n exir/del qui'n ſes mans eſta
e quant e com/fa contents ſos priuats.

Tornada

TORNADA.

A deu a Deu/ſien acomanats
mos penſaments/quim han donat delit
ells ſon aquells/mas l'eſguart es fallit
e ja en mi/yols trobe alterats.

Fi dels Cants de Amor.

SEGVEXEN LAS COBLAS Eſparças.

ESPARÇA DE AMOR. I.

SIm demanau/lo greu turment que pas
es pas tan fort/quem lleu'el dir que paſſe
y es d'admirar/paſſant com nom treſpaſſe
ingratitud/portant me'l contrapas.
May retraure/de voſtre Amor vn pas
puix en ſeguir/a vos honeſta medre
e ſi raho/me fa contraſt deſmedre
yes me lo mon/ſens vos preſent escas.

Páſſe penant/vn riu de mort lo dia
y en ſer per vos/me dol fer curta via.

ESPARÇA DE AMOR. II.

TOt laurador/es pagat del jornal
el aduocat/qui pert lo guanyat plet

yo per ſeruir/Amor,romanch deſſet
de tot quant he/que ſeruir no men cal.
He fet ſenyor/del ſeny a mon voler
vehent Amor/de mon ſeny mal ſeruit
rapaz l'he fet/fent ne a Deu deſpit
e ſon ſetz'nys/que bon guardo eſper.

TORNADA

Amor Amor/nous baſta lo poder
vn altre hom/com yo fer tant amar
anau anau/voſtres armes prouar
en contr'aquell/qui voſtre no vol ſer.

ESPARÇA DE AMOR. III.

AXi com cell/ques veu prop de la mort
corrent mal temps/perillant en la mar
e veu lo lloch/hon ſe pot reſtaurar
e noy ateny/per ſa maluada ſort.
Ne pren ami/qui vaig affany paſſant
e veig a vos/baſtant mos mals delir
deſeſperat/de mos deſigs complir
yre pel mon/voſtr'argull recitant.

ESPARÇA DE AMOR. IIII.

SI col malalt/que lonch temps a que jau
e vol vn jorn/esforçar s'a lleuar
e ſa virtut/nol pot molt aydar
ans leuat dret/ſobtament plegat cau
Ne pren ami/quem esforç contr'Amor

e vull

e vull ſeguir/tot ço que mon ſeny vol
complir nou puch/car la força mi tol
vn mal eſtrem/a traçat per Amor.

ESPARÇA DE AMOR. V.

QVant plau a Deu/que la fuſta pereſca
en ſegur port/pert anchoras y orméig
e de poch mal/a molt hom morir véig
null hom es cert/d'algun fet com feneſca.
L'home ſabent/no te pus auantatje
ſino quel pech/ſab menys fets hauenir
leſperiment/yls juhins veig fallir
fortuna y cas/los trob en llur vſatje.

ESPARÇA DE AMOR. VI.

YO ſo molt triſt/e puch me dir meſqui
d'oy e d'Amor/me trob paſsionat
tant egualment/e fort que'stich torbat
qual d'aqueſts dos/an major part en mi.
Dant me aſalt/qualſeuol paſsio
ab tal dolor/quen eſtich alterat
e puix me trob/d'aquella repoſat
vinint a pres/de l'altra llur ſaho.

Fi de las coplas Sparças.

Demanda

DEMANDA FETA PER MOSsen Ausias March, a la senyora Nacleta de Borja neboda del pare sant.

ENtrels vlls e les orelles
yom trob vn contrast mol gran
e d'aquell jutgesa os fan
parlant de vos marauélles.
Dien los vlls que val molt mes
de vos lo veure quel oyr
ells no volen consentir
dient que lo contrari es.
Vos qui de tots valeu mes
axi de fora com dins
d'aquests dos mirau los fins
nol esguart qui propi'ls es.

Resposta de la dita dama.

OYdes vostres rahons belles
bon mossen March a quim coman
responch vos breu al que dit han
segons juhi que fas d'aquelles
molt poch estim lo qu'en mi es
mas puix forçat es lo meu dir
al qui dira, mes val quem mir
yo li comdampne lo proces,

pero

pero ſi parle lo reues
de veritat:mudant camins
a vos remet los meus juhins
que ſou de tots lo mes entes.

DEMANDA FETA PER monſſen Fenollar a moſſen Auſias March.

PEr mitigar/lenuig gran del eſtiu
e per ſentir/lo fins ahuy duptat
al meu queſit/de vos ara confiu
me reſpondreu/per mi tant ſuplicat.
Enamorats/conech dos en ciutat
ques volen be/ſens tota fictio
e may eſtan/ſens contradictio
toſtemps renyant/axi com Goz e Gat.

TORNADA.

Vos magnific/que ſou molt auiſat
dirmeu ſius plau/que mou tal paſsio
per que de vos/a ja ſolucio
lo dubte meu/en cobla o dictat.

Reſpoſta de Auſias March.

QVant mes amau/tant mes temor teniu
vos e caſcu/de perdre lo guanyat
d'acis ſegueix/que toſtemps preſumiu
altri ſens vos/la voſtr'Amor combat.
E tal penſar/ab lo recel meſclat

donant de vos/ſemblant ſuſpicio
cauſa lo reny/duptant mutacio
per lo plaher/de altra calitat.

Tractant d'Amor/ab la qual tot hom viu
lo natural/don promou amiſtat
mou tal contraſt/que ab duy fan leſquiu
temorejant/caſcu ſer transformat.
En altr' Amor/mouen tots jorns debat
car res que am/ab inclinacio
gelos vol ſer/ſi ha perfecio
e veu perque/renyant caſcu's amat.

TORNADA.

Tots los doctors/que yo he cartejat
trob queu han dit/fent ne concluſio
l'ſperiment/ſens operacio
dupten les mes/ab gran neceſsitat.

Altra reſpoſta feta per Rodrigo Diez.

SI be yo crech/la veritat ſenti
mon bon amich/del cas que demanau
la mia ma/ala voſtra reſcriui
lo ſentiment/que de ma penſa trau.
Caſcu dels dos/amants,vol ſer amat
complidament/del altre ſeu volgut
el gran recel/de ſer y decebut
los fa cauſar/lo deſdenyos combat.

A vos

A vos confes/ eus dich lo que yo viu
no ha molt temps/portant d'Amor la jou
la pasſio/que fa que'l hom no riu
no cal ſer gran/l'endici que la mou.
e confiant/del bon comport d'Amor
ſep le veig hom/en altra part vexar
car vn tal fet/tantoſt fa declarar
quant de voler/habita dins lo cor.

Dubtar nous cal/ſil Terenci legíu
menys de gloſar/ala letra veureu
ſolucio/al dubte que'ſcriuiu
ſi be notau/ lo que dell compendreu.
Les yres dix/e axiu declará
dels namorats/es integració
del be d'Amor/e la perfectió
la voluntat/axi la ſenyalá.

SEGVYDA. ENDEREÇA.

Vos molt diſcret/e honeſt capellá
del queus he dit/ ſegons m'entencio
ſumar podeu/eſta concluſio
que zel d'Amor/es qui la brega fa.

Fi de las obras de Amor.

SEGVEXEN SE LAS OBRAS Morals del facundissim y elegant poeta Ausias March.

ESTRAMPS.

RAhor no sent/ q̃ sobres laus me vença
loant aquell/qui totes lengues loe
guardant honor/aquel eternal esser
hon tota res/enell es pus perfeta.
Que sino es/obrant quant pot natura
ans he pahor/que mon parlar no cumpla
en publicar/part de sa justa fama
tal com requer/yls merits seus l'atracen.

L'hom envejos/ son offici reposa
car d'igualtat/ab ell negu pareja
enell pensant/cascu si justifica
tallant desi/l'Amor a sa persona.
Tant son enell/les virtuts manifestes
ques d'yra cech/l'hom qui be no les veja
per los migs va/quen los estrems no toca
en temps dels Deus/en vida l'adoraren.

E Deu vehent/la perlongada honta
quels grans senyors/en contra dell cometen

tenint ab fraus/e tiranes maneres
les parts del mon/los pochs e grans realmes.
Ha dat voler/al justificat home
que'n breu espay/haja la monarchia
clar lo nomen/ab aquesta'lta ensenya
com de tot cert/es dels homens pus saui.

Perço que mills/a totes gentes se mostra
mostrãt l'aquells/ que Vaques e Bous guardẽ
ell es aquell/que'n la juuentut tendra
sobra'n aquells/que sauiesa colen.
En despocar/de nombre de gent d'armes
les multituts/d'aquelles ha fet retre/
tot quant pot fer/virtut de fortalesa
dins vn cor d'hom/en lo seu ho demostra.

En gran defalt/es lo mon de poetes
per embellir/los fets dels que be obren
los freturants/de bella eloquença
l'orella d'hom/a falach no pot rebre.
D'aquest valent/vna gran trompa sona
quels Indians/ab vn poch no exorda
hoenla'quells/qui son a tremuntana
y els del ponent/e de leuant los Tartres.

TORNADA.

Fol es aquell/que fa juhi'n los homens
segons que dell/la fortuna ordena
aquells affers/que no son en l'arbitre
culpa noy cau/si venen per contrari.

Fi del primer Cant Moral.

SEGON CANT MORAL.

SI com lo Taur/se va fuyt per desért
quãt es sobrat/per son semblãt quel força
no vol tornar/fins ha cobrada força
per destruyr/aquell quil ha desért.
Tot en axim/conue lunyar de vos
car vostre gest/mon esforç ha confus
no tornare/fins del tot aja fus
la gran pahor/quim tol ser delitos.

Vengut es temps/que sera valerós
l'hom qui son cor/haura fort ho couart
e ja negu/no cuyt saber tal art
que si es flach/tal no sia sabut.
Car desastruch/al perill dela mort
lla donchs no val/enginy ni maestria
per ben cobrir/sa'strema couardia
ans elegeix/fugir per ser estort.

Ans del

Ans del perill/ſe deu metre'l conort
ans prenent riſch/hom ha dels bons paría
aconſeguint/honor e ſenyoría
fahent venir/los Ceſars en recort.
Les armes fan/los prous homens valer
els puja toſt/en ſemblant de momén
aqueſt es loch/d'hon lo couart dexén
pus prop de ſi/en les dones veher.

Renom d'ardit/vol l'home parencer
mas no ſera/comportat ſon engan
car los qui mes/de tals afets ſabran
diran quim nom/ſobre ſi deu hauer.
E baxament/entre ſi volrran dir
hom virtuos/no deu ſer nomenat
mas prenedor/del que no a guanyat
entre aquells/qui nol vehen fallír.

L'home taſtart/qui no tembra morir
no faent fruyt/ſon perill haſajar
grau de virtut/volia en ſi poſar
mas en aqueſt/ſe deu mills ſoferir.
Puix ab perill/molt gran, de ſa perſona
cuyda guanyar/lo que no's de ſon dret
car la virtut/en lo mig loch ſe met
e los eſtrems/per vici s'abandona.

Guanya virtut/qui ſon cors a mort dona
per vn gran be/e de molts benifet
penſar no deu/compte lin ſia fet
virtut de ſi/lo virtuos guardona.
L'hom de cor flach/met a perill apárt
car ſon honor/luny de perill eſta
e lo taſtart/per temps venir pora
en ſer temptat/e vſar de Renart.

Quant dels paſſats/ llig alguns fets e guart
los per venir/gracia'Deu nos fan
com ſon en temps/qu'al mon diſpoſts eſtan
per grans affers/e de caſcuna part,
Eſpecial/per noſtre gran ſenyor
qui feſtejant/la gent ab por lo mira
tot gran ſenyor/dintre ſon cor ſoſpira
crehent que'll vol/ſer dels ſenyors major.

Fortuna es/ſobtos cambiador
nengu no ſab/en ſon voler la tíra
e lo ſemblant/de ſon Amor, es yra
ſa yra es/moltes veus gran Amor.
Ningu no s'pot/regir per ſon panell
ſino quels flachs/de ſa cort foragíta
el coratjos/de ſons bens lo delita
hauent esforç/vehent la contra dell.

Tornada

TORNADA.

Contra la mort/es aqueſt aparell
menyspreu del mon/e no tembre fortuna
tenir ſa ley/e ſi es moro Çuna
e Deu lla donchs/lo fara ſegur dell.

Fi del Cant Moral. ij.

CANT MORAL. III.

PVjar no pot/algu en molt valer
ſens hauer bens/bondat, linatge gran.
mas la d'en mig/val mes que la reſtan
e no val molt/ſens les altres hauer.
Per ella's fan/les dues molt prear
car poder val/tant com es miniſtrat
linatje val/ay tant com es honrrat
la valor d'hom/ho fa tot graduar.

Mas no ſera/l'hom ſabent de ſonar
ſi'n algun temps/no ſona eſturmen,
car per voler/ſonar, lo nom nos pren
mas l'iſtrument/ſonant be acordar.
Tot en axi/aquell que dins ſi val
pobre de bens/e d'auiltat linatje
no te'ls arreus/per moſtrar ſon coratje
en la virtut/quel hauer d'hom hi cal.

Son e ſeran/molts d'un altre cabal
hauent molts bens/e d'alta ſanch valor,
e valent poch/han la part no millor:
car ſens l'hom bo/quant pot hauer es mal.
E moltes veus/ha la colpa natura
car fora bo/tal que valer no ſab
ningun ſaber/no pot viure'n llur cap
ſens colpa llur/de valer han fretura.

Entrels eſtrems/al mig virtut atura
molt greu d'obrar/y entre pochs conegut
per ell ſaber/conſegueix hom virtut
mas fets obrant/forans dins tal meſura.
Ay tãt es llarch/hom menys de fer llargueſa
com es eſcas/ſi no fall en deſpendre
vicis,virtuts/per actes s'an apendre
lacte's primer/apres potença's preſa.

No conquerran/virtuts per gran abteſa
ne les auran/poetes per llur art,
han les aquells/metent vicis apart
obrant virtuts/per Amor de boneſa.
Mes no dubtant/vicioſa vergonya
mas ſolament/amant virtuos preu
el home pech/en aqueſt banch no ſeu
e qui es luny/lo gran delit s'alonya.

Tornada

TORNADA.

Lir entre carts/toſtemps faré ma ponya
que la dolor/james de mi'ſparteſca
e no penſeu/que mon cas enfereſcá
car major dany/mereix ma gran vergonya.

Fi del Cant. iij.

CANT. MORAL. IIII.

MOlts homés hoyg/ clamar ſe de fortuna
e maleir/aquella per ſos actes,
volents ab leys/fer amigables pactes
donant los be/e que toſtemps fos vna.
No recordant/ſa propia natura
que's l'alt baixar/e lo baix muntar alt,
e qui d'aço/ſe dona gran deſalt
leixe los bens/portants ab ſi fretura.

A Deu no plach/hauer del mon tal cura
que noy jaquis/de tetribles affanys,
perdues ſon/en nombre mes quels guanys
en'ſguart del ver/lo ſeny es oradura.
El hom girat/al mundanal ſaber
ydoles creu/donant y plena fe
en bens mundans/creu eſſer complit be
volent morir/ſolament pels hauer.

S'algu pogues/de fortuna auer
ab vn fort clau/sa roda quant es sus
fora li bo/anar amunt e jus
soferint mal/per trobar tal mester,
Mas los metalls/no han tanta vigor
que tant gran pes/ab llur força retinguen
ne'nginys nos fan/que d'alt,e baix, no vinguē
los qui seuran/en la falsa honor.

Per nengun temps/perdra fortun'ardor
de fer lochs plans/deles timpes e munt,
e quant del tot/son desijat es junt
e no pot fer/pus ab sa gran furor.
Torna refer/deshabitada casa
quen poch espay/hauie feta buyda
el hom disert/que'nriquir james cuyda
vmple graners/olis, e vins embasa.

En son costat/no deu portar espasa
com a foll hom/deu franch arbitre perdre,
qui no creu cert/que fortuna pot pendre
los bens mouents/y los sehents arrasa.
Mas l'hom del mon/per fortuna mirat
ab lo esguart/de riallosa cara
la part del plor/no ha vista encara
creu que sos ginys/l'han de be prosperat.

Tornada

TORNADA.

Lir entre çarts/propi ſo comparat
a Tantalus/per continu deſig,
no ſe perque/tots dies hi aflig
puix quem es prop/compte deſeſperat.

Fi del Cant. iiij.

CANT MORAL. V.

YO crit lo be/ſi'n algun loch lō ſe:
callant lo mal/ſens paſſar ne deſpit,
car en mal dir/mon cor no pren delit
nem cal cridar/puix nō veix lo perque.
No per ay tant/que yo molt bens nō ſenta
mas poch val crit/entre lo ſort y el mut:
per quel bon hom/per tal no es ſabut
e ſa valor/en lo mon nol aumenta.

Menys que la ley/chriſtiana's preſenta
als Africans/ne la volen oyr,
veig la virtut/en null eſment venir
l'hom vicios/y el pech l'an dat empenta.
Salomo diu/que'n pochs es ſauieſa
los enemichs/ſon molts de la virtut:
dient que ſou/home foll conegut
ſi del coſtum/ſe llunya voſtr'apteſa.

Lo vici's tant/que virtut ha empesa
é lo profit/honor a tret del mon,
en molts pochs es/e poch a poch se fon
no y ha calor/contra'l fret de peresa.
Lo nombre's tant/d'aquells q̃ la deshonrren
que ja noy val/empara de algu,
e si voleu/queus diga'l crit comu
perefquen cells/qui d'honor no s'asombren.

Als homẽs morts/d'actes bons no deshõbrẽ
car pels absents/nols cal hauer enueja
pahir no s'pot/aquesta cosa leja
dins los ventrells/qui de'nueja sescombren.
No dant lahor/al viu qui las percaça
ans fan rahons/com lay poran sostraure,
e sil ben fet/del mon no poden raure
diuen ne mal/tant que lo be desfraça.

Bondat, virtut/han perduda sa raça
cossos humans/han molt diminuit
Deu es per nos/mal honrrat e seruit
e ja la mort/pus estret nos abraça.
Tot quant per Deu/es jus lo cel creat
ha molt perdut/de son propi cabal,
saber se pert/esperiment no val
lo viure's curt/y el mig es tost passat.

Hon es

Hon es l'enginy/d'Ariſtotil trobat?
d'Origenes/Seneca y Plato?
qui moſtrarem/ſemblant al fort Sanſo?
hon es tan bell/com Abſalon trobat?
Linceus fon/qui res no l'eſcapaua
que no fos viſt/per ſa viſta gentil,
dins en la mar/via de millas mil
lo veure llur/mes quel preſent duraua.

Foll es aquell/qui no imaginaua
que fallirem/puix fall ço per que ſom
ſi com de cau/la rama e lo pom
ſi la rahel/del arbre hom tallaua.
Fallirem nos/puix lo quens ſoſte fall
bens moſtra Deu/lo mon que vol finir
puix lo quens te/vol que vinga'perir
ſon poch a poch/natura nos defall.

TORNADA.

Lir entre carts/nom abaſt l'eſcandall
per trobar fons/en la voſtra eſtima
puix quant vos lou/no trob raho ni rima
de quem content/e per ço yo men call.

Fi del Cant. V.

Volgra

VOlg'ra ser nat/cent anys o pus atras
perque son cert/que's pijorat lo mon
ay tant poch val/quell mateix no sab hon
sa'ulesa gran/en pus baix loch baixas.
E veig vn cas/de raho apartat
que lo mal hom/fa casa prop la fórca
el home just/fuig es met en cauórca
per aquell mal/que james ha pensat.

Foll es aquell/qui vol hauer vsat
de mal saber/hon sera ben entes,
imaginar/deu, que sera repres
e sens murmur/no deu ser comportat.
Car lo mal hom/deu ser cridat ab trompa
per ço que'm/e altres no engan,
tant son aquells/qui per bons homens van
que difamats/cessaria llur pompa.

Lo just voler/pensa com encorrompa
ficte voler/acolorat de be,
alla donchs es/guardada bona fe
com lo leig fet/acusador lo trompa.
Aquell es dit/misericordiós
que guarda'ls bons/que nols sia tort fet
perdonador/al qui leig fet comet
d'infinits mals/dona ocasions.

Fama tement

Fama tement/l'hom es dit virtuos
e ço no cau/en hom desuergonyit,
donchs lo mal dir/no deu ser en oblit
puix que virtut/mostra l'hom vicios.
Al vici som/moguts naturalment
e costreny nos/por de la mala fama
beneyt aquell/quel be sa boca brama
e diu lo mal/com ben es conexent.

Es mal senyal/del qui es desplasent
es mor de'nuig/com mal dir s'acostuma
e le's molt greu/sins ne hou dir la suma
d'algun leig fet/vehent si mal mirent.
Si com aquell/qui'n forca veu morir
son companyo/qui nol passa del mal
e diu que es/cosa descominal
que per tal fet/dega mort sostenir.

TORNADA.

Ia de present/delit no puch sentir
sino semblant/aquell del temps passat,
e com lo serch/e tal nol he trobat
ami mateix/e tot lo mon hair.

Fi del Cant. vj.

Por de

POr de pijor/a molts fa pendre mort
per esquiuar/mal e deuenidór
si be la mort/resembla cas pijór
cell qui la pren/la te per bona sort.
E de aço/ Cato mostra cami
e li mes nom/vs dela libertat
car de tot als/pot esser l'hom forçat
sino'n morir/que's en nostre juhi.

Algu la pren/e reb nom de mezqui
fugint perill/qui le's dauant posat,
altre sera/ de cor noble minat
que vol morir/per la valor de si.
Venint en mans/de'nemich seu potent
sobrat lo cors/guerrej'ab lo voler
de vencedor/en cara's veu poder
vol perdre'l cors/per lesperit vencent.

IESVS en creu/fon pus fort e potent
que no aquells/quil feren mort passar
car son voler/nol feren cambiar
ne fon complit/llur maluat pensament.
No roman fart/lo forçador del cors
si voluntat/per cas semblant no força:
ans es vencent/aquell qui tant se'fforça
que de la mort/no vol tembre son mos.

Del viure

Del viure lonch/ja ſent lo gran repos
que d'aqueſt curt/lo viure auorreix,
e la dolor/de la mort ſe parteix
com lo qui mor/compte de mort ha clos.
Lla donchs virtut/la força multiplica
del virtuos/qui s'opinio ferma
en qual que part/hon virtut la conferma
que ſols a Deu/del eſperit ſuplica.

Alguns paſſats/que voluntat iniqua
los feu morir/o l'opinio vana,
aqueſts no llou/mas los de penſa ſana
volent morir/per fer llur arma rica.
Perdent vn poch/per l'infinit atendre
guanyant lo goig/qu'al fill de Deu acoſta
gran es lo be/ſegons aqueſta coſta
que per la mort/de tal hom s'agues vendre.

TORNADA.

Dolor e por/ſon baſtants per ofendre
totes virtuts/que la'nima'mbelleixen,
los quin ſon nets/en gloria tant creixen
que'n aqueſt mon/no poden mal atendre.

Fi del Cant Moral. vij.

Molt

MOlt me par be/ q̃ pens del altre mon
puix quel present/nom veda lo pensar
graeixch a Deu/com veig,mas no pas clar
la gran error/en que ma pensa son,
Yo trobe solt/lo meu enteniment
e so libert/a temps del que dech ser.
mas tost lleuar/l'habit no tinch poder
mudar costum/nos fa prest en volent.

Lo qui pogues/hauer coneximent
en lo començ/ans del habit format
quant fa de mal/apres ques engendrat,
e quant en nos/sa força es potent.
Guardara com/se lanças al delit
perque no fos/vn altre del senyor
ell al entrar/porta molt gran dolçor
e quant entrat/quil traura de son lit?

Com se pot fer/hom apren per escrit
no bastantment/car noy ateny raho
vn seny quis diu/dels actes collacio
en tal juhi/deu ser ab ell vnit,
Lenteniment/sens lo seny noy sab pus
sino ques fa/per vn costum reues
trobant lo mig/hon moral virtut es
ço es parlar/que va de sus en sus.

Qui

Qui aſajat/no ha,de jaquir l'us
en vellit ja/e ranciu de temps lonch
no ſent l'affany/ne de aquells que'n bronch
eſta,e vol/ſe fer dret com lo fus.
Ne ha temptat/de perdre habit vell
qui facilment/ſe penſa ques fará
puix al veſtir/plaentment lo trobá
al deſpullar/tal penſa trob'aquell

Sol en penſar/de fer y aparell
pera jaquir/tan ſingular amich,
ſi creu no ſab/que li ſia'nemich
puix gran delit/li es vengut per ell.
Noſtre ſenyor/n'ha viſt ne conegut
com lo perdra/per fama d'altr'oyr
no fara poch/ſi vol aquell jaquir
car de mudar/molt hom es decebut.

Vici jaquir/e pendre la virtut
entr'aqueſt mig/ſe troba vn gran vay,
lo caminant/es en terrible glay
quant es al mig/ſens lo ſocors vengut.
Perque alguns/veu hom tornar atras
moſtrant pahor/pera paſſar auant,
entre aqueſt/ſe troba tal eſpant
que de llur loch/james no mouen pas.

Quils

Quils habits be/llur natura ser cás
trobara'lguns/ſobre opinió
axi mateix/ſobre complexío
e ſol coſtum/hi baſta, y no eſcás.
E tant es fort/l'habit ſegons hon cau
e yols trob tals/e tots los eſprouí
lo del coſtum/no toſt, mas yol perdi
lo quem mogue/natura m'feu eſclau.

Los no ſabents/yo vull que ſapiau
quel habit ja/no eſtaraygat prou
com lo voler/en contra dell ſe mou
l'entenimènt/lo vert no te per blau.
Mas quis moura/may per vn cas tant fort
de rellaxar/ſon delit principal:
en lo qu'ha mes/tot lo ſeu be o mal
e per ell volch/la vida ſens la mort.

Los vns per Deu/o per ſi, o per ſort,
o per ſentir/vergonya dels fets llurs,
e ſens vlls clars/mas la mitat eſcurs
han redreçat/lo fuſt qui era tort.
Menys de ſentir/la dolor del mal fet
que'n l'hom es óbs/per no'ſſer ignorant,
car per ſaber/ſolament ſer errant
no es perço/d'ignorança ſoſtret.

Sentir

Sentir lo mal/no fa saber perfet
mas vna part/perque juhi's compleix
la qualitat/l'entendre la coneix
mas quantitat/l'entendre nos sots met.
Lenteniment/ab lestimar vnit
a fer juhi/del acte singular
e fara prou/siu pora clar jutjar
no sera donchs/al entendre subdit.

Qui del mal fet/no es adolorit
es senyal cert/que'n l'acte's ignorant
a tot mal fet/raho es contrastant
mal en si fa/contrastar a delit.
Donchs qui dolor/no sent quant obra mal
no coneix ço/quil daria dolor
d'hon se veu clar/aquella part ignor
que lo sentir/tant com l'entendre val.

TORNADA.

Amor Amor/cosa es general
que tot delit/se mescl'ab desplaher,
e que la fi/ab dolor se requér
vn punt de be/molts ne porta de mal.

Fi del Cant Moral. viij.

AQuell ateny/tot quant atenyer vol,
que lo voler/egualа'b lo poder,
nos consegueix/aço per lo diner.
lo no sabent/pensa que tot mal tol.
Donchs per hauer/hom lo major delit
nol serch ab ço/que lo diner ateny
car en mes mal/que a be l'hom empeny
dins hom esta/lo seu be tot complit.

Natura'n l'hom/ha termens establit
a sos desigs/per aquells contentar,
e bastament/quels pusca sadollar
y el ignorant/ho vol en infinit.
Guardat de fam/de fret, e de calor
lo cors per si/res no demanara;
si l'apetit/de mes lo requerra
en loch de be/si metra la dolor.

Ermins e Marts/no guarden de fredor
mes que la pell/de Volp o de Anyell,
ne cal vestir/per calor terçanell
ne son requer/llit ab molta blanor.
Prest e sens cost/es quant mester hauem
mas l'apetit/les coses encareix,
tant que la fam/com mes hauem nos creix
d'algun desig/complit fastig rebem,

Aquell

Aquell voler/compost no fartarem
quant passa d'hom/lo terme natural,
dela raho/naix e del sensual
aquests reglats/en termens los metrem.
Quant aquests han/lo seu propi esguart
l'home pot dir/que's en lo mon content,
lla donchs lo ver/coneix l'enteniment
el cors sens fam/e fastig roman fart,

Aquest voler/es molt menys que bastart
no resemblant/als qui l'han engendrát
semblals mas poch/de que'l hom es torbát
vehent dell fets/llançant natur'apárt.
Aquest destruu/aquells d'hon l'esser trau
ell es fill cert/de fals'opinio
matant lo cors/destrohint la raho
e quil segueix/a ell y asi desplau.

Rey es tot hom/aquest lo fa esclau
donal dolor/pels desigs no complir
senyor lo fa/subjugat a seruir
e pel costum/no sentiu que passau.
Ell es aquell/quil hom porta'n lo mon
cercant la fi/que james trobara
car fora si/james hi peruendra
sa fi no es/en natura,ne fon.

Honor, diners/fauor, e fama, son
coses per qui/aquest voler se'ncen
en lo exces/quel seny del cors sosten
se trobara/si es sercat pregon.
Qui aquests bens/per sa fi vol amar
ell es dels folls/ab fama de valent
la voluntat/e menys lenteniment
son per esguart/noy poden contrastar.

Lo be del cors/nos deu pus alongar
si no en tant/com la natura vol
honor, diners/fauor, que lo mon col
son instruments/pera nostre vsar.
Follament es/llur be per si amat
e donchs quant mal/en ells amar está:
e lo del cors/natura esser fa
mas llur exces/es molt vituperat.

Axi com l'orb/sens guia va errat
e no veu com/entra y surt de cami
nostr'apetit/no pot fer de per si
be, sens raho/e sil fa mal format.
E lo juhi/james jutjara be
si'l apetit/se troba corrompút
qual de aquests/primer al altr'ajút
no per escrits/mas parlant ho dire.

Per con

Per consegent/lo meu consell yo don
que vostr'amich/vs dels diners axi
que solament/ne prenga pera si
tant com mester/al necessari son.
E lo restant/parteixca als qui no han
car non traura/d'aquells son propi be
hoc vn be fals/que tost sen va o ve
tal quel pus rich/es lo mes pobrejan.

TORNADA

Auis a tots/los qui trobar volrran
lo gran delit/sens mescla de dolor,
fugen del tot/cobejança e por
car pels diners/a llur hostal vendran.

Fi del Cant. ix.

CANT MORAL. X.

STRAMPS.

QVi de per si/ne per Deu virtuts vsa
be sera foll/que per lo mon ho tempte
hon mal faent/de llur mal fet no penen
los bons faents/de ben fer no meriten.
Ia son estats/ver semblants bons per fama
no pas en ver/car per fama be feyen
e per llurs fets/lo mon los meritaua
no y resta'l mon/qui res de be guardone.

Donchs lo mal hom/als homens ja te scusa
cascu pot ser/tal com son voler dicta
tot estament/son offici no serua
no se'ls prelats/perdon me Deu com dupte.
Papes e Reys/fins al estat pus minue
fan lo quels plau/mas no pas lo que deuen
Deu amador/d'intencio primera
es colt y honrrat/d'intencio segona.

Dret natural/es, que la prima causa
en nostr' Amor/les altres preceixca,
e quant se fa/ques faça per aquella
e no vullam/aquella per les altres.
Ell'es la fi/de nos e lo principi
en ella's mes/que'n nos lo nostre esser
nos ignorants/regiram aquest orde
car Deu volem/no per si, mas per altre.

Deu no pregam/ardentment sino'npressa
e quant volem/gracia dell atenyer
e som tan pechs/quens pensam ell nos hoja
e nostres prechs/ab gran dret nos condamné.
Puix no hauem/l'entencio primera
en ell: y apres/a nos, e nostres coses
a nostres prechs/ell hou d'orella sorda
e nons partim/dauant ell menys de colpa.

Nom ma

Nom marauell/fils fets de Deu s'ignoren
com los morals/qui son clars escurs paren
llur fonament/es en nostres ventresques
perque nons cal/escartejar molts libres.
Si atraues/la fusta va'la roca
raho fera/puix Nauxer no la guia
si per virtuts/los homens no s'adrecen
que pendran donchs/per forma de lur viure?

Si Deu no fos/ne lo mon donas premis
per si mateix/hom deu fer bones obres,
car en be fer/lo bon hom se delita
el home reb/de sa bon'obra paga.
Mas qui per Deu/ne per si be no obra
mas per hauer/honor, glori', e fama,
foll es pensant/que sens be les atenga
e si no sab/que treball ne merexen.

Segurs de Deu/son de llurs crims los homes
en aquest mon/puix castich no sen mostra
e ja los Reys/los potents no castiguen
per quels han ops/y en part alguna's dupten.
Si com lo Lop/la Ouella deuora
e lo gran Tor/segur dell peix les herbes
axi los Reys/los pobres executen
e no aquells/hauents en les mans vngles.

No roman fols/la colpa en los princeps
mas en aquells/qui en mal fer los insten,
ells ja son mals/y'n mal fer los inclinen
per llur profit/o per causa d'enueja.
De nos mateix/pren lo mal causa prima
quins fem senyors/ab lo poder del princep
en contra'quells/quins son par y eguals frares
per fer nos grans/d'honor e de riqueses.

Dobl' animal/es l'hom els altres simples
per ço com son/en ell dues natures,
si del que fa/non complau al menys vna
del tot es foll/qui de natura ixca.
Si no complau/a la part rahonable
o l'apetit/sol qu'altre non damneje
foll es del tot/si'n ben fer se turmenta
per hauer ço/quel mon als bons denega.

Tals com aquells/qui per la mar nauegué
son desuiats/sils fall la tremuntana
e van en lloch/hon la ventura l's porta
son en lon mon/los homens que'n ell viuen.
Puix la virtut/no tenen per ensenya
cascu va'lla/hon l'apetit lo porta
qui contrafa/es foll quel atribule
puix que no sab/causa per qui treballe,

O Deu per

O Deu perque/los qui lo mon trebulen
y el que vollran/per null temps aconſiguen
y a conſeguit/llur voller mes deſija
ſi que james/fam ſe part de llur ventre?
Com ne per que/no demanen ab cuyta
ſi res pot ſer/de que'l hom ſe contente?
ſabran que hoc/e veuran la gran falta
que dins ells es/e no pas en les coſes.

Per acabat/foll, ſe tendra'l pus ſaui
de ſon defalt/aura mes conexença
puix ha guaſtat/lo cors e molt mes l'arma
ſeruint aquell/qui mal en paga dona.
D'opinio/falſa, pren lo ſeu eſſer
pres la'n deſcuyt/no es lo quis penſaua
fama y diners/cuyda que virtuts foſſen
los folls les han/e ſauis les pledeien

Res no es bo/que'l mal hom poſehexca
e com honors/los mals homens atenguen
los homens bons/ab fam no les demanen
e majorment/penſant los qui les donen.
Foll es aquell/quil do de foll molt preha
car ja no ha/d'aquell la vera'ſtima
mas la final/diferença no's molta
entre aquells/qui varies coſes volen.

Lovan

Lo van honor/al bon hom no contenta
car lo bon hom/en son acte's delita,
no en l'honor/del qui li s'agenolla
lo be d'honor/en aquell es qu'honora.
E no'n l'hontrat/mas lo be seu senyala
e si noy es/honor fals'es aquella
que lo bon hom/de tot en tot menysprea
no pens ser bo/qui en tal be's gloria.

Gran raho m'par/que Deu nos auorreixca
puix lo perdem/per Deu qui no's en esser
quant los gentils/los llurs Deus adorauen
en llur error/hauien gran escusa.
Vehent aquells/ab l'ull no sols de pensa
e ver semblants/quels parien miracles
ara'doram/Deus d'opinio falsa
durant en tant/com los trigam conexer.

Ala virtut/cuydam fer sacrifici
quant la honor/hauem en reuerença,
e no sabem/d'hon fals honor pren força
e ygnoram/d'hon ver honor pren forma.
Tota honor/nos sembla ques deu colrre
ne los sabents/mes del entendre passen
car fan honor/als qui no la mereixen
tots som eguals/al que defora's mostra.

Afectio

Afectio/y enueja'ls bons guerreja
enemichs son/d'honor e fama bona
el ignorant/en qui ver juhi's gasta
qui sera'quell/qui de llurs mans escape?
Mes son pero/los qui d'honor maltracten
que tots aquells/que la fama varien
al vicios/pus tost l'es honor dada
que lo valent/de fama no triumpha.

No solament/als pechs qui res no'ntenen
mas a quants som/l'ull nostre'ns en falaga
si que vehent/los fauorits hom honrra
e tol recort/com no son molt culpables.
Qui per leigs fets/son muntats a domini
honrrals l'estat/mes que leig fet nol's lleua
donchs qui's lo foll/qui per honor be faça
puix la honor/per be fer no s'atenga?

Ignorantment/al mon alguns be obren
per no saber/lo quil's ne dona causa,
altres no tant/mas pegament be vsen
sahents per tals/que lur ben fer se perden.
Los primers son/tenguts molt a natura
quils fa ben fer/per mouiments quils dona
los altres son/vers Deu e si culpables
infern viuint/e pres mort posseexen.

Fastig

Faſtig a Deu/de qui'l mon no te'n faſtig
e del quil ha/ſi d'aquell no s'aparta
no ſolament/és lluny qui's en la hermita
mas tots aquells/qui del barbull ſe lunyen.
Ladre's ja viſt/qui ab ladres pratica
ſuperbios/qui per honor treballa
auar aquell/qui ab diners s'embolca
lo lloch hon es/lo moſtra ſer culpable.

Diners y honor/per treball juſt no s'guanyen
tants ſon los mals/qui per aquells treballen
qui bonament/en aqueſt mon pratica
nó pot muntar/per los mals quil empachen.
Qui regiment/vol de bon fer no s'alta
o es groſſer/no ſabent lo que s'uſa
a mal a fer/lo cami pla nons porta
per nous camins/hi van e plens de'ſpines.

Sil hom hagues/per leig fet vituperi
que fara'quell/caualler ſodomita?
hauent pres grau/de'xcelent viril home
y aquell jaqueix/volent coſtum de fembra.
D'alguns ſabem/aqueſt peccat horrible
no veig ſenyal/qu'honor los ſia tolta
qui no la tol/de hon tolta deu eſſer
no la dara/en part hon ſe mereixca.

Ia no

Ia no es crim/que al honor nos mescle
e ja molt menys/ en homés que'n les fembres
ans fa senyal/vn poch peccat en elles
que lo major/ques pot fer en los homens.
Aço's deue/per quels homens sonjutjes
passants dolor/del crim que les mes toca
amant asi/lo mal d'altre'ncarexen
e simples fan/llurs fets abominables.

Reptar no cal/de llurs vicis les dones
car de aquells/natura'n prench lo carrech,
qui no enten/e pasio lo força
de son be y mal/natura es maestra.
Los tres pilars/hon lo be d'hom s'asenta
esser no pot/que'n elles se recolze
llur fonament/deu esser la prudença
e lo nom sol/en elles par saluatje.

Als que poder/e saber han d'apendre
e de ben fer/per fauor de natura
en contra dells/Deu pogra fer miracle
com en peccar/de la natura ixen.
Dubtar no cal/sil hom contra si pecca
en tot quant fa/si de raho s'alonya
de tot en tot/de sa natura es contra
com en peccar/los termens d'home passa.

Yo guart

Yo guart lo cel/e no veig venir flames
per abrasar/la Sodomita secta
hon es lo temps/que tu prenies venja?
de tots aquells/que natura greujauen?
Mire lo cel/quant ploura la justicia
que'n temps passat/entre nos habitaua
e no veig res/que d'aquest loch deualle
en se roman/tot quant de tu se'spera.

O senyor Deu/e quant sera que t'mostres?
ja tarda molt/com del mal hom not venges
yo so ben cert/qu'apres la mort l'esperes
mas en lo mon/bem sembla quet mostrasses.
Vulles hauer/pietat del teu poble
puneix aquells/sehents alts en cadira
qui del Anyell/volen la carn e lana
e son contents/que feres lo deuoren.

Si dels estrems/los homens no se'spanten
vicis comuns/quasi'n virtuts se'npenyen,
ja los auars/passen per homens sauis
los cauallers/per mercaders se'spachen.
E los couarts/llur grau d'honor no perden
per be quel nom/en los pits d'hom romanga
als propis fets/enteniment nos troba
si per aquells/per hon diners s'ajusten.

No es

No's deshonrrat/per ser auar, l'hom joue
en que passas/Tantalus en cobea
si es dispot/en ser franch essent prodich
ja li noura/si tracta matrimoni.
Vell ignocent/de be, mas de mals apte
luxurios/cubert e ple de pompa,
no pert honor/ne'ntre los pechs sa fama
qui son aquells/ sabents qual deu l'hom esser.

Que pot valer/hom qu'indignat no sia
en contra'quells/qui en lo mon triunfen?
vehent los folls/grosers e plens de vicis
e tot llur be/los ve per atriuença.
No se algu/quil mon tant no rebuje
quel enderroch/puix no sentint nos cansa
maldit jutjat/pot ser, mas nol empatxa
al atreuit/lo mon cami li obre.

Per mals mijans/lo mon sa fauor dona
y en son despit/los atreuits s'auancen
son auorrits/e quasi'l mon los dubta
loch de cascu/en lo mon hon s'aloja.
Noy a raho/l'ordenador al seure
noy seura'lgu/si espera bon orde
no contra fa/la taula de Perusa
horde noy es/mas herror sempiterna.

Rey no

Rey no regint/nels pobles obeeixen
no se qui es/pus colpable al altre,
degun estat/al altre no impugne
car no's algu/que sa fi no desuie.
Si algun hom/es qui la regla rompa
tant poca part/al tot punt no altera
ab tot aço/resta la regla ferma
vn Oronel/lestiu no denuncia.

O gent del mon/obriu los vlls per veure
com no's tot ver/lo que veritat sembla
e que honors/los diners e la fama
per les virtuts/per null temps s'atengueren.
Lo cobejos/cruel e ple de pompa
astucios/importu sens Deu tembre
aquest les gents/per virtuos lo jutjen
donchs per bondat/nos guanya bona fama?

L'hom que virtut/ab sol entendre toca
y en algun tant/pot gloria'consegre,
es coneixent/e la fauor menysprea
vehent los folls/com en aquella'ntenen.
No es tan bo/que si los bons l'hauien
nou la volguesen/ab rahonable'stima
no es tan foll/que'n estrem la cobeje
l'entendre ha/mas a virtut no basta.

O quant

O quant ſon pochs/qui de general regla
ſabríen fer/als fets ſingulars regles,
e aplicar/aquelles a la vida
e fer juhis/molt certs e neceſſaris.
Tots los juhins/ques fan entre los homens
affectio/la ſentença ordena,
d'hon tinch per foll/qui en gloria's munta
per lo juhi/que tal jutje la dona.

Cauſen les gents/eſta error comuna
puix en lo mon/tal enteniment troben,
ans de hauer/del ver la conexença
han engendrats/habits de mals conceptes.
No ha molt fet/quin conexença baſta
mas lo qui ha/que la part bona prenga
als homens flachs/par obra impoſsible
per qu'ab vll flach/miren coſa difficíl.

CANT MORAL. XI.

LO tot es poch/ço perque treballam
puix conſeguit/el voler fart no es,
en lo volgut/lo defalt no es pres
mas l'apetit/com en tal part gitam.
Alguns deſigs/acorren a delits
quel mouiment/no pot hom eſcuſar
e d'altres molts/que ſe pot hom guardar
e contra nos/ſon per nos elegits.

Per poch loguer/treballam jorns e nits
no ſe ques fa/perdre hom,ſi,e Deu,
molt per poch preu/ſe dona ço del ſeu
perdent delits/per delits ab deſpits.
Contra lo cors/es enemich lo mon
del,arma es/enemich principal
ſon ſemblant be/es vn verdader mal
donchs d'hon los ve/amar qui ells confon?

Per delitar/diuerſos delits ſon
ani alguns/neceſsitadament,
naturals ſon/l'eſpecia ſoſtinent
altres quem pens/que natura nols don.
Mas ſon per hom/d'opinio eſtimats
los quals per ſi/no han res de valor
car lo ſenyal/de virtut es honor
los diners ſon/per eſtima trobats.

Los homens ſon/axi forauiats
qu'honor,diners/crehen ſer be del hom
ço es perque/l'ull noſtre no veu com
a la virtut/ſien premis donats.
E veu aquell/honrrat hauent diners
lo loch noy es/e lo ſenyal roman
en tant al mon/ha durat eſtengan
que no ſab hom/altres Deus verdaders.

Vns delits son/de altres homeyers
la carn no vol/treball,fam,ne coltell,
e pels diners/axi joue com vell
se dona mort/e pert tots sos plahers.
E la honor/ab lo diner debat
no pas tostemps/ans lo diner segueix
en camp sembrat/de diners honor creix
tals son los Deus/que'l mon ha celebrat.

Si l'hom ha be/per lo mon l'ha trobat
dich ho d'aquell/qui no sab altre be,
e si te mal/axi pel mon li ve
no pas en tot/mas en gran cantitat.
Lo mon fa mal/mostrant que vol ben fer
e quant fa be/no es be verament
aço no'nten/lo qui viu grossament
ni lo sabent/qui pafsio sufer.

Ardit,e franch/prudent,justicier,
es l'hom pel mon/sens habit de virtut,
aquest nom ha/per lo mon mereixcut
perque nos veu/ço que virtut requer.
Bon fet requer/de be fer gran Amor
essent aço/delit noy fallira
l'intencio/d'interes noy será
e lo mon vol/diners fama y honor.

Infinits ſon/que obren ab dolor
y ab interes/algun acte honeſt,
els ignorants/cuyden hauer conqueſt
ja la ſalut/ab gran dolor e plor.
Altres e pochs/entenen lo que fan
e faran be/ab mal'intencio
dant entenent/que lur voler es bo
tots dauant gents/virtuoſos ſeran

Sens nombre ſon/los qui tant no faran
volents portar/ſi molt ben arreáts
no penſant als/ſino com ſon miráts
y en loch publich/ab dolor deſpendran.
De la virtut/que'n conſeruar ſerueix
tanta n'auran/com ſolament los plau
res no metent/en obra ſils deſplau
ſepulchre ſon/hon res leig no pareix.

Lo be del mon/no es be'quil coneix
la ſauil ſab/e tem aquell lo foll,
ſaui no es/quil ſab e no ſen toll
ſens act' honeſt/prudenç'a nos'nodreix.
De ſauis folls/yo fare mencio
e de aquells/qui ſauis hom pot dir
dels folls cuberts/e dels menys de cobrir
dels perdonats/e dels menys de perdo.

Segons de molts/son llur intencio
quel be del hom/fos en tres parts partit,
mas en apres/d'aço deu esser dit
que es lo be/per ver'opinio
Tant quant hom sent/ab anima e cors
e tant quant sent/ab lo cors solament
e quant enten/ab sol enteniment.
del be celest/d'aquell res yo no pos.

Molts philosophs/ en llurs escripts hã clos
ser profitos/delitable,y honest,
e tot quant es/que sia deshonest
no esser bo/fora de tot repós.
Lo be honest/se'n portals dos ab si
car per aquest/delit perfet s'ateny
axi mateix/a tot profit s'enpeny
no desuiant/de raho lo cami.

Lo profitós/per que se'sguarda'si
lo delitós/dins si mateix enclou
tot acte'n l'hom/que dilectio mou
porta delit/e nou cal dír a mi.
Mas tot delit/profit asi no trau
e pus comu/es delit que profit
tot animal/participa delit
y en lo profit/hom per la raho cau.

D'hon se pot dir/quel be del home jau
en aquests bens/cloent los tots l'honest,
mas es a dir/que es lo be aquest
e sil ateny/lo Rey e lo esclau.
E hon esta/en l'home asegut.
e que deu fer/per conseguir tal do
e quan ateny/per sa possessio
e com per poch/lo vol hauer perdut.

Segons per molts/e per tots es sabút
tant quant fa Deu/en va no es fet res,
los elements/e tot quant que dells es
a certa fi/per sos migs han vengút.
Repos ateny/segons qui es cascu
no pus ne menys/que naturals promet
en conseruar/si cascu es discret
e fer aço/no roman trist algu.

L'animal hom/es animal comú
tocant de brut/e de celestial,
brut per la carn/per l'arma diuinal
e d'aquest be/molt menys sera dejú.
E sera quant/la rahonable part
ates aura/sa fi per son obrar
est es lo be/final,hon vol bastar
e que lo fals/romanga'vn depart.

Cascu obrant/a be ha son esguárt
e sab que mal/de tot en tot fará,
y el fals juhí/per ver estimará
plahent así/per fer l'apetit fárt.
E no sera/sil ver be hi defall
car no roman/contenta la rahó
si no es be/mas per opinio
sin ha delit/nos lunya lo treball.

Tal es lo be/que no es mur ni vall
tinga lo pas/quel voler d'hom nos port
per sa virtut/sens hauer hom acort
lo tira'si/e menys d'altren treball.
E dell han dit/sauis Escocians
quel posseint/no pot caure'n tristor
lo philosoph/aço pren per error
dient aquest/no'stendre tant ses mans.

Alguns han dit/que'n les coses molt grans
lo contemplar/delles la veritát
es aquest be/mas axi han errát,
altres han dit/que'n les virtuts vsans.
Tots han dit ver/e no cascu per si
lo be del hom/en dues parts se pren
quant veritat/l'enteniment enten
el apetit/a raho consenti.

De aqueſt be/algu no diſenti
que de perſi/ben hauirat l'hom fa
mas per complir/lo que l'hom meſter ha
dels bens forans/e ſens ells no's mezqui.
Mas qui del tot/ben hauirat no es
d'altra part diu/per ſi eſſer baſtánt
entre be y mal/hom fa eſtar penánt
entr'aygua y foch/ſent fret o calt l'han mes.

De ſon poder/Seneca'ço defés
dient que'n bens/forans,es algun be,
mas lo quils ha/del ſobira no te
per ells hauer/la part de mig pugés.
Ell vol tant l'hom/eſtrenyer dins ſa pell
no pus hauer/que ſa natura vol
s'alguns d'aqueſts/la fortuna li tol
quel ſobira/ferm eſta'n ſon caſtéll.

Sils bens forans/ſon meſter ab aquell
complit ſon be/al hom en aqueſt mon,
menys de aqueſts/lo be no es ne ſon
deſerta es/ſa propi obr'enell.
Fortun'haura/en ell ſon poder larch
y el natural/comu a tots los bruts,
ſos propis bens/en ell ſeran perduts
ſi'ls altres bens/en ell han tant allarch.

De aqueſts

De aqueſts bens/veritat no fa'nbarch
de ſer en hom/forans y enteriors,
fama y diners/ſon forans y honors
fills e muller/e no ſe ſim allarch.
Los apart dins/bellea y ſanitat
e tots aquells/que natura dar pot
tots ſon no res/a mon parer e vot
per ſer comuns/e fora poteſtat

O aqueſt be/no es en hom trobat
e ſi trobat/s'ateny ſens los eſtranys
qui perdre pot/no te'n ſegur ſos guanys
y en perfet be/ſenten ſeguretat.
Qui jutjara/ſi ja'queſt be pot ſer
ſino aquell/qui es tot virtuós?
car l'home flach/vn pes molt ponderós
per tant alçar/no creu dell tant poder.

Menys de delit/tal be nos pot hauer
e lo major/ques pot aconſeguir
e res nol pot/per natura venir
tant acordant/aqueſt lo fa ſaber.
Picurus dix/ell eſſer lo delit
aço es fals/mas es per conſeguent
ſens lo major/delit no's hom content
ſon ſenyal cert/es fer l'hom haunit.

Saber

Saber nos pot/tal be menys de ſentit
e nol ſent hom/ſi donchs ſabut no es,
l'entenimẽt/ſab lo be hon es mes
mas pel voler/deu eſſer elegit.
L'hom es meſter/que faça vnio
de ſes dos parts/la principal ſeguint,
faent tals fets/que ſia obehint
ſon apetit/ſenſual a raho.

En eſt obrar/cau delectacio
donant ſenyal/de ſer l'acte perfet,
e ſens delit/l'habit nos moſtra fet
car moſtra'l cors/ſer en rebelliò.
Clarament es/ desobedient fill
qui murmurant/per lo pare treball
ſil apetit/en obehir defall
ala raho/la pau es en perill.

Damunt es dit/que virtut pren exil
ſil hom obrant/obra per interes
e per delit/quel habit complit es
e ſens aquell/no val vn gra de mil.
Mas ſi delit/es ſola cauſa'l fet
e l'acte's bo/interes ſe fara
nol cal penſar/al qui be obrara
beua delit/e triſtor ha mal fet.

Al be obrant/virtut delit promet
lo mal faent/s'algun delit ateny
no passa molt/que tristor lo constreny
enol defen/loch publich ne secret.
Ab ell sen va/coneixença del mal
qui per tostemps/la consciençal rou
si es maluat/tant que'n mal sa fi clou,
lo seu delit/adolorit li val.

Plato volch dir/que bo ne cominal
no es delit/mas hach molts enemichs,
Picurians/posaren com inichs
que'l be del hom/era'n delit carnal.
Mas darrer vench/son dexeble mateix
qui anullá/vanes opinions
e del que dix/don' avidents rahons
y al bon delit/del auol diuidéix.

Delit e be/sol orde'ls departeix
delit es bo/en tots fets naturáls.
sino en l'hom/quant passe en los brutáls
car en tal cas/natural desegueix.
Quant es al mon/segueix natur'al cors
lo cel,el mon/vegetables,e bruts,
axi raho/met al hom instituts
e si les romps/es animal oció́s.

De quant

De quant fa l'hom/delit es ocasiós
car tot faent/enten semblar así
per conuinent/de la cosa perquí
fa lo que fa/essent ne cobejós.
En veritat/que molts actes l'hom fa
que'ntre voler/e no vóler se fan
de quels fahents/porten voler penján
mas elegint/a voler se refa.

Si com dolor/contra delit está
axi son l'hom/contrariacio,
de tot quant fuig/dolor es la raho
tals passions/nostra naturans da.
Amor e oy/primeres passions
son termenats/en delit o dolor
ha'sguart de be/lo cami es Amor
e per fugir/dolor ne da rahons.

Sauis no son/tots qui les questions
determenar/saben,e dar consells
si contra por/son simples com Anyells
e vers delits/ardits com a Leons.
Saui's aquell/que sab si consellar
enuers lo be/qui propi es e seu
prenint aquell/jaquint l'als en relleu
anant los folls/en lo mon tribular.

Sauis

Sauis ſon dits/los qui poden juſtár
honor,diners/e fauor,de grans gents,
e ſon vilans/de cor e mal ſabents
que res del ver/no ſabrien penſar.
Cuydant eſſer/ſauis ells ſon aſtuts
poder hauent/de ſer bons:ſon maluats,
aquells e tals/no ſeran perdonats
pel ſaui hom/qu'ateny ſi per virtuts.

Molt ſon errants/d'ignorança vençuts,
altres qui ſon/errants ygnorantment,
gran caus'hauent/de llur defalliment
penedint ſe/del cas hon ſon cayguts.
Tots aqueſts ſon/ſens culpa llur peccats
no'l ignorant/que per culpa no ſab:
raho ſera/que perdo no acab
e ſien cells/ſens llur colpa errants.

Aquells ſon folls/qui ſon llurs bens gaſtats
menys de ſeruar/manera en res de llur,
parlar de tals/largament yo no cur
mas d'altres folls/ſauieſa moſtrants.
Comprant molt car/treball,dolor,e mort,
per guanyar poch/en cara yo crech cert
plegats al loch/lo troben tot deſert
clamants del mon/ſens fer les algun tort.

Axi com

Axi com l'orb/note ab l'ull de port
perque noy veu/per causa d'un gros tel
e tolt aquell/pot veure terra y cel
ne pren aquell/qui de'ntendr' ha confort.
En veure'l ver/e per mal apetit
es ignorant/que lo mal jutja be,
l'incontinent/per pasio'n tal ve
l'intemperat/en fer mal pren delit.

De semblants gents/esta lo mon fornit
en tals recau/la major part del mon,
quals son aquells/qui de aquests no son?
l'hom dat a Deu/y el de natura exít.
En general/l'incontinent enten
mas ja no sab/com pasio lo prem
ell sab lo be/mas va per lo estrem
l'intemperat/nol sab,e donchs nol pren.

Encadenat/deu ser qui no compren
que tota r es/deu ser jaquit per Deu,
Mas escapant/d'aci tot home creu
que altre be/lo cor del hom entén.
Del be aquest/es de marauellár
com se pot fer/quel serch fals entenent
en part hon si/e lo començament
ab la raho/pot be de si lunyár.

La major

La major part/del mon no pot amar
lo be honeſt/perque be nol perceb,
qui es aquell/qu'en paciença reb
que tot ſon be/dins ſi puſca eſtar?
E per virtut/tal be ſen aconſech
e que la mort/no deu hom auorrir
e que honor/e bens s'an de jaquir
e de aquells/quels amen que renech.

Saui,e foll/ſcient,e home llech,
en algun be/ſa eſperança met
e ſil honeſt/lançat a part tramet
de falſos bens/l'es forçat fer aplech,
Segons qui es/tal ſi li aparrá
lo temps,el loch/la diſpoſicio,
li mudaran/ſa mal'opinió
james enferm/ſa voluntat haurá.

L'home auar/ſon be'n diners eſta
y en lo delit/del cohit lo fembrer,
l'hom ergullos/honrrat deſija ſer
mas dintre ſi/diuers aço ſera.
Car l'hom auar/lo logre te per mal
e vol robar/en places e camins
ſi bels auars/volen guany apart dins
en lo guanyar/hu d'altre's deſigual.

L'hom

L'hom ergullos/vol ſer en general
honrrat,loat/mas en diuers caſcu,
hu vol ſer dit/franch ardit pel comu
altre'n ſaber/creu eſſer ſon cabal.
Altre'n virtut/del cors o bell cantar
tot aço fa/qualitat deſſemblant
o per ſaber/del hom qui es triant
en aqueſts bens/qual per millor li par.

Neceſsitat/fa la fi cambiar
car lo malalt/en ſanitat la met
lo ſedejant/diu qu'en fartar la ſet
lo pobre hom/en hauer creu eſtar.
Lo flach e leig/fort vol eſſer e bell
tots aqueſts bens/ans d'hauer fan gran preu
del be honeſt/nos pot fer algun preu
ſino'l prudent/qui poſſeheix aquell.

Del hom ſabent/es dret quem marauell
que es aço/que de tot ſeny lo trau?
com no coneix/que de Rey torna'sclau?
volent delit/lo pert per mal conſell.
Car natural/paſsio ell nol mou
tals delits ſon/trobats d'opinio
per no vſar/lo delit de raho
la voluntat/ſercant ſos bens en clou.

Noſtra

Noſtra raho/aqueſts delits exclóu
nols vol la carn/ans aquells auorreix
qui mes de prou/a ſon voler li creix
a deſijar/ço que la vida nóu.
Quant l'hom de poch/en pau munta ſenyor
que li plau mes/per toſtemps treballant
obrant mals fets/nulla virtut vſant
no eſperant/ſino falſa honor.

Delits del cors/no ſon de tanta'rrór
car no's algú/quells lunye lo començ
reſtant en carn/llur delit res nol venç
l'eſpecia d'hom/d'aquells trau ſa valor.
Sobres volguts/noſtra'rma'n habit ve
e vol ne mes/per s'infinida part
en terme ſon/e de llur terme'ls part
fer los vol grans/natura nou ſoſte.

Donchs al ſabent/qui na'ſperança'l te?
en los diners/e honor de mal loch?
no dich ſils ha/que com a ſerp los toch
nes don a ells/ſabent com no han be.
Tant com diners/lo cor d'hom no eſtreny
en cor auar/algu be no s'aſsíu
ne pot hauer/amich home altíu:
qui pecca'n tot/o quant de be ateny.

X Donchs

Donchs qui dira/d'aquell hom hauer seny
quel propi be/pert per mal accident?
car per hauer/fauor de folla gent
a grans despits/e vergonya sempeny?
No venç primer/de trobar se vençut
e serueix ans/que no sia seruit
e per plaher/ans d'hauer lo sentit
e sil ateny/ab dol es retengut.

Lo qui no sab/que'n obra de virtut
es vn tal be/donant delit perfet
e quel desig/per als no's satisfet
nom marauell/quen Deu sia'rascut.
Com veu que res/nol basta contentar
e nos pot fer/que son desig castig
e de tal be/veu tot animal rich
y el ques senyor/se ve a pobrejar.

Entre los bens/forans:lo vol trobar
yls naturals/e nol pot conseguir
enest'error/açо lo y fa venir
com cantitat/pensa quel deu fartar.
E james fon/vn hom tan bell e fort
rich e honrrat/que perço fos content,
segons que vol/ha son contentament
no segons quant/si be y ha'lgun deport.

Si la

Si la honor/ha be com s'arecort
dela virtut/mas be no ha per ſi,
ſon be eſta/en qui la fa,y aqui
es dat,ſiu val/ſino tots reben tort.
L'honrrat ha be/com al bo fa honor
el honrrat mes/com la honor mereix
e la honor/algun tant valer creix
e ſil es tolt/per ço no ſent dolor.

Honor es bo/quant nol ſegueix Amor
mas plau al bo/pel mouiment primer
no ſenten pus/car virtut no ſoffer
que delit hom/en eſtranya valor.
Mas ques dira/del vell entes maluat
quer mor ſercant/fauor en mobles bens?
en tots barats/ha eſperons ſens frens
no conexent/tenir cami errat.

Del home pech/no ſo marauellát
puix no ſent res/defora de ſa carn
del hom ſabent/ſe coue traure's carn
que'n ſon ſaber/ſia tant enganát.
Perdent aſi/e Deu:y el mon no guany
qui coneixem/tan ſaui e tan bo?
que mal e be/no ſen diga ab gran ſo
e donchs al bo/de fama poch lin tany.

Foll es aquell/qui lo bon home plany
com no's preat/del home mal estruch
ja no es bo/o mes pech es que Ruch
que'n tal fauor/o de fortuna's bany.
Planyer se deu/lo bo com no te loch
d'executar/sa famosa virtut
e quel poblas/se trobas sort e mut
anant badant/algun bestial joch.

Poble yo dich/a Reys, Peons, e Roch,
Duch, Cauall er/Iuriste, Menestral,
hauents per be/l'opinio general
que'n la honor/e diners tot be toch.
E sobr'aquests/son vnes poques gents
dients quel be/es en vergon' hauer
altres tant pechs/dients questa'n plaher
menys de hauer/d'altre be sentiments.

Per donar fi/a mos breus parlaments
pens lo bon hom/com quil loa de que,
e sil bon hom/lo loa e de be
hajan delit/restrenyent bonbaments.
Gloria'sta/en conexer asi
ple de virtuts/e no loat dels folls
d'aquells nou dich/qu'estan cadena'n colls
mas dels sabents/qui ignoren sa fi.

Vaja

Vaja cerçant/lo foll groſſer mezqui
lo ſeu delit/entre los populars;
car tot ſemblant/ſe delit'abſos pars
e no deman/a degu lo cami.
Si es moſtrat/cami no girara
mas no yra/ab tant acuytat pas
ſi donchs no's foll/que'n ſaber no baſtas
quin es lo jorn/que menj'alegre pa?

Perque valent/home faſtig no ha
com veu lo mon/pels dolents poſſeit?
e perque vol/d'aquells ſer fauorit
no es d'alt cor/qui'n vers tal fauor va?
Magnanim es/qui lo mon te'n menyspreu
e molt meſqui/lo quil penſa ſeruir
e com aqueſt/los veu contra venir
que fa lo llas/ſoſpirant loa'Deu.

Hon cap virtut/la veritat s'aſeu
e la raho/ab aqueſtes s'ajuny
hon vna es/les altres no ſon luny
delles no ſab/qui nols don egual preu.
La ver honor/es dat als lochs hon ſon
e los reues/al qui ſen troba buyt
l'hom quin es menys/es arbre menys de fruit
homs en bell ort/ſon los homens del mon.

LA vida's breu/el art ſe moſtra longa
l'eſperiment/defall en tota coſa
lenteniment/en lo mon no repoſa
al juhi d'hom/la veritat s'alonga.
No ſolament/es falta de natura
mas nos mateixs/fem part en l'ignorança
aqueſta es/en tan gran abundança
quel mon nos es/tenebra molt eſcura.

Qui tant no ſab/en dos errors encorre
ignora'ſi/no veu lo temps quil corre.

Naturalment/ignorança'ns guerréja
en eſta part/no podem della'ſtorcre
per altres parts/li podem cami torcre
mas no volem/de quens es coſa léja.
Ço que libert/es a nos qu'aprengueſſem
noy treballam/per noſtra negligença
e mal faent/de be perdem ſciença
donchs com ſera/ que res de be'n tēgueſſem?

Per dues parts/l'ignorança es tanta
quel mes ſabent/de ſi mateix ſeſpanta.

Deu no'ntenem'/ ſino ſots qualque forma
preſa pel ſeny/e Deu no es ſenſible,

nens es a nos/ſubſtança conexible;
l'enteniment/ab la raho la forma.
Los accidents/ſol baſtam a coneixer
e hauem obs/los migs que diſpoſt ſien
embarchs hauem/tants quel juhi deſuien
mudant iuhi/minuant e faent creixer.

Noſtre ſaber/a molt poch nos abaſta
e paſsio/totalment lo degaſta.

Qui es aquell/materia conega
ſino perque/la forma's pot entendre?
lo diferent/de les coſes compendre
no es en hom/ſon ſaber noy aplega.
E la virtut/que del compoſt reſulta
com e perque/nos pot ſaber com paſſa
vn'entitat/ne ſurt dela llur maſſa
diuerſa'ells/non cal d'aço conſulta.

D'aram y eſtany/veu hom exir lo coure
quel fort acer/en força nol pot noure.

Leixant apart/les coſes amagades
que no'ntenem/e menys de noſtra colpa;
e ymaginant/l'ignorar quens en colpa
ſins preham poch/no cometem errades.

Fins a venir/que nons plau conexença
de nos mateixs/axi de cors com d'arma,
d'aquest saber/cascu les mans desarma,
dè mal de si/degu nol plau sciença.

Apres saber/Deu veritat primera,
segona es/de nos sciença vera.

Creixent saber/l'ignorança's desperta
al qui mes sab/li corre major dubte,
en aquell temps/que res no se no dubte
al grosser foll/tota cosa l'es certa.
En son saber/algu nos glorieje
algu no sab/del saber lo subjecte
l'anima es/e sol sabem l'efecte
l'esencial/molt saber lo cobeje.

Car los passats/foscament la sentiren
e los presents/a llur dits se refiren.

En general/parlar mi no contenta
mas en donar/del que yo dich exemple,
los fets del mon/ab ansia contemple
dant afalach/y axi mateix la'mpenta.
Per nos lançar/al apetit sensible
sens retenir/e metre'n aquell tempre

se fa

ſe fa l'hom foll/ignorant pera ſempre
lo refrenar/es caſi no poſsible.

La voluntat, no ſolament alteren
l'enteniment/d'entendre deſpoderen.

No ſe algu/que preu lo be qu'acuſa
fretura fa/donar li ſe eſtima
axi mateix/per freture ſe'ſtima
molt mes de dret/e contra noy a ſcuſa.
Tant ſolament/lo be que virtut cauſa
quil poſſeix/lo baſta per coneixer
los altres tots/lur preu nos pot pareixer
es la raho/car no han ferma cauſa.

Llur fonament/eſta ſobre falſia
opinio/tot ſon eſſer cambia.

Molt hom conech/cuytat corrent al metje
dient ſos mals/per fer ſa vida larga,
del eſperit/algun hom no s'alarga
en demanar/quin mal li te lo fetje.
Qui ſera'l hom/qui al vehi demane
de ſos mals fets/puix aſi ell los cobre?
lo qui te clau/y aſi mateix no obre
qui ſera'aquell/qui obrir li comane?

No es algu/qu'aſi mateix no menta
per ſa lahor/de falſia's contenta.

Puix l'apetit/aſi lentendre's porta
tant que lo ver/en falſia li torna
en poch inſtant/entre ver y fals borna
crehent de ferm/e puix ſe no comporta.
Noya res clar/que'nteniment entenga
el apetit/es baſtant l'eſcureſca
car tota res/obs es que s'apeteſca
qui es qui poch/o maſſa nol eſtenga?

Afectio/l'entendre deshordena
tots ſom eſtrets/ab aqueſta cadena

Quant per ſon mal/hom ix d'aquella ſénda
de Paradis/que'n gros li es moſtrada,
tot'altra l'es/carrera molt errada
res noy coneix/no haja obs eménda.
No coneix Deu/ne ſi, ne menys natura,
e tot ſaber/ſobr'aqueſt ſe traballa
e res noy ſab/e dintre ſi'sbaralla
donchs qui's lo foll/que'n ſon ſaber s'atura?

L'hom deu ſaber/e fer que'n ſa fi reſte
e que'n tot l'als/lo coſtat flach hi preſte.

Qui pot ſaber/quant ſa paſsio ſenta
en temps vinent/ſi la preſent ignora?
del que ſa juhi/que riura ell ne plora
e penſa'mar/e amar dell l'abſenta.
Axi com l'hom/no ſab que dins ſi porta
e veu ſe ſa/e te la mort de coſta
y aquell qui ha/ſa perſona diſpoſta
per viure molt/e la mort te' la porta.

Tal obra fan/en nos Amor e yra
que no ſabem/qual dells en nos ſe gira.

Per que reſtás/l'obra de Deu perfeta
e que ſa fi/l'home pogues atendre:
fon gran raho/que dell pogues entendre
tant que vers ell/anas carrera dreta.
D'aqui auant/lo mes foll quis ergulle
en ſon ſaber/puix lo ver li s'amarga
lo ſaui hom/ſe coneix eſta plaga
e pren ne tant/que de fe nos deſpulle.

Eſſer vn Deu/l'entenimeint ho moſtra
en lo reſtant/es meſter la fe noſtra.

Alguns ſeran/que paſſen mes vergonya
de no ſaber/que de mals homens eſſer

ans que

ans que grossers/volrien llur desesser
e llur voler/de bon saber s'alonya.
No solament/aquell no conseguexen
mas d'hon se pren/no saben e que dona
passant dolor/l'arma e llur persona
en tot quant fan/e aço no conexen.

Axi com l'hom/que viu en la galera
que la pudor/l'es olor falaguera.

Quals son aquells/qui en lo mon pratiquē
sens mass'amar/les coses agradables?
si retrahent/d'aquelles ayrables
retrahent se/deles quels damnifiquen?
en carn sens carn/viu, qui pel mig camina
e no veu hom/qui vajen per tal via
de mi confes/que mon juhi'scambia
voltant se lla/hon pasio la fina.

Lo metje qui/al gust agror li alta
no la tolrra/en persona malalta.

Sens cas vengut/mas concebut en pensa
segons qual es/l'entenimient se volta,
lla hon Amor/o ira no es tolta
de ver en fals/de falls en ver dispensa,

Lo cas

Lo cas e loch/tot ſon eſſer li muda
e no es res/que dos cares no moſtre,
e per ſon mal/hom diu lo Pater noſtre
bona's la mort/ſegons en qui's venguda.

Toſtemps hauem/vn mouiment molt vari
d'altre mogut/e toſtemps ordinari.

Noſtr'apetit/altre mouent lo mena
no pas aquell/que'n general be'ſgita,
lo loch hon es/o tal be hom cogita
ſon los eſguarts/ que per bruts hom s'ordena.
L'enteniment/apres cerca la via
com aqueſt be/del loch tal haja traure
ans fals juhi/l'enteniment ha caure
ſi no's alli/hon trobar lo volrria.

Puix l'apetit/vn altre non cobeja
le'nteniment/ab gran cura'l pledeja.

Ia veig eſtar/a Deu ple de rialles
vehent com ſom/a nos mateix contraris,
lo que ſercam/ſon noſtres aduerſaris
aqueſts ſon bens/ d'hon hauem grãs baralles.
Lo mal volem/cuydant que be gran ſia
e pledejam/aquell ab grans deſpeſes

volent honors/matrimonis,riqueſes,
e lo reuers/s'ateny del qu'hom volrria.

Lo mal es be/e lo be mal retorna
algu no ſab/ſa Nau per quin vent borna.

Semblant me trob/al qui alegre canta
e porta'l cors/diſpoſicio mala,
que pleureſis/o gota'l cor ſenyala
e altres mals/quel eſmentar eſpanta.
E com aqueſt/de viure ja no penſa
torna cobrar/ſanitat mes perfeta
apres li ve/no ſab d'hon,la ſageta
quel fa morir/ſens alguna defenſa.

Lo que penſam/quens fara noſtra caſa
alo mateix/la deſtruu e l'abraſa.

Tot hom es foll/qui molt del mon s'alegre
puix noya fi/e ſi es,ſoſpitóſa,
lo deſijar/es coſa treballoſa
lo poſſeir/fa l'hom triſt o alegre.
Lo pus ſabent/no ſab,ne'nten,que vulla
quant deu plorar/d'algun fet,ell vol riure,
corr'ala mort/penſant anar a viure
de caſa ix/quant coué ques reculla.

Per vn be poch/ſa'nima e cors dona
e per ſon mal/ſi mateix tot bandona.

Qui pot ſaber/que dell los fats ordenen
quant, com, e hon/finira los ſeus dies?
fugint la mort/hi va per dretes vies
no ſab los migs/ſi'n mal o be l'amenen.
Ell va de nit/ſens bruxola o carta
menys de Pilot/en la canal de Flandes
e cuyda'nar/en coll d'homens en andes
trahent ſi joch/del qui del mon s'aparta.

Tot açó fan/aquells qui hom diu ſauis
tal exemplar/trahen los nets dels auis.

Hon ſe recull/en nos tant'ignornça
obrant en ferm/ſobr'incertes ventures?
e pledejam/ab molt amargues cures
lo tan incert/ab tan ferm'eſperança?
Si com l'orb foll/corrent tira ſa via
e no ſab hon/ſia ſon dubtos terme
e caminant/no veu hom lo peu ferme
trencant va'l coll/e fi no conſegria.

Tal es aquell/qui be final vol traure
dels bens del mon/e axi veig tots jaure.

Com lo

Com lo malalt/que'sperim ents asaja
pera guarir/del cors,e amargosos,
e son verins/pera la mort cuytosos
altres non sab/o no te ab quels haja.
Ne pren aquell/qui en lo mon treballa
per conseguir/ab que lo voler farte
e nos pot fer/puix quel ver fi naparte
en les restants/fins,be y mal se treballa.

Los bens del mon/mostren fi,e non tenen
car non son farts/los qui mes dells ne prenen.

Tots quants bens son/fora de la persona
si be's pensat/en degun fi termenen,
es algun fi/los quals atenyent venen
mas lo derrer/es qui be sens mal dona.
En los primers/la pensa's delitada
no sens dolor/car despit se remija
nos troba fi/en res que hom desija
si donchs no fal/a pena termenada.

Senyal es cert/que hon mal se pot metre
al final be/e ver nos pot remetre.

Dels fets la fi/la mort,ne determena
e fins aqui/algu no es bon jutje,

qui es

qui es aquell/lo qui dretament jutje
d'aço que fa/sin aura goig o pena?
Les fins dels fets/estan encadenades
secretament/que no es vll les veja
la pus gentil/senyala cosa leja
si nos veu tost/trau cap ales vegades.

Si com lo temps/humit,lo sech senyala
los fets del mon/van de bon'obr' en mala.

TORNADA.

Mare de Deu/tu es aquella'scala
ab quel peccant/lo paradis escala.
Fi del Cant. xij.

CANT MORAL. XIII.

ENtre Amor/son posat e fortuna
cahent leuant/si com infant en roques
congoixes grans/ab alegries poques
sin posehesch/no's marauella'lguna.
Semblant me trob/al home qui nauega
qui per los vents/sa persona's regida
dolre nos deu/si las veu escarnida
caure deu l'hom/guiat per guia cega.

No com aquell/qui'ntenimẽt replega
e dintre si/delits de virtuts vsa
sa si guardant/aquell a qui acusa
los ignorants/y als sabents mals no plega.
Iaquint los mals/qui bens als pechs aparen
lia perdut tast/de res no essent noble
ans van seguit/com vns delits de poble
e dauant mi/altres no si acaren.

Donchs si dolors/a ma pensa emparen
raho es gran/puix tal vid' he seguida
la fi del hom/tardament he sentida
mos apetits/sens traua caminaren.
A llur semblant/cuytats acorregueren
al qui pus prop/los fon de lur natura
reconegut/ma'rma'n prench vestidura
tal com aquells/vicis saber li feren.

Los meus desigs/tals delits emprengueren
qua'ltri poder/dins si mateix hauia
y aquells hauts/degu a mi complia
e no molt tart/ami despareguerẽ.
Qui'n poch vexell/molt gran cantitat pensa
nos pot hauer/car la natura passa
qui vol rich ser/per vna ma escassa
lo seu desig/contentar se defensa.

Ia no

Ia no viuran/en molt alegra pensa
qui bens del cors/e de fortuna volen:
e totes gents/per hauer aquells moren
y en contra si/prenen armes d'offensa.
Si col malalt/qui no'nten medicina
pendrá veri/cuydant aquell guaresca
de la sabor/amarga, sent la bresca
e dolça l'par/vna'margant sardina:

Qui'n fer viltats/la pensa te vehina
e no ateny/al delit del entendre:
la veritat/de res no pot apendre
y esclaua fa/de sa raho Regina.
Delit d'hom pert/qui tals delits no tasta
car hom es dit/mes per la part del arma
tot asi pert/qui de raho no s'arma
y en aquell fruyt/d'enteniment no basta.

Asi mateix/lo maluat hom contrasta
y el que li plau/fa e lo restant deixa
lo be jaqueix/ab tot lo mal se feixa
si delit pren/en molt poch temps se guasta.
Tot lo que fa/li torna en contrari
e no coneix/l'enemich seu quil mata
y aquell qui deu/portar jus la çabata
te sobre'l cap/per molt bell vestuari.

Pren men axi/com grosser erbolari
qui prop la mar/les herbes del bosch cerca,
e com lo clerch/fahent de festes cerca
en lo troya/leixant lo breuiari.
Qui'n aquest mon/de ser hom se contente
cerque delits/que sa natura vulla
leixant als bruts/los camps e llur despulla
e sols delits/nols acurt nels do'npenta.

Lo delit d'hom/en b'entendre s'asenta
quant veritat/per aquell es sabuda:
en tal delit/la sciencia y ajúda
mas no's complit/sens voluntat consenta.
En be obrar/cosa de be y electa
e que delit/prenga'n la sua obra
tot quant es d'hom/fa sa propia obra
siu fa per Deu/sa vida es perfecta.

La vida d'hom/es en dolor contreta
com los pus alts/delits mundans pratica:
llur estament/enfermetat no s'fica
ho cambi pren/quils reb ab ma estreta.
Ho falleix ço/per hon los delits venen
e desi ells/l'anima no contenten
com sobirans/bens, ans d'hauer se tenten
com son haguts/ab si dolor sostenen.

Ignoran

Ignorantment/les gens fals delits prenen
corrent al mal/puix ha de be ſemblança,
en loch de por/han alegra'ſperança
hauent mes be/de mentre nol atenen.
Ates lo loch/qual ab gran deſig volen
han compliment/de dolor infinida
volent tot be/nol troben ne partida
per delitar/amarga dolor colen.

Alguns delits/d'aquell ver delit ſolen
lunyar ſe mes/quels altres no ſen lunyen.
e tots aquells/qui delitar hi punyen
ſi plaher han/ab ell no s'aconſolen.
E tant com pus/enells hom ſe delitâ
axi forment/ la gran dolor s'acoſta
de luny mirant/lo cami pla ſens coſta
y el caminant/rompent se'l coll deſpita.

Carnal Amor/a gran pena concita
a tots aquells/metents hi llur eſpera
deſig mortal/es paſsio primera
del penedir/non cal hauer ſoſpita.
Ales honors/vans penſaments ſegueixen
a riques gents/ſerueix la roberia:
dolor de mort/han que lur be tolt ſia
ſenyors en mon/e com eſclaus ſerueixen.

Sils bens del cors/per nos res apareixen
nous hi cal dar/en aço gran crehença:
de fortitut/lo Bou ha mes potença
de temprament/los oçells ne floreixen.
Per vn no res/estime la bellesa
en poch temps cau/e molt poch la sen porta
e son poch fruyt/als folls amants conforta
la sanitat/es per poch mal desesa.

Be mostra'l cors/hauer poca bonesa
que de virtut/l'animal brut lo passa:
l'hom es senyor/donchs no per esta massa
car desta part/los bruts han mes despesa.
L'hom es mortal/animal rahonable
quant a la carn/es bestia formada:
e la raho/en la'rma's enprentada
per esta part/a Deu es comparable.

Tant quant finit/pot esser estimable
ab l'infinit/en compte se pot metre
acomparar/se poria remetre
res de la carn/ab lesperit durable.
Si nol present/sentir la carn no basta
tastant, tocant/alguns delits sensibles
los altres senys/per si nol son pahibles
delits dels tres/pels dos sobredits tasta.

Delit es bo/puix a dolor contrasta
mas no val molt/sens obra virtuosa,
ell la compleix/sens ell no's saborosa
hon cab dolor/la virtut no se'ngasta.
Donchs quant la carn/es a l'arma tirada
per bon delit/sa obra es perfeta
no es raho/mas es sa filla feta
la part brutal/raonal es tornada.

Aquells delits/de que la carn s'agrada
cascu be sab/il's de l'arma ignora,
aquella res/que no fall algun hora
entenen pochs/ yes per molts menys tocada.
Algu se pert/per falta d'ignorança
altres sabents/per no tastar no prehen
axils vilans/qui en loch honrrat sehen
no senten be/lo delit qu'honor lança.

En ser content/cascu ha sa'sperança
e follament/aquell delit espera
car los Llidons/vol trobar en figuera
e talls Morischs/cerca'nla dolça França,
Hu es lo be/cercat en grans partides
no y a delit/sens dolor en alguna
qui mes ne pren/ha voluntat dejuna
los menys volents/ne han alegres vides.

Ans que virtuts/ſien per hom ſentides
los vicis han/meſa dins nos lur força,
e ſi per temps/la raho tant s'eſſorça
deſconeixem/e no clar,ſes fallides.
Durant lo temps/mals habits ſe nodreixen
en hom,ſens hom/aqueſt habit ſe talla
l'arma y lo cors/ſen fan cota y gramalla
e los brocats/leigs veſtits apareixen.

Qui ſon aquells/que'n tanta virtut creixen
que ſolament/los vicis ſeus coneguen?
la major part/yo ſon cert que ferm creguen
que ço es bo/que volen e coneixen.
Puix l'hom es mal/lo be no li pot plaure
car no repart/en be que aquell tira
en voler d'hom/es al començ ques gira
mas l'habit fet/Deu ajudant pot traure.

En ſaborit/ſentiment deu recaure
aquell delit/que'n be obrar ſe troba:
d'aqueſt delit/la'rma ſol non fa roba
mas en lo cors/tal ſentiment ha jaure.
Tant quant caſcu/es pus diſpoſt a rebre
ay tant val menys/ſino ix en bell acte
pels dos lohants/en ſurt aqueſt contracte
ſens llur acort/nos pot virtut concebre.

Aſi mateix

Asi mateix/par que vulla decebre
qui sa valor/ay tant com pot no munta
totares dell/val a bondat conjunta
lo fill,el net/lo Bou,yl Ca de Lebre.
Segons l'Amor/axi lur be demana
amant asi/molt mes del be s'aparta
desijant be/s'vmple/de mal es farta
mal vol per si/e d'altre vida sana.

Puix que virtut/delit e bens comana
perque nons plau/virtut,e vicin's alta?
la voluntat/a be ya delit salta
lenteniment/sol entendre'l ver mana.
Mas no volem/tastar desta vianda
car en començ/desaborida s'mostra
l'auol delit/sent la pasio nostra
aquest n'ateny/treball en cura granda.

Al tal delit/los pechs no troben anda
puix que no es/enells sperienca
se no hauents/nols basta conexença
lo no sentir/per ells leixen en banda.
No volen mal/quant son en malaltia
e pobrejant/cobejen les riqueses
los flachs e leigs/forces e grans belleses
luny fora si/han tota s'alegria.

Tot hom

Tot hom vol be/perque delitat ſia
e no ſentint/aquell propi de l'arma
cerca'l del cors/e de aqueſt ſe arma
e d'altres molts/que follament ſe fia.
Los quals com ſon/vnits en vna coſa
aquella es/del hom benhauirança
caſcu per ſi/hauent l'hom eſperança
en algu dells/ſa penſa no repoſa.

Per millor part/Deu lenteniment póſa
com a ſenyor/en caſcuna perſona
e ſi en ço/quel Deu donar nol dona
com pus n'ateny/entant mes li fa nóſa.
Car de per ſi/lo leig fet triſtor mena
e ſent ho mes/qui de'ntendre mes toca
ſi com l'hom foll/quis fir l'ull d'vna broca
com pus dret fir/ſa viſta deſtermena.

Tota paſsio/es cert que mes ſe'ncena
en l'hom ſubtil/que'n perſona groſſera,
car entenent/en contra la carrera
d'Oy o d'Amor/hon s'aparella pena.
Car ſolament/praticant del entendre
no es ple tant/en virtut ne'n ſciença
de ço quel plau/ha major conexença
e no es res/quel dol nol fa contendre.

Si Deu al

Si Deu al hom/grosser, lo plau defendre
de fam y set/e de dolor sensible
altre dolor/no li pot ser terrible
si ja molt prop/d'aquestes nos deu pendre.
E donchs de tant/l'hom entenent pren colpa
com en dolor/al home grosser passa
saber ha poch/e giny contra si massa
lo poch y'l molt/cascu per si l'encolpa.

Fi del Cant. xiij.

CANT MORAL. XIIII.

NOm clã d'algu/ qué mon mal haja colpa
sim clam de mi/y on passe ja la pena,
de fora mi/es la causa quil mena
mas dintre mi/es aquell quim encolpa.
Ignor sim ve/per falta del éntendre
per fals jutjar/les coses presentades
o l'apetit/per sobres desijades
fa que nom puch/d'ignorança defendre.

Menys de mester/enteniment despendre
tot quant Deu feu/es bo per sa natura,
ell establí/a tota creatura
terme de be/sens poder ne mes pendre.
E l'home foll/sa natura regira
e met valor/hon algun be no s'troba
despula si/e dona'l estrany roba
gracia fa/de si mateix la tira.

L'ull del hom pech/totes les coſes mira
de ſobre ſi/eſſent elles juſánes:
a ſon voler/vol portar les foránes
e quant no pot/en contra Deu ſoſpira.
No compenſant/com enell es la falta
per no domdar/l'apetit no fartable
penſant eſſer/baſtant e ſats durable
coſa queſta/molt baixa e par alta.

A ſats en l'hom/es la raho malalta
qu'a ſon voler/portar vol tota coſa:
ne ſab que l'hom/en lo mon no repoſa
ſi del forçat/que ſoffir ſe deſalta.
Donchs quant es foll/qui va tras l'impoſsible
e creu de cert/que ben leus de atenyer
ne ſab que ſon/voler, no pot eſtrenyer
ſi donchs nol met/en lo cert e poſsible.

Aquell ſentir/el entendre's fallible
ignorants ço/que al voler abaſta:
foll es aquell/qui vol de molla paſta
fer vn eſcut/a tot colp ínuencible.
Donchs que ſera/del que'n les dones volen
Amor gentil/meſclada ab gran boneſa?
dient quels fa/la fortuna maleſa
per no ſaber/d'hon los ve per ques dolen.

No ſa

No ſaben poch/los qui molt Amar ſolen
ſaber d'hon ve/perque dolor ſofiren
ab cor d'hauer/tot be complit requiren
de don'Amor/e per Deu aquell colen.
Per ignorar/Amor e ſa natura
e ignorant/dones e lur mereixer
cuyden que ço/quils da fam los deu pexer
e dura tant/la fam, com l'oradura.

Graci'ateny/aquell qui no atura
en la herror/ſino tant com ignora:
mas conexent/la, moltes veus ſenplora
e no ſen part/ne'n penedir met cura.
E moltes veus/la falta coneguda
partir ſen vol/e lo partir l'agreuja
per que li plau/lo temps que ſi alleuja
eſperant qual/part, dell ſera vençuda.

Enemich es/de la coſa ſabuda
l'enteniment/ſi veritat no guarda
donchs de Amor/follia es la guarda
puix dins breu tẽps/ de blãch en negre muda.
No pens algu/la colpa d'Amor ſia
ne del amat/mas del amant que ferma
ſa voluntat/en loch tremolant ferma
foll es aquell/quil vent fermar volia.

Tot

Tot lo darrer/met l'hom en primeria
e no coneix/fins que n'es temps ques faça,
quant l'apetit/totes coses abraça
e lexar vol/ço que fer nos poria.
Lla donchs hom veu/si es sabent l'errada
com,ne perque/no ateny lo que cerca
lo saui pren/lo profit de sa cerca
lo foll roman/en sa trista'n contrada.

Ans de hauer/la cosa desijada
es de saber/haguda quant contenta:
aço nõ sab/hom,si primer nõ tenta
l'esser de si/e del que li agrada.
E que primer/son apetit estrenga
a no voler/lo que rahõ nõ vulla
del hom vestit/mal pendre fa despulla
menys es de fer/tolrel ans que la prenga.

Pus facilment/yo crech que l'hom atenga
tolres desig/quen aquel metre terme:
qual es aquell/que'n loch lenegant ferme
son peu,que tost/en terra no s'estenga.
Donchs qui d'Amor/segurament vol viure
los mouiments/ab fermes rahons tolga:
e qui d'aço/no es bastant se'stolga
mes prop li es/lo plorar que lo riure.

A cobejar/es hom primer delliure
que no hauer/de les coſes ſciença
perque no te/franca la conexença
dones y Amor/en loch degut aſiure.
No ſe com es/conexença primera
quels apetits/mortificats no ſien
ella val poch/ſi ells cami deſuien
y ells van com orbs/ſi non prenen carrera.

TORNADA

A tots aquells/que'n lo mon han manera
de abraçar/totes coſes mundanes
com pus n'auran/veuran ells y elles vanes
quí fuig del mon/va per dreta carrera.

SEGVIDA.

Vos mon ſenyor/haueu ſciença vera
los apetits/mals a vos no contraſten
moſtrant a molts/qui ſaben e no taſten
ſi'l paſsionat/ha la raho ſancera.

CANT SPIRITVAL STRAMPS.

PVix que ſens tu/algu a tu no baſta
dónam la ma/o pels cabells me lleua
ſino eſtench/la mia vers la tua
quaſi forçat/a tu mateix me tira.
Yo vull anar/en vers tu al encontre
no ſe perque/no faç lo que volrria
e no ſe que/aqueſt voler enpacha
puix yo ſo cert/hauer voluntat franca.

Lleuar mi vull/e prou no mi esforce
ço fa lo pes/de mas terribles colpas
ans que la mort/lo proces a mi cloga
placiat Deu/puix teu vull ſer quem vulles.
Fes que ta ſanch/mon cor dur amolleixca
de ſemblant mal/guari ella molts altres
ja lo tardar/ta yram denuncia
ta pietat/no trob' en mi que obre.

Tan clarament/en l'entendre no peque
com lo voler/he carregat de colpa
ajudam Deu/mas follament te pregue
car tu no vals/ſino al qui s'ajuda.
Y a tots aquells/qui a tu ſe apleguen
nols pots fallir/e moſtren ho tos braços
que fare yo/que no mereſch m'ajudes
car tant com puch/ conech que nom esforce.

Perdonam Deu/ſi follament te parle
de paſsio/partexen mes paraules:
yo ſent pahor/d'infern al qual faç via
girar la vull/e noy diſponch mos paſſos.
Mas yom recort/que meritiſt lo lladre
tant quant hom veu/noy baſtauen ſes obres
ton eſperit/lla hon li plau eſpira
com ne perque/nou ſab qui en carn viſca.

Ab tot que so/mal chrestia per obra
yra no tinch/ne de res yot encolpe,
yo so ben cert/que per tostemps be obres
e fas tant be/donant mort com la vida.
Tot es egual/quant surt de ta potença
d'hō tinch per foll/qui'n contra tu murmura,
Amor de mal/e de be ignorança
es la raho/quels homens not conexen.

A tu deman/que lo cor me'nforteix ques
si quel voler/ab ta voluntat lligue,
e puix so cert/que lo mon nom profita
donam esforç/que del tot l'abandone.
E del delit/quel bon hom de tu gusta
fes men sentir/vna poca centilla
perque la part/menor quem es rebelle
haja'falach/que tan fort nom contraste.

Ajudam Deu/q̃ sens tu nom puch moure
perque'l meu cors/es mes que paralitich:
tant son en mi/enuellits los mals habits
que la virtut/al gustar me's amarga.
O Deu merce/reuolta'n mi natura
que mala es/per la mia gran colpa
e si per mort/yo puch rembre ma falta
esta sera/ma dolça penitença.

Yo tem a tu/mes que not ſo amable
e dauant tu/confes la colp'aqueſta,
torbada es/la mia eſperança
e dintre mi/ſent terrible baralla.
Yo veig a tu/juſt e miſericorde
veig ton voler/qui ſens merits gracia
dones e tols/de grat lo do ſens merits
qual es tan juſt/quant mes yo no tremole

Si Iob lo juſt/por de Deu lo prenia
que fare yo/qui dins les colpes nade?
com pens d'infern/que temps no ſi esmenta
lla es moſtrat/tot quant ſentiments temen.
L'arma qui es/contemplar Déu electa
en contra'quell/blasfemant ſe rebetla
no es en hom/de tan gran mal eſtima
donchs com eſta/que vers tal part çamina?

Prech te ſenyor/que la vida m'abreujes
ans que pijors/caſos,ami ſegueixquen
en dolor viſch/faent vida peruerſa
e tem la Mort/que es per toſtemps longa.
Donchs mal de ça/e dellá mal ſens terme
pren me al punt/que millor en mi trobes
lo detardar/no ſe a quem ſer veixca
no te repos/qui te afer viatje.

Yom

Yom dolch perq̃/tãt cõ vull nõ puch dolre
del infinit/damnatje lo qual dubte:
e tal dolor/no la recull natura
nes pot asmar/e menys sentir pot l'home.
E donchs aço/sembl'ami flac'escusa
com de mon dany/tant com es nom espante
sil cel deman/no li do bast'estima
fretura pas/de por e de'sperança.

Per be que tu/irascible te mostres
ço es defalt/de nostra conexença
lo teu voler/tostemps clemença guarda
ton semblant mal/es be inestimable.
Perdonam Deu/sit he donada colpa,
car yo confes/esser aquell colpable
ab vlls de carn/he fets los teus judicis
vulles dar lum/a la vista de l'arma.

Lo meu voler/al teu es molt contrari
hem so'nemich/pensant me amich esser:
ajudam Deu/puix me veus en tal pressa
Yom desesper/si mos demerits guardes:
Yom enuig molt/la vida com allongue
e dubte molt/que aquella feneixca
en dolor visch/car mon voler no s'ferma
e ja en mi/alterat es l'arbitre.

Tu es la fi/hon totes fins termenen
e no es fi/si en tu no termena:
tu es lo be/hon tot altre's mesura
e no es bo/qui a tu Deu no sembla.
Alquit complau/tu aquell Deu nomenes
per tu semblar/major grau d'home'l muntes
d'hon es gran dret/de qui sembla'l diable
prenga lo nom/d'aquell ab quis conforma.

S'alguna fi/en aquest mon se troba
no's vera fi/puix que no fa l'hom felix,
es lo començ/per hon l'altra s'acaba
segons lo cors/que'ntendre pot vn home.
Los philosophs/qui aquella posaren
en si mateixs/son esser vists discordes
senyal es cert/que'n veritat no s'funda
per conseguent/al home no contenta.

Bona per si/no fon la ley judayca
en paradis/per ella no se'ntraua:
mas tant com fou/començ d'aquesta nostra
de ques pot dir/d'aquestes dues vna.
Axi la fi/de tot en tot humana
no da repos/al apetit ho terme,
mas tan poch l'hom/sens ella no ha l'altra
sant Iuan fon/senyalant lo Messias.

Nõ te repo

No te repos/qui en altra fi guarda
car en res als/lo voler no reposa,
ço fent cascu/e noy cal subtilesa
que fora tu/lo voler nos atura.
Si com los Rius/a la Mar tots acorren
axi les fins/totes en tu sen entren
puix te conech/esforçam que yo t'ame
vença l'Amor/a la por que yot porte.

E si l'Amor/tanta com vull nom entra
creixmela por/si que tement no peque,
car no peccant/yo perdre aquells habits
que son estats/perque no t'am la causa.
Muyren aquells/que de tu m'apartaren
puix som mig mort/em fan que no reuisca
o senyor Deu/fes que la vida llargue
puix me apar/que'n vers tu yo m'acoste.

Quim mostrara/dauant tu fer escusa
quant aure dar/del mal ordenat compte?
tu m'has donat/disposicio no mala
e yo he fet/del regle falç molt corba.
Dreçar la vull/mas he mester ta'juda
ajudam Deu/car ma força es flaca,
tu es primer/en tota bona obra
com sera donchs/qui primer de tu passe?

Not prech quem dons/sanitat de persona
ne bens alguns/de natura y fortuna
mas solament/que a tu Deu sols ame
car yo so cert/quél major be si causa.
Per conseguent/delectacio alta
yo no la sent/per que dispost nom trobe
mas per saber/vn home grosser jutja
quel major be/sus tots es delitable.

Qual sera'l jorn/que la mort yo no tema
e sera quant/de t'Amor yom inflame
e nos pot fer/sens menyspreu de la vida
e que per tu/aquella yo menysprehe.
Lla donchs seran/jus mi totes les coses
que de present/me veig sobre los muscles
lo qui no tem/del fort Leo les vngles
molt menys tembra/lo fiblo de la Vespa.

Prech te senyor/quem façàs insensible
e que'n null temps/alguns delits yo senta
no solament/los leigs quit venen contra
mas tots aquells/qu'indiferents se troben.
Açò desig/perque sol en tu pense
e pusc' hauer/la via que'n tus dreça
fes ho senyor/e si per temps men torne
haje per cert/trobar t' orella sorda.

Tol me dolor/ com me veig perdre'l ſegle
car mētrem dolch/ tant com vull yo not ame
e vull ho fer/mas l'habit me contraſta
en temps paſſat/me carregui la colpa.
Tant te coſt yo/com molts qui not ſeruiren
e tuls has fet/no menys que yot demane
perquet ſuplich/que dins lo cor tum entres
puix es entrat/en pus abominable.

Catholich ſo/mas la fe nom eſcalfa
que la fredor/lenta,dels ſenys apague
car yo leix ſo/que mos ſentiments ſenten
e Paradis/crech per fe,y raho jutje.
Aquella part/del eſperit es prompta
mas la dels ſenys/rocegant lam acoſte
donchs tu ſenyor/ab foch de fe m'acorre
tant que la part/quem porta fret,abraſe.

Tu creiſt mi/per que l'anima ſalue
e pot ſe fer/de mi ſabs lo contrari,
ſi es axi/perque donchs me creaues
puix fon en tu/lo ſaber infallible?
Torna no res/yot ſuplich lo meu eſſer
car mes me val/que toſtemps l'eſcur carcer
yo crech a tu'com volguiſt dir de Iudes
quel fora bo/no fos nat al mon home.

Par mi ſegur/hauent rebut batiſme
no fos tornat/als braços de la dida
mas ala mort/hagues retut lo deute
e de preſént/yo no viuri'en dubte.
Major dolor/d'infern los homens ſenten
qui los delits/de Paradis no jutjen
lo mal ſentit/es d'aquell altr'exemple
e Paradis/ſens lo ſentir ſe jutja.

Donam esforç/que prenga de mi venja
yom trob offes/contra tu ab gran culpa
e ſi noy baſt/tu de ma carn te farta
ab que nom tochs/l'eſperit qu'a tu ſembla.
E ſobre tot/ma fe que no vacille
e no tremol/la mia eſperança
puix que nom fall/charitat, elles fermes
e de la carn/ſit ſuplich no men hojes.

O quant ſera/que regare les galtes
d'aygua de plor/ab las lagrimes dolces
contricio/es la font d'hon emanen
aquell es clau/quel cel tancat nos obre.
D'atrictio/parteixen les amargues
per que'n temor / mes que'n Amor ſe funden
mas tals quals ſon/de aqueſtes m'abunda
puix ſon cami/e via per les altres.

Fi del Cant eſpiritual.

SEGVEXENSE LAS OBRAS de Mort, del ingeniosissim y elegant poeta Mossen Ausias March.

DE MORT CANT. I.

AQuelles mans/ que james perdonaren
han ja romput/ lo fil tenint la vida
de vos qui sou/ de aquest mon exida
segons los fats/ en secret ordenaren.
Tot quant yo veix/ e sent, dolor me torna
quant me recort/ de vos qui tant amaua
en ma dolor/ si prim e bes cercaua
si trobara/ que'n delit se contorna.

Donchs durara/ puix te qui la sostinga
car sens delit/ dolor crech nos retinga.

En cor gentil/ Amor per Mort no passa
mas en aquell/ qui per los vicis tira
la cantitat/ d'Amor, durar no mira
la calitat/ d'Amor bona nos lassa.
Quant lull no veu/ e lo toch nos pratica
mor lo voler/ que tot per ell se guanya
qui'n tal punt es/ dolor sent molt estranya
mas dura poch/ l'expert lo testifica.

Amor

Amor honest/los sants amants fa colrre.
d'aquest vos am/e Mort nol me pot tolrre.

Tots los volers/que'n mi confusos eren
se mostren clar/per lur obra forana
ma carn se dol/car sa natur'humana
per que'n la Mort/sos delits se perderen.
En sa dolor/ma'rma es enbolcada
de que lur plor/e plant, per null temps callen
en tal dolor/tots los conorts me fallen
com sens tornar/la que am es anada.

Mas la'ltr'Amor/que's amistança pura
a pres la mort/sa força gran li dura.

Aquest'Amor/si los pechs no la crehen
es ver senyal/del be que'n ell habita
aquesta es/qui sens dolor delita
yls cechs volers/de prop d'aquestas venen.
Lo voler cech/del tot ell illuména
mas no en tant/que lleue lo caracte
e si pogues/fer sens empaig son acte
no fora'l mon/vll ab gota serena.

Mas es axi/com la poca Triaga
que molt veri/sa virtut li apaga.

Aquell voler/que'n ma carn sola's causa
sino es Mort/no tardara que muyra
l'altre perqui/dol continu m'abuyra
sim desalleix/no sera sens gran causa.
Ell pot ser dit/voler concupiscible
e sol durar/puix molt de l'arma toca
mas no tostemps/car virtut no inuoca
e d'un costat/es apetit sensible.

Aquests volers/honestament me torben
per que'ntre mal/e be,mes penses bornen

D'arma e cors/es compost l'hom contraris
perque'l voler/e l'apetit contrasten
tot quant aquests/de llur natura tasten
es saboros/e vtils letouaris.
Altre voler/que'n mig d'aquests camina
es atrobat/que no te via certa
cuyd'hauer port/en la platja deserta
e lo veri/li sembla medicina.

Cascun dels tres/fa obr' en mi diuersa
lo menys potent/lo jorn ab mi conuersa.

Tres son les parts/vers hon mos volers pujen
e per semblant/venen per tres maneres,

entre si

entre si han/contraries carreres:
delits portant/e d'altres quem enujen.
Quant los delits/del cors la pensam mostra
yo sent dolor/car son perduts sens cobre
altra dolor/sent,quem vist tot e m'cobre
com pens que Mort/ha tolta l'Amor nostra.

L'altre voler/raho y natura funden
que sens dolor/molts delits ne abunden.

Lo loch hon jau/la dolor gran que passe
no es del tot/fora de mes natures
ne del tot es/fora de lurs clausures
lo mouiment/creu que per elles passe.
Aquell voler/que'n mi no troba terme
es lo mija/per hon dolor m'agreuja
l'estrem d'aquest/fora natura'lleuja
fort e punyent/mas es causable verme.

Opinio/falsa,per tots es dita
que fora nos/e dintre nos habíta.

D'aquest Amor/les demes gents tremolen
aquesta es/sentida y no sabuda:
poques gents han/la causa coneguda
delit,dolor/per ella venir solen.

Lo cors

Lo cors per ſi/lo ſeu delit deſija
la'rma n'apres/lo ſent e vol atenyer
lo propi ſeu/al qual nos pot empenyer
car tot es fals/hon ella ſe'nfaſtija.

D'aqueſts contraſts/aqueſt Amor eſcapa
que veritat/no ateny ab ſa capa.

Tant es vnit/lo cors ab la noſtra'rma
que acte'n l'hom/no pot ſer dit be ſimple
algu no es/vers l'altre humil e ſimple
contraſt ſe fan/hu contra l'altre s'arma.
Mas es tan poch/lo contraſt a ſa hora
que'n fets del cors/l'arma no fa gran noſa
y en contemplant/axi l'arma repoſa
que be repres/lo cors d'aço no plora.

Aqueſta pau/en mi no es molt longa
per que dolor/mes quel delit s'alonga.

Dolor yo ſent/e ſembla mi eſtrema
no ſo en punt/de voler conſell rebre
ne de algun/remey me vull percebre
ans de triſtor/he preſa ja ma tema.
Sim trob en punt/que dolor nom acorde
ja tinch ſenyal/ab que a dolor torne

recort

recort ſos fets/d'Amor e elles borne
d'aci'ſcapant/ab mi gens no concorde.

Son eſperit/ſens lo cors yo contemple
tant delit ſent/com l'hom deuot al temple.

De pietat/de ſa Mort ve quem dolga
e ſo forçat/que mon mal haja plányer:
tant he perdut/que be nom pot atányer
fortuna ja/no te que pus me tolga.
Quant ymagin/les voluntats vnides
y el conuerſar/ſeparats pera ſempre
penſar nõ puch/ma dolor haja tempre
mes paſsions/no trob gens afflaquides.

E ſi per temps/elles paſſar hauien
vengut es temps/que començar deurien.

Mes voluntats/mos penſaments aporten
avall y a munt/ſi com los nuuols l'ayre:
ades me dolch/puix, dolor no ſent gayre
e ſent dolors/qu'ab ſi dolres comporten.
Quãt pens q̃ls morts/q̃ res dels vius no pẽſen
e les dolors/que pas ſens grat ſe perden
mos ſentiments/han mal e no ſeſperden
tant que d'Amor/e dolor ſe defenſen.

E pas

E pas dolor/que'n la d'infern s'acosta
com eneſt mon/no lam veure de coſta.

En l'altre mon/ami par que yo ſia
yls propis fets/eſtranys ami aparen:
ſemblants d'aquells/que mos juhins loaren
lo fals,per ver/la veritat,falſia.
los meus juhins/la dolor los ofega
lo loch noy es/hon primer habitauen.
ſi es no tal/com ans del cas eſtauen
alterat es/la Mort y aço m'fa brega.

Talle tan fort/qu'altre matant mi mata
no ſe com es/que lo cor nom eſclata.

Alguns han dit/que l'Amor es amarga
poden ho dir/los qui la ſabor ſenten:
o de per ſi/o com per alre ſenten
ſa fort dolor/que'ntre totes es larga.
Per mi no tem/per altre l'he temuda
puix fonch cruel/ja pietat nom haja:
quin terra jau/no tem pus a vall vaja
en l'eſperar/ma'ſperança's perduda.

O partiment/doloros perdurable
ſent me'n dolor/comparat al diable.

No

No preu los bens/que yo sol poseexca
car plahent res/home sol no pratica,
la Mort no tem/que lo mon damnifica
sino que tem/que cel me desallesca.
Tot cas yo mir/ab vna egual cara
res nom fa trist/e ja molt menys alegre
no es color/de sobre blanch, o negre
vers mi noy ha/cos'escura ne clara.

Tot quant Amor/e por, me pogren noure
fini lo jorn/que li viu los vlls cloure.

Segons lo cas/ma dolor no es tanta
com se requer/per vn mortal damnatje
sobre tots mals/la Mort porta'uantatje
yol he sentit/e de present me'spanta.
Segons l'Amor/del dan, no port gran signe
e volgra yo/que'n lo mon fos notable
dient cascu/veus l'home pus amable
e que plangues/cascu mon fat maligne.

Aquell voler/causat per cos'honesta
mentres sera/sera mostrant gran gesta.

Tan comun cas/perque tan estrem sembla
al qui per sort/la Mort en tant lo plaga?

perque

perque tal cas/la raho d'hom s'amaga
e pafsio/tota fa força fembra?
Deu piados/e juft cruel fe moftra
tant es en nos/torbada conexença
fluxant dolor/primer plega crehença
mas ferm faber/no's en potença noftra.

Als que la Mort/tol la Muller o Aymia
fabran jutjar/part de la dolor mia.

Tot ver amich/a fon ver amich ama
de tal Amor/que Mort no la menyscaba:
ans el fornal/qu'apura l'or y acaba
leixant l'or fi,el als en fum derrama.
D'aqueft Amor/am aquella que's morta
e tement am/tot quant es de aquella
l'efperit viu/donchs quina marauella?
que am aquell/e res tant nom conforta?

Membram la Mort/e torn en ma congoxa
e quant y fo/dolor pas com m'afloxa.

Accident es/Amor e no fubftança
e per fos fets/fe dona'nos conexer:
quant'es ne qual/ell fe dona'parexer
fegons d'hon part/axi fa força lança.

Si com lo vent/ſegons les encontrades
hon es paſſat/de ſi calt ó fret gita
axi Amor/da dolor o delita
ſegons lo for/del loch hon ha lançades

Fondes rahels/o ſus cara de terra
o ſobre fanch/o ſus molt aſpra ſerra.

Amor en l'hom/ dos lochs diſpoſts arroba
car home's dit/per ſes dues natures:
lo cors per ſi/vol ſemblant de ſutzures
l'arma d'un blanch/vol que ſia ſa roba.
Dells vnits ſurt/ Amor de algun acte
que nos veu be/qual dells mes part hi faça
caſcu per ſi/algun delit acaça
y aquell atés/l'altre'n porta caracte.

E veus la Mort/quel gros voler termena
lo bo no pot/ne baſt'aquell offena.

Morint lo cors/a ſon amant nol reſta
ſi no dolor/per lo recort del plaure,
fallint aquell/no tarda molt en caure
fallint lo ſanct/ defall la ſua feſta.
Alguns delits/que'n l'arma pel cors venen
ſon los compoſts/quels amadors turmenten

e caſcu

e cascu dells/canta, qual dolor senten
segons del cors/o de l'arma part prenen.

E Mort l'amat/Amor es duradora
tant quant lo mort/del viu ten grã penyora.

Ço que'n passat/enbolt e confus era
es departit/lo gra dexant la palla,
esperiment/altre nom pens hi valla
per la mort es/vberta la carrera.
Ma carn no sent/donchs nos pot fer q̃ ame?
car ja no y es/ço que sentir li feya?
si voler tinch/pech es lo qui no creya
quel esperit/de pur Amor se'nflame.

Cobejant molt/que Deu sa'rma sen porte
aço dubtant/fa que yo pena porte.

Si'n nostr'Amor/pens esser si venguda
e della pert/esperança de veure,
sino que tost/vinch en aço descreure
l'arm' en lo cors/no fora retenguda.
Si be los morts/en lo mon no retornen
ans de ser mort/noues sabre d'aquella
estat es ja/donchs quina marauella?
aço'sperant/mos sentiments sojornen?

E ſi cert fos/que'ntre los ſancts fos méſa
no volgra yo/que de Mort fos deféſa.

O Deu merce/mas no ſe de que t'pregue
ſi no que'mi/en lo ſeu loch aculles
no tardes molt/que d'ella'mi no vulles
puix leſperit/hon es lo ſeu aplegue.
E lo meu cors/ans que la vida fine
ſobre lo ſeu/abraçat vull que jága
Amor,e Mort/ferils de vna plága
ſeparals Mort/dret es qu'ellals vehine.

Lo jorn del juhi/ quant pendrem carn e oſſos
meſcladament/partirem noſtres coſſos.

Fi del Cant. j.

DE MORT CANT. II.

O Quant es foll/qui tem lo forçat cas
e contra'quell/remey es demanant
e qui poder/ſe troba molt baſtant
e nol coneix/penſant l'hauer eſcas.
Vos ſou aquell/amprant contra la Mort
puix es forçat/que molt breu temps morreu
hoc menyſprear/ſon poder be podeu
e no tement/morir:ſou dell' eſtort.

En vos

En vos esta/fer son cas flach, o fort
car lo seu mal/per dues coses naix:
per tembr'el dan/del loch eternal baix
e per hauer/perdut al mon deport.
Ia de aquest/alçar podeu la ma.
puix vostres senys / los quatr' haueu perduts
donchs contra'l dan/armau vos de virtuts
e no vs dolrreu/ne tembreu ça ne lla.

Al home bo/la Mort ningun mal fa
ans es mija/per hon trespassa' Deu.
e sil mal hom/morint en mal se veu
non fa la Mort/ans pres mal com peccá.
La Mort tem molt/qui viu en mal delit
car pert dos mons/jusa y superior
sil bo perdent/lo cors passa dolor
no es molt gran/pensant del esperit.

Deu ha dos mons/a tot hom establit
axi com son/dos natures enell,
cascuna part/espera en aquell
d'hon l'esser trau/finit o infinit.
Al nostre cors/la mort del tot confon
perdent son be/lo qual és tot present
el esperit/no tem anullament
per Mort reuiu/mas va no sabent hon.

Los ſentiments/d'aqueſts diuerſos ſon
per be que tots/aqueſta Mort deſplau,
hu tem e dol/el altre'n dolor jau
loch vol caſcu/en lo ſeu propi mon.
Aqueſt compoſt/en molts veig diſcordar
en altres molts/quen acort par que'ſtan
mas no es ver/puix males obres fan
lo bon hom ſol/pot aſi acordar.

Ab vera pau/lo bon hom pot obrar
no'l mal fahent/car mal fi nos promet,
per eſta fi/lo be,y lo mal es fet
pel be s'ateny/pel mal nos pot guanyar.
En general/hom vol,y enten eſt be
particular/quant ha dreta raho
enten nol ſent/l'obrant per paſsio
e lo maluat/nol ſent,nel creu per fe.

Caſcuna part/de nos tira d'hon ve
lo cors terreny/de ça vol romanir
l'arma d'aquell/nos volrria partir
e lo ſeu be/per la Mort li perue.
Mas tant ab dos/han eſtret'amiſtat
quel hu dolor/pel companyo ſoffer
hoc fins entant/quel mal torna'n plaher
y el mal aquell/ha per gran be'ſtimat.

Tant

Tant com mes l'hom / tem l'immortalitat
d'aquesta Mort/soffir molt gran turment
e si pres Mort/creu son anullament
en major mal/es per la nullitat.
E que lo mon/superior no fos
al hom es obs/queu pens esser axí
car lo present/nol trau de ser mesqui
nostr'apetit/no fuig a freturos.

Per esser l'hom/contra Mort animos
l'es obs virtut/theologal y moral,
si que lo cors/sia racional
per l'apetit/portat al virtuos.
Lla donchs tot l'hom/bons delits vsara
passats pel cors/mas a l'arma semblants
mes d'inmortal/que de mortal tocants
si que'n est mon/del altre ja sentra.

Qui en tant ve/la Mort no dubtará
car lo seu cors/en arm'aura conduyt,
si com lo mal/hom, d'anima es buyt,
axi lo bo/lo cors sa nol fará.
Puix ab raho/jaquit ha tot estrém
e temprats ha/tots los mals mouiments
esper'en Deu/e donals no hauents
e viu en fe/d'hon tots nos saluarém.

TORNADA.

Mare de Deu/a tots los qui crehém
que tu portist/aquel Christ fill de Deu
per consequent/per nos mori en creu
fes nos hauer/tanta fe com volém.

Fi del Cant. ij.

DE MORT CANT. III.

QVi ser'aquell/del mon superiór
que veritat/de vos ami recont?
e qui sab dir/hon ser'aquell afront
que nos haurem/portant goig e dolor?
Los lochs seran/mostrants lo be o mal
segons en ells/mals o bens contendra
e si nos dos/vn loch no'cupara
lo partiment/sera perpetual.

L'esguart que yo/de vos he no's egual
axi diuers/es e contrariant,
les penes grans/d'infern yo so dubtant
tot quant nell est/a dolorir me val.
E puix ve temps/queus ymagin al mon
hauer ab mi/verdader'amistat
aquell delit/quel mon pot hauer dat
fort cors es obs/a membrar lo que son.

Lo doloros

Lo doloros/e miſerable don
eſtrany es molt/mas preſtament perdut
e tot ço quant/en lo mon he agut
la Mort l'ha tolt/e portal no ſe hon.
Ma fort dolor/no baſta fer voler
quel amiſtat/fos eſtada no res
ans ſo content/d'aquella y que fos mes
ſi be triſtor/per aquella ſofer.

Hon es aquell/qui no'ſpera plaher
e no ha'ſguart/a bon'ho mala fi?
mira lo mon/veu ſe joue y mez qui
com ja no veu/hon ferme ſon voler.
Dreça ſos vlls/en vers la part del cel
e diu a Deu/ab geſt no ſats humil
paraules tals/que puix ſen te per vil
mas l'hom yrat/dauant raho te vel.

O Deu perque/no romp l'amarga fel
aquel qui veu/tot ſon voler perir?
quant mes puix vol/tan dolça Mort ſoffrir
gran ſabor ha/puix ſe pren per tal zel.
Tu pietat/com dorms en aquell cas?
que'l cor de carn/fer eſclatar no ſabs?
no tens poder, quen tal temps lo acabs?
qual tan cruel/que'n tal cas not loas?

Arquer

Arquer no ſe/que tres ocells plagás
ab vn ſol colp/que no fos ben content,
matant los dos/y el terç en eſtament
que per mig mort/e prop de mort portás.
Mort en vn colp/los tres bens m'ha ferits
los dos ſon morts/l'vtil y el delitos
e ſil honeſt/perdes del cel recors
mos darrers jorns/ſerian ja finits.

Yo no puch dir/que no ſenta delits
del penſament/puix que perdre no vull,
en lo meu mal/algun be ſe recull
puix quel plaher/preſent,met en oblits.
Penſe caſcu/quant fon ans de ſa Mort
que perdut ell/yon hauorreſch tot be
no ſe hon jau/ſi recort nol ſoſte
car tots mos ſenys/han perdut lur deport.

Per be quels dits/dels ſauis yo recort
reptant aquells/qui allarguen ſon dol
e yo ſe be/que bona raho vol
que null remey/es dolre del que's Mort.
E tot quant l'hom/per ſa voluntat fa
ſe deu dreçar alguna bona part
e que lo dol/ſi es tolt hix d'hom tart
car certament/enell delit eſta.

Pero si dol/may raho l'comportá
aquest sera/que yo'n present sostench,
vn tal delit/ab sabor agra y prench
que'n desijar/altre be cor nom va.
Riure james/nom plach tant com est plor
laygua dels vlls/res tant dolç nom apar
no prench enyor/si nom puch delitar
contra la Mort/me trob esforçat cor.

E si tostemps/e continu no plor
de mon recort/aquella nom partesch
ans vull quel dol/me leix que sil jaquesch
mon sentiment/vull que muyra si mor.
Puix que delit/a ma dolor segueix
ingrat sere/si'ella nom acost
tal sentiment/de mal e be compost
temps minu'al mal/e lo be tostemps creix.

Vn gran delit/en ma pensa's nodreix
quant algun fet/sens la Mort della pens
quant me precep/de dolor nom defens
pensant que Mort/ per tostemps nos parteix.
Aquest delit/ma pensal fa e'l pert
foch es mon mal/e mon be sembla fum
en aquest cas/de somni te costum
be sent durmint/e mal quant so despert.

Yo no

Yo no puch dir/que no ſia deſert
de tot delit/quant morta l'imagin,
de mi mateix/me ſpant com nom a fin
penſant ſa mort/empar que non ſo cert.
Tal mudament/he viſt en temps tan breu
quel quim volgue/voler a mi no pot
ne ſent ne veu/ne'nten,ſil dich mon vot
e tot es bo/puix es obra de Deu.

TORNADA.

A tu qui es/mare y filla de Deu
ſuplique molt/puix ell nom vol hoir,
que'n aqueſt mon/s'arma puſca venir
per quem auis/hon es leſtatje ſeu.
Fi del Cant. iij.

DE MORT CANT. IIII.

STRAMPS.

PVix me trob ſol/en Amor,ami ſembla
qu'en mi tot ſol/ſia coſtum'eſtranya
Amor ſe pert/entre gents per abſença
e per la Mort/la mi'Amor no fina.
Ans molt mes am/a vos,en Mort que'n vida
e yo perdon/ſi algun nom vol creure
pochs ſon aquells/qui altres coſes creguen
ſi no ſemblant/dels que a ells auenen.

La dolor

La dolor fort/lo comun cors no ſerua
tota dolor/lo temps la venç e guaſta,
no dich que'n tot/a tot altre deſſemble
en cantitat/molt prop d'altre ſe jutja.
En calitat/ab les altres diſcorda
ſeguint l'Amor/d'hon ella pren ſa forma
gran part del temps/ſeca dolor me dona
y algun delit/ab altra dolor dolça.

Dins lo cors d'hom/les humors ſe diſcordē
de temps en temps/lur poder ſe traſmuda
en vn ſol jorn/regna malenconia
en lo mateix/Colera, Sanch, e Fleuma:
Tot en anxi/les paſsions de l'arma
mudament han/molt diuers e contrari
car en vn punt/per ellas fan los actes
e preſtament/es en lo cors la cauſa.

Axi com l'or/quant de la mena'l trahen
eſta meſclat/d'altres metals ſutzeus
e mes al foch/en fum ſe va la liga
leixant l'or pur/no podent ſe corrompre.
Axi la Mort/mon voler gros termena
aquell fermar/en la part contra ſembla
d'aquella qu[illegible] la Mort al mon l'ha tolta
l'honeſt voler/en mi roman ſens meſcla.

Dos

Dos volers son/que natura seguexen
e cascu dells/l'hom per natura guien,
si act'ensemps/fan mal,o be atracen
segons qual dells/en l'altre ha domini.
Quant la raho/l'apetit senyoreja
es natural/del hom tota sa obra
e lo reues/sa natura li torba
e no ateny/la fi que'n tots fets cerca.

Quant l'apetit/segueix la part de l'arma
l'home va dret/seguint natura mestra
car la major/part,la menor se tira
e vers la fi/que va lo cami troba.
El apetit/volent son necessari
l'home no fall/sino trespasa l'orde
e si s'esten/mes que natura dicta
surt ne voler/fals,y opinionátich.

Les voluntats/que per natura's venen
en certitut/e terme son compreses,
l'altre voler/passa d'hom les natures
son senyal cert/es que nol enclou terme.
De tots aquests/pasions mantengueren
mescladament/si com mesclats jahien
mas be distints/son apres de son obte
e separats/los sent quasi visibles.

Molts

Molts son al mon/ q̃ mos dits no'ntẽguerẽ
e ja molts mes/que d'aquells no sentiren
qui creure pot/que'ntr'Amors vicioses
voler honest/treball per estar simple?
Gitant de si/marauellos efecte
estant secret/per força dels contraris
dolç y agr'ensemps/lur sabor no's distincta
ella viuint/mos volers aytals foren.

Dolres del mort/ve de Amor comuna
e de aço/yom sent tot lo damnatje
fugir les gents/quisquesien alegres
y hauer despit/que james lo dol fine.
Tot delit fuig/com a cos'anemiga
car vn be poch/entre tants mals dol porta
e met poder/quem torn dolor en habit
perque de goig/la sabor james taste.

Senyals d'Amor/que'n tal cas homẽs sentẽ
yo trob en mi/que sens dolor se prenen,
si res començ/yon corromp lo principi
per que la fi/de res mi no contenta.
Molt e pus fort/tot'Amor me da fastig
e semblam ser/cosa abominable,
s'algun delit/entre mes dolors mescle
de fet lo pert/e torn a ma congoxa.

Sil pen

Sil pensament/per força'n de part lance
dell acordant/ab gran sospir lo cobre,
en lo començ/ab dolor en mi entra
no passa molt/que m'hes dolor pahible.
Decrepitut/ma natura demostra
car tota carn/a vomit me prouoca
grans amadors/per lur Aymia morta
son mi semblants/en part,al tot no bastan.

Si res yo veig/della,dolor me dona
e sim de fuig/par que della m'aparte,
lo temps el loch/ab lo dit lam senyalen
segons en ells/dolors o delits foren.
E son ne tals/que lam demostren trista
altres e molts/mostrants aquell'alegra
e pas dolor/com james li fiu greuge
e volgra ço/ab la mia sanch rembre.

Amor es dat/conexer pels efectes
sa cantitat/no te mesura certa,
gran es o poch/l'amador segons l'altre
e poder pren/Amor segons hon entra.
La calitat/es tal com segons guarda
car de semblants/es forçat ques engendre
la carn vol carn/l'arma son semblant cerca
dells naix fill bort/als engendrants contrari.

Qui ama

Qui ama carn/perduda carn no ama
mas en membrant/lo delit dol li resta
en tot'Amor/cau amat e amable
donchs mort lo cors/aquell qui ell amaua:
No pot amar/no trobant res que ame
Amor no viu/desig mort,y esperança
y en lo no res/no pot hauer espera
quant es del cors/la Mort a no res torna.

Si la que am/es fora d'aquest segle
la major part/d'aquella es en esser,
e quant al mon/en carn ella viuia
son esperit/yo volgui amar simple.
E dōchs quāt mes/que'n present res nō torba
ella viuint/la carn m'hera rebetle
los grans cōtrasts/de nostres parts discordes
canten forçats/acort,e de grat contra.

De mon voler/jutje cascu la causa
e fara poch/vehent en mi les obres:
la mi'Amor/per la Mort no es morta
ne sent dolor/vehent me lo mon perdre.
Yo am,e tem/ab honesta vergonya
lesperit sol/de la qui Deu perdone
e res de mi/ne del mon yo cobeje
sino que Deu/en lo cel la colloque.

TORNADA.

Mare de Deu/si es en purgatori
son esperit/per no purgats delits
a tõ fill prech / no guart los prechs d'hõ venē
mas lla hon van/mos peccats no li noguen.

Fi del Cant. iiij.

DE MORT CANT. V.

QVe val delit/puix no es conegut
ans es fastig/quant es molt costumat
ço perque Mort/vos haureu atractat
dins molt breu temps/volreu hauer perdut.
E ço de que/no ymaginarem
quel perdreus fos/vna poca dolor
si cas hi ve/sentim tal amargor
que de bon grat/vida'bandonarem.

En aquest punt/me trob yo tant estrem
ço que volgui/ab molt estrem'ardor
torna en mi/vna lenta calor
e puix perdut/dolor mortal me prem.
Tal mudament/en si hom no veurá
com en mi veig/per nostre partiment
la Mort ho fa/quim tol mon be present
del venidor/sab Deu lo que sera.

Molts han

Molts han perdut/allo que ve y va
fills e muller/e part de lur argent,
e restals cor/ab null esperdiment
e may virtut/en llur cor habita.
E yo tinch clos/e sagellat proces
que per nul temps/delit yo sentiré
no planch lo dan/per hon ma dolor ve
mas l'aspra Mort/d'hon son mal vengut es.

Vn poch delit/en ma dolor es pres
sentint plaher/com mon cor mal sosté
pensant perqui/ ne d'hon ma dolor ve
ami no plau/de dolor ser defes.
O tu qui es/fora del present mon
e veus ami/per ta mort mal passar
a capt'ab Deu/quem pusques auisar
quins esperits/a tu de prop te son.

La mort qui tol/lo agradeble don
que vida y sort/als homens solen dar
quant es de mi/m'ha tolt sens mi matar
de mos tres temps/me resta lo que son.
D'aquest present/a tot hom do ma part
car noy ha res/quem vinga en plaher
del venidor/no vull hauer esper
puix la tristor/es ami dolç esguart.

Nom dola tant/que'n dolor ſia fart
ans ma dolor/yo prench per mon meſter
mon cor de carn/es pus fort quel acer
puix ell es viu/y entre nos es depart.
Quant l'eſperit/del cors li viu partir
e li doni/lo darrer beſar fret
conech de mi/qu'Amor non te ſon dret
qu'ab cor ſancer/ho pogui ſoſtenir.

En molt breu temps/l'hom nos pot dolorir
tant com deſpuix/ab l'entendr'es coſtret,
car per gran torb/ell comptes no ha fet
dolor vol temps/ſi l'hom tot l'ha ſentir.
E majorment/com raho ja'pareix
car ſi nou fa/toſt ſi meſcla conort
maſſa es foll/lo quis fa tan gran tort
ſi caſcun jorn/ſon dol foll no'parteix.

Nom jutg' algu/ſi primer no coneix
ſi tinch raho/per dolrem deſta Mort,
en ella fon/complit lo meu deport
ella finint/lo mon per mi feneix.
Qu'es tan cruel/que nos dolga de ſi
e de aquell/qui'n part mes qu'aſi vol?
donchs ſi algu/pogue fer honeſt dol
licenciat/nol fon mes que ami.

O mort

O Mort que fas/l'hom venturos mesqui
y el ple de goig/tu mijançant se dol
de tu ha por/tot quant es jus lo Sol
dolor sens tu/no hauria cami.
Tu es d'Amor/son enemich mortal
fahent partir/los coratjes vnits
ab ton colp cert/has morts los meus delits
gustar nos pot/ton cert y amargos mal.

TORNADA

Tu esperit/si mon ben fer te val
la sanch dare/per tos goigs infinits,
vine ami/de dia ò de nits
fes me saber/si pregar per tu cal.

Fi del Cant. v.

DE MORT CANT. VI.

SI per null temps/cregui ser amador
en mi conech/d'Amor poch sentiment
si mi con par/al comu de la gent
es veritat/que'n mi trob gran Amor.
Pero si guart/algu del temps passat
y el que Amor/pot fer en loch dispost
nom d'amador/solament nom acost
car tant com dech/no so pasionat.

Morta es ja/la que tant he amat
mas yo ſo viu/vehent ella morir
ab gran Amor/nos pot be ſoferir
que dela Mort/me puſca ver lunyat.
Lla dech anar/hon es lo ſeu cami
no ſe quem te/qu'en aço nom acort
ſembla queu vull/mas no es ver,puix Mort
res no la tol/al que la vol per ſi.

En que reſtá/que vida no fini
com prop la mort/yo la viu acoſtar?
dient plorant/no vullau mi leixar
hajau dolor/de la dolor de mi.
O cor maluat/del quis veu en tal pas
com pecejat/o ſens ſanch no roman
molt poc'Amor/e pietat molt gran
degra baſtar/ que ſenyal gran moſtrás.

Qui es aquell/qu'en dolre abaſtás
lo piados/mal de la Mort vengut?
o cruel mal/que tols la jouentut
e fas podrir/les carns dins en lo vas.
El eſperit/ple de por volant va
al incert loch/tement l'eternal dan
tot lo delit/preſent deça roman
qui es lo ſanct/qui de Mort no dubtá?

Qui ser'aquell/qui la Mort planyerá
d'altre y de si/tant com es lo gran mal?
sentir nos pot/lo damnatje mortal
molt menys lo sab/qui Mort james temptá.
O cruel mal/donant departiment
per tots los temps/als coratjes vnits
mos sentiments/me trob esbalaits
mon esperit/no te son sentiment.

Tots mos amichs/hajen complanyiment
de mi segons/veuran ma passio,
haja delit/lo meu fals companyo
el enuejos/qui de mal delit sent.
Car tãt com puch/yom dolch e dolrem vull
e com nom dolch/assats, pas desplaher
car yo desig/que perdes tot plaher
e que james/cessas plorar mon vll.

Tant poch no am/que ma cara no mull
d'aygua de plor/sa vida y Mort pensant
en tristor visch/de sa vida menbrant
e de sa Mort/ay tant com puch me dull.
No bast en mes/en mi no puch fer pus
sin'obeir/lo que ma dolor vol,
ans perdre vull/la raho si lam tol
mas puix no muir/de poc'Amor m'acus.

TORNADA.

Tot amador/d'amar poch no s'eſcus
que ſia viu/e Mort lo ſeu amat
o que almenys/ del mon viſc'apartat
que ſolament/haja nom de reclus.

Fi de Cant. vj.

DE MORT CANT. VII.

LA gran dolor/que lengua no pot dir
del quis veu Mort/e no ſab hon ira
no ſab ſon Deu/ſi per a ſil volra
o ſi'n infern/lo volra ſebollir.
Semblant dolor/lo meu eſperit ſent
no ſabent que/de vos Deu ha h'ordenat
car voſtre mal/o be ami es dat
del que haureu/yon ſere ſofirent.

Tu eſperit/qui has fet partiment
ab aquell cors/qual he yo tant amat:
vingues ami/qui ſo paſsionat
duptant eſtich/fer te rahonament.
Lo loch hon es/me fara cambiar
d'enteniment/de ço quet volre dir
goig, o triſtor/per tu he yo complir
en tu eſta/quant Deu me volra dar.

Pregant

Pregant a Deu/les mans nom cal plegar
car fet es tot/quant li pot auenir,
ſi es al cel/nos pot lo be'ſprimir
ſi en infern/en van es mon pregar.
Si es axi/anullam l'eſperit
ſia tornat/mon eſſer a no res
e majorment/s'en loch tal per mi es
no ſia yo/de tant adolorit.

No ſe que dir/quem fartas d'hauer dit
ſi crit,o call/no trob quem ſatisfes,
ſi vaig,o pens/he temps en va deſpes
de tot quant faç/ans de fer men penit.
No planch lo dan/de mon delit perdút
tant'es la por/quem ve de ſon gran mal
tot mal es poch/ſino's perpetual
e tem aqueſt/nol haja mereſcút.

Lo dan mortal/es molt mes que temút
e tol ne part/eſſer a tots egual,
o tu dolor/ ſies me cominal
en contr'oblit/vulles me ſer eſcút.
Fir me lo cor/e tots los ſenys me pren
fartat en mi/car nom deffens de tu
donam tant mal/que men planga caſcu
tant com tu pots/lo teu poder eſten.

Tornada

TORNADA.

Tu esperit/si res no ten deffén
romp lo costum/que dels morts es comu
torn'en lo mon/e mostram que's de tu
lo teu esguart/nom donara spauén.

Fi del Cant. vij.

DE MORT CANT. VIII.

COBrir no puch/ la dolor quim turmenta
vehent q̃ Mort/ son aguayt me descobre
lo cami pla/de perdre vida m'obre
e traurem vol/del mon sens dar empenta.
Car tot primer/virtut del cors m'ha tolta
ja mos cinch senys/no senten lo que solen
los apart dins/de gran por ja tremolen
l'entenimient/de follia tem volta.

La velledat/en valencians mal proua
e no se com/yo faça obra noua.

O Mort qui tols/a tot viuent la vida
tu es dolor/a tot'humana pensa,
a tu no tem/qui en tu james pensa
o qui en Deu/ha voluntat vnida.
Entr'aquests dos/stats,es tot lo poble
e yo confes/esser de aquest nombre
e ve per temps/que de por yom asombre
e puix la pert/mas nom ve de part noble.

De pasio

De pasſio/parteix, o de follia
el tembre torn/tant que me es dolencía.

Qui pot ſaber quant es a tots horrible
deſtrohint quant/nos otorga natura?
hoc e tot ço/qu'hom mateix ſe procura
fent raonal/per virtut lo ſenſible.
Delitant ſe/tant com delit delíta
car de vn poch/tot hom delita'l viure
los bens forans/qui porten plor e riure
en lur poch be/del mal porten ſoſpíta.

Mas aquells grans/e propis tu fas perdre
tu has ja fet/vn bon hom fer eſperdre.

Donchs qui ſera/quel cor no li tremole
vehent que tu/li tols a lhome l'eſſer?
qui pot penſar/la dolor del deſeſſer
e de tal mal/qui es lo quis conſole?
Tots quãts bens ſon/morint l'hom tu anúlles
e fas morir/aquells que ab ſi porten
la vida d'hom/e de aquells conforten
grans benifets/tu deſtrus ab tes búlles.

Qui vol mirar/ab viſta ſenſitiua,
quant mes bens ha/de tu mes ſe eſquiua.

De tots los bens/que dona la fortuna
ſi tols aquells/no ſen deu l'home dolre,
car menys de tu/yols veig a molt hom tolre
quils dona'ls tol/e noy ha colp'alguna.
Tu ſens res dar/deſtruus quant ella dona
tement a tu/en res hom no repoſa
ab tu enſemps/noy a'lmon bona coſa
plahent penſar/prop de tu nos condona.

Tu es dolor/que totes dolors paſſes
tu es al hom/com al cauall mordaſſes.

Tots los bens tols/de fama glorioſa
e de honor/degudament guanyades,
e veure'n ſi/morals virtuts juſtades
faent en l'hom/la penſa delitoſa.
Apres d'aço/qui pot donar eſtima
al ſobiran/delit,que'n ſurt de l'obra
felicitat/que propi nom lin ſobra
e fa que nos/prop lo cel nos arrima.

Nos hi fa'ntrar/mas no entra ſens ella
e deſtrohint/l'hom,tu deſtruus aquella.

Com pus ſubtil/es noſtra coneixença
pus doloros/es ton cruel damnatje,

l'hom

l'hom qu'el ſentir/e l'entendr' ha ſaluatje
no ſent delit/ne del mal ſofirença.
D'Amor nos ve/la dolor que tuns dones
per quens tols ço/que noſtre voler ama
no ſols honors/fills,riqueſa,e fama
mas tot lo be/que ſenten les perſones.

Ta fort dolor/ab lo ſentir jutjada
trau de tot ſeny/quant es ymaginada.

L'obra ſera/en leſguart de molts gaſta
per que n'eſplich/molts caſos en ques toques
en compte ſon/les pedres de les roques
mas dir tos mals/lengua d'hom no abaſta.
Dones dolor/ab delits acoſtada
lo qui la ſent/no coneix que tal ſia
aqueſta es/quant parteix companyia
entrels amats/qui han vida meſclada.

Quants los delits/ſe membren de la vida
eſta dolor/ab delit es ſentida.

Diuerſitats/de dolors en l'hom portes
aços deue/ſegons que a nos trobes,
ton mal es tant/com lo delit quens robes
per ço toſtemps/nom de cruel reportes.

Tan ſo

Tan ſolament/al qui en Deu eſpera
no follament/mas per ſa bona obra
tu bona es/al qu'en tu gran be troba
anant en loch/hon es ſa bona'ſpera.

Ab tot aço/no li deſplau lo viure
e quant li vens/no s'aparella'riure.

Paſſats ſon ja/los qui mort deſijáuen
per conſeguir/glori'en l'altre ſetgle,
e molts antichs/quils fon la rahó regle
en obrar ço/que per virtut obráuen.
Carnals delits/fan al hom la Mort tembre
puix ſon aquells/que'n molt natura'plahen
los del compoſt/plahen,hoc y deſplahen
e lur exces/la rahó vol quens membre.

E ſils repren/e tolr'aquells no baſta
ja ſens la mort/per aquells dolor taſta.

Los purs delits/q̃ pels ſenys homens ſenten
be atemprats/la dolor no ſi meſcla,
e los que ſon/d'entenimen ſens meſcla
en lo exces/no toquen ne conſenten.
Quant al millor/eſtat,d'aqueſt hom munta
lo teu recort/llur delit dolor torna,

e donchs

e donchs quant mes/ſi'l animas contorna
dins en lo cors/e per exir apunta.

la quint ſon be/e tant quant hom pot rébre
en ſemblant cas/lo Leo torna Lebre.

A tu no tem/qui not parteix la penſa
car paſsio/fa loch a la coſtuma,
axi mateix/baſta leuar la ſuma
quel hom no deu/ tembre'l que no's defenſa.
En tu penſant/los delits no deliten
no delitant/pert ſe l'Amor de vida
lladonchs virtut/ſe troba enfortida
los ſenſuals/en lo començ deſpiten.

D'aquis nodreix/vna terrible brega
e no ſa poch/lo qui a vencre plega.

Axi com es/pintada la fortuna
ab dos eſguarts/hu triſt,e l'altr'alegre
mirant lo triſt/reſta'l cor d'home negre
per l'altr'eſguart/noy ha dolor alguna.
Axi de tu/qui ab ſeny t'imagina
no es dolor/qui en tu no feneſca
e qui trobar/te vol dolça com breſca
nol falliras/e de mals medicina.

E de

E de sabor/entre dolça y amarga
y al desperat/sit requer tu es larga.

Ia son estats/qui tal nunca t'sentiren
e molts viuint/ta força han prouada,
a lur semblant/vehent te acostada
e ton poder/de bon grat obeiren.
E la raho/per sa virtut los força
de fer se forts/puix largament hi basta
algu d'aquests/mescladament te tasta
lo de cor flach/no creu aquesta força.

Mas aço's ver/qu'al saui no espantes
caure nol fas/mas a terral decantes.

Nostra virtut/sent en Deu esperança
basta que Mort/ab ardiment se'nprenga
ab molt delit/mas no'n tant que sestenga
tolre dolor/mas a donar temprança.
Tal que delit/la dolor sobrepuja
de ques ateny/gran delit a sa hora
d'hon l'arma tem/e la carn agre plora
tot elector/d'electio senuja.

Car l'esperit/es prompt'a la Mort pendre
mas lo compost/nos pot a tant estendre.

A ço apar/als homens gran miracle
que la virtut/tant lo cor enfortesca
que la sabor/del fel,se torne bresca
l'home sahent/asi mateix obstacle.
Per vna part/el requer de mort fuyta
per altra va/corrent en vers aquella
aquest contrast/tot ardiment exella
e dura tant/fins veure qual venç luyta.

E sil hom venç/la Mort es auisada
matant la carn/qu'asi es subjugada.

Dret natural/es que l'hom la Mort tema
axi mateix/ha rahons contr'aquella,
tot hom que mor/a dolor s'aparella
car se corromp/e donchs la pus estrema.
La part del hom/que la Mort senyoreja
porta dolor/per la raho sus dita
el esperit/qui no mor se delita
en fer contrast/e por l'es cosa leja.

Sens esperar/profit d'alguna cosa
se met a Mort/per sa virtut dins closa.

Sens interes/d'honor o de riquesa
o d'alguns bens/fora de aquell propi

l'hom contra Mort/esser no vol repropi
ans contra gran/perill, va sens feresa.
En loch secret/hon Deu es secretari
lo Leo fort/comet o bestia fera
a perill gran/de qualseuol manera
almenys no fuig/si nou es voluntari.

E sin defuig/ dolor apres l'agreuja
e si te fort/en gran delit alleuja.

Los qui perils/han per gloria vana
o per grans bens/o per delits atenyer
o yra fort/los feu amort empenyer
tots aquests han/gran causa quils engana.
Altres son ja/qui per vergonya sola
cometen fets/los quals ab dolor passen
e si del fet/bona suma leuassen
gran es lo mal/e poch lo quels consola.

Qui per morals/virtuts, la Mort asajen
aquest y aquells/ham cami per hon vajen.

Delit dolor/dins aquests se combaten
hauent aquell/quil home part mes troba
los qui no han/de virtuts vestit roba
ço perque fan/errat per dol esclaten.

Puix

Puix que llur fi/en mans d'altri han mesa
volent de gents/honor e vana fama
llur bon voler/penja de flaca rama
com de llur fet/james han pag'atesa.

Molt fan per poch/e aquell poch les tolen
los ignorants/y los que'nveja colen.

Aquell gran be/que per ta causa's guanya
e lo delit/de virtut fortalesa,
causa li est/el destruus sens peresa
car morint l'hom / pert quant al mon afanya.
Ço es gran fet/que mort qui tot be mata
fora'l honest/l'hom espere de cara
hoc e la fi/quen ha guanyat encara
puix apres mort/no cobrara la data.

Ço perqueu fa/ es fi,mas no derrera
puix apres mort/lo major fi espera.

Los qui la Mort/ per qual que'sguart arrisquē
o certament/aquella elegeixen
alguna fi/bona o mala coneixen
crehent ser bō/com la vida y confisquen.
Es veritat/quel hom qui Mort arrisca
menys del esguart/o feu natura bona

qui en lo cor/del hom valeros sona
quel preu de si/per la Mort nos desisca.

E d'aquest es/hom mateix lo ver jutje
e no y ha qui/pus dretament lo jutje.

D'aquella por/quels senys de la Mort senté
e les rahons/que'n contra dellas funden
tots los escrits/dels passats ho abunden
perço no dich/los mals que si assenten.
E los conforts/quel virtuos hi aplica
yo no recit/ne coses per mi lestes,
de Seneca/e moltes altres gestes
quel cor del hom/contra Mort fortifica.

Ço quel hom sent/per la mort no s'escusa
lo sentir com/del anim'ans acusa.

Qui vol delit/o del mon t'esperança
sis dol quant mor/prestey la paciença
al qui serui/ab treball o sciença
don li remey/puix ha en ell fiança.
Lo qui es tal/deu esser marauella
com ans del temps/lo cor no li esclata
vehent que Mort/l'animat cors li mata
ne ha rahons/desforç en contra della.

Car de

Car de virtut/moral, no pres l'offici
al cors, al mon/ha ſeruit com a nici.

Imaginant/e's l'hom en tres maneres
e ſegons viu/per la vida's bateja
nom de brut pren/ſi viu en vida leja
ſi moralment/coſtumes ha d'hom veres.
Si ſobre hom/paſſa la ſua vida
es mes que hom/y en Angel ſe transforma
ſegons que viu/de por de Mort pren forma
ſabent que pert/e dupta la exida.

Molts ſon perdents/ qué hauer por no venen
perque d'infern/no crehen que alli penen.

Qui pora dir/la dolor que turmenta
lo peccador/quant ala Mort s'acoſta?
perdent lo be/ques veu eſſer de coſta
e tem anar/hon delit no ſe'ſmenta.
Si com al mon/los ſenys ſe delitáren
tots ſe dolrran/hauent exces contrári
en per toſtemps/car es tancat l'armári
hon ſon tancats/aquells que dins entráren.

Dolent ſe tant/com fer ſe pot ques dolguen
no eſperant/que la dolor les tolguen.

D'aquells ho dich/qui'n ley donada viuen
tements infern/e Paradis esperen,
dels hauents ley/e be no la cregueren
perdent lo mon/del altre no se'squiuen.
E de aquests/ses deue morals visquen
mas los de mes/en vida viciosa
la Mort los es/aquests tan dolorosa
segons lo be/quels apar ques desisquen.

Sauis antichs/en aço discordaren,
e diferent/dolor entrells jutjaren.

Qui pora dir/que la Mort mes l'agreuje
o qui'n virtuts/morals, vol son be metre?
donant li mes/quel mon no pot prometre
viure sens por/asegurat de greuje.
O qui'n delits/sensuals molt abunda
ab altres molts/honor grans o riqueses
mescladament/ab dolors en torn meses
d'hon torna'tras/lo qui molt si profunda.

Yo prech a tots / quem vullau d'affany traure
aqual d'aquests/la mort deu mes desplaure.

Tot quant se te/per qualque sostinença
falleix quant fall/aquell en quis fermaua,

fallint

fallint lo mon/qu'enel ſe delitaua
pert ſi mateix/e non ha conexença.
E qui dins ſi/e per ſi actes obra
vinent la Mort/tot lo ſeu be veu pendre
e fara prou/defenent ſe deſpendre
puix ſa'rma es/de fora del cors pobra.

Aquell eſcalf/del qui en Deu eſpera
no troba'nſi/per alguna manera.

Puix que del mon/e dins ſi l'hom nos farta
ſa porcio/major eſta deſerta,
puix apres mort/l'anima es incerta
del infinit/e mes ſil creur'aparta.
Donchs entengam/guanyar lo perdurable
aqueſt es Deu/qui a pres Mort nos prenga
quil infinit/a creure ferm ſeſtenga
de Paradis/nos lunya ſer amable.

Com ſon semblant/leſperit lo cobeja
e lo finit/per ſi te coſa leja.

Quil eſperit/infinit lo vol creure
molt li es prop/que part de Deu lo crega,
e qui tornar/a ſon principi nega
no li es luny/que toch en Deu deſcreure.

E donchs puix Deu/es lo principi noſtre
complit es foll/qui tornar noy deſija
e qui del mon/per Deu no ſen faſtija
per chreſtia/molt deuot no s'amoſtre.

Deu e lo mon/enſemps no s'poden colrre
quiu vol fer tot/aparell ſe a dolrre.

Deu es tot be/e lo mon ſon contrari
e per ço es/que lo qui Deu no ama
lo mon ſegueix/e no ab çoxa cama,
qui'l mon ſerueix/no'ſper de Deu ſalari.
Per menor mon/l'hom per tots ſe nomena
e el major/reſembla'n moltes coſes
aço es teſt/autentich, menys de gloſes
que no's dat buyt/en la machina plena.

Tot axi l'hom/menys de obra no reſta
e mala es/ſi no fa la honeſta.

Qui no vol be/forçat es que mal vulla,
l'indiferent/ ſens aſsignar li terme
poch es de ſi/no te res aques ferme
ne mal, ne be/no te loch quel aculla.
E no pot ſer/quel entendre romanga
tant ocios/que de res no entenga

eve

e ve a tart/quel voler no se'stenga
a res voler/plahent o que sen planga.

Donchs vullam Deu/aquella causa prima
sino farem/de cosa vana estima.

Algun tirant/no feu tan alta'npresa
quant ell asi/volgue lo mon sots metre
com feu aquell/qui son voler vol metre
guanyar lo cel/hon es tota riquesa.
Per fer aço/lo seu cors met per terra
tolent desi/tots delits quil torbassen
elegir volch/penses quil ajudassen
al esperit/per fer a la carn guerra.

E no ampra/lances ne colobrines
mas les virtuts/morals, ab les diuines.

Per delitar/los homens vida volen
e sens delit/en lo mon no treballen,
e quant d'aquest/lo viure los atallen
tant han dolor/com delit hauer solen.
Donchs puix delit/major lo saui prenga
en son obrar/per consequent en viure
en major grau/de dolor deu assiure
quel menys perdent/e menys delit atenga.

Lo qui

Lo qui delit/hac ab dolor embolta
ja ve a temps/pregar per vida tolta.

Tals ſon e tants / los mals que Mort atraça
naturalment/al cors e arma enſemble,
que yom penit/dels que aci aſemble
pochs ſon ſegons/los que la Mort abraça.
Perque dire/dels que la mort aporta
al hom quant mor/e tem mes que no'ſpera
aqueſt es mal/de diuerſa manera
qui tem aqueſt/en l'altre ſe deporta.

Mas ha remey/en contra ſon damnatje
la charitat/que no l'ſia ſaluatje.

Qui en virtuts/morals,ha vida feta,
e conſegui/lo be d'hom per natura,
fe,charitat/ne d'eſperança cura
com animal/hom feu vida perfeta.
Tot fon dins ſi/e viſque'n alegria
menys de ſentir/los mals que altres ſenten
com vench la mort/ſes penſes no conſenten
que la dolor/terrible ab ell no ſia.

Car per Amor/de ſi,feu ſa fahena
nol pagara/Deu en la part centena.

Menys de ser bo/per son saber l'hom basta
en fer juhi/que'n Deu es la fi nostra,
puix en est mon/ne pres la Mort se mostra
en Deu roman/si raho no s'degasta.
Donchs puix no es/fi, quel home contente
en los dos mons/raho es qu'en Deu sia
car sino ell/altre no s'trobaria
que fora Deu/al entendre's presente.

Tant quant hom viu/moral virtut lo cumple
mas apres mort/Deu es lo qui lo vmple.

Primer que leys/fossen per Deu donádes
e per escrits/se regissen los hómens,
dispondren volch/natura molts a prómens
raels de be/Deu'n l'home ha creádes.
Ells de aço/vna sciença feren
ab que lo mon/vna part se gouerna
los actes tots/dels homens subalterna
los vells antichs/altra no conegueren.

Hagren de Deu/conexença confusa
per ço la Mort/a dolor los acusa.

Tres principals/fins, son d'hõ homẽs obrẽ
vna dins si/e l'altra tota fora,

altra

altra que dins/e fora de ſi mora
per llurs eſguarts/aqueſtes ſe deſcobren.
Voler honor/gloria,bens,e fama,
e tot quant ve/d'accident o natura
y aquella fi/que'n la virtut atura
d'aqueſtes fins/lo voler d'hom ſe'nflama.

L'altra's en Deu/qui aſi nos conuída
fora nos es/mas no del tot partida.

Mort lo mon tol/y al conquiſtant cõquiſta
e ſi conquer/lo cel pres mort ne's digne
e tant es l'hom/pus groſſer e maligne
com no cõquer/lo mon qu'apres mort triſta.
Lo qual es fi/e lo preſent es via
car lo mon es/pera quels homens vixquen
vida's perque/de virtuts nos deſiſquen
e virtuts ſon/per fer a Deu paria.

E ſi aqueſt/recors,l'hom no encontra
tot quant ha fet/en lo mon li es contra.

Fe,charitat/y eſperança'ns hi porten
mas fe roman/y eſperança'la porta
car la raho/alli no les comporta
creure no cal/ço quels vlls ſe deporten.

Menys

Menys esperar/lo que present se mostra
mas fruirem/Deu que tant esperáuem
per charitat/amarem qui amauem
aço sera/tota gloria nostra.

Ella es la fi/e les altres son via
sens ella's foll/quí en Deu spera y fia.

TORNADA.

Mare de Deu/aduocada mia
fes a ton fill/que piados me sia.

FI DE LAS OBRAS DEL excelent Poeta Mossen Ausias March.

TAVLA Y ALPHABET del preſent Libre.

A

B

C

Cobrir

O fort

O

P

Q

Sobres

Fi de la taula.

TAVLA Y ALPHABET
dels vocables ſcurs.

A

ARma,per,o por anima.
Aſtre,eſtela,o ventura.
Alt, per bon grat,o por buen pareſcer.
Affeblit,per debil,o por deſualido.
Art mõ cor,per crema,o por arde mi coraçõ.
Altruy,per altri,o por otro.
Aſſats,per prou,o por harto.
Abteſa,per,o por abilidad
Abuyra,per ſobreix,o por ſobre ſale.
Auleſa,per,o por vellacaria.
Abziach,per dia de triſteza,o aziago.

B

Benhauirat, per benauenturat, o por bienauẽturado.
Bomba,per,o por vanagloria.
Borna,p fer marrada correr, o formar rodeo.
Born,per curs,o cami, o por camino.
Brant,per ſtoch,o por'ſpada.

C

Canela,per la candela.
Cell,per aquell,o por aquel.
Cella,per,o por aquella.
Conqueria,per,o por cõquiſtaua,procuraua.
Conquerre,per,o por conquiſtar,procurar.
Conſegre,per conſeguir,o por alcançar.

Carch

R

S

T

V

Fi de la taula.

